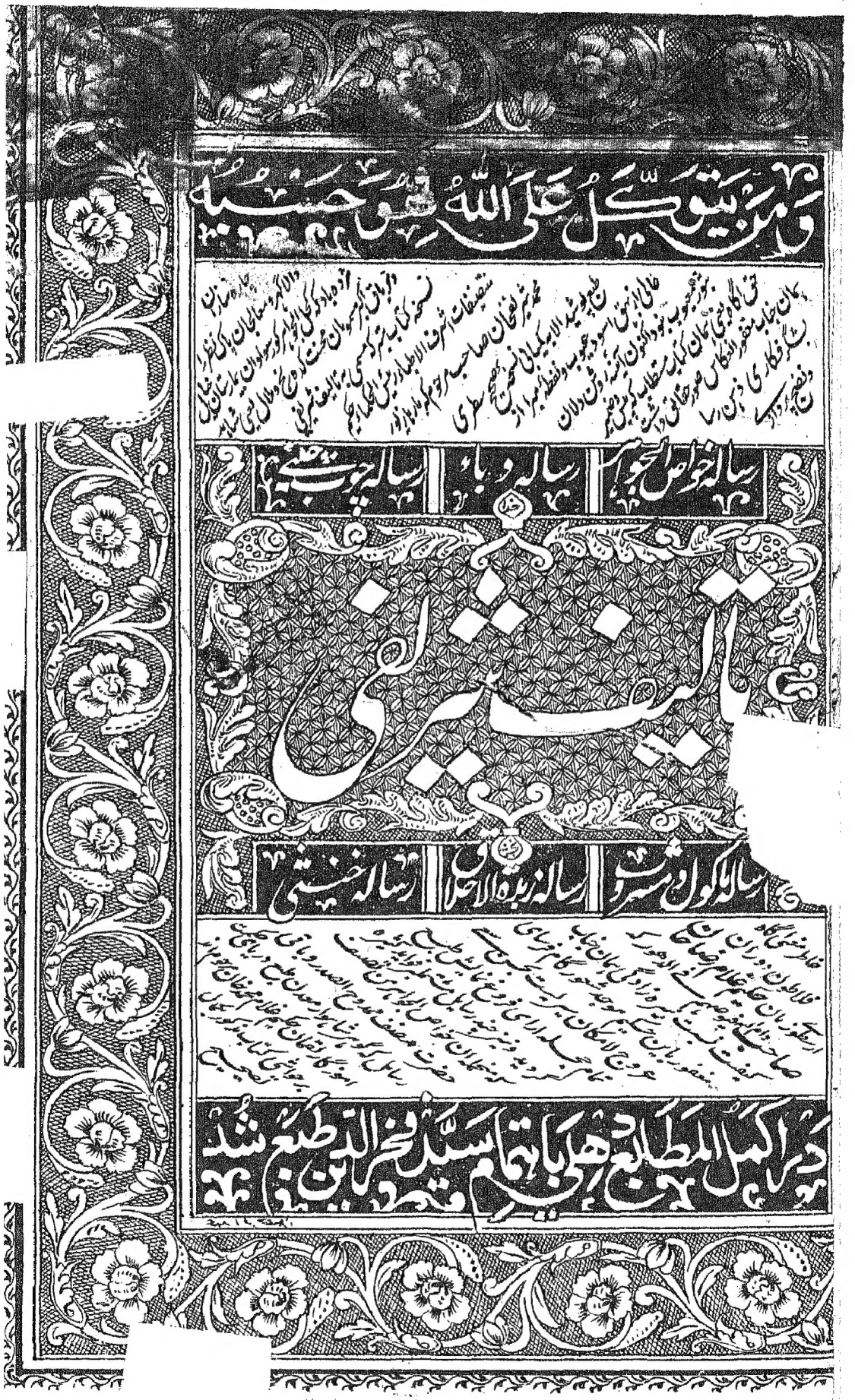
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

رسالہ خواص الحیوانات | رسالہ وبائی | رسالہ چوب چینی

تالیف منیف

رسالہ اکول و مشروب | رسالہ زبدۃ الاخلاق | رسالہ خسپتی

در اکمل المطابع دہلی باتمام سید فخر الدین طبع شد

M.A.LIBRARY, A.M.U.
PE2522

بسم الله الرحمن الرحیم

هر گیاهی که بر زمین روید — وحده لا شریک له گوید

شجری که سرسبزیش را نمونه ایست شادابیهای طوبای باغ جنان و ثمریکه شیرینی رطب

وادی این انموذجی ایست از خلاوتهای آن حمد و ثنای صانعی ایست که اصل اصول صنعت

بی پایانش بغایت فراخ و تفرع فروع ضنایع بدایع وی نهایت شاخ در شاخ دلیل

بوقلمونی قدرتش وجود اشجار متنوع الاوراق و اوراق متفرق الآثار و برهان نیرنگی

صنعتش خدوش ابرار متلون الازهار و ازهار مختلف الآثار بصار تهای دیده تماشائیان

گلشن بهارش را چمن چمن صور و گلهای نضارت بخش انظار نظارگیان چمنستان

حسنش را گلشن گلشن ظهور بیت دامان نگه تنگ و گل حسن تو بسیار

تو ز دامان گله داری گلدسته درود بهزاران هزار رنگ اخلاص امتو که بسر رشته

جان بسته و در نرگسدان انسان دیده دل انسان شسته باشد نثار حبابی و ادیس آبانی باد
که کمینه بنده رضاجویش قضا و قدر نام و کمترین چاکران اراده اش تقدیر قدیر خلاق
الانام بیت شهنشاه سریر قاب قوسین احمد مرسل که بر پیشانی تقدیر مرقوم
فرمانش موجب ایجاد آرای کامله ارباب تدبیر و باعث احداث احداس صائبه
اطبای حذاقت تخمیر و مدار بر وزیر و زبور و عقاقیر و موقوف علیه ظهور تاثیر و تاثیرات
ستوده صفات اوست صلی الله علیه و علی آله و صحبه و سلم تسلیما کثیرا کثیرا اما بعد
مجرم سراپا گناه سید ابو القاسم عرف میر قدرت الله قادری عفی الله عنه و عن
والدیه میگوید که چون این عاصی با نواع المعاصی از ترجمه حدود الامراض انفراغ یافت
بزربان عذب البیان گلگونه چهره شوکت و حشمت خال رخساره احتشام و ابهت
گوهر شاهوار بحر جود و سخا الماس آبدار کان حلم و حیا محبت دوست مروت نژاد
عداوت دشمن شفقت نهاد جوان فطرت بزرگ رای عالی همت مروت پیرای عمان
شجاعت و دلاوری راگران بهادر یاقوت رمانی معدن بلم گده راجه اجیت سنگه بهادر
اجرا یافت که کتاب فیض انتساب تالیف شریف که تالیف شریف الاطبا
والمتطببین رئیس الحکماء و المتفلسفین بقراط دهر جالینوس زمان افلاطون عصر ارسطوی
دوران زیب مسند عقل و زینت طراز چار بالش انتقال و حدائق باد شاه مملکت علوم عقلیه
و نازوائی قلمرو فنون نقلیه آگاه اسرار علم ابدان و ادیان حکیم محمد شریفیان ابن حاذق
الملک حکیم محمد اکمل خان مدظله و سلمه ربه و وجه لطیف و گلدسته شریف است اما چون
حریصان گلگشت ان چمنستان صحت اگین بر نقل برداشتن آن از دهم موده مسوده اش را
قبل از مرمودن نظر ثانی بلکه پیش از اتمام مرقوم باب باد تحسانی رواج دادند لاجرم ترتیبی که

۱ در بیان مزاج و اقسام آن
۲ در بیان اخلاط و اقسام آن
۳ در بیان اعضا و اقسام آن
۴ در بیان قوا و اقسام آن
۵ در بیان ارواح و اقسام آن
۶ در بیان اسباب ستة ضروریه
۷ در بیان اسباب غیر ضروریه
۸ در بیان اسباب مرض
۹ در بیان اعراض
۱۰ در بیان اسباب
۱۱ در بیان علامات
۱۲ در بیان مدت امراض
۱۳ در بیان انواع امراض
۱۴ در بیان امراض مفرده
۱۵ در بیان امراض مرکبه
۱۶ در بیان امراض آلیه
۱۷ در بیان امراض عضویه
۱۸ در بیان امراض مشترکه
۱۹ در بیان امراض غیر طبیعیه
۲۰ در بیان امراض طبیعیه
۲۱ در بیان امراض خارجیه
۲۲ در بیان امراض داخلیه
۲۳ در بیان امراض ظاهریه
۲۴ در بیان امراض باطنیه
۲۵ در بیان امراض مختلفه
۲۶ در بیان امراض متفرقه
۲۷ در بیان امراض متنوعه
۲۸ در بیان امراض متشابهه
۲۹ در بیان امراض متضاده
۳۰ در بیان امراض متوافقه

ارباب گزیده بدانش نشان شاه عالم
عدالتش در عدالت در جهان نیست
ازان خطه شهرت نوشیروان نیست
بعدالتش یکی عالم گرفت آباد
جهان را عدل کسری گرفت از یاد
اعنی واگرفت عالی گیتی بعدالت
پدر کو همچون ایها جواهر خانه در بحر
شنیدم از بهر جور و داور دادار در بحر
بلا کش ملازمت و سنان حجاه بلا کش سپاه
بادشاه دین پناه فلک خورشید افسر
آفتاب دره پرور سلطان اعظم خسرو
سلیمان حشم نیر اعظم آسمان خلعت ماه منیر
سپهر رفعت شاهنشاه معظم شاه عالم بهادر
خلد الله ملکه و سلطانه باین ذره بیمقدار
عرض بار یافتگان حضور لامع النور
برساند لهذا رساله خواص الجواهر را که
تالیف این احقر بیت تلخیص و انتخاب
کرده بنا بر نسبت اسم سامی و نام نامی بخشت

تحفه عالمشاهی موسوم بخشت
اگرچه گران مخزن قابل ارمغان
محل حضور فیضگنجور نیست
لیکن بانظار اقصه سبحان دور
دعوای اللامور حدود بر ایان ۱۲
جسارت نمود از راه حسن و انه ربحانه

استعراج دوا از آن بسهولت دست دهد در خیر التواند و نیز بعض بعض جادر چهره اسم
دوا بنابر غلطی که بسبب تصرف ناسخین یا قلت توجه ناقلین در کتبی که منجمله ماخذ و می است
چون دار شکوهی و دستور الهنود و غیرهما افتاده خلاف واقع واقع شده و کذلک تغیر
زبان سنسکرت بزبان اشلوک و ایراد بعض ادویه یونانیه باسامیها و بیان گلها در باب
کاف و ذکر مکها در باب نون و امثال ذلک ایضاً حسب ظاهر کما ینبغی نیست اگرچه هر یکی
ازان توجهی موجه دارد از حضور سراپا سرور آن استاد الکل فی الکل فطرت و فطانت اسرید گل
مجازگشته تبسط باب تحنائی و تفصیل هر باب باعتبار حرف ثانی و تصحیح چهره الفاظ
بوجه فایق و ایراد هر دوا حسب اقتضای زبان هندی در محل لایق و هر چه بدان ماند
باید پرداخت مگر دوائیکه نام آن در زبان هندی یافته نمیشود و در دار الخلافه شاهجهان آباد
حفظه الله تعالی عن الشر و الفساد کثیر الاستعمال و الوجود یا اسم غیر هندی آن بغایت مشهور
است ناچار تغیر آن از لغط تازی یا فارسی یا سواهما نهایا باید ساخت امران را جعلنا اختر آسمان مدبر
را ماه نمود امثال نمودم و مراحل این راه را بر نهجای انصاحب اقبال پیمودم بلکه فی الحقیقه حکمی
افاده نفس نفیس و سعی تاسیس دیست دام اقباله و حسن هاله مصرعه ای باد صبا اینهمه آورده تست

قال المولف	بسم الله الرحمن الرحیم	مدظله سلمه ربه
برگ درختان سبز در نظر هوشیار	هر ورقی دفتریست معرفت کردگار	

گلهای گوناگون و درختهای موزون دلیلیست ساطع و برهانی است قاطع بر اثبات خالقی که
مراتب عالیه او در مقدار قلیل ابا ز ریز مخفی و متجب فرموده و چه صنایع و دقایق از ابتدای نشو تا انتهای
آن بکار برده هر یک را بمزاجی خاص و کیفیت جدا تمیز نموده و چه سان دیده بصیرت را نور اگاهی
افزوده سبحان الله مقام عرفان او عجب حیرت افزای است که عقول باین ابدی طوال

باسم الله الرحمن الرحیم

الماس الماس ۱۲ است باب فصل در خاصیت

بهار م و خاک است و بعضی گویند آتش و هوا است در چهارم

صلابت و اشتمال آن در مرتبه چهارم

بیان اجسام معدنی از جمله چهارم

بق او مقوی دل را رافع
سوداء باعث هر غشت و لادت و
غلبه رخصیم و مسدس او مانع صرع و لیکن
انحطاط قدر و مرتبه و اثر سحر و افعات و
جمیع بدیها مصئون میباشد و اگر از
طلا انگشتری ساخته نگین او از الماس کنند
و پوشند یا بر فرق دست چپ بندند یمن
و فر دارد و نگاه داشتن قطعه الماس با خود
باعث ایمنی از اصابه و اگر اطفال را بند
از صرع محفوظ مانند و نیک خوشبو بود
گذاشتن او مردان مخت او ست

۴

دستن و بیکبر ای تکمین منفعت دفع
فساد معده و تقویت آن مفید و خوردن
الماس سوده موجب هلاکست و مداومت او بیکبر
و بکرار از ان میشود گاو خوردن او عن اصحابنا
درین بیکبر یا ان الماس اگر بر صاحب
و فایح بر زند یا بغل فرا یند موجب بازار
روی باشد و هر که یکدانه از ان بخورد
در اعمال خود آفت بهم نرساند فصل
بیان منجر مرجان است و در جا دل سرد
چون بر گردن بصرع و اشتر س
و دود و منجکل و از منجر اص او ست
تعلق نمایند نفع دهد و دفع قاطع
مضعف و قاطع نزف الدم و محلل
خونی که در دل منجمد شده باشد و
صرع و نقرس و ضعف شده و از
نفث الدم و اسهال موی و نگ

در اول مرتبه آن دست از طلب داشته اند و نفوس باین ادراک در قدم اول میدان معرفت تو
زبان عجز کشوده اند و صلوات طیبات از اول تا ابد بر ذات اقدس مقصود لولاک لما خلقت
الافلاک و صحب انک لعلی خلق عظیم و بر آل اطهار و اصحاب اخیار باد ذات مبارکش که نور
مجسم است ما فرو رفتگان مرتبه حضیض ظلمت را چه مناسبت که ادراک اوصافش نمایم
پس همان بهتر که زبان بعجز کشایم و الله در القایل شعر فبلغ العلم فیه انه بشر و انه خیر
خلق الله کلهم اما بعد راقم این سطور حکیم محمد شریف خان ولد حاذق الملک حکیم محمد اکمل خان
تجاوز الله عن ذنوبهما میگوید بعضے تراکیب مجربه اجداد که در ان ادویه هندی
بود مدبر یافت آن احتیاج بکتب هندی میشد در دل گذشت که کتابی در مفردات
ادویه هندی مثل تحفة المومنین و اختیارات ترتیب دهد تا در برآورد خواص ادویه
سهولت بود اگرچه صاحب دارا شکوهی صاحب ستر الهنود زیاده از اقران خود ها اعطی الله
لها خیر الجزا قبل ازین انسلاک دین منسلک نموده اند لیکن تا هم قدر قلیل نوشته اند راقم
باکتوبات هر دو بزرگان شیوه دیگر از کتب هندی سه پاره که خود یاد دشت اضافه
نموده مترصد فرصت وقت بود که چهره ادویه و ماهیت آن خود تحقیق نموده کتاب را تمام
نماید زیرا که حکماء هند و مترجمان بانیطرف متوجه نشده اند مگر قلیل از قلیل ادویه را سوده
مذکور بسبب عدم فرصت تا مدت در طاق مهلت ماند تا انکه دوستے متکلف گردید که فرصت
کدامی معلوم و مسوده ها متفرق و ضایع میشوند از انجا که تقیدان بست و زیاده از حد گذشت و معقولیت
حرف او هم در ذهن نشین نگشت همت بر ترتیب او در زمانی که محصور از دست کفره بود و هیچ کتاب
معتبر حاضر نبود مصمم گردید و نام مسمی تالیف شریف در خاطر رسید اگر خدا تعالی فرصت عطا فرماید
سعی موفور در ترقیم چهره و ماهیت ذخایر موافق قواعد یونانی و در یافت خود خواهد نمود باالفعل

فصل در ذکر مزه و در
دوم سرد و در سیوم خشک از خواص او ست
که حاصل آن تا کی روزی نیکنامی و نیکنامی
او باخود تقویت دل نماید از دیدن
خوابهای توحش و پریشان ایمنی بخشد
و تخم تان قوی سده و موجب نشاط و سرور
در زبان سوم هوام و قاطع زنف الدم
و در بول و مغث حصاة و جهت رفع
و مستسقا نافع و کحال او قوت دهنده

بصر و رافع میل و طلای او بر
سفحه و فرق و هیچ شجر و تعلیق
او بر کبد و سده و جگر بجهت
و زنف الدم و تعلیق او بر ران و
بازو بجهت ابطال از سحر و ران
برای سرعت ولادت

بر شهود اکتفاست مگر بعضی جا ملتمس از بزرگان نیست اگر در کلام من که مالامال از خلل و زلل
ست متوجه شوند نظر بر اخلاق خود نموده در پی حرج نیفتند بلکه در تعدیل آن کوشند و بدعا خیر
این روسیاه گناهگار را یاد آرند مصرعه که مستحق گرست گناهگارانند مقدمه در بیان امور
مفیده انچه درین رساله مرقوم شد از اسمار ادویه یا موافق لغته شاهجهان آباد ست و یا
موافق سنسکرت والا السنه مختلفه غیر متناهی ست احصار آن متعذر و صاحب فرشته
زبانهای دیگر هم مثل مرهٹی و تلنگی مینویسد از نجهته ازان کتاب کمتر نوشته شد و نیز خواص
اینجا انچه در کتب هندیست نوشته میشود در صورت تناقض سوء ظن بمصنف بهم
نرساند مثل انکه سرورا ناضم مینویسد و امثال آن و انچه خود در مزاج و خواص در یافته ست
از اجداد نوشته باید دانست که حکماء هند مینویسند که این دو انهت دهات را نفع مینماید
پس ضرور شد از بیان آن که نزد ایشان ست اول کیلوس دوم خون سیوم گوشت چهارم
پیه پنجم استخوان ششم مغز مقهم منی و اطباء هند طعوم را شش قسم تقسیم نموده اند و کهٹ
رس گویند بفتح کاف و خفاء ها و سکون را فوقانی هندی و فتح را مهمله و سکون سین مهمله
کهٹ در زبان هندی معنی شش و رس معنی مزه و طعم ست اول مدهر بفتح میم و ضم
دال مهمله و خفای ها و سکون را مهمله یعنی شیرین بطبع سرد مزیل بادو صفرا و محدث کف
و کرم در معده و افزاینده منی و شیر زنان و توانای و روشنی چشم و فربهی اعضا و چون بافراط
خورده شود تپ و تنگی نفس آرد و خمازیر در گلو پیدا کند دوم امل بفتح همزه و میم و سکون لام
یعنی ترش چون بخورند گرم و سبک ست و چون مساس نمایند سرد ست هاضم و مشهی طعام
و افزاینده کف و صفرا و زداینده باد و کاهنده فربهی اوتاط بان رکت یعنی
احتراق خون و امراض کرم و سوزش اعضا پیدا کند سیوم لون بفتح لام و واو و سکون

چون در وقتی که قمر در برج میزان
باشد انگشتری ازان بسازند فعالان آن چیزها
موحش پریشان نبینند و محکم میشود
و چون خاتم طلا باشد جهت رفع طاعون
مفید و چون یکمثقال او را با انگشتری
ممزوج از طلا و نقره که با لمثا صفه دو
مثقال باشد نصب نمایند در طالع میزان
و اقتضای برج هوائی باشد باعث قبول
دلها و هیبت در نظرها و قضای
حوائج بخوبی دانسته اند و گویند چون افعی
بر زمرد خایق نظر کند کور میشود و لقاء

ثالثه خود در مبادی نقل نموده
لیکن حضرت همایون بادشاه اسکندر
و داراب پسران بهمن را بعضی مسائل خود فرموده اند
کرده بلاد هند را بدولت و صحبت و امتحان
افعی را کور میکند ابدا و لیکن در هند افعی
و تجربه این امر بسیار میشود لیکن در جغرافیون
نیامده از جهت انست که در عراق از کرد
و وقف او چون بلاد عراق از کرد
سرمای عالیون نمک عدن شدت نمیکند اطراف
افاعی سیار متوطن اند بجهت امن
بهت ولادت تعلق بان مینماید
بهمن جهت ملوک اولاد خود را در
درتحفه که مصروح باشد موزد
جهت عدوت خرج
نافع و مجرب دادمان نظران را فع کلال

نون یعنی نمکین و شور و لطیف و شهوتی و هاضم است و برازیه آسانی برآرد و مولد کف و صفرا
و باد و کاهنده قوت باه و نرم سازنده اجسام سخت است و در دچشم و فساد خون و امراض
صفراوی و ثور تولد کند چهارم کث بفتح کاف و سکون ثا رفوقانی هندی یعنی تلخ و
تیز و سبک است صفرا باد افزاید و کاهنده شیر زنان و فربهی ابدان و افراط آن وسم و
اندیشه و فساد خون و خشکی لب و سوزش اعضا بهم رساند پنجم تکث بکسر ثا رفوقانی و
سکون کاف و ثا رفوقانی ثانی یعنی تلخ و تند که اطبا یونان حریف گویند سرد و خشک
و سبک است و تشنگی و بیهوشی و تب صفراوی و بلغمی بنشاند و افزاینده باد و شهوت
طعام و شیر زنان و حیوانات لطیف سازد و افراط آن در دسر و سختی گلو و اندیشه و
ترس بهم رساند ششم گلهاری بفتح هر دو کاف و ها و الف و راء مهمله و یا تحتانی
یعنی زمخت که آنرا عصفر گویند خشک و باد افزاست و اندمال جراحات نماید و حبس
اسهال کند و افراط آن نفخ شکم و درد دل و جگر پیدا کند و معنی رسایین کیمیا بدن است
و آن مخصوص باد و یه و تراکیبی هست که بهت حفظ صحت و طول عمر و تقویت قوی اعضا را
رئیسه گردد و نیز از ان ادویه که در معالجه اکثر امراض بکار آید اطلاق سکنجبین و هر دو را
در بحث حرف او نوشته شد و اقسام او را نیز آنجا بیان ساخته و تحقیق حروف و
اعراب اقسام در مبحث حروف آنها بیان کرده آید و انکه نوشته شد که فلان
دوا رهندی در فارسی فلان دوا است مثل انکه بگویند بید خبطیانا است موافق
تحریر اغره است والا در اکثر تخالف یافته میشود **باب الالف فصل الالف**

آنب

بمد نهمزه و خفا نون و با ر موحده و انبه باضافه ها و حذف مد نیز آمده میوه ایست در اکثر

زیرا که اسهال سودا را بند سر سودا را و سر سودا را بند سودا را و سودا را بند اسهال را و اسهال را بند سودا را و سودا را بند سر سودا را و سر

بلاد هند یافته می شود اول تکون سبز و آخر ان بعضی سرخ و اکثری زرد و بعضی سرخ و زرد
و بعضی تا آخر تکون سبز میباشد بشکل قریب بشکل گروه و سیب و بعضی اند کی طولانی و درخت
مشابه بدرخت جامن و برگش مشابه ببرگ آن و طلا ببرگ و شاخ جهته دراز کردن و سیاه داشتن مو
نافع و پوست ساق و بیخ او سرد و زرخت و قابض و برگ او هضم و قابض و خاکستر چوب او
جهته نزف الدم مفید کل او که مول نام دارد بفتح میم و سکون واو و لام و راء مهمله عوض لام
نیز آمده است سرد و خشک است بسیار خوشبو و قابض و دافع بر سیو و فساد خون و بلغم و صفرا و
دملها و شور و ثمر خامش که انبیا میگویند بفتح همزه و سکون نون و کسر باء موحده و فتح یای
تحتانی و سکون الف بطعم ترش و خشک و فزاینده اخلاط ثلثه و جهته قطع طحال و برانگیختن
اشتها و ریزانیدن سنگ گرده و مثانه مجرب و رسیده او بطعم شیرین و تند سرد و تیز و گران و
بهی و مقوی دل و جمیع اعضا و اشتها آور و دافع فساد صفرا و سبزه آن تیز و بلغم اشتهی طعام و برزونده
رنگ بدن کلان و خورد بود کلان تا پنج انگشت نوشته اند راقم نایک و نیم گل مشاهده نموده و خورد او را
بمقدار دو دام هم مشاهده نموده است چون میوه بندد و پس از یکماه ترشی ظاهر شود و از و مربی و اچار
سازند و در قلیه و پلاو و بکار برند بسیار بامزه شود لیکن تا وقتیکه خام و سخت باشد هرگاه چند روز در
نخستن او باقی بماند از درخت جدا میکنند و در گاه و بهس و برگ پلاس نهان میسازند تا پخته شود و
ترشی برود و شیرین و خوش مزه گردد این را بال گویند بفتح باء فارسی و سکون الف و لام و تعمل اکثر
همین است و اگر خود بخود پخته شده بریزد انرا پکیه گویند بفتح تا و فوقانی هندی و سکون باء موحده
فارسی و فتح کاف و سکون یا اکثر ان میخوش بود بسیار در تابستان بپختن در آید و بهنگام
بارش ابر سیاه و برخی سر اغاز باران بپختگی روی نهد و اوایل زمستان انجام پذیرد و از اینجهته گویند
بفتح باء موحده و هاء خفی و کسر دال مهمله و فتح باء تحتانی مشدد و مکتری همه سال کل کند و بار دهد

وبان تفاول کنند ارسطاطالیس

وبگاه پوشش حقیقی باخود بسیار کند

لباس او از بقا محفوظ باشد

نویسد حقیقی ترخ کبر نگ آبی گداز

وبگاه پوشش حقیقی باخود بسیار کند

خطوط سفید خفی میباشد اگر بالای آن

ولختی درخامی کار پختگی کند زود فرو دارند اگر چندی بگذارند از بس شیرینی گرم افتد و بعضی مهال
بچهار سالگی بار در گردد و بشیر و شیره پرورش و هند شیرینی افزاید و گویند اگر شبره انناس سیب و
امثال آن پرورش نماید ثمر او بو یا مثل آن میوه باشود یکسال زیاده بارد هد و دیگر کمتر و بعضی
یکسال بارور نکرد و خسته بریان ساخته میخورند قابض شکم و نافع معده بسیار خوش مزه و آب
بالای او بسیار شیرین متحیل گردد و اهل هند خسته او را در باران میگذارند بعد ازان مغز او را
برآورده میخورند بسیار خوش مزه بود و دافع صفرا و قابض و مقوی معده و نیز مغز خسته باران
رسیده را در ترشی لیمو تن سازند و بکار میبرند در فوائد زیاده میشود و بعضی مردم بعد از ترشدن در لیمو
او را می سایند و نمک و فانخواه و جز دان اضافه نموده بکار میبرند در تقویت معده و هضم بعید یل میشود
بالجمله ترا کیب مختلفه استعمال مینمایند و گویند سه ساله او تریاقیت هم میرساند و چون بقدر نیم سایده
باب سفوف کنند دوائی در حبس شکم بهتر ازین نمیشمارند و اگر نیم پخت او را بادوانکشت از شاخ
برگیرند و سر شاخ را از موم گرفته بروغن گاو یا عسل اندازند تا دو سه ماه طعم و کیفیت گون نمیشود
و یکسال رنگ و پیکر برنگردد و راقم گوید ترش او بدندان و حنجره و سینه و امعا نقصان دارد
و صفرای او مزاجان را موافق بود و مقوی معده است و حماش را پوست تنک دور کرده بعد ازان
لحم او را ریزه ریزه ترشیده بکدو گهری در آب بگذارند تا که آب ترشی بردارد بعد ازان
صاف نموده با قند یا نبات شیرین ساخته بخورند در تقویت دل و معده و رفع اذیت باد سموم
و در مغزه بعید یل تنها و همراه طعام مثل افشرده ها دیگر میتوان خورد و نیز حماش را در خاکستر گرم
پنهان میسازند تا که گداز شود پس برآورده در آب بفشارند و بدستور شیرین کرده میخورند هر دو قیز
باهم لیکن اول در تقویت و تفریح و مغزه بعید یل نزد راقم است و دوم در ازاله سمیت هوا و افشرده را
بینا میگویند بفتح بار موحده فارسی مشدید نون و الف و حکماء هند اگرچه این میوه را سرد نوشته اند

خوردن مردان باقلی از شکر کاشی

طالب مرد و زن هر چه آدمی ازان تب سبک

وعصر سیما بدرفع بیماری و بیدا

وبکاوت قضای حوائج و

نیکوی عاقبت کار در کمالات

مروبیت و ایضا روایت شده

سر عجب دارم از مسلمانی که

ورآن تقوی باشد چگونه ایمان کامل

ازدنیا رود مرد اسطوطالیس گوید هر

عشق صادق باشد چه عشق

وقدری سکاکل در روغن بنفشه بگذارد

هر روز این روغن را بچهره و حالک و سر و ابرو

وطرف بینی و چشم بمالند بین بان بگذارد

اورا نبیند مگر آنکه او را دوست دارد و

نظر مردم بمهابت باشد و اگر

این روغن مجموع نماند بجمع او جماع کند

سودمند بود

فصل در عین الابه

۹

اندای السینه گویند جماع موجب

باقوت رمانی است و از خواص اوست

که حمال او از چشم زخم و تاثیر نفسها

خبیث ایمن و چون مصون و محروس

باشد نقاشی در خاصیت دیگر از

جواهر ان هند روایت نموده یکی

انکه مال حامل نقصان نمی پذیرد

دوم انکه اگر این جوهر با شخصی باشد

و در حصاد حاضر شود و از اتفاق

دور گذار انهزام در لشکر راه یافته

همه راه فرار در پیش گیرند

و ان شخص بخانه خود را در میان گشتگان

اندازد هر گز از لشکر مخالف

بر و گذر و او را نمایند مقتول

که در خون آلوده باشد شاید

فصل در فیروزه

از خواص فیروزه است کدر نگردد در اول برد در سیوم خشک

وسط بالا گریبان حاصل راه یابد

اورا نشناسند بان تقرب ازان دارد کناره بر گرفتن واحدی

باصفای او صفا می نماید و با

نگدر او کدری می شود و ملاقات عرق

و روغن ها و سوسمات و مشک

مضمحل میشود و تغیر حزن و صفای اوست

بالکلیه این بیطار و دیگران از سطاطالیس

نقل نموده اند هر چه که از رنگ خود

برگردد و متغیر شود و پوشیدن آن و تختم بدان

برای الانس وی است و بهمین سبب پادشاهان

فیروزه را ذخیره می نمایند و میپوشند

زیرا که بیمت اینرا در نظر دارند کم

میکند راقم گوید که این کلام متناقض

۱۰

است زیرا که اصفا نشانی از رسالہ

کدار می باشد برای

کدار سطاطالیس نیز بهمین طرح نقل کرده و ازین

اسکندر نوشته است نقل کرده و فلاذ و

حجر الحیه بلوک عجم می نویسند و آن

زران می ساخته و در حلیه آن

استعمال می نمودند و در حدیث آمده است

و وضع فیروزه دارد است باین سبب

و آنرا لی مشتبه باشد و نیز از خواص فیروزه

است کدر او اندک و اقل و عرق

صاحب عقد مخطوط میباشد و یک سر فیروزه

باخود دارد و نیز شخص نظر باید نمود

نظر مردم عزیز و احترام او نفوذی دل و طبع

باشد و دانش و آن از نظر آن نفع

خوست و آن از نظر آن نفع

بصر میکند و یک سر باید و نگاه

فیروزه نگاه کند از و نشاط

و نشاط مالی باید و نگذارد و گویند

از امراء ایران لسبب ضعف وانجره گرده تر میشد و بطول انجامید بود اطباء که معالج او بودند
خوردن انبه تجویز نمی نمودند مریض پنهان استعمال مینمود اگرچه بالکل حرارت زائل نشده بود لیکن نفع کرده بود یادق
الشیخ خیلی است و بهترین او شیرین سیدی ریشه که شیره رقیق داشته باشد و سرد در آب یا برف
کرده باشند و در موسم گرم بدون سرد کرده خوردن عیش انحراف مزاج است و اورا اول از دست
ملایم نمایند و چند قطره اول بهکنند بعد ازان از دهن شیشه بخورند و خوردن از کار و بریده
اگرچه مقبول طبایع است لیکن از ریشه و چرم احتیاط نمیشود باعث نفخ و ثقل و درد شکم میشود و معا
و خراش کلو میشود و بعضی شیره بری آرند و شیرین از شکر ساخته و تصرفها بجا و بیجا نموده همراه نان
و برنج میخورند و این روش در اکثر امزجه نفیس سبب غثیان و عدم اقبال طبیعت است و نیز بسبب
مفارقت محل خود نوعی تغیر هم در مزاج او راه بهم رساند و مصلح آن اکثر شیر خسته او نوشته اند
میفرمودند والد ماجد خدایتعالی بیامرزد او شانرا که این حکم مطلق نیست بلکه باید دید
که اگر گرمی میکند هست و آب سرد و افسرده باید کار باید برد و خود هم آن مرحوم به افشرده بهتر
اصلاح مزاج خود میفرمودند و اگر بیخ اسهال رسد بروغن بادام و امثال آن تدبیر باید فرمود و
در صورت اسهال خسته آن مدارک باید نمود و در امزجه یابسه شیر و اگر نفخ
باشد در شیر اندکی زنجبیل باید جوشانید و تنها زنجبیل هم مفید می آید و علی هذا القیاس و بالجمله اگر
بامزاجات مزاج استعمال کرده تنوع حکم چه بچینی دارد و اولی انکه تا دو سه باران نشود استعمال
نکنند مگر صاحبان امزجه بارده رطبه و بعضی مردم با صحاب ضرب عوض غذا انبه و عوض آب
شیر شتر تا یکماه و دو ماه استعمال میکنند بسیار نفع مینماید بلکه ازاله آن بعضی جا میفرمایند آب
بسیار اقسام و اسماء وارد در هر که عطریت زیاده تقویت دل و دماغ و رو افزود بفارسی
نغز گویند و الله اعلم بحقیقة الحال آرام شتیلا بدینهره و راء مهمله و الف و میم و کسر

فصل

شین معجمه وسکون یا تحتانی وفتح تا فوقانی وفتح لام وسکون الف تیز و تلخ و مسروفع فساد صفرا و بلغم و خون آکاهو ـــــــ لے بدهمزه وکاف والف وضم ها وسکون واو وکسر لام وسکون یا تحتانی دافع کرم شکم و فساد بلغم و صفرا و پرسیو انور ا بدهمزه وخفا نون وواو والف وراء مهمله والف ثانی انولہ نیز گویند بعوض راء مهمله وهر دو الف لام و ها، وقفیه آملہ نیز گویند بعوض نون میم ثمرش مدور در حشر بصورت مشابه بدرخت املی بطعم ترش و شیرین در مخت و سرد و خشک ملین و مبهی و دافع رکت بت احوال این مفصل در کتب یونانی مرقوم است آرو بدهمزه وضم راء مهمله وسکون واو قسمی از شقالو است در صورت مشابه بآن در خشش مشابه بدرخت شقالو واز و اندکی ترش بخلاف شقالو که شیرین بامزه است واز واندکی گران وسهضم آدا بدهمزه ودال مهمله والف شبیه بادرک است بنجی است معروف ساق گیاهش پرگره و بر هر گره برگی رسته گرم است و گران ملین و بوقت تحلیل غذا اگر بخورند باعث سرعت هضم شود و پیش از طعام اگر با نمک سنگ بخورند نفخ دور کند و اشتها آرد و هاضم است و بفارسی بخنیل نیز گویند و اگر ادرک را ریشه باریک بریده بدستور در قند مربی نمایند بسیار لذیذ و مقبول طبایع میشود و برای فوائد مذکوره نیز مفید بود و مربای خشک او در لذت نسبت باو کم و در حرارت زیاد ابی بدهمزه وکسر باء موحده وسکون یا تحتانی زمخت و بسیار سرد است و گران ملین و مبهی و ملغم آوا اسم سفرجل است اک بدهمزه وسکون کاف ثمرش تکل انبه لیکن از آخر اندکی طولانی و باریک وچون پخته گردد و شگافته شود مثل نیمه منقوش از درآید و برگش شبیه برگ گردو اک واندکی نسبت باو کوچک طول او بقدر یک ذرع و یک و نیم ذرع چون شاخ و برگ او را بشکنند رطوبت سفید برآید که در عرف از اشیر میگویند سفید است و سرخ هر دو مسهل و دافع فساد

از احتلام محفوظ مانند و خوابهای پریشان نبیند و اگر بکودکان نقطه در خواب نترسند و بلوی

ان در اول خم و ضعف دل مجرب و

حوارض مزاجی بدن و رافع

انواع خفقان و اسهال مزاجی دموی

و ضعف جگر و کرده و حصاة و حرقة

البول سده و یرقان و فواد برای

قطع سیلان خون از اعضا و التیام

زخمها و طلای محلول او رافع برص و بهق

شاذ و مصلح آن نبات است فصل

مزاج مرجان و افعال او مانند مزاج و تحلل

بسبب آنکه اندک از خشک بسیار زیاده

از رشت و از حوارض مضرات آن محفوظ ماند و نفع

اطفال نیز از آن خبر یابند محفوظ ماند و

و خون کرده و حوارض مزاجی و دموی

و تعلیق او رافع امراض سوداوی بود

و تعلیق او رافع امراض سوداوی بود

و تعلیق او رافع امراض سوداوی بود

فصل

تعلیق باقوت

فصل

در دوم گرم و خشک و سفید در اول

و خشک در سوم و سفید در اول

تعلیق باقوت

و تعلیق او رافع امراض سوداوی بود

و تعلیق او رافع امراض سوداوی بود

باد و بلغم و جذام و جرب و زهر باد و دمامل و تبور و بیماری سپرز و گرده و بواسیر امراض جگر و استسقا
و کرم شکم و درخت اگر را کل سفید و اشته باشد اگر او را بیاید رشته بر شاخ او بندد و الا بار بگیرد
و هر گاه در روز یکشنبه بنکهه بنکشد واقع شود گل زیتون و زیر آن درخت نهد و حلوان و سنج کند
و قدری بخته نیز نهد پس برگ و شاخ و پوست و تنه و بارش بستاند و در سایه خشک
کرده بساید نیز دو سه هفته از با شیر گاو دو دو مثقال بخورد غذا شیر و برنج کند ضعف و
ناتوانی و پیری ببرد و جوانی آرد و هر که او را بیند مطیعش گردد و اگر یکماه بخورد عمرش دراز شود
و قوی گردد و اگر از بیخ او مهره ساخته بر بازو بندد از آسیب جن و پری و سحر و تب دائمی ایمن
باشد و اگر زنی بیخ او را با بول خود سائیده در فرج شیافه کند شوهرش مطیع گردد و از جیض
مهره کرده بشیر بکه از شاخش برآید رشته بر کند و مجامعت نماید در بطن از زال اثر تمام دارد
و هر زنی که بنجش یکمثقال با ب هنگره بخورد باکره گردد و بنجش با خون بز و مسکه گاو امیخته در چشم
کشند تیزی نظر افزاید و درد هنری او رده که شیر آن هر دو قسم زهر ست و اسهال بغایت
سخت آرد و دو بسیار گرم ست و انچه بتجربه آمده ست انیست که برگ محلل او رام اند و شیر او مقرح
ست و بثور و دمامل را تحلیل و تقیح نافع بود و اگر شیر بچشم برسد باعث ورم و خارش و قرح ست
آل بمد همزه و سکون لام اسم مجنیه ست صاحب دار الشکوه همچنین نوشته و نیز بعضی اغره چنین گفته اند
لیکن حقیر هر دو را ملاحظه نموده مجنیه یعنی قوه چوب باریک می شود و آل تیره رنگ مایل بزردی
چوب باریک آدت بهمکت بمد همزه و کسر دال مهمله و تشدید تا و فتح باء موحده و خفاء
و فتح کاف و سکون تا و فوقانی ترجمه او آفتاب پرست نام گلی ست سوخ مکی نیز گویند درختش
در طول انسانی مثل قد آدم و برگش شلث و گلش مدور زرد طلای و رنگهای دیگر هم در میان دارد
و کنگره دار و گویند هر طرف که آفتاب میگردد همانطرف او میگردد و دو قسم نوشته اند خورد و بزرگ هر دو

اقاحی نافع و قطع زف الدم و رفع باهش
تعلیق او بر گردن چهره خنداق
بیش در آخر دوم سرد و خشک
و خواص تا باقوت است فصل
باقوت کبود ست در افعال
کند فهم نشود
تعلیق او بر گردن جهت رفع تشنج و دیوانگی و ضعف و خفقان و رفع انجماد
طاعون و باد غیر هوا و وسواس
وجع و خفقان و رفع انجماد
چون نزف الدم و قطع رعاف
و بخشکی او جهت قضای حاجت
و رفع ضرر صاحب و خفق و دیوانگی
و بهر بوی کردن جهت رفع تشنج
و زایل کردن غم و اندوه از دل و
براز و چشم جهت تقویت دل و
نمودن نشاط و سرور و تصفیه خون
بیماریکه بسیار گفته از آن گریه برده
بیماریکه بسیار گفته از آن گریه برده شود
بر بیند بخون او و دیر از شیر شود
سهر را شود بود و اگر بر اطفال
تعلیق بیماریکه بسیار گفته از آن گریه برده شود
امر الصبیان این بن او و تعلیق باقوت
بجا لرعاف و خفقان و منع استطلاق آن

۱۳۸

و اگر او را صاحب درد تعلیق نماید دردم
زایل کند از حضرت امام صادق ثامن
رضی الله تعالی عنه مرویست که اگر کسی
باقوت در دوست کند که پریشانی نا آل
نکند **فصل** چهارم کهرا باقوت زرد دوست در
تقویت دل و تفریح و تیز از اصناف
دیگر است و دویدن اگر شتر باقوت زرد
و جهت تقلیل احتلام ست حضرت امام
ضامن ثامن رضی الله تعالی عنه مرویست
که هر که را شتری باقوت زرد دوست
فصل پنجم

در خواص مثل بهم اند تلخ و گرم بود و قولنج و استسقا و بیمرگی دهن و درد پای یخی را نافع است
آریا بمد همزه و کسر راء مهمله و فتح یاء تحتانی و سکون الف قسمی از خیار است که در موسم
برسگان بهم رسد سرد است و مولد ریاح و ثقیل کثرت او موجب حمی عفنه است آبهوره
بمد همزه و خفاء نون و ضم باء موحده و خفاء هاء و سکون واو و فتح راء مهمله و سکون هاء اهل
دکهن بلغنی گویند هرگاه چند اقسام ساگ صحرائی را جمع نموده میپزند باین اسم می نامند
مشتهی و هاضم قوت بدن بخشد و رنگ صاف گرداند و باد و بلغم و صفرا و بیمرگی دهن
دفع کند منی افزاید و فرح آرد و اسهال را مفید است و در دار الخلافه چند اقسام ساگ کرده
شهر بهم میرسد می پزند و ازانو رتن میگویند بسیار لذیذ میشود و ملین طبیعت و مولد ریاح و دیگر
احکام او موافق بسائط او آنول بمد همزه و خفاء نون و فتح واو و سکون لام در خیت
کلان مشهور هرگاه گل کند عجب خوشنما میشود گلهای او زرد رنگ شبیه بگل التماس نوعست
قسم دوم را مهد انول گویند و این قسم هم دو نوع است سرد جذام و قی و دق و اسهال مادی و بلغم و تخم و تلخ و نافع ساز
بدن را قوت بخشد و خون بیفزاید و رطوبت زیاده کند آمر بمد همزه و میم و راء مهمله مشدد و سیم مهمله است
آرک بمد همزه و ضم راء مهمله و سکون کاف بر چهار چیز اطلاق کرده میشود یکی مهوا دوم کهل
سیوم بذل چهارم تاڑ آلوک بمد همزه و ضم لام مشدد و سکون واو و کاف اسم الوست و خواص
او بتفصیل در کتب یونانی مذکور شده آمراک بمد همزه و میم ساکن و فتح راء مهمله و سکون
الف و فتح تاء فوقانی و سکون کاف اسم انبارست آنبوس بمد همزه و سکون باء موحده و ضم
نون و سکون واو و سین مهمله درختی است عظیم ثمرش مثل انگور رزد و با حلاوت و برگش شبیه
ببرگ صنوبر و عوض تراز و و خزان نمیکند و بهترین او سیاه و صلب و املس در اول سیوم گرم
نوشته اند در اخر دوم خشک و ملطف و مدر بول و مفتت حصاة و محلل ریاح و نفخ معده

چشم بد دور صاحبه تو زود صاحب
ان از کثرت احتلام محفوظ نماند و در
نظر دوم عزیز نباشد و گویند چون قرد
بلغ آشی باشد دران صورت
انسان نفس کند تعلق او چست
الام باطنی نافعست و بعضی تاثیرات
دیگر که مذکور شد نفس صورت فرد شرط
و نسته اند و یکقال بودن راء ی
شرط سے و انسداد
از اجاگار شاد کرامت بنیاد حضرت
اقدس و اعلی اشرف خلد الله ملکه

وفتح سده سپرزه و نشاره او جهت حبس خون زخمهای تازه نافع و محرق و مغسول نشاره لطیف
تر وطلا مسحوق و مطبوخ آن در شراب محلل خنازیر و باسیدی تخم مرغ جهت سوختگی آتش و با نفراده
جهت تحفیف گوشت آوردن و روح جنبیته و منع جوشهای پر آب و آبله مجرب است اقدر شرتبش
سه درم و مضر معده و مصلحش عسل و بدلش چوب کوکنار است **آوکی** بمد همزه و فتح دال مهمله و
ها هندی و کسر کاف و سکون یا تحتانی اسمی از اسمار اهرست و خواص در ار هر گفته آید انشاء
الله تعالی **آنبی هلدی** بفتح همزه ممدوده و خفا نون و کسر باء موحده و سکون یا
تحتانی و فتح ها و سکون لام و کسر دال مهمله و سکون یا تحتانی دوا هندی ست گرم و
خشک در دویم برای خارش و فساد خون و قوبا و ضربه و مالیدن و خوردن مفید مضر
قلب مصلح نارنج بدل بابچی یا تخم نیوار یا زرد چوب شربت یکدرم **فصل الباء الموحده**
ابهرک بفتح همزه و سکون باء موحده و خفا ها و فتح راء مهمله و سکون کاف دافع پرسیو
و فساد اخلاط و زهر و او را اطبا هند تنها داده و به کشته استعمال میکنند در کتب
هندی مثل گنج باد آورد و جزو آن طریق کشته شدن او مذکور است بعربی طلق است
ابهیا بفتح همزه و باء موحده و ها هوز و فتح یا تحتانی و سکون الف اسم هلیله است
یعنی دور کننده خوف **فصل الباء الفارسی اپراجتا** بفتح همزه و سکون باء
فارسی و راء مهمله و الف و فتح جیم و تا فوقانی و الف ثانی و قسم دوم نیل است درختش
بقدر نیم گز و بعضی اندکی زاید بصورت مثل درخت کنگهی لیکن برگ کنگهی ابلس و برگ
اپراجتا خشن تر و قسم سرد و از ایذه قوت هضمه و صاف کننده آوازخیزه و دافع عیب
دیو و دد و گلو و جذام و فساد باد و صفرا و بلغم و بلغم خام که از طرف معا آید از انفع نماید
و سوزش اعضا و فساد زهر و دل و تبره دفع گرداند **اپامارگ** بفتح الف و باء فارسی

بسهل اخلاط غلیظه و باء قوابض قاطع
اسهال و اگر شموم و یا مجروح
باشن زهر دار قدری ازان
سائیده بپاشیر بخورند تاثیر زهر باطل
کند و دور او جهت رفع مضرت
جراحات آلات آهنی زهر دار و
جهت قطع نزف الدم و التیام
جراحات عجیب الاثر است محرق
مغسول او در جمیع افعال

مثل شاه تیج و قدارم تبش
تا مقرر اطراف دلش او در جریر
بسته باخود باشد
قبول جاه و هیبت و قضا
حاجت و در دست نگاه دارد
او را نفع گزارد و در دست
پا و تعلق او طرف چپ

والف وفتح میم والف وفتح راء مهمله وسکون کاف اعجمی چیزیست وبیاید **فصل التاء الفوقانی** **اتیس** بفتح همزه وکسر تاء فوقانی وسکون یاء تحتانی وسین مهمله ونوعی بود سفید و سیاه سفید او کبیر الوجود یخی است سفید رنگ بقدر جدوار بود و پست و بلند دارد و برسطح بعضها یکدوزائده قلیل بود بنوع مشابه بهمن سفید بود هر دو نوع تیز و تلخ و گرم و قابض و هاضم بود وقی را و اسهال بلغمی و هوا سیر دفع کند **فصل التاء الفوقانی** **تهندی** اثکن بضم همزه وفتح تاء هندی وخفا نون وفتح کاف فارسی وسکون نون نخمی است مشهور مشابه بشنیز کوکنده کی کوفته باشد مقوی باه وممسک منی در اکثر تراکیب هندیه مقویه مستعملست اگر کوفته با عسل بر قضیب طلا نمایند سطبر سازد و نافع درد گرده و سپرز مقوی گرده **فصل الجیم** **اجمود** بفتح همزه وسکون جیم وضم میم وسکون واو ودال مهمله تلخ و تند و گرم و سبک و مشتهی طعام و قابض شکم و مقوی دل و افزاینده منی و دافع فساد باد و بلغم و غثیان و امراض معده و گرم شکم و فواق و درد مثانه لیکن در شکم سوزش بهم رساند اسم گرفس نوشته اند البته مشابهت باو دارد و در میان انیسون و گرفس است یا اختلاف در میان گرفس و اجمود بسبب اختلاف زمین ولایت هند و ستان بوده باشد **اجوان** بفتح همزه وسکون جیم وفتح واو والف وکسر یاء تحتانی وسکون نون سی از وست مسمی بجوهار هر دو تلخ و تند شبیه باجمود از و کوچکتر و باحراقه و بوی تیز دارد و گرم و سبک و گوارنده مشتهی طعام و دافع فساد باد و بلغم و استسقاء و نفخ شکم و پیچش بسبب درد مثانه و خلط و گرم شکم بعربی نانخواه است **اجوان خراسانی** بضم خاء معجمه وفتح راء مهمله والف وفتح سین مهمله والف وکسر نون وسکون یاء تحتانی ساقش غلیظ و مانند نیم چنبری براو طاهر و تمرش در غلافهای مثل اکم در تخت اوراق شبیه بگل انار و محلو از تخمی غیر مدور شبیه بجلبه و بسیار از و

کوچک تر اسم بود المنبج است **اجلاجندن** بضم همزه وسکون جیم ولام والف وفتح جیم فارسی وسکون نون وفتح دال مهمله وسکون نون اسم صندل سفید است و خواص در جندن باید **اجان** بفتح الف وجیم والف ثانی ونون بعضی در میان الف ونون یا تحتانی اضافه نموده اند یعنی اجاین درخت او بزرگ میشود برابر درخت آنبه وبرگش شبیه برگ آنبه واز و دراز و باریک و درخت او سایه بسیار دارد و پهلی هادراز تا بقدر نیمگز و بسیار باریک

فصل الجیم الفارسی اچهه بفتح همزه وتشدید جیم فارسی وفتح آن وسکون هاء اسم میوه است

فصل الخاء المعجمه اخروٹ بفتح همزه وسکون خاء معجمه وضم راء مهمله وسکون واو وتاء فوقانی هندی واکهروٹ نیز آمده بجای خاء معجمه کاف وهاء مشهور است درختش کوهی است وبرگ آن مشابه برگ سانج هندی شیرین وگرم وگران ویلین ومقوی اعضاء ودافع باد وتقویت باه ودماغ بدی تجربه محرر نیز رسیده بعربی جوز گویند **فصل الدال المهمله ادلک** بضم همزه ودال مهمله مشدد والف وفتح لام وکسر سین مهمله وسکون کاف قسمی از غله است

اوی بهاسکر بضم همزه وکسر دال مهمله وسکون یا تحتانی وفتح باء موحده وخفاء هاء والف وسین مهمله وفتح کاف وسکون راء مهمله قسمی از کافور است **اورک** بفتح الف وسکون واو مهمله وفتح راء مهمله وسکون کاف تازی زنجبیل است مشهور ومعروف وخواص این در آوا کفته شد **فصل الراء المهمله**

ارنی بفتح همزه وسکون راء مهمله وکسر نون وسکون یا تحتانی اسم درختیست درطول بقدر درخت شفتالو لیکن شاخ بسیار دارد واز زیر تنه درخت میروید در بعضی تنه معلوم نمیشود وبرگش مثل برگ سنبهالو کرم است غلبه باد را برباید واماس دفع سازد ودرد منتری آورد که بیرب وثقیل است ورحمت پاندرد وگ بعضی ضعف جگر دور نماید ومشتهی ورافع قبض وسده رود ده بکشاید وارنی نیز اسم ماده ارنه است **ارهر** بفتح همزه وسکون راء مهمله وفتح هاء وسکون راء مهمله ثانی

بود ... وصلب ... ساید ... خالب ... دست ... دل ... تبرکی ... خط ... اوست ... اوسیار ... یکفتال ... خارج ... محمود ... دودی ... بلدیکه ... ودوم ... شکم ... شده ... وتصلب ... است ... جهو ... معلوم ... ابی ... ابن ... است ...

وآدهکی نیز گویند و تور در شهر ما یعنی در زبان دار الخلافه شاهجهان آباد نیز و در اکثر بلاد هند تور را قسمی از
میدانند و آنکه درخت او کلان باشد و در کناره کشت میشکر میکارند از آن تور میگویند و درخت ارهر
خورد میباشد بقدر یک و نیم گز میگویند ارهر در مزه بهتر از تور است و تور را همراه میشکر میکارند و در مینمایند
وارهر را همراه گندم در و مینمایند و در خریف میکارند دانه تور کلان و دانه ارهر خورد و تور اندکی بلوز و
و بالجمله غله مشهور است در اکثر بلاد هند یافته میشود سرد و خشک است و بسک و قابض و دافع فساد تلخه و بلغم
و خون و فساد زهر و بطعم زمخت و اندک شیرین و باد انگیز و نزد محرر گرم در دوم و خشک در سیوم و مقوی
معده و ثقیل و نافع بامراض بلغمی باد چون او را اول بکبد و جوش در آب داده و آن آب را دور کرده در آب
دیگر پز ند رافع پیوست او میشود و اگر در شیر و ماست بپزند نیز رفع پیوست آن در صورت اول و ازاله حرارت و
پیوست آن در صورت ثانی بسیار زیاده میشود و اگر برگ او را در آب جوشانیده از آن مضمضه کنند در د
دندان ببرد بفارسی ارهر را شاخل گویند ارُ و بضم همزه و سکون را مهمله و دال مهمله و بعضی عوض دال
مهمله با د فوقانی هم نوشته اند یعنی ارت اسم ماش است و خواص او ماکه خواهد آمد ارنه بفتح همزه و سکون
را مهمله و فتح نون و با د و قفی در اکثر خواص مثل کاومیش است که هندی ها گویند مفید ناصحابی
که روز بروز لاغر و نحیف تر شوند بفارسی گاومیش صحرای گویند ارمذ بفتح همزه و را مهمله و خفا ر نون و
دال مهمله هندی بر کش شبیه ببرگ انجیر دارد و بزرگ و نرم و ساقش تا بقدر دو ورع و بیخش مثل نی مجوف و
ثمرش در خوشهای برخار و مدور و دانه اش بقدر قهوه و منقط بطور کاغذ ابری سیاهی سفیدی آمیخته
و قسمی است از و سرخ هر دو شیرین و گرم و گران و دافع قولنج و نفخ شکم و آماس اعضا و درد کمر و درد شانه و
صداع و استسقا و تپ و تشنگی نفس و سرفه و بلغم و جذام و امراض که فساد ماده خام است و ثمر هر دو گرم
و مسهل و دافع فساد باد و روغن تخم او محلل است جمله علتهای باد را نافع بود و مسهل است بقدر دو یکدو تولچه
در آب جلکرده اندکی گرم نموده برای قولنج شدید داده شد نفع بین نموده و قولنج شدید رفع گردید و الله

آن حدیث میصنع باشد و وارد
کرتاکشتی ببازار کنگین
از انکه مرا بکشد حضرت فرمود
کر دشمنان من اورا بامن
حضرت جعفر صادق علیه السلام

کنگین سه سطر نقش کند در سطر اول
اعوذ بجلال الله در سطر دوم اعوذ
بکلمات الله در سطر سوم اعوذ
برسول الله و در زیر نگین دو سطر نقش
کن سطر اول امنت بالله و کتبه
سطر دوم الی واثق بالله و برسله
و در دور نگین نقش کن اشهد ان لا
الا الله مخلصا و در دست کن
این انگشتری را در هر جا چنگ بر تو
و شوار شود بدرستیکه حاجتت

برآورده میشود و شر سباب
پرانبی میل میشود و مکر از دشمن
پرا و شود سباشد بر و چیزی
آن نیست حذر از بدی و قطع
او میشود و همین دفع میکند
از تو شر هر ا و حذر کن
نجات میدهد و چیزی بان را سد و از خود
جمعیت بر و یت الخلا را بسیار خوب
سلامت نماز از کر از سر از خداوند
نعالی و نبارک است تمت

رساله خواص الاشیاء اسمی
تحفه عالمگیر شاهی مع
اضافات آن از تصنیفات
اشرف العلماء حاجی محمد
شفیع خان مرحوم

ماجد بجای روغن بادام روغن بید انجیر در مسهل قولنج و امراض بارد مثل فالج و جزو
آن استعمال میفرمودند و عم مغفور بقدر دو دام سه دام هم در امزجه عاصیه
استعمال میفرمودند و چون برگ او بروغن چرب نموده گرم ساخته بر موضع دردناک ببندند رفع
درد نماید و چون تخم او کوفته با جغرات انیخته بکدورز نگدارند تا عفونت پذیرد پس طلا نمایند خارش
برطرف سازد و در عرصه یکهفته و چون مغز او سه دانه با سیماب آمیخته بخورند اسهال آورد و روغن او گرم است
ارجن بفتح همزه و سکون راء مهمله و ضم جیم و سکون نون و سین مهمله و در آخر تحتیست و هم اسم ثمر او گرم و در رخت بود
دافع صفرا و بلغم و ماندگی و علتها زهر دفع نماید و مضر بود بامراض بادی ریش و جراحت را پاک کرده
و اهم آورد و دو مسک و مقوی بدن و استخوان شکسته را پاک پیوندد هذا کلا و طلا و مستعملست و بعضی سرد
نوشته اند و نافع ضربه و سقطه ارلو بفتح همزه و سکون راء مهمله و ضم لام و سکون واو و اهم در آخر تحتیست گویی
همزه تیز دارد و بلغم ببرد و شهوت آرد و قابض بودن را هوشیار کند و کرم شکم و جذام دفع نماید از اوده بیه و
شمول است ارونتی بکسر همزه و سکون راء مهمله و کسر او و سکون نون و کسر تاء فوقانی و سکون یاء تحتانی
اهم لونبرسیت و در باء موحده بیاید اروی بفتح الف و سکون راء مهمله و کسر او و سکون یاء تحتانی
بیخ رستنی هندیست و همین جسم است در طولانی بقدر یک گره و زیاده و کم و چون بپوسد او دور کنند
مغزش سفید برآید و شاخهای او بقدر یک گز و برگ کلان دارد و بصورت سپری که لبهای او در ون باشد
و در صفا و ملاست قریب ببرگ کیلا کچالو هم بیخ رستنی مذکورست در اطراف کچالو اروی ها برآید
و کچالو در صورت اکثر مدور بوده و در کلانی و صورت قریب بادنجان و مشهورست هر دو بیخ در هندوستان
مستعملست اهل هند اروی را همراه گوشت و تنها میخورند و کچالو را در تنور بریان نموده میخورند
و هنود از برگ و شاخهای او نانخورش میسازند و بالجمله مزاج او انچه دریافت شد مایل بسردیست و
مقوی باه و مغلظ منی و مولد ریاح ثقیل و مضر بمجره و مصلح آن تری و شستن آن در آب بمبالغه و کچالو

از سکاره جهان و بلیات دوران
محفوظ و مصون شده بتوجه العباد
غلام محمد بن حاجی محمد صادق
خان بن اشرف الحکماء حاجی محمد
شریف نجاری مرحوم غفر الله و لجمیع
شده در ملک هندوستان جنت
نشان بشکافته و بارو شاخ شده و
سبی از اطبای زبان دان کل الاکران
ستر این کرده حاذق کیفیت و باو بجا

ان بوده باشد تالیف نساخته
در این اوقات بخاطر این عاصی گذ
کر سالار جامع امور ضروریه که تعلق
بامر و باد گشته باشد از کلام سابقه
پیشین استنباط کرده مع انچه از
تجویز این خاکسار تجربه آن بصحت
پیوسته بزبان فارسی املا کند
تا باشد که فائده آن عام و نفع
آن تام بود و وسیله جمیله برای
حسن عاقبت این مستمند شود

راجیشر مهاراجه راجگان مهاراجه دهران
سرمایه نشان مهاراجه دهران
زیا مکان والا نژاد
مجلس گرامی کشوری طلعت
صورت بست و نخه تخیل ساخته
نقش مراد حسب
بفضله و کرمه در اندک عرصه

و برگ او شبیه ببرگ کت و از و خورد و نرم و باریک و نهال او از زمین اندکی بالا برآمده مقدار سه چهار گره زرمخت و تلخ و گرم است و مبهی و دافع فساد باد و بلغم و اما اعضا و برص از جمله این است و بیخ کاکنج نوشته اند استهر الکسر همزه و سکون سین مهمله و کسر تا فوقانی و سکون ها و فتح راء مهمله و الف اسم شال پرنی است استهول بنشا کی بضم همزه و سکون سین مهمله و ضم تا فوقانی و خفاء ها و سکون واو و لام و فتح باء موحده و خفاء ها و سکون نون و فتح تا فوقانی هندی و الف و کسر کاف و سکون یاء تحتانی اسم برهناست بمعنی باد نجان بزرگ همان معنی که شجره آن شبیه بشجره باد نجان بود استهل بدمنی بکسر همزه و سکون سین مهمله و فتح باء و خفاء ها و سکون لام و فتح باء فارسی سکون دال مهمله و فتح میم و کسر نون و سکون یاء تحتانی اسم بعضی اقسام کول است در زمین که آب نایستاده باشد رویه شیرین و تلخ و سرد بود قی و خون و اسهال دفع کند و بعضی گفته اند که گل سرخ است اوسیر بضم همزه و سکون سین مهمله و یاء تحتانی و راء مهمله اسم خسی است که در بلستان از و خسخانه سازند سرد است و هضم و حابس شکم و دافع فساد بلغم و صفرا و خون و مسکن تشنگی و نافع آبله و جوشیدگی و سوزش اعضا و دشواری بول و نافع دملها و ثور و ممسک است با نخاصه در تقویت معده و قبض شکم و ضرب در تجربه راقم نیز آمده

فصل الشین المعجمه اشٹ برگ بفتح همزه و سکون شین معجمه و تا هندی و فتح باء موحده و راء مهمله و سکون کاف ترکیب هندی شتمل بر دو اء شکنانه و معنی اشٹ برگ هم همین است و اسماء ادویه روده برروده کاکولی میدا مهامیدا جیوک رکهیک و این ترکیب سرد مبهی مقوی اعضا و مولد منی و شیر زنان و محلل و دافع فساد صفرا و باد و سوزش و اما اعضا و جذام ادویه این ترکیب از کشمیری آمده حالا اکثر می آیند اشٹ کن بفتح همزه و سکون شین معجمه و کسر تا فوقانی هندی و ضم کاف فارسی و سکون نون اسم غذایی است موتکه بکجصه و برنج و جصه

از اسهال مذکوره پدید میشود و گاهی
زمین پیدا شده و معلوم میشود و در هوا و آب
و بیان پیدا کردن امراض با شبه
و امور متعلقه آن اسکاه نجار
فاسده از زمین صعود کرده و در
هوا و فضا طوفان شده در هوا و فضا
پیدا کرده و هوا و فاسد با هم مشتاق
و دل نفور کرده روح کدر دل
است از اغذا شنود و رطوبات
و اخلاط که مجاور دل اند سبب
مجاورت فساد با فضله و گرمی
بسیار پیدا شده و نشاط بسیار
سبب بطوء شریان متشابه بسیار

باعث اخلاط بدن فاسد شده
امراض و بائیه حادث خواهند
شد و اکثر خلق باین امراض مبتلا
خواهند گردید کما اینکه هوا
رویه و درون انها اکثر باشد یا مفتوح
ثلث یا ضعیف القوی خواه در
ضعف و خواه از جماع یا غیر آن
بوده باشند و کما اینکه استعمال
جماع بیشتر کنند برای تاثیر و بایاده
نرسیده اند و امراض و بائیه

در هوا و تب بسیار کما از الاحق
بشود فاسد شده اهالی کم باشد
و مقاومت بماند و در هوم کرا
و خریف که باران کمتر باد هر اعارض
مذکوره قبل از دم را عارض
بشود فاسد شده اهالی بسیار
میباشد و بسرعت اهلاک

و آب بجوشانند بعد از جوشانیدن آب استبانند و نمک سنگ و لمکوزه و کشنیز و
زنجبیل و فلفل و اخل سازند دافع تپ و فساد اخلاط مثلثه و مصفی خون و مشتهی طعام و مقوی
منقی شانه **فصل الفا راء فیم** بفتح همزه و کسر فا و سکون یا تحتانی و میم خواص این
در اپهین گفته خواهد شد **فصل الکاف اکاس ہیل** بفتح اولی و کاف و الف و وقف
سین مهمله و کسر موحده و سکون یا تحتانی و آخر لام اسم افیمون نوشته اند امر ہیل نیز
اسم اوست **الکمکت** بفتح همزه و کسر آن و کاف و سکون تا مثناة فوقانی و ضم میم و فتح کاف
و سکون تا مثناة فوقانی گویند کرنجوا است و بفارسی خانه ابلیس لیکن صاحب تحفه نوشته
که سنگیت و حالانکه کرنجوا تخم است پس در نسخه یا غلط از صاحب تحفه است یا الکمکت
غیر کرنجوا است **الکرا** بفتح همزه و کاف و سکون را مهمله و فتح کاف و را مهمله ثانی و الف
اسم عاقرقرحا است **الہروٹ** بفتح همزه و سکون کاف و ہا هوز و ضم را مهمله و سکون واو
و تا مثناة فوقانی هندی ثمر یست مشهور و معروف و خواص این در اخروٹ گفته شد **اکاره**
بفتح همزه و کاف و الف و فتح را مهمله و سکون ہا هوز چنجره است و دو قسم بود در جیم فارسی
بیاید **فصل الکاف الفارسی اگن منته** بفتح همزه و کسر کاف فارسی و سکون نون
و فتح میم و خفا نون و تا مثناة فوقانی و ہا هوز هندی **اگونت** بفتح همزه و ضم کاف فارسی
و سکون واو و خفا نون و تا مثناة فوقانی ہر دو اسم ارنی است که بالا مذکور شد **اگست** بفتح
همزه کاف فارسی و سکون سین مهمله و تا مثناة فوقانی درختی است سرد و خشک و باد آور و دافع
فساد صفرا و بلغم و تب و گل وی دافع بطلان قوت شامه که در زبان هندی پتیس
گویند بکسر با فارسی و سکون یا تحتانی و ضم نون و سکون سین مهمله و مثلثه کوری
اگر بفتح همزه و کاف فارسی و سکون را مهمله خشک و سبک و دافع بیماری جشم و قدری

شخص مصاحب ہوا و نوکر را استشناق خواہد کرد
خوشست کہ در دل او تاثیر کند و با
اکثر در اخر بوسم گریا بخریف حادث
بیشود **فصل سیوم** در بیان
علامات حدوث و باہر گاہ حشرات
ارض و صفادع بسیار ظاہر شوند و
حیوانات کہ حس ایشان تیز است
مثل تعلب و ایایل از ایشا خود را
بگیرند و اگرچہ در ایشانہ ایشا بیضہ ہا
و بچہا باشند و موہا و بلچوانک

صفرا انگیز و بعربی عود گویند انگبی چارپ بفتح همزه و سکون کاف فارسی و کسر نون و سکون باء تحتانی و فتح
جیم فارسی و سکون الف و را مهمله تیز و بسیار گرم بود باد و علتهای سینه و سپنات بلغم و در دمفاصل را نافع
است و آن در مغرب زمین پیدا میشود بهترین وی سرخ رنگ بود و علامت وی آنست که مانند آتش گرمی ظاهر
داشته باشد و محسوس بود و بر روی بهر سد فصل الالام السی بفتح همزه و سکون لام و کسر سین مهمله و سکون باء تحتانی
اسم برگستان ست نباتی است بقدر نیمه رعی ساقش برگش باریک و گلش لاجوردی زرد لطبا هند مرکب است از
اب منی و نور بصر و دافع فساد باد الو بضم همزه لام مشدد و سکون واو و گوشش خط و نسیان اوی باد بسیار انگیز بخار
بوم گویند زمان هند و ستان شبهران خود را که بر انها قابض و مسلط میشوند از تاقوی و امی گویند که انها
بطاهر بیند و مطیع انها شوند الایچی بکسر همزه و فتح لام الف و کسر باء تحتانی و همزه و کسر جیم فارسی و سکون یاء تحتانی الا
بکسر همزه و فتح لام الف اسم قاقله است هر دو قسم شهور درخت کلان اوی محرر شاهد نمود برگها دارد مثل برگ نیشکر و بقدر طول
قدا دم خوشبو هر دو صیقلی و یت اند و زد لطبا هند بادی بسردی و تلخ و خوشبو باشد و صفرا و علتها باد و بلغم دور
و مضرت بشهوت جماع دارد و نسمه والایچی کلان اقوی بود از خود الثا بفتح همزه و سکون لام و فتح تاء هندی و الف
اسم مهاوت است فصل المیم مع الباء بفتح همزه و میم و سکون لام و کسر باء موحده و سکون یاء تحتانی و خفار
نون و تاء فوقانی امل بیس نیز آمده بکسر باء موحده و سکون یاء تحتانی مجهول و فتح تاء فوقانی و سکون سین
مهمله و شهوبه املبید بفتح همزه و میم و سکون لام و کسر باء موحده و سکون یاء تحتانی و دال مهمله و انبلبید
ثمر درخت هندیست در نهایت ترشی و در شش مشابه بدرخت لیمو اندکی کلان و نیم مشابهت بلیمو کلان
دارد خولانجن نی اگر فرو برند در کمتر زمانی آب گردد و سفید تهره و شیره او گداخته شود سبک و
ملین و اشتها افزاست در زمان مانزشی ثمر مذکور برآرند و در میان خالی کنند و
سفوف ضم و محلل را بترشی آن تصفیه نموده در ان پر کنند و بعد خشک شدن
استعمال مینمایند و باین اسم اورا میخوانند و اکثر از طرف جی نگر و زتهور مے آید

چند روز نماند از ان پس صاف شود
بعد آن او را حرارت روز افزون شود
شب پیدا گردد و هم او بگذرد و بخار آلوده
بود پس وبا آرد وی جنبش و ضعیف
خواهد شد و اعراض آن پدید خواهد گردید و بعد
و غیر عاجاوت خواهند گردید و بدر ماند
گردن فصل سال شیخ الحال و گرمت
شکستن بستار باد صدوشتاره
و بخال دارد بودن هوا و گاهی
بگذرد و بخار آلوده و گاهی

بیرون آمدن عجم در نواحی بلاد
عادی است و افتادن مرکه
ارضی خشان و جود و باز ریاب
دیم و سرابودن ارز بسیار
باران کمتر و نامزن ابر
بی بخار و باریدن

فصل چهارم

نشان بودن وبا از اسباب مخالف علاج آن فصل سابق کون علاج آن فصل سکونت بیمارند و زیان جانوران که در زیر زمین کثیر در عالم و مردن و گرسنگی

ارضی است در میان حالات که بر بیضان و بالاحق میشود مریض کثیر الاضطراب شدید القلق عظیم الکرب و نبض آن مرفه متضطرب مختلف دوی الحال میباشد و شدت ضیق نفس و عطش میبود و گاهی چنان میباشد که اگر آب از دهان او نشده از راه بینی خارج گردد در روز اول هلاک کند و باشد که تا چهار روز امتداد کند و کم است که خلاص

شود و بسیار بود که با دوران سر و وقوع مردن زنها تا سیزده روز باشد و باشد که چهره و چشمان سیاه شود و با کلیه سیاه شود و زبان خشک گردد و بیهوشی عارض گردد و دچار تشنج عظیم گردد و دچار تشنج عظیم گردد و دچار تشنج عظیم

درخت کوهی است مثل کنار دارمیباشد ترش بود امرود بفتح الف وسکون میم وضم راء مهمله وسکون واو ودال مهمله میوه ایست شبیه بشکل شاهبلوط واز وحشی تر وزیاده از انجیر اندکی تخم دار ریزه ریزه بسیار دارد وبه هم متنافر طبیعت دارد درختش از درخت شهتوت کم اندکی برگش عریض وطویل مثل برگ انبه بسبز رنگ سرخی امیزچین از طرف سر بایل واز وسط حد به دو ورا قم درخت او را مشاهده نموده وهم میوه او را خورده سفری آنب نیز گویند مقوی معده وقابض شکم رمخت است آشنای اسهال داشت اورا نفع کلی نموده بود امرتا بفتح همزه وکسر میم وسکون راء مهمله وفتح تاء فوقانی والف نیز اسم هلیله است ومعنی این لفظ بزبان ایشان انجیلیات است ونیز اسم گلوی است امل بفتح همزه وضم میم وسکون لام اسم آمله است ومعنی املی ترش است املکا بفتح همزه وسکون میم وکسر لام وفتح کاف والف اسم املی است املتاس بفتح همزه ومیم وسکون لام وفتح تاء فوقانی والف وسین مهمله اسم کردار است گلش همراه گوشت وبلی گوشت پخته میخورند بسیار لذیذ میشود ولیس است امریل بفتح اولی وفتح میم وسکون راء مهمله وکسر باء موحده وسکون یاء تحتانی وسکون لام اسم اکاس بیل است فصل النون اناس بفتح همزه ونون وتشدید نون ثانی والف وسین مهمله وکتهل سفری نیز مانند زیرا که اگر نهال اورا در اوند نشانده در سفر همراه دارند بارد هد ودر پیکر طولانی تبرنج ورنگش زرد مایل بسرخی وسطح او پست وبلندی دارد وبران خارهای کوچک بود وخوشبو مانا به بعضی اقسام انبه وخوش مزه بوته بدرازی یک گز برگ او دندانه دار میوه برفراز بوته بود وبران برگی چند برویده چون از درخت برگیرند آن برگها کنده جدا جدا برنشانند بار آرد وجز یکبار بار ندهد وافزون از یکتا نباشد وخواص این را در کتب دیدم ودر نظر راقم نیامد مگر هندیان میگویند که سرد است احول این را اول ابوالفضل در آئین اکبری نوشته بعد ازان جمادار اشکوهی دیگر اغره نقل کرده اند که

در بعض قبول تیز گیر میباشد
یا اینهمه بمرعت هلاک میباشد که اطباء
از معاینه احوال وهشت پیدا میکنند
در مردم استعجاب مینماید چه رنگ
وحال بدن مریض مثل حالت
صحت میباشد فصل پنجم
اندر بیان آنچیزهائیکه مراعات
اینها نجات از آفات میباشد
میباید دانست که ما ادویه
حاره باردهٔ وبین فصل قرار میکنیم
پس میباید که استعمال اشیاء حاره
وباردهٔ بصاحبان مزاج بارد کند
بدن قبول وتغییر میشود

بالا معه بعضی اضافه نوشته شد مزاجش نزد محرر گرم در اول و سرد در وسط ثانی است و مفرح و مقوی
دل و رافع خفقان و مقوی دماغ و خالی از تقویت معده هم نیست و مضر بجگره و عضلات تنفس و اسعا
و نفاخ و مصلح آن شکر است و چون این را بر شیده در شکر ریزند بجا مانند و گلاب و بید مشک
زده یک دو کهری بگذارند در سایر افعال قوی میگردد و مضرت هم زائل میشود و مربی او بجایله
است در قلیه و پلاو میخورند بسیار بادزه میشود و الله اعلم بالصواب انب یونان بفتح همزه
و خفا نون و کسر باء موحده و ضم لام و سکون واو و نون ثانی مفتوحه و الف و سکون نون
ثالث ثمر نهدیست بطعم ترش و زمخت و سرد و حابس شکم و دافع فساد بلغم و صفرا و محلل
خمار زیرد دیگر جوشیده گیها و نافع جمیع امراض گلو است انبکول بفتح همزه و خفا نون و کسر باء
موحده و ضم کاف و سکون واو و لام انبکوده بفتح دال هندی و ها نیز گویند درختیست بطعم
تلخ و زمخت و گرم و تر و سبک و ملین و دافع فساد باد و بلغم و اما اعضا و در شکم و قاطع کرم
و دافع فساد زهر باده خام ثمر او شیرین و سرد و گران و ملین و دافع فساد باد و صفرا و خون و سوزش
اعضا و دق و مقلل منی و مقوی دل و افزاینده بلغم و مجرب نورالدین محمد است که در ایام هوار
و بای ثمره کز بر بغل و گلوی مردم برآید و هلاک میکند اگر ابتدا یک ثمر او نرم کرده ناشتا بخورند
و یک ثمر سائیده بآب بران برآن ثمره مکرر طلا کنند اگر سر رشته عمر کوتاه نشده باشد دوائیست
مجرب و سکون و جمع آن و حکیم نورالدین مینویسد که بستانند تخم اندران سرخ که از انبر انبکول میخورند
بقدر پانزده سیر شاهجهانی و انار در آب آماله رنجت تقسیه داده خشک سازند و در چرخ روغن
کران غسل کشند اگر از روغن مذکور نهصت روز متواتر در بینی بچکند موی سفید سیاه گردد
و از سر نوجوان نشود و حکیم مذکور در ترقیم فوائد تخم مذکور بسیار مبالغه مینویسد و در عقل مستبعد مینماید
ازان جهت عنان تشبیه قلم ازان وادی منعطف گردید اندراین بکسر همزه و خفا نون

ترکیب

وسکون دال مهمله و فتح راء مهمله و الف و کسر باء تحتانی و سکون نون ثانی ثمر گیاهی است بقدر لیمو شیرین کلان و خربوزه کوچک و در نهایت تلخی و مناسبتش شبیه به نبات هندوانه بپارسی خربوزه تلخ گویند دو قسم است یک قسم در انبکول گذشت هر دو تلخ و هنگام هضم تیز و گرم و مسهل و دافع بردقان و فساد صفراء و بلغم و بیماری سپرز و استسقاء دتپ گرم شکم است اندرجو بکسر همزه و خفاء نون و فتح دال مهمله و سکون راء مهمله و فتح جیم و سکون واو و رخت عظیم است برگش شبیه ببرگ بادام و ثمرش عریض و طولانی و متفرق و در جوف هر یکدانه از تخم خربوزه دراز تر شبیه بزبان گنجشک و سرخ و مغز او سفید مایل بزردی تلخ و تیز و سرد و قابض شکم و دافع فساد باد و صفراء و تب و حابس اسهال و دافع بواسیر خونی و قاتل کرم شکم و نافع دلی که از وریم جاری باشد و از ریم او جراحتهای دیگر بهم رسد و درخت او را اهل هند کراگویند انار بفتح همزه و نون و الف و سکون راء مهمله اسم دارم است انمالی بضم الف و فتح نون و سکون الف و کسر لام و سکون یاء تحتانی اسم مشتقاتی است انیاره بفتح الف و سکون نون و فتح باء موحده و الف و فتح راء مهمله و اسمام ها و بدون ها و عوض او الف نیز آمده ساگ است که عوام الناس از پنجبه میخورند قسمی از سن نوشته اند چون خام بود گرم و ثقیل و آرزو آرنده طعام و دافع باد است و شکم را براند و چون پخته گردد مزه شیرین پیدا کند و سرد و افزاینده منی است و غلبه باد و تلخه و درد و هتری آورده که چرب و زخت انبوتی بفتح الف و کسر آن و سکون نون و ضم باء موحده و سکون واو و کسر تاء فوقانی و سکون یاء تحتانی اسم ساگ است اهل هند بخوردن مائل اند انبرت بلی بفتح همزه و خفاء نون و فتح باء موحده و سکون راء مهمله و تاء فوقانی و فتح باء موحده تشدید لام و کسر ان و سکون یاء تحتانی اسم گلوی است انمرت لتا بفتح همزه و خفاء نون و کسر میم و سکون راء مهمله و تاء فوقانی و کسر لام

ثمر گیاهی است بقدر لیمو شیرین کلان و خربوزه کوچک و در نهایت تلخی و مناسبتش شبیه به نبات هندوانه بپارسی خربوزه تلخ گویند دو قسم است یک قسم در انبکول گذشت هر دو تلخ و هنگام هضم تیز و گرم و مسهل و دافع بردقان و فساد صفراء و بلغم و بیماری سپرز و استسقاء دتپ گرم شکم است اندرجو بکسر همزه و خفاء نون و فتح دال مهمله و سکون راء مهمله و فتح جیم و سکون واو و رخت عظیم است برگش شبیه ببرگ بادام و ثمرش عریض و طولانی و متفرق و در جوف هر یکدانه از تخم خربوزه دراز تر شبیه بزبان گنجشک و سرخ و مغز او سفید مایل بزردی تلخ و تیز و سرد و قابض شکم و دافع فساد باد و صفراء و تب و حابس اسهال و دافع بواسیر خونی و قاتل کرم شکم و نافع دلی که از وریم جاری باشد و از ریم او جراحتهای دیگر بهم رسد و درخت او را اهل هند کراگویند انار بفتح همزه و نون و الف و سکون راء مهمله اسم دارم است انمالی بضم الف و فتح نون و سکون الف و کسر لام و سکون یاء تحتانی اسم مشتقاتی است انیاره بفتح الف و سکون نون و فتح باء موحده و الف و فتح راء مهمله و اسمام ها و بدون ها و عوض او الف نیز آمده ساگ است که عوام الناس از پنجبه میخورند قسمی از سن نوشته اند چون خام بود گرم و ثقیل و آرزو آرنده طعام و دافع باد است و شکم را براند و چون پخته گردد مزه شیرین پیدا کند و سرد و افزاینده منی است و غلبه باد و تلخه و درد و هتری آورده که چرب و زخت انبوتی بفتح الف و کسر آن و سکون نون و ضم باء موحده و سکون واو و کسر تاء فوقانی و سکون یاء تحتانی اسم ساگ است اهل هند بخوردن مائل اند انبرت بلی بفتح همزه و خفاء نون و فتح باء موحده و سکون راء مهمله و تاء فوقانی و فتح باء موحده تشدید لام و کسر ان و سکون یاء تحتانی اسم گلوی است انمرت لتا بفتح همزه و خفاء نون و کسر میم و سکون راء مهمله و تاء فوقانی و کسر لام

ورق نقره را با کلاب صلایه کرده ورق طلا
محلول حل کرده مشک و زعفران
را بکلاب حل ساخته عنبر اشهب
را بروغن بلسان نیم مثقال
حل نموده باقی ادویه را کوفته و
بیخته و همه را در هم بیکدیگر شسته
چنب با سازد هر حب بمقدار قراط
و هر روز پنج عدد ازان جوید
با کلاب ده مثقال فرو برده
وزن قیراط چهار جو میانه

جواهر را بروی سنگ سماق
از هر یک یک مثقال طلا ورق نقره
خالص ورق طلا
مثقال عنبر اشهب یک مثقال
جنب الخار طبرزد از چینی از

وفتح تا دو فوقانی و الف نیز اسم گلوی است اندر بارانی بکسر همزه و خفا نون و فتح دال مهمله و سکون را مهمله و فتح با موحده و الف و سکون را مهمله و کسر نون و سکون یا تحتانی در عرف اندرین گویند انبرتا سنگ بفتح همزه و سکون نون و فتح با موحده و سکون را مهمله و فتح تا دو فوقانی و الف و فتح سین مهمله و سکون نون و خفا و کاف فارسی اسم سنگ بصبر است انگد بکسر همزه و سکون نون و فتح کاف فارسی و سکون دال اسم هنگوت است و در بحث ما یاید انشاء الله تعالی انجیر بفتح همزه و سکون نون و کسر جیم و سکون یا تحتانی و را مهمله میوه مشهور است خواص او را در کتب فارسی بسیار تفصیل و تحقیق نوشته اند و انجیر دشتی را کبونهری میگویند و بعضی گرم ازانجیر نوشته اند و بعضی سیر مینویسند مثل گویند و در حرف کاف مذکور خواهد شد انبیا بفتح همزه و سکون نون و کسر با موحده و فتح یا تحتانی و سکون الف اسم ثمر خام انب است و خواصش در آنب گفته شد انبلیده بفتح همزه و خفا نون و فتح با موحده و سکون لام و کسر با موحده و سکون یا تحتانی و دال مهمله ثمر درخت هندیست در نهایت ترش و خواص این در انبل ثبت گذشت **فصل الواو اونبط** بضم همزه و سکون واو و خفا نون و تا دو فوقانی هندی بطعم شیرین و سبک و مقوی باصره و دافع فساد باد و قاتل کرم معده و نافع بواسیر و افزاینده صفرا و بلغم و بفارسی شترآو و بلاو بضم همزه و سکون واو و دال مهمله و کسر با موحده و لام و الف و واو ثانی قندر است که بفارسی سک آبی نامند و خایه او را جندبیدستر گویند و خواص او در کتب یونانی تفصیل است **اودست** بضم همزه و سکون واو و فتح دال مهمله و سکون او تا دو فوقانی دوغی که در واب دوبرابر او باشد آورده **کنتا** بضم همزه و سکون واو مجهول و را مهمله و فتح دال مهمله و ها هندی و فتح کاف و سکون نون و فتح تا هندی و الف قسمی از شناور است **اونط کتارا** بضم همزه و سکون واو و خفا نون و سکون تا دو فوقانی هندی و سکون کاف و تا هندی ثانی و الف را مهمله و

والف ثالث نهال خارناک بقدر درعیست بربرگهاء او دشاخهای او خار بسیار شبه گلش زرد و نمروی مقدار گردگان خاردار تلخ و تیز دافع کف سیرفه و باد و سولد صفراء و مدر و هاضم گرم و خشک مقوی بدن و اگر بیخ تازه وی ریزه کرده بطریق جوشانیده یکماشه با برگ بان و نبات و قوت باه را امساک کند و جلق زده را اطلاق کردن مفید و بوی بغل ببرد اگر بغل مالند او نکه بضم همزه و سکون واو و خفا زنون و فتح کاف و سکون ها نهالش از گز بعضی کم و بعضی زیاده و برگش عریض بقدر دو انگشت سه انگشت و خشن و بقدر برگ عنب الثعلب گلش خاردار و دانه های او خورد و ریزه ریزه کوچک از تخم نیواڑد و شابه باو دو قسم بود یکی را شاخ سرخ و دیگر را سفید هر دو تلخ و هاضم و بلغم و باد را دور نماید و دافع نفخ شکم و بواسیر و خارش و درد شکم زائل گرداند **فصل** الهاء الهوز را بهیین بفتح همزه و سکون ها و کسر باء فارسی و خفاء ثانی و سکون یاء تحتانی و سکون نون اسم افیون است و در عرف افیم است و آن چهار قسم است سفید از خارن گویند یعنی هضم کننده دوم سیاه و از انارن گویند سیوم زرد از اکشنده گویند چهارم مخلوط بهمه رنگ و از اسارن گویند خواص افیون در کتب یونانی بتفصیل مذکور است **ابیل** بضم همزه و سکون با و فتح یاء موحده و سکون لام اسم هوبیرست و در ها بیاید **ابلیم** بفتح همزه و سکون با و کسر لام و سکون یاء تحتانی و میم اسم بزرالرشاد است **فصل الیاء التحتانی** **انیت** بکسر الف و سکون یاء تحتانی و خفاء نون و سکون تاء فوقانی هندی بفارسی خشت در نسخه ارزقت مبنی استعمال شده بهتر او درین باب کهنه اوست دیگر فوائد بتفصیل در تحفه المومنین و خزدان مذکور است **انجل** بکسر همزه و سکون یاء تحتانی و فتح جیم مشدد و سکون لام قسمی از نیشست **انیکر** بکسر همزه و سکون یاء تحتانی و خفاء نون و ضم کاف فارسی و سکون راء مهمله تیز و زود هضم است و سریع الهضم و دافع فساد صفراء و بلغم و جذام و فساد زهر و مقوی نور چشم بفارسی شنگرف گویند **ایلوا** بکسر همزه و سکون یاء تحتانی

نمادی است یا ارضی و نشان این هر دو در فصلی که علامات صدوث و پایان شده است ذکور شد اگر از اسباب سکنی بود لازم است که در خانهای عالی و سقف که دیوارها طوال داشته باشند ساکن شود و هوای آنجا بارشا و وضاء و بخور اصلاح دهد بنوعیکه درین فصل بیان خواهد یافت و هوای خانه را

اصلاح هواء محصور انسان است بهتر از صحرا است بهر انیکه از هر دو سبب افتد خانه ارضی بود واجب است شود و بصحرا بگذراند اگر

کوکنارهای بلند ساکن آمدن نزدیک و اگر از اسباب

وجلد دار تقدیر یک سیر با هم سوده همراه گلاب
باشد در گلاب سوده همراه گلاب
واب خشک تقدیر چهار چهار نوله
سکنجبین و نوله با هم مخلوط
کرده نجات از آزار صفرا و باریکه
و مجب را از صفرا است و باریکه
پیشینه بلغمی از صفرا نیز
بگیرد چاندنی و نشاسته سنگین
یکیک هم از صفرا کرده با آب
و ملاحظه کند کرده با آب

مجهول و لام ساکن و فتح واو و سکون الف سرد است و سبک و دافع جذام و خارش عضا و کرم شکم
و تشنگی و قی و فساد زهر و خون صفراء و بلغم و دشواری بول **باب الباء الموحدة وفصل**
الالف با نسا با موحده و الف و خفا نون و سین مهمله و الف ثانی خواص این در پیا با نسا باید
با لکا با موحده و الف و ضم لام و کاف و الف ثانی قسمی از کچری است بفارسی دستبویه خام
آن بطعم شبرین و سرد و گران و دافع رکت بت و رسیده آن گرم و سبک و ملین و مشتهی طعام و صفرا
انگیز **با لوک** بفتح با موحده و سکون الف و ضم لام و سکون واو و کاف قسمی از با لیوست و در باب با
موحده فارسی باید **باراهی کند** با موحده و الف و فتح راء مهمله و سکون الف ثانی و کسر ها و سکون
یا تحتانی و فتح کاف و خفا نون و دال مهمله کیث کرده و بسر کند نیز گویند جایها نمناک نرود در مایی روید
پوست آن معطر و خشک بود شیرین و تیز و ملیح و مبهی تقوی عضا و صفرا انگیز و دافع فساد باد و بلغم و بر سیو و
کرم شکم و بسری این مشتهی طعام و برا فروزنده رنگ رود و دافع جذام و از جمله ریاحین است از بعضی کتب
هندی دریافت نشود که باراهی کند بداری کند یک چیز نیست و از بعضی اطبا هند که پرسیده شد
همین میگویند و در بعضی کتب هندی نوشته که هر دو علیحده اند بداری کند را و دو قسم نوشته اند قسمی که
سفید است از اجهتر کند گویند و در خواص این هر دو قسم نزدیک بهم باراهی کند نوشته اند بداری کند نیز هم
بداری کند است **با نجه کلورا** با موحده و الف و خفا نون و فتح جیم و او هندی و فتح کاف اول
و ضم کاف ثانی و واو مجهول و راء مهمله و الف و واو هندیست سبک است و دافع بلغم و زهر باد نافع دماميل
و قروح ساعیه که بفارسی جوزه گویند قسمی از کلوره است **بارو** با موحده و الف و ضم راء مهمله و سکون
واو بعربی رمل گویند و سرد و دافع دماميل و تبور و ضربه سقطه که بنشست رسد **ما یچی** با موحده
و الف و فتح با موحده ثانی و کسر جیم فارسی و سکون یا تحتانی و بجای موحده ثانی کاف هم آمده
یعنی **با کچی** دوائی هندیست و آن دانه سیاه بود و انواع جذام و در معده را نافع بود خوردن و

و استعمال آن و اما دوضها پس از
گذشتن پیاز و شاخهای درختان
سرو مثل شاخ درخت لیمو و بید
ساده و بیخهای خوشبو مثل
کسیب و بیخ نارشپاتی و گلهای
خوشبو و دیگر عطریات و اما آنچه را
کند و دل سند و دوس و زعفران
و اذخر و شنه و مشک و طرفاوس
و چوب سرو و کافور و صندل

۳۰

طلا نمودن وراقم دو ماشه تنها و معاد و یه دیگر نماشب در آب تر نموده صبح آب او را بخورد
مبروص حصا بهق داده و تقل او را سائیده برای ضماد نمودن امر نموده بسیار کسانرا نافع آمده
نیز تند و گرم و خشک در درجه سیوم و بسک و مقوی دل و مشتهی طعام و دافع فساد باد و بلغم
و مضعف نور چشم و مقلل منی باری بهر دو باء عربی و بحذف یاء تحتانی نیز آمده است نزد
بعضی ریحان است و نزد بعضی باذروج است باجره باء موحده و الف و فتح جیم و راء مهمله و
الف و هم ها زائده است نوعی از جاورس نوشته اند غله مشهور است نزد راقم حار است و یابس و مقوی
بدن و کرد باه و معده و دافع رطوبت و ثقیل و باد انگیز بارهنگا باء موحده و الف و فتح
راء مهمله و ها هندی و کسر سین مهمله و سکون یاء تحتانی و خفا نون و کاف فارسی و الف ببب
کثرت شناخها مسمی باین اسم گشته و قرب بگاد کوچک میشود و جهنگا نیز گویند اسم هندی ایل است
بطعم شیرین و گران و مبهی و دافع فساد باد و صفرا و سماخ او را در آب سائیده بر پهلو ضماد کنند درد را
بنشاند و قسمی است از دو موسوم به نبلنگ باندر ربا باء موحده و الف و خفا نون و فتح دال مهمله و
سکون راء مهمله گوشت وی دافع فساد باد و تنگی نفس و زردی بدن و کرم شکم و کرم مقعد است بفارسی
بوزنه گویند باراه باء موحده و الف و راء مهمله و الف ثانی و ها بطعم شیرین و گرم و تر و گران و مقوی اعضا
دافع فساد باد و مولد منی و منوم و مسمن و مشتهی طعام و افزاینده توانائی بعربی خنزیر گویند و پیه او در طلاء
و ضماد بادیکه تقویت باه اکثر مستعمل میشود باکهه باء موحده و الف و فتح کاف فارسی و ها هندی
بفارسی شیرست گوشتش گرم و دافع فساد باد و امراض چشم است و شیر او را در سرمه نزول آب استعمال
کرده شده بسیار نفع کرد و جلد مجدد بحکمه بر خود استعمال نموده بودند بسیار نفع کرده بو بادمند باء موحده
و الف و کسر دال مهمله و فتح میم و خفا نون و دال مهمله هندی این عبارت از آن است که جوار را بریان سازند
و در آب بجوشانند تا پخته شود و اصباف از بالایش بستانند و این آب بسیار مقوی است و قابض و

[illegible] شود نظر کنید که کدام علامات [illegible] و در حرارت از شدت [illegible] و اوقاط کرب و احساس سوزش [illegible] معده و حلوس نشود چون بقدر یک [illegible] باید نیم ماشه در گلاب بوده

[illegible] و بجای آب عرق عنب الثعلب [illegible] و ضماد [illegible] و بجای آب [illegible] و اصباف [illegible] و بجای آب [illegible] و اصباف [illegible] و بجای آب [illegible] و اصباف [illegible]

[

دافع خلط بهلو و درد شکم و فساد اخلاط ثلثه و اکثر بآرد بلول که تخم هندیست و احوالش در بار موحده فارسی
گفته آید انشاء الله تعالی و برنج بپزند و قدری فلفل کوفته در وی ریزند پس از و مزوره میسازند و در ایام تب
بیمار دهند چه ایشان را اول تب بیمار را از اغذیه اجتناب میفرمایند و از آبا بان سنسکرت لاجا میگویند
و مزه اش سبک و قابض و مقوی معتهی و ضم طعام است **بای برنگ** با موحده و الف و کسر یای تحتانی
و با موحده ثانی و فتح راء مهمله و خفا و نون و کاف فارسی دانه ایست سیاه مدور بر سران زائده بسیار
باریک بطعم تلخ و تند و گرم و خشک سبک و اشتها آور و دافع خلط و نفخ و استسقا و فساد باد و بلغم و
کرم و قابض شکم بعربی اسم برنگ کابلی است **بابونه** بفتح با موحده و سکون الف و ضم با موحده و سکون
واو و فتح نون و سکون ها و مزهی بفتح میم نیز گویند کل مشهور است عربی اقحوان است **بافس** بفتح با موحده
و الف و خفا و نون و سین مهمله اسم قصبست بفارسی نی گویند بدون الف نیز آمده برگش بار یک
مثل برگ جوار و برگی که اول او نمود شود سرد و اندک زمخت تقطیر بول و سوزاک و بواسیر ضعف معده
و صفرا و حرارت خون فاسد و قولنج ریحی را نافع بود و بعضی نوشته اند تولید صفرا مینماید و سر ها
نازکی که تازه رسته باشد از و اچار سازند بسیار خوش مزه بود و نافع باشتها و تقویت معده نماید
و تسکین بصفرا دهد و بلغم قطع نماید باید که نخست آن سر ها را در آب نمک بنهند بعد بشویند و خشک
ساخته در سرکه با ترشی دیگر بیندازند و بیخ نی را همراه جهدوار و سورنجان بقدر مساوی او جاع
مفاصل ضماد استعمال نموده شد بسیار نفع مینماید و از گره تازه نی روغن برآورده برای او جاع
مفاصل و خدر آن استعمال کرده شد بسیار نفع مینماید و طریق برآوردن روغن او در علاج الامراض
و عجالة النافعه مرقوم نموده ام و گره ها بانس برای ادرار بسیار مفیدست و برای اسقاط مستعملست
و نیز اگر زن را اسقاط شده باشد و فرج و رحم او صاف نموده باشد گره ها بانس با همراه فلوس و کلتهی
و پوست الماس بقدر دو دو دام در آب جوشانیده بجای غذا و آب چند روز او را بدهند با اله

بفتح باء موحده و الف و فتح لام و سکون ها اسم شهریست **بادیان خطای** بفتح باء موحده و الف
و کسر دال مهمله و فتح یاء تحتانی و سکون الف و نون در کتب تعارف مثل قانون و تذکره و تحفه و جز آن
احوال این را ندیدم بالجمله درین زمان بسیار یافته میشود دانه ایست سرخ مائل به تیرگی غبار الود
و درمیان او دانه کوچک بمقدار خسته تمر لیکن خسته تمر گنده و این باریک و نوکدار و اکثر
لبهای او کشاده و تخمش درمیان او نمایان همراه چای خطای استعمال کرده میشود
گرم است و مقوی معده و محلل ریاح و مصلح چای و مقوی فعل آن صاحب ریاض الفواید
گوید گرم و خشک است در اول و گویند تر است هاضم و مقوی معده و دماغ و احشا است
و محلل باهم و ریاح و مدر بول و مفتح سده چون در طبخ همراه چای و دارچینی و قاقله صغار
استعمال نمایند در جمیع افعال خود قوی گردد **بارمو** بفتح باء موحده و سکون الف
و راء مهمله و ضم میم و سکون واو و دو قوست **بارهی** بفتح باء موحده و سکون الف و راء
مهمله و کسرها و سکون یاء تحتانی بعضی گفته اند اسم زبی است **بالیتر** بفتح باء موحده و سکون
الف و لام و فتح یاء فارسی و تشدید تاء فوقانی و سکون راء مهمله اسم جوانساست یعنی صاحب
برکها بر کوچک **بالکا** بفتح باء موحده و الف و سکون لام و فتح کاف و الف و بعوض
کاف و الف واو هم آمده است ای **بالو** اسم ریگست سرد و خراشنده آبله **بال چهر** بفتح باء موحده
و الف و سکون لام و فتح جیم فارسی و خفاها و سکون راء مهمله اسم چهریست **باشک**
بفتح باء موحده و الف و سکون سین مهمله و ضم تاء فوقانی و سکون کاف فارسی اسم تهوا است
خواص این نیز در انجا گفته خواهد شد **فصل الباء الموحدة ببول** بفتح باء موحده
اول و ضم باء موحده ثانی و سکون واو و لام اسم کیکر است و در بحث کاف بیاید **ببری**
بفتح باء موحده اول و سکون باء ثانی و کسر راء مهمله و سکون باء تحتانی شاهسفرم است

از عاق و صندل بیخه و از ق
و طباشیر و گلسیخ بقدار
سه ماشه در گلاب سه تولد سوده
سرکه نه ماشه اضافه نماخته بر مجه
و نم آن ضماد سازد و بعد نصف
گهڑی از استعمال این ضماد
دوا در نوشیدنی بخورد که اکثر
اینان بدین جلد دوا دق
نشده و بیخه گشته و بسا دقاق
این ضماد برای کرب سینه

بجای یاء موقوف عنه الثعلب نوشته
اکثر مردمان سرد حرارت غریزی
احساس کردند از غایت کرب
و خفقان آب بخورند و آب سرد بر آن
اندازند و بسیار خوش شوند و
زیرا که سرد و خشک و دارای قبض
غایت شده و قوای حیوانی
شود و در سینه قرار گیرد و بیرون

بقدار یک یا نیم ماشه
دانه دانه و درز تنگ
سوده در شربت انار
درز درد و صندل بیخه
همراه و طباشیر و سماق
دوا ق بیخه آنده و زیره

بیهتک بکسر دو با موحده و خفاء و سکون یا تحتانی و فتح تا فوقانی و سکون
کاف اسم میوه ایست و عوض تا فوقانی بعد کاف دال مهمله نیز آمده است بیهکد **فصل التاء الفوقانی تهوا** بفتح با موحده و سکون تا فوقانی و خفاء و واو و الف با شنگ
نیز گویند در طول نهال او بقدر گز و کم و زیاده ازان و برگش بقدر یک وجب و نرم و کنگره دار
چون پخته شود کالان گردد و برگش نیز در عرض و طول بغرابت مردم هندوستان همراه گوشت
و بی گوشت پخته میخورند لیکن تا که برگ آن خورده است در مزه بهتر است و منبتش نزدیک آبها
و بری اقوی از بوستانی سبک و ملین و مبهی تقوی اعضا و مشتهی طعام و دافع امراض
سپرز و رکت پت و بلغم و کرم شکم و مقعد و دافع فساد اخلاط ثلثه اسم قطف است
بیتین بفتح با موحده و کسر تا فوقانی و سکون یا تحتانی و سکون سین مهمله اسم انبیس است
و در بحث الف گذشت **فصل التاء الفوقانی هندی بٹ کهدر** بر با موحده
مکسوره و سکون تا فوقانی هندی و فتح کاف و خفاء و کسر دال مهمله و سکون راء مهمله
نوعی از کهیرست گرم و در محنت و زحمت دهان و دردد ندان و خون و خارش و اثر زهر و کف
دفع سازد **بٹمیر** بفتح با موحده و کسر تا فوقانی هندی و یای تحتانی مجهول و سکون راء
مهمله گوشت وی سرد و مشتهی طعام و دافع تب و فساد اخلاط ثلثه بعضی نوشته اند
که اسم تیهوست در صورت مشابه بدراج و بقدر نصف او و بالجمله نزد اقوام معتدل است
در حرارت و برودت و لایق بغذائی قابض و مقوی معده و قابض شکم **بٹلا** بفتح با
موحده و سکون تا فوقانی هندی و لام الف اسم مثرست **فصل الجیم بجورا** بکسر با موحده
و فتح جیم و سکون واو و راء مهمله و الف میگویند بعربی ازج است و یک گونه در میان هر دو
اختلاف دریافت میشود **بجر کند** بفتح با موحده و جیم مشدد و سکون راء مهمله و فتح

اضافه کرده بجوشد و در
صورت افراط ضعف ورق نقره
و ورق طلا زیاده نموده می شود
و در صورتیکه حرارت بر طبیعت
مریض غالب بود و اسهال نباشد
شیره انجیر را هفت دانه آب تر بهتر
چنانچه شیره در شکر باشد و آب
و گلاب بقدر چهار چهار قوله برآورده
صاف نموده شربت لبو دو قوله
اضافه ساخته کمال نفع می شود
وقی و غثیان را نیز همین دوا

دفع قی و اسهال نفع عظیم دارد و گاهی جلاب و نشاستن در باب بالایش بقدر پنج قوله دو قوله در شیشه نیم باشد دین رکیب

کاف وخفا نون ودال مهملة اسم سورست بجیسار بکسر باء موحده وفتح جیم وسکون یاء تحتانی
وسین مهملة والف وراء مهملة اسم خلاصه چوب بیجک است وخواص این نیز از انجا جویند بجیا بکسر
باء موحده وجیم مفتوح ویاء تحتانی مفتوحه والف خواص این در بیهانک ذکر خواهد یافت **فصل**
الجیم الفارسی بچهو بباء موحده وضم جیم فارسی وخفا ها وسکون واو واسم عقرب است
وخواص وشهور در کتب یونانی است وکردم دریای ماهی کوچک بود تیره رنگ بسر خی
مایل بسروی خماری بود که بدان زند وجسم وی خارناک وسروی بزرگ تر از تنه وی
صاحب وار شکوهی مینویسد شاید که ماهی سنگی باشد بچ بفتح باء موحده وسکون جیم
فارسی اسم عربی وج است بفارسی اگر زکی نیز گویند نام قسم سفید است هر دو تلخ وتیز وگرم
مشتهی طعام ومقوی ومصفی گلو ودافع خلط وسودا وبلغم وبیماری صرع وخبط وآسیب دیوو جن
بچهناک بکسر باء موحده وسکون جیم وشمام ها مخففه وفتح نون والف ساکن واخر کاف
اسم بیش است **فصل الدال المهملة** بدارا بکسر باء موحده وفتح دال مهملة وخفا ها و
راء مهملة والف دوا هندیست از طرف کوهستان می آید چوبی است سبک بقدر گندگی
اصل السوس تلخ وزبخت وگرم ودلین ومسهی بقوت ودافع فساد باد وبلغم وخون واماس اعضا
وپرسیو واز جمله رسایین است بدارکند با بکسر باء موحده وفتح دال مهملة والف وسکون
راء مهملة وفتح کاف وسکون نون ودال مهملة وفتح ها والف اسم برنی است بدری بفتح
باء موحده وسکون دال مهملة وکسر راء مهملة وباء تحتانی اسم کنار است بداری کند بکسر
باء موحده وفتح دال مهملة وسکون الف وکسر راء مهملة وسکون یاء تحتانی وفتح کاف وسکون نون
ودال مهملة بعضی گویند که اسم باراهی کند است وبعضی غیر او دانند ودو قسم نوشته اند قسم سفید
ویرا جهیر کند گویند ودر خواص هر دو نزدیک باراهی کند است بدارسکا بکسر باء موحده

وفتح دال مهمله والف وسکون راء مهمله وفتح کاف والف اسم بداری کندست **فصل الدال**
الهندی بڈبل بفتح باء موحده وسکون دال مهمله هندی وفتح باء وسکون لام سفرجل
هندی گویند ثمر درخت کلانی است در اکثر بلاد هند کثیر الوجود و درختش بقدر درخت جامن
که متوسط باشد و برگش عریض و طویل زیاده و کلان از برگ داکهه لیکن برگ داکه مدور و این
طولانی و خشن از وی پست و زود شکننده و بعضی از برگ او دو برابر برگ داکهه پخته
او شیرین و ترش و در اوایل ترش نیم پخته او را گرم و گران و نفاخ و باد انگیز و پیدا آرنده
رکت پت و فزاینده بلغم و مضعف باه و اشتها و پخته او را بالعکس نیم خام در جمیع افعال
نوشته اند مکرر در رکت پت ساکت مانده اند و صاحب دارا شکوهی تفصیل نکرده است لیکن
از کتب هندی تفصیل معلوم میشود و بقیاس راقم خالی از تقویت معده و دل نیست و چون زیاده
خورده شود در هضم بدر آید و تولید ریاح کند و بسبب ترشی کسر سورت صفرا نماید و خته او
قابض **فصل الراء المهمله** **برنبفتح** باء موحده و راء مهمله ساکنه درختی است عظیم و مشهور بسرو
گران و حابس شکم و دافع فساد بلغم و صفرا و دمامیل و ثبور **برنان** بفتح باء موحده و سکون
راء مهمله و نون و الف و نون ثانی بحذف نون ثانی علیم آمده است و بحذف الف و نون نیز آمده است
برنا و برن درختیست که در دیار اجمیر از چوبش تسبیح ساخته با رمغانی برند گرم و بلیدن و
مشتهی طعام و دافع فساد خون و بلغم و باد و دشواری بول و مفتت سنگ مثانه و فزیل
لاغری و گوله و کرم شکم برده بکسر باء موحده و راء مهمله و فتح دال مهمله مشدده و ها و دو هندیست
سرد محلل و منی افزا و دافع سرفه و دق و فساد خون و در دیگر خواص مثل ردا است در حرف راء
مهمله خواهد آمد **بریهی** بفتح باء موحده و راء مهمله و خفا نون و کسر باء موحده ثانی و خفاء ها و سکون
یاء تحتانی شیرین است و سرد و بلیدن و سبک و مقوی مدرکه و حافظه و مصفی او از گاه و

لازم است که بادپیچ بسیار
بیمار یض پیوندد تا گرمی نجذب
بر بدن نشود و این حالات زوال
یابد و هرگاه طبیعت مریض
با صلاح آید و نشانهای طعام عله
کند چند عدد مویز سرخ دانه یا
آب دال مونگ بخورد بعد آن
بجوم دال مونگ رقیق ازان پس کچری
مونگ تناول نماید بعد چندی
خوردن نامهٔ رد با دال مونگ

۳۶

نظر بر کند بین ازان بندیج
بخوردن غذاهای مشاده عادت
سازد رایت برحی محولات
برحیه عصر فایده بخوبی برآورد
و در اکثر مرضیان کرم رعات
این امور کرده سرجان بسلامت
برد و ندمان نفی هوا و اندیشه
رسالهٔ ابان بسم الله الرحمن الرحیم
حمد بیحد و سپاس بیعد خالقی را که
کلام منجور بطاش بوجزیت
خفیه ابرات کافی و بریان
فاطش استعمار خلالات فانی
وصلوة نامعدود بر رسول
نامحدود و بر طیبین
شریعت افاده

دافع جذام و سفیدی بدن و برص و فساد خون و صرفه و زهر و اما اسامی اعضا و تپ و از جمله سیاین
است گویند اسم رز بست بربری بفتح باء موحده و سکون راء مهمله و فتح باء موحده ثانی و کسر راء
مهمله ثانی و سکون یاء تحتانی اسم سورنجان است تیز و سرد و خشک و فواید سوزش اعضا
و صفرا و دافع فساد خون و بلغم و قوباء و کرم شکم و فساد زهر بر تیکتا که در باب یاء تحتانی
ان شاء الله تعالی مذکور خواهد شد نیز اطلاق یابد و وی غیر سورنجان است بریجا بفتح باء موحده
و فتح راء مهمله و یاء مجهول و جیم و الف اسم قنه است برهثا بکسر باء موحده و فتح راء مهمله و سکون
هاء و ثاء فوقانی و الف بر هشتی نیز گویند بعوض الف یاء تحتانی لیکن مشهور بهاء اول است بعضی
گویند که برهتی شامل هر دو قسم کتای است که بزرگ و خورد بود و برهتا مخصوص باول است
گرم و قابض شکم و مقوی دل و مشتهی و گوارنده و دافع فساد بلغم و خون و باد کرم شکم و
مقعد و جذام و تپ و دمه و درد شکم و سرفه و دشواری بول و مفتت سنگ ثانه و مزیل لاغری
و گولهٔ شکم اسم کتای بزرگ است بفارسی باد نجان دشتی گویند و گل او را گل خار برنبه سیر
جلا بفتح باء موحده و راء مهمله و خفاء نون و فتح باء موحده ثانی و هاء هندی و ضم سین مهمله و
فتح یاء تحتانی و سکون راء مهمله و فتح جیم و لام و الف قسمی از ارهر است برمی بفتح باء موحده
و سکون راء مهمله و کسر میم و سکون یاء تحتانی بعضی اسم تالیسر نوشته اند و بعضی سانوج
برچه کنده بکسر باء موحده و سکون راء مهمله و فتح جیم فارسی و هاء هندی و فتح کاف فارسی
و خفاء نون و فتح دال مهمله اسم پنڈالو است برچهیا بکسر باء موحده و کسر راء مهمله و سکون جیم
فارسی و خفاء هاء و فتح یاء تحتانی و الف اسم آلهٔ است برنتاکی بفتح باء موحده و راء
مهمله و سکون نون و فتح تاء فوقانی و الف و کسر کاف و سکون یاء تحتانی اسم برهثا است
بروده وارنگا بکسر باء موحده و فتح راء مهمله و تشدید دال مهمله و خفاء هاء و فتح دال مهمله و الف و

لا تعدو الا بحضور سرور و برجمع
الساعة از شاد و هدایت از اله
امراض صعبه اعراض نشه
نفس و سعود و برآ اعظام کرنجفظ
و اصحابه کرش کرد و غلیان حقنه
صحت اسلام و ایمان و علاج
مرض نمک و غلیان حقنه
عجیبی بکار برد و تجربه
انحراف اوراط و تفریط و فقه از
و قایق و نکته اشتد الما بعد
بیکدیر اخضعبا دالله الصمد
علامه دهر محمد بن
علیخان بن اشرف الحکما علیهم
محمد نعمان بن غفر الله و لمشایخه
و سنه بیکهزار و دو صد و چهل
سپ هجری نبوی در ارض وطن
بارض رعنی ناجهان آباد

۳۷

آتاه الله تعالی عن الامر و نفوسنا
اتفاق سفر افتاد و فراغ سر کا
از شاغل دنیوی دست داد
جمی از عوارض صعبه بیدل شتند
علاج شان بحرق و بنجون چون حسب
کرم و ثمره آن صحت کامل و شفاء
عاجل بر چیدم از انجا که در حقیقة
استعمال پنج چیز بطریق طبخ
و تعریق و دوا بیدن بسیار و منا
بیشمار اند بین طریق است

فانا اطباء ابن زمان
از شرایط آن غفلت
تمام بسیار بنده بسا اطلاع
اند کر بگوش نشان فهم نخورده
اند بنا علیه بخاطر فاطر
و بخت کرسالهٔ جامع جمیع
انحاء استعمال این پنج

سکون یا مهمله و فتح کاف و الف اسم هندیست بزرگ بکسر باء موحده و فتح راء مهمله و الف و فتح ها و کسر میم و سکون یا تحتانی و نون و برم دنڈی نیز گویند بکسر باء موحده و فتح زاء مهمله و سکون میم و فتح دال مهمله و سکون نون و کسر لام مهمله هندی ثانی و سکون یا تحتانی نباتی است از زمین اند بلند شاخهای باریک دارد گلش بنفش سرخی مایل و برگ خارها دارد تلخ و شیرین است و سرد و سبک و عقل بفزاید و حافظه را قوت دهد و مسی یعنی بلغم را دفع کند و رنگ رو را نیکو گرداند و باد و روغ و سیلان منی را باز دارد و قوت باه را دفع گرداند بر گتمن بکسر باء موحده و کسر راء مهمله و سکون کاف فارسی و تاء فوقانی و فتح میم و سکون نون و سم فیروزه بر آورده بکسر باء موحده و ضم راء مهمله و سکون واو و فتح زاء معجمه و سکون نون و معروف به بهروزه و گنده بهروزه نیز گویند و در خواص نزدیک بکندر بود لیکن در بهروزه قوت تجفیف زیاده بود و چون آن از دست نیافته بر گیرد فرج را از رطوبت و ریم پاک سازد و بچه را از ساقط شدن محفوظ دارد **فصل السین المهملة** بسکهیر بکسر باء موحده و سکون سین مهمله و فتح کاف و خفاء و باء فارسی و راء مهمله و الف و ستی هندیست بیاره دارد و بقدر نصف درعه نهایت و درعه و برگهای مثل برگ بهله یا نه و از ان خورد و گلش بنفش و مجموع درخت مدور بود و بر زمین افتاده میباشد و عصش بقدر نیم گرم و تلخ و شیرین گرم و خشک و ملین و دافع و مایل فساد بلغم و صفرا و خون و باد و اما بس اعضاء و مشتهی طعام و از جمله رسایین است و نوعی ازو که سرخ است از ترکیب بهت گویند تلخ و بکمال هضم تر و سرد و سبک و قابض شکم و باه انگیز و دافع فساد بلغم و صفرا و خون بستی بفتح باء موحده و سین مهمله و سکون نون و کسر تاء فوقانی و سکون یا تحتانی معروف گلی است بستی رنگ دارد و سرد و سبک است و مزه نیز دارد و غلبه بهت خلط و خون دفع گرداند و عرق بدن نیز دور کند و خوشبو بود و مطبوع باشد بیشتر لکن تلخ

مقصود از کل قوه بمنصه ظهور رسیده و چون تالیف این رساله بر عجلت هرچه تمامتر در حالت سوخته و بحمد الله غریب موسوم گردید تا اسم مطابق مسمی باشد امید از خاطر فطران بلند همت و والا نظران عالی فطرت آنکه اگر خطای در تالیف رفته باشد باصلاح و ایراد خواهند نازل فرمود و پوشند **فصل** بجمله

اولا بسیار اطباء سابق بران اطلاع نداشته و جمعی از اطباء متاخرین نیز بر بعضی از آن اطلاع نیافته و در کتابهای ایشان نیز ذکری نرفته و در اوایل سلطنت شاه اسمعیل صفوی در بلاد عراق و آذربایجان و شیروان و دیار بکر و روم و ممالک محروسه بسبب اطلاع آن بر خواص و کیفیت ادویه و اعضاء و امراض و اسباب و علامات ضروریه آن

باء موحده وسکون سین مهمله وتاء فوقانی وراء مهمله وفتح لام وسکون کاف فارسی ونون اسم چیزیست معنی لفظ مذکور آویزنده جاها **فصل الشین المعجمه** **بشکر** بکسر باء موحده وسکون شین معجمه وضم نون وسکون کاف وراء مهمله والف وخفا نون وتاء فوقانی والف ثانی تیز وخود افزا ودافع کرم شکم ودمامیل وثبور وفساد بلغم ودر بحث را نوشته که قسمی از کنیر است ظاهرا بهر دو قسم اطلاق آمده است **بشاش** بکسر باء موحده وفتح شین معجمه وسکون الف وسکون شین معجمه ثانی بعضی نوشته اند اسم هبطو خود وس است **فصل الکاف** **باک** بضم باء موحده وسکون کاف اسم بگن است ودر فصل کاف فارسی باید بیکجی بفتح باء موحده وضم کاف وکسر جیم فارسی وسکون یاء تحتانی قسم دویم او سفید است هر دو شیرین وتلخ وهنگام هضم تیز رو ودشتک ملین ونفاخ ومشتهی طعام ودافع فساد خون وصفرا وتنگی نفس وجذام وبرص وکرم شکم ومفرح ومنشط ونخم او فرا بنده صفرا ودافع برص وفساد بلغم وباد واز جمله رسابن است **بکاین** بفتح باء موحده وکاف والف وفتح یاء تحتانی وسکون نون بزبان سنسکرت مهانیت گویند **بکه تندک** بکسر باء موحده وفتح کاف اول هندی وکسر تاء فوقانی وخفا نون وضم دال مهمله وسکون کاف قسم تنبد وست ودر بحث تاء باید بکل بفتح باء موحده وضم کاف وسکون لام اسم مولسری است **فصل الکاف الفارسی** **بگلا** بفتح باء موحده وسکون کاف فارسی وفتح لام والف بعضی نوشته اند که اسم بوتیمار است ودر فارسی ماهی گیر گویند وبعضی گفته اند اسم سفین بریست **بگن** بضم باء موحده وفتح آن وکاف فارسی وسکون نون **بگهلا** بکسر موحده

فصل در بیان طبیعت پنج چیزی که نزد جمع گرم است در اول درجه اول و رطوبت چیزی عماد الدین محمود رایض معتقد است و قوی یابس در حرارت معتدل

و سکون کاف فارسی و خفاء ها و لام الف شاخهای باریک دارد و برگ کوچک و باریک و دراز و نوکدار و گل کوچک سفید بر سر هر گره برآید و مدور بود سرد و دافع فساد زهر و بلغم و صفرا و دشواری بول و نفت سنگ شانه و مانع سورش اعضا و بیهوشی **بگیری** بفتح باء موحده و کسر کاف فارسی و یاء تحتانی مجهول و کسر راء مهمله و سکون باء تحتانی ثانی قسمی از عصفور است گوشتش بطعم شیرین و سرد و خشک و دافع فساد صفرا و بلغم و نزد راقم گرم است و مقوی باه و معده و سریع الانحدار و مولد خون صالح و لایق به پیران و امزجه باردهٔ و امراض باردهٔ **فصل اللام بلی** بکسر باء موحده و لام مشدد و سکون یاء تحتانی گوشتش شیرین و گرم و تر و مسخن و دافع فساد باد و بلغم **بلوٹ** بکسر باء موحده و ضم لام و سکون واو مجهول و کسر ثاء هندی و سکون تاء فوقانی اسم گورس است **بلوسیکه** بکسر باء موحده و سکون لام و فتح واو و سین مهمله و سکون یاء تحتانی و فتح کاف و ها هندی قابض شکم و دافع فساد باد و بلغم و قولنج و درد شکم خربیل که تخم ندارد و ابدین اسم مانند بلور بکسر باء موحده و تشدید لام و ضم آن و بدون تشدید و سکون واو و راء مهمله اسم سنگ متعارف است **بلا** بفتح باء موحده و لام الف اسم مشترک است بر بهدی کیکر و کانکهی و کهرهنی اطلاق کرده میشود **بلکا** بفتح باء موحده و سکون لام و کاف و الف اسم کانکهی است **بل** بفتح باء موحده و سکون لام اسم بیل است و **بلو** بکسر باء موحده و سکون لام و فتح واو نیز گویند اسم عربی قبل است سفرجل هندی هم گویند **فصل النون نبد** بفتح باء موحده و خفاء نون و دال مهمله و الف یعنی شجری یا درختی که بروخت دیگر بروید خشک است و دافع فساد بلغم و باد و خون و دملها و ثور و فساد زهر **بن بیل** بفتح باء موحده و سکون نون و کسر باء موحده ثانی و باء تحتانی مجهول و لام یعنی گل رای بیل صحرای قابض شکم و شکننده سنگ شانه و دافع فساد بلغم و باد و دشواری بول **بن نواری** بفتح باء موحده

کمان کرده اند و گروهی سرد در اول مرتبه اول و خشک در اول مرتبه دوم و نرسته اند و بعضی ازم و خشک گفته اند اما ملاحق افکار و قوای تجارب بسیار چنان مقتضی میشود که مرکب القوی باشد باعتبار حرارت و برودت و جزء سرد و خشک باشد نزد اولا یابان مرکب القوی یکم پس دلیل ما منطبق سابقم مرکب القوی دوم است

وسکون نون و کسر نون ثانی و واو و الف و کسر را مهمله و سکون یا تحتانی گل نواری صحرای اکثر
در تابستان بشکفد و قسمی دیگر است هنگام برسات بشگفد هر دو تلخ و سرد و سبک و دافع فساد اخلاط
ثلثه و امراض گوش و بینی و شکم و دهن **بلوچن** بفتح با موحده و خفا نون و فتح سین مهمله و ضم
لام و سکون واو و فتح جیم فارسی و سکون نون ثانی از درون کاواکی بانس برمی آید شیرین است
و سرد و مولد منی و مبهی و دافع تشنگی و دق و تب و ضیق النفس و فساد صفرا و خون و زبان اسم طباشیر است
بلش بفتح با موحده و سکون نون و شین معجمه اسم بانس است و احوالش گفته شد **بولا** بکسر با موحده
و فتح نون و سکون واو و لام الف ترشست و گران و بلغم افزا و مولد منی و افزاینده شیر زنان و دیگر حیوانات
بندهیاکرکوتکی بفتح با موحده و سکون نون و کسر دال مهمله و خفا ها و فتح یا تحتانی و الف و فتح
کاف و سکون را مهمله و ضم کاف و سکون واو و کسر تا فوقانی و کسر کاف و سکون یا تحتانی با نجه گکوره
نیز گویند قسمی از گکورست که بارنمی آورد از اینجهت باین اسم مسمی گشته نیز دافع اثر زهر و سرفه است
بندال بکسر با موحده و سکون نون و فتح دال هندی و الف و سکون لام خواص این در بها در مقاله
بیاید فصل الواو بولسری بضم با موحده و سکون واو و مجهول و لام و فتح سین مهمله و کسر را
مهمله و سکون یا تحتانی درختی است که نام گلش هم همین است میوه او نارنجی عناب سا درختی است
بزرگ خوش آینده پر گل و میوه بو و سرد و دافع بلغم و صفرا و برای امراض دندان مجرب ثمرش سرد
و قابض شکم و نفاخ و دافع بلغم و صفرا و اگر از انجویند و بخایند دافع درد دندان و نا استواری
او بول بضم با موحده و واو مجهول و لام اسم مرست سرد و فزاینده خرد و شهوی و کوارنده
طعام و مجلی رحم زنان و دافع فساد خون و تب و جذام **بونٹ** بضم با موحده و سکون واو
و خفا نون و تا فوقانی هندی بفارسی اسم نخود سبز است نزد اطبا رهندی سرد و خشک
و قاطع شهوت و باد انگیز و سبک و نفاخ و صفرا و خون و بلغم افزا و نزد اطبا یونان در اکثر

آن اخراط صاده از اینجا است
سرکه این بیخ مجرب است
و طلاییات کرده هنگام صحت و
عدم استعمال این بیخ منع نیست
خورد و منفعه منیو و از حرارت
مطلقا ظاهر میگردد و گداختن
باد ها بواسطه کمی این بیخ نیست
چه بسیار باد ها را نمی گدازد
شمل این بیخ باد ها را گداختن
بیت معلوم میشود

۱۱۴

از گفتنیست بلکه بصورت
نوعیه است و از صورت نوعیه مخالف
کیفیت می باشد نمی بینی که کاسنی
با آنکه سرد است در امراض بلغمیه
جلاء نفع میکند و تریاق فاروق
با آنکه بسیار گرم است زهر مار را
بخاصیت گرم است دفع میفرماید
و دلیل خشک این بیخ آنست
که اکثر مردم که این بیخ را می خورند
در دو سه روز اول درد دیده از

سرکه مرخص است و خیر سرد از خیر
ملیخ با آنکه بسیار خیر است
آب میشود لیکن در دی این
از خراط سرد غالب است
آن اخراط صاده از اینجا است

ایست اگر کسی این بیخ را
در بجایکه بسیار میشود و آن
یکمنه این بیخ پیش هم نیرسد
باد ام با روغن کاو اضافه
قبض میشود اگر او غن
شکم هم برسد و طبیعت
شکم و خراش نموده از

خواص اختلاف است صاحب تحفه نوشته است که چون بنخود خشک را در اول هلال بعد دو تا لیل
بهر یک ازان یکعدد بنخود را مالیده و مجموع او را در لته بسته از میان هر دو باد و از بالا شانه
لته را بسته بجانب عقب باندازند در آخر ماه جمیع تا لیل بر طرف شود و شنای میگفت که در
تجربه من هم آمده است منجرب است **فصل الهاء بهنگرا** بفتح باء موحده و خفاء و نون و
فتح کاف فارسی و راء مهمله و الف بیاره دارد و شاخهای باریک و بعضی را شاخهای سفید
و بعضی را سیاه و برگ خورد شاخ و برگ شاتابه پودنیه بود و قسمی از بهنگره است که از اکثر بهنگره
گویند نهال آن بلند و دراز و کلان بود تلخ و تیز و گرم و خشک و مصلح جلد بدن و دافع فساد باد و
بلغم و امراض ناشی از آن و چشم و صداع و جذام و از جمله رسایان است چون تخم بهنگره را در نیم من عصاره
تخم بلاد رخیسانیده در زمین صالح بکار برند و بجای آب شیره بلاد رو هند و یک برسفید کبوتر
در بیخش فرو برند تا بزرگ شود و چون آن برسیاه شود از بیخ برکنده در سایه خشک سازد و بستانند
و انچه بسه انگشت برآید با شیر گاو بخورد کایا کلپ شود و اگر خشیش او روز یکشنبه کنده در سایه
خشک کنند و هفت مرتبه در شیره تسقیه داده و خشک کرده مبروص و صاحب جذام هر روز یک
کفدست از و بخورد مرض مذکور زایل شود و تخمش کوفته با کنجد سیاه و شکر بخورد در عمر نیفزاید
و منوی شامه و چهره است در چهار ماه برسات بهنگره و تر پهله مساوی و ربع او فلفل را از
یکجا کرده بخورد در چهار ماه تابستان با کانجی بهنگره بخورد از جمیع بیماری محفوظ ماند و مو
سیاه دارد و بیخش با برگ تنبول بهر که بخوراند منقاد و مطیعش گردد **بهوج تیر** بفتح باء موحده
و شهو بضم آن سکون ها و معه خفاء و سکون واو مجهول و جیم و فتح باء فارسی و تا و قافی
مشدد مفتوح و سکون راء مهمله **بهرج** بضم باء موحده و خفاء و سکون راء مهمله و سکون جیم
اسم درخت بهوج تیر است و درین لفظ هم بجای واو راء مهمله هم آمده یعنی بهرج تیر درختی هندی

بالفرض لیس حسن حرارت در باطن از جهت تکاثف سام بحسن تبخیر او لا تشنج پیدا شود و بواسطه تاثیر دوائی و بعد ازان که رطوبات فاسده دفع میکند دخون صافی بسیار در بدن هم برساند و دفع میکند و در بشره عرضی حاصل میسازد بجهت تاثیر عرضی و کلام ما در تاثیر دوائی است نه در عرضی اینست تحقیق و نبذی از ان بطلان مذاهب دیگر لی توان برد

دارچینی چکیمر عماد الدین محمود حسینی
خود بیان کرده حال تحقیق ایشان را
حاجت بیان نیست چون نفع این
بیخ در امراض سوداوی بسیار است و
سوداوی خشک است با برگ این بیخ
گیرند و بخشک سایه دهند و چون از حرارت بسیار
ازین بیخ خطا شود بیخ اول و بیخ اول نگاه دارند
و بیخ اول گاه گاه این بیخ
گرم باشد و گاه این بیخ
باید کرد و طبیعت او حرارت
باشد و چون این بیخ را با گل
چرا گل خشک سازند
و صاحب منهج و منی گوید
انتهی ما قاله و الحق این است

کشمیری است صاحب طبقات کثیره است مثل طبقات ابهرک بود و هر طبقه مثل کاغذ و خطوط
مستقیم سرخ مثل الف بر و کشیده اند و مردم کشمیر آن کتابها مینویسند و هم از توز درخت او کاغذ
می سازند دافع فساد بلغم و صفرا و خون و درد گوش و سیب و یوجن و در هندوستان در
قلیانها بکار برند و چون با هوج تیز را در میان جامه کرده زیر بغل گذارند دافع اثر عرق بیجا بود
بفارسی تورگویند **بهومیا ملک** بفتح باء موحده و خفاء ها و سکون واو و کسر میم مشدد و
فتح یاء تحتانی و الف و فتح میم و لام و سکون کاف شجره ایست بی ساق است و رخت و شیرین
و سرد و باد انگیز و دافع تشنگی و سرفه و فساد صفرا و خون و بلغم و پنداروگ که عبارت از زردی
و تراری بدن بود و ضربه و سقطه اعضا **بهارنگی** بفتح باء موحده و سکون ها و الف و فتح راء
مهمله و خفاء نون و کسر کاف فارسی و سکون یاء تحتانی پوست درخت کوهی است تلخ و تیز و گرم و
خشک و مشتهی طعام و دافع ماده خام و الماس اعضا و سرفه و فساد باد و بلغم و تنگی نفس و تپ و در فوج
بهید یکسر باء موحده و خفاء ها و یاء تحتانی مجهول و دال مهمله هندی و برانو نیز مشهور است هم میش
است و هم اشی میده ها هست و در بحث میم باید **بهنیس** بفتح باء موحده و خفاء ها و نون و سکون
یاء تحتانی و سکون سین مهمله خواص در مهکی خواهد آمد **بهدهما** باء موحده و فتح ها هندی و سکون
دال مهمله هندی و ها ثانی و الف گوشتش گران و دافع فساد باد و مرض خیم و صاف کننده
آواز گلوست و دندان او را سائیده در آب چشم کشیدن عجب از ازالهٔ گل خیم است والد ماجد دین
باب استعمال میفرمودند و او نیختن و دندان این شیر را در گلو اطفال باعث حفظ از چشم زخم میدانند
بهرتهوا بفتح باء موحده و خفاء ها و سکون را مهمله و ضم تاء فوقانی و خفاء ثانی و واو و الف
طایریست که گوشتش در خاصیت چون گوشت شپرک است **بهاتا** بفتح باء موحده و خفاء ها و
الف و سکون نون و فتح تاء فوقانی هندی و الف شیرین و تند و تیز و هنگام هضم تلخ و گرم و سبک

بود و در اول این بیخ آنکه گرم می شود بعد
از هضم تلخ و شیرین و سبک است و بعد
از هضم تلخ و شیرین و سبک است و بعد
از هضم تلخ و شیرین و سبک است و بعد
از هضم تلخ و شیرین و سبک است و بعد
از هضم تلخ و شیرین و سبک است و بعد

فضیلهٔ رطوبتی است که با اجزاء
اخچ در دردی است خوب نه امیخته بود
و از زود جدا شود لهذا در ان
زود سورا جما ظاهر میشود چون پخته
و دار فضل و زنجبیل جمته انکه رطوبت
فضیله زود تحلیل میرود و چه لطیف است
و خوب نه امیخته است با اجزاء اخچ
دردی است پس سورا جما هم برسند
و هر چه رطوبت فضیله دارد باه
زیاده می کند و فوطنج مانیز از انجا
است

و دافع صفرا و بلغم و مقوی دل و برافروزنده رنگ و مشتهی طعام و دافع تپ و سرفه و رسیده
آن گرم و گران و صفرا انگیز و باد نجان بنفید در خاصیت کمتر از قسم سیاه است بخاصیت
دافع بواسیر و اطباء یونان برداره باد نجان قایل اند و سفید را بهتر از سیاه بعضی از اطبای
یونان نوشته اند و انچه راقم در تقویت معده تجربه نموده و در زیادتی بودن بیوست در
و هنتری که نوشته اند شبه نیست و سبب بیوست و سوداویت باعث سهر و خواجهاد
پریشان میگردد و مصلح آن روغن علی الخصوص خیرات و قطع نظر از نفع و ضرر لذیذ و مرغوب
طبایع است و این هم سبب کمی مضرت اوست و بیگن نیز گویند بهیرا بفتح باء موحده و کسر ها و
یا تحتانی مجهول و راء مهمله و الف بطعم زمخت و هنگام هضم شیرین گرم و خشک و دافع بلغم و
صفرا و سرفه و مقوی چشم و موی سر و دماغ و بقدری سکر نوشته اند بعربی بلیله است
بهلاوا بکسر باء موحده و سکون ها و لام الف و واو و الف ثانی بطعم زمخت و شیرین و گرم
و سبک و مشتهی طعام و بهی و دافع فساد باد و بلغم و استسقا و نفخ شکم و جذام و بواسیر و سنگ هنی
و باد گولهٔ تپ و برص و قاتل کرم شکم و دافع دمامیل و ثور بعربی بلاذر است و مغز بلاذر را
راقم هم در معاجین بهیه استعمال نموده و خود هم خورده در تقویت باه و معده و امساک منی
و رفع رودت بسیار مفید یافته و دوستی داشتم که نزله بارده بمرتبه کمال داشت و با وجود تداوی
بسیار مرض زده با خطاط می آورد اول او را کچلا بعوض افیون که استعمال میکرد در جوب
بخوردن او دادم و در نزله تخفیف کرد و هم قایم مقام افیون گشت بعد ازان بلاذر معه مغز
او و عسل او در جوب استعمال کردم مرض مذکور بالکل زایل شد و نیز عورتی دو فرزندی ازو
رحم داشت و روز بروز زاید میشد او هم استعمال نموده در چند روز مرض مذکور او برطرف شد و
بالجمله بشرط موافقت مزاج نافع ترین ادویه است و در صورت عدم موافقت آن ضرر ترین

فصل در بیان تخم بادنجان و خواص آن

موجود است تخم بادنجان سفید و سیاه و سفید بهتر از سیاه است و بعضی از اطبای یونان
نوشته اند و انچه راقم در تقویت معده تجربه نموده و در زیادتی بودن بیوست در
و هنتری که نوشته اند شبه نیست و سبب بیوست و سوداویت باعث سهر و خواجهاد
پریشان میگردد و مصلح آن روغن علی الخصوص خیرات و قطع نظر از نفع و ضرر لذیذ و مرغوب
طبایع است و این هم سبب کمی مضرت اوست و بیگن نیز گویند بهیرا بفتح باء موحده و کسر ها و
یا تحتانی مجهول و راء مهمله و الف بطعم زمخت و هنگام هضم شیرین گرم و خشک و دافع بلغم و
صفرا و سرفه و مقوی چشم و موی سر و دماغ و بقدری سکر نوشته اند بعربی بلیله است
بهلاوا بکسر باء موحده و سکون ها و لام الف و واو و الف ثانی بطعم زمخت و شیرین و گرم
و سبک و مشتهی طعام و بهی و دافع فساد باد و بلغم و استسقا و نفخ شکم و جذام و بواسیر و سنگ هنی
و باد گولهٔ تپ و برص و قاتل کرم شکم و دافع دمامیل و ثور بعربی بلاذر است و مغز بلاذر را
راقم هم در معاجین بهیه استعمال نموده و خود هم خورده در تقویت باه و معده و امساک منی
و رفع رودت بسیار مفید یافته و دوستی داشتم که نزله بارده بمرتبه کمال داشت و با وجود تداوی
بسیار مرض زده با خطاط می آورد اول او را کچلا بعوض افیون که استعمال میکرد در جوب
بخوردن او دادم و در نزله تخفیف کرد و هم قایم مقام افیون گشت بعد ازان بلاذر معه مغز
او و عسل او در جوب استعمال کردم مرض مذکور بالکل زایل شد و نیز عورتی دو فرزندی ازو
رحم داشت و روز بروز زاید میشد او هم استعمال نموده در چند روز مرض مذکور او برطرف شد و
بالجمله بشرط موافقت مزاج نافع ترین ادویه است و در صورت عدم موافقت آن ضرر ترین

وبدترین ادویه است ومغزش بغایله است مکرر باستعمال آمده مگر بعضی امزجه شدید المحراره را نباید
داد بهی بکسر باء موحده وهاء وسکون یاء تحتانی اسم سفرجل است بهو چهتر بضم باء موحده و
هاء واو وفتح جیم فارسی وخفاء هاء وفتح تاء فوقانی مشدد وسکون راء مهمله وبعضی عوض واو
یاء تحتانی نوشته اند یعنی بهی چهتر سرد وگران ویلین ومقوی وفزاینده اخلاط ثلثه بعربی
سمارزغ گویند وکهو نهی وکلن دهول نیز گویند ودر کاف بیاید بهوین تروز بضم باء
موحده وخفاء هاء وکسر واو ویاء تحتانی مجهول وخفاء نون وفتح تاء فوقانی وسکون راء
مهمله وفتح واو وسکون راء مهمله ثانی چون متواتر یکماه خورد جوانی افزاید وموی سیاه شود
واعضاء مستحکم گردد ودر قوت افزاید واگر چهل روز خورد از بدن بوی خوش آید واز
عمق بدن اسهال ننماید وبعربی سنامکی گویند بهرام بکسر باء موحده وخفاء هاء وفتح راء مهمله
وسکون الف وفتح میم وسکون راء مهمله ثانی عسل است که سفید وشفاف وصاف باشد
گران است ودافع رکت پت وبول غلیظ کند بهانگ بفتح باء موحده وخفاء هاء والف
ونون وکاف فارسی اسم قنب است بجیانیز گویند تیز وتلخ وگرم وسبک قابض ومشتهی طعام و
دافع فساد بلغم وصورت بی شعوری وبسیار گوئی وگاهی از افراط تپ احداث میکند وبدان
بکسی کنه زهر خورده باشد صاحب دار اشکوهی مینویسد که در بنگالا عمارتی همیساختم لوحی یافتم
که بران این ترکیب مکتوب بود ونیز نوشته بود که مهادیو همیشه استعمال میکرد واسماک زیادتی
باه که دست بسبب همین ترکیب بود ونیز صاحب دار اشکوهی مینویسد که من هم همین ترکیب میسازم
اکثر فواید که تحریر میشود یافتم بگیر بهانگ هشت پل هر پل هشت تولچه در هنگام که قمر در منزل تیره
باشد که بزبان هندی بکبه بچهتر گویند بضم باء فارسی وفتح کاف وهاء هندی وکسر نون وفتح
جیم فارسی وخاء خفی وتاء فوقانی مشدد وسکون راء مهمله این عبارت از اول تحویل بر صفحه

ثمره است ۴۵ صفات حسنه باشد هر چند زور کند
بود بهتر واگر بغایت کوچک باشد نفع
او بسیار کمتر است واگر جامع صفات
حسنه نبود وچند انکه کوچکتر باشد
بهتر بود هشتم انکه این ترکیب
را از مفردات وبیخات که مزاج
او را تغیر کند محفوظ دارد چون
مجاورت مشک وجند بیدستر
وفلفل وکافور وفرفیون وانکه
در ایستادن نم باران وآب دریا
وگرمی آفتاب وباد وامثال اینها نیم انگه
باشد وگاهی نیم انگه مطلقا اصلاح نداشته
باشد وگاهی مرطوب نفع بسیار داده
در امزجه مرطوب نفع بسیار داده
دار زیاده است تا برزوال

در برج سرطان و ستانند شکر چهار پل و عسل مصفی دو پل و روغن گاو سه پل نخست بهامک را
در روغن قدری بریان کرده عسل را قدری بقوام رقیق آورده داخل سازند پس با شکر مذکور با هم
آمیخته نگاه دارند و هر روز ده ماشه بلا فاصله تناول نمایند چون دو ماه متواتر خورده شود مردی
افزون از قیاس بهم رسد و جوانی با توانائی حاصل آید و نور بصر افزایش گردد و از احداث
دمامیل و بثور و جوشیدگیها محفوظ ماند و تشنج و تشرخا در بدن راه نیابد و فضله و
ثقل بسانی برآید و غذا بیشتر بگوارد و اعضا محکوم او گردد بهیم سینی یکسر با موحده
و خفا و ما و کسر یا تحتانی و میم و فتح سین مهمله و سکون یا تحتانی ثانی و کسر نون و سکون یا تحتانی
ثالث قسمی از کافور است بهوم کدم بضم با موحده و ما و واو و سکون میم و فتح کاف
و دال مهمله و سکون میم ثانی قسمی از کدم است بهندی یکسر با موحده و خفا و ما و سکون
نون و کسر دال مهمله هندی و سکون یا تحتانی ترکاری مشهور است بقدر یک گره دو گره و بختیج او
بقدر چهار گره هم میشود خیاره دار بود گنده بقدر زنگشت بعاب بسیار دارد و در بدن زیاده
کند و شیرین و مولد کف و دافع صفرا و مدر و مقوی و مولد منی بهیا در موحده بفتح با موحده و خفا
با و سکون الف و فتح دال مهمله و سکون را مهمله اسم مونث است و در میم بیاید و بعضی بجذف الف
نیز نوشته اند بعضی بهدر مونث بهندالکه یکسر با موحده و خفا با و سکون لون و فتح دال و الف
و فتح لام و سکون کاف و نون دال نیز گویند بیاره دار و بر درخت ها پیچد و شکل بندال مشابه بکسر
و در میان او تخم سیاه مثل کنجد و زیاده از آن و در زیر پوست سیاه او پوست دیگر باشد و
برای زهر باد استعمال میکنند بسیار نفع مینماید تیز و گرم بود و اشتها آورد و باد و نفخ را دفع نماید
در کوهسار و معاک و صحرا می شود بهانبکی بفتح با موحده و نا و سکون الف و فتح با
فارسی و سکون نون و کسر کاف فارسی و یکون یا تحتانی صاحب قاموس نوشته

که انجدان رومی است تیز و تلخ بود گرم و سر فربلغمی و دافع ریاح و نیشها و گرم معده و حرارت غریبه
و تپ را دور کند بهوا بفتح با موحده و واو مفتوح و الف اسم گرواله است بهاتل بفتح
با موحده و واو و سکون الف و خفا لون و فتح تا فوقانی هندی و سکون لام گل گذره و بعربی
ورد ستن گویند بهوڑل بضم با موحده و خفا و واو و فتح دال مهمله هندی آنرا
لام اسم ریزه مارطلق است بهوت باس بضم با موحده و خفا و سکون واو و تا فوقانی
و فتح با موحده و الف و سین مهمله اسم بلیله است بهلوک بفتح با موحده و خفا و لام و ضم
لام و ضم ان و سکون واو و فتح کاف اسم ارلو است بهوت کیتا بفتح با موحده و خفا و
و سکون تا فوقانی و فتح کاف و تا فوقانی و تشدید یا تحتانی و الف شامل هر دو کتای
است بهنٹاکی بفتح با موحده و خفا و سکون نون و تا فوقانی هندی و کسر کاف
و سکون یا تحتانی اسم بادنجان است بهلاتک بفتح با موحده و خفا و لام مشدد و
الف و فتح تا فوقانی و کاف اسم بلادر است بهیلے بضم با موحده و سکون ها و فتح با فارسی
و سکون یا نانی و کسر لام و تسکون یا تحتانی نباتی است بر روی زمین افتاده و شاخها با ریکه
دارد و برگ سپیدار کوچک و پهلی ها بسیار دارد و با سبک و کوچک تقدیر ناخن نرانگشت در ترکیب
مقوی باه مستعمل است و تغلیظ منی نماید بهیلن ڈوری با موحده و خفا و سکون یا
و نون و ضم دال هندی و سکون واو و کسر را مهمله و سکون یا تحتانی جیونتی بزرگ است خواص
این در بیل ڈوری است فصل الباء التحتانی بیچک بکسر با موحده و سکون یا
تحتانی و فتح جیم و سکون کاف اسم درختی است که خلاصه چوب او نرا بجیسا رنامند بجیسا
دافع خدام و جوشید گیهای ساری و برص و پرمیو و کرم مقعد و فاد خون و
صفرا و مصفی بدن و مقوی بیخ موی سر و از جمله رسایل است بلیت بکسر با موحده

فارسی سامات باطرق تجسس
دقایق دار مجرای بول ان با دیا را
دفع مینماید و نیز از بسطه عدم تعفن
ہوا باز دیگر نشود دارد واح قابضه
ایم میرساند و از انجا دتمام تعفن
دارد واح حاصل میگردد و باعث
تحلیل قوی میشود و نیز چون طبیعت
غذا نشسته کمر می یابد باصلاح
ماده مرض متوجه گشته ان ماده
را در معالج خود مرتفع میسازد

و یاء تحتانی مجهول و خفاء نون و تاء فوقانی و قسم دوم توبکام و قسم سیوم جل مثنیه و قسم چهارم
ایجل هر چهار سرد و دافع اماس اعضاء و بواسیر و درد فرج زنان و دامیل و تبور و جوشیدگی سار
و دشواری بول و سنگ مثانه و دافع فساد باد و بلغم و خون اما جل مثنیه بخصوصه
قابض شکم و نفاخ است و ایجل بخصوصیه دافع فساد زهر ست **بیل** بکسر باء موحده و یاء
تحتانی مجهول و لام یعنی رای بیل سرد و سبک و دافع فساد بلغم و صفراء و زهر
بیل و بل بحذف یاء اسم ثمر نهال صحرائی است مشابه بسفرجل
تخم وی از تخم ریحان بزرگتر ست نهال او را قم دیده است بقدر درخت بکاین هم میشود
و برگش نوکدار طویل و عریض میشود و بعضی مشابه ببرگ مونگ دارد و بر هر شاخ باریک او
سه برگ بود و بعضی نوشته اند که ثمر رو بیدگی است و از لفظ رو بیدگی مشابد میشود که درخت
مثنیت و اصل این درخت صحرائیست و بعد ازان در باغها هم کاشت کرده اند باغی از نسبت
صحرای خورد میان او را خالی کرده برای ناس داشتن و بجهه کارهای دیگر مرتب می کنند
بالجمله در بلاد هند مشهور ست تلخ و درخت و اندکی شیرین است و کرم و تر و رسیده او گران
ست و بلغم و صفرا و باد را فزاید و دیر هضم و هنگام هضم سورشی در معده پیدا کند و گر سنگی
کم نماید و شکم به بندد و خامش سبک و تقوی دل و سایر اعضاء حابس شکم و مشتهی و هضم طعام و
دافع فساد باد و بلغم و بجهه اسهال معده دیگر او و بیدستر بهاستعمال راقم در آمد بسیار مفید یافته
بیا بفتح باء موحده و یاء تحتانی و الف اگر او را بکار و چوبین ذبح کنند خون وی بکبی نخورانند
که او عربده بسیار میکند عربده او را فراموش نشود دیگر عربده نکند مزاره او را اگر با شکر بکوبند کی
بدهند خوشنود پیش مردم سوزد و همچنین استخوان او و قتی که قمر را در الثور بود بر کودکی آویزند محبوب
دلها گردد **بیر** بکسر باء موحده و یاء تحتانی مجهول و راء مهمله یعنی کنار کلان شیرین است سرد

وگران و بلغم و مبهی مسمن و دافع فساد صفرا و باد و خون و سوزش اعضا و اوجاع روک و سکن
تشنگی قسم دوم هشتکول و قسم سیوم کرکند هریک در جای خود مذکور خواهد شد **بیل دوری** بکسر
با موحده و سکون یا تحتانی و لام و بضم دال هندی و سکون واو و کسر راء مهمله و سکون
یا تحتانی جنوبی کوچک بیل او بسیار مدور و بر درخت و جران به پیچد و ثمر او مانند خیار
کوچک است **بیال** بکسر با موحده و فتح یا تحتانی و الف و سکون لام و فتح دال
مهمله و سکون نون و فتح تا فوقانی و سکون کاف فارسی خار و خسک است و معنی لفظ مذکور
دندان مار است و وجه تسمیه آن مخفی نیست **بیر بهوٹی** بکسر با موحده و سکون یا تحتانی
و راء مهمله و فتح با موحده و ضم ها و خاء واو و کسر تا فوقانی هندی مشدد و سکون یا تحتانی
جانور یست در موسم برسکال بهم رسد برنگ مخمل سرخ رنگ گرم در سیوم و تر در دوم پاهای
دور کرده یکعدد با برگ پان برای امراض بلغمی مثل فالج و لقوه و غیره بخورند مفید بود و
ضماد وی برای فوت باه و امساک و خبهی قضیب مفید روغن وی برای مجلوق و
سختی عصاب و رگها نافع و بدل او خراطین است **بیگن** بفتح با موحده و سکون یا
تحتانی و فتح کاف فارسی و سکون نون اسمی از اسامی بهانتا است اکثر از اطبا یونان
خار و بعضی بارد نوشته اند و دیگر خواص وی در بهانتا گذشت **بیدوری** بفتح با
موحده و سکون یا تحتانی و ضم دال مهمله و سکون واو و کسر راء مهمله و یا تحتانی اسم دیگر
است **بیروچن** بفتح با موحده و سکون یا تحتانی و ضم راء مهمله و سکون واو و فتح جیم
فارسی و سکون نون اسم دیگر است

باب الباء الفارسی مع الالف

پاڈل با فارسی و الف و فتح دال هندی و سکون لام و عوض دال هندی ڈ نیز آمده است یعنی پاٹل و قسم دوم کاشت پاڈل ای کرشنه پاڈل و اقسام دیگر نیز دارد

لیکن در خواص قریب بهم اند لهذا بذکر تطویل کرده نشد کل درخت بند بست و طول درخت
آن مثل درخت انبه و جامن و پهلی بطول گز و بعرض پهنای چهار انگشت و لون برلون زمان
او مثل پیه برآید و تخم او مثل تخم سرس بطعم رخت و شیرین و معتدل در گرمی و سردی و دافع
آماس اعضا و فساد خون و ضیق النفس و تشنگی و غثیان و بی رغبتی غذا و گلش مصلح بلغم و خون
و صفرا و حابس اسهال صفراوی و دافع سوزش معده و تخمش نافع فوق و مصلح فساد
خون و صفرا و بعضی سرد نوشته اند و در دهنی آورده که استعمال قسم اول اولی است یا لیوت
بیا رفارسی و الف و کسر لام و یا تحتانی مجهول و فتح واو و سکون تا رفوقانی و قسمی از و با لوک
و واو هندیست قسم اول شیرین و معتدل در گرمی و سردی است گران و دافع فساد باد و
صفرا و قسم دویم شیرین تر از اول است و در همه خواص موافق با اول الا انکه مسکن تشنگی است
یا کر بیا رفارسی و الف و کاف و سکون با رهمله و بعوض را مهمله لام نیز آمده یعنی پاکل درخت
بزرگ هندیست خوش اسلوب قدبر درخت جامن و برگش مشابه ببرگ او لیکن از و عریض و طویل
و مطبر و ثمر او زرد بعد از پختن شود و مثانه بسبب دلا یتی گردد و در ابتدا رنگ او بشفتالو ماند
سرد است و دافع و با مل و بثور و قوف و بلغم و صفرا و اماس جوشیدگی ساری یعنی قروح سیاه
و ثمر او نیز با گر گو بند ترش بود و فسرده او مقوی دل و اشتها و قامع صفرا و مرمای
او را خصوصیتی در دفع طحال مشهور یا نی ا لمک بیا رفارسی و الف و کسر نون و سکون یا تحتانی و کاف
ممدود و فتح میم و لام و سکون کاف و واو هندیست کرم و گران و دافع فساد باد و رسیده آن صفرا و بلغم
افزا یا پیرمی بیا رفارسی و الف و یا رفارسی ثانی و کسر را مهمله و سکون یا تحتانی یعنی درخت
شمشاد سرد برافروزنده رنگ و دافع فساد بلغم و صفرا و خون یا گوه بیا رفارسی
و الف و کسر واو هندی و تا تبر و تلبز و گرم و سبک و دافع فساد باد و بلغم و حابس اسهال و نسب

وقی واستسقا و امراض دل وسوزش اعضا و جهت دفع سدا در سر و ضیق النفس و گرم شکم و باد کوله و
ماهیل و بثور و جالس اسهال **پاتل** بار فارسی الف و فتح تا رفوقانی هندی و سکون لام قسمی
از بربرنج است و در خواص مثل سانهی است و طعم شیرین **پاندک** بار فارسی والف و خفا و نون
و ضم دال مهمله هندی و سکون کاف سرد و تر است و گران و دافع رکب تپ و فساد باد و قابض
شکم و بسیاری مبهی و بفارسی فاخته گویند **بانشل** بار فارسی والف و خفا
نون و ضم شین معجمه و سکون لام قسمی از نیلوفر است **پالک** بار فارسی والف
و فتح لام و سکون کاف از کبرن ترین سبزیهاست بعربی اسفاناج است سرد و گران ولیمن
و باد انگیز و ملین افراز انفاخ و دافع تشنگی نفس در کب تپ گویند قدری شکر دارد و این در یافت
نشده **پان** بار فارسی والف و نون تند و تلخ در مخت و گرم و ملین و مشتهی
طعام و مفرح دل و فزاینده منی و دافع فساد بلغم و باد و خون و معطر کننده بوی دهان
منقی او شاخ دهن و بدن و نافع ماندگی و سخن شقیفه و عرق او برای تقویت معده و هضم
و دل و رفع برودت مزاج و ازاله قولنج و در دشکم تجربه رسیده خصوص همراه ادویه
مناسبه هر مرض و در گرم بودن او نزد راقم و اطبار یونان سوای شیخ بوعلی
شبه نیست و اکثر اطبا هندی موافق شیخ اند و در بعضی امور چاره خوردن آن سبب خشکی
دهن و تشنگی میگردد و مصلح ان مغز بادام مقشر و مغز ناریل است لیکن اول اقوی و در صورت
در تقویت دماغ زیاده خواهد شد **پارسپیپل** بفتح بار فارسی والف فتح را مهمله و سکون
سین مهمله و کسر بار فارسی و سکون یار تحتانی و فتح بار فارسی و سکون لام اسم بلاس پیل
است **پارا** بار فارسی الف را مهمله والف ثانی پار و بعوض الف و ال مهمله در زبان
هندی شکرت نیز آمده گرم است و مقوی نور چشم و دافع خبث دم گرم شکم و از جمله رسایین است

بعربی زیبق است و اهل هند بانواع استعمال میکنند و کشته او را نیز استعمال مینمایند و
باعث خطره عظیم است زیرا که چنانچه باید کشته شدن آن مشکل است و نیم خام سراپا مضر
خامش بقدر رتی و نیم رتی و زیاده ازان استعمال میکنند بعضی ها را منفعت می بخشد
و پیاله ازو نیز میسازند و شیر را درون او داخل کرده مینوشند باعث ازدیاد خوردن
شیر میشود گویند قدری از زیبق در اثنار جوش نمودن شیر در پارچه بسته اندازند یا میخ آهنی
و یک سر او آویزند چنانچه درمیان شیر و زیبق فاصله قلیلی بماند و آن شیر را بخورند در تقویت
باه و مزاج منفعت عظیم نماید و اگر کسی پارا نیم خام خورده باشد و او را آبله و ثبور و علت
جذامی پیدا شده باشد باید که یکعدد درخت نیل مسلم از بیخ برآورده قطعه قطعه کرده در
ظرف کلان در آب بیاری بجوشانند بعد صاف نموده یک پیاله ازان آب ناشتا
بخورند بعد از نیم گهری باز یک پیاله دیگر بخورند همین قسم تا شام خورده باشند و غذا در ازو
هیچ نخورد همه سیماب از راه بول برآید و دیگر و زکفایت میکند اگر حاجت افتد روز دوم هم
استعمال نماید و بول را در ظرف برنجی یا چینی بکند تا پارا نظر درآید و بعضی اغره این
ترکیب استعمال نموده اند و منافع ان مشاهده کرده اند پاتها بفتح با فارسی و الف و بفتح
تا فوقانی و خفا و الف و هاء مختفی بهار است پاڑه بفتح با فارسی و الف و فتح را مهمله هندی و سکون ها هندی
باین اسم که در دیار ما معروف است خواص او را در کتب متعارفه هند ندیدم لیکن خواص این در بارهٔ سینگا
نوشته اند و بدانست راقم هر دو قریب هم اند و بالجمله گوشت پاڑه قریب الاستحاله بدم سریع الانحدار است و بی رشته
و کرم مایل به یبوست خصوص خشک آن اسم بارهٔ سینگا است پاریه بفتح با فارسی
و سکون الف و کسر تا فارسی ثانی و را مهمله و سکون ها اسم جنسی نوشته اند پاتر
بفتح با فارسی و الف و کسر تا فوقانی و سکون را مهمله مشهور بسیم مولا است و در کتب

بخوده حضرت ایزد تعالی
و در زبان حکما مقدس علاج او را کچ خیبی است
مقارن ظهور امراض بر بندگان خود
اشکار ساخته ان
وده میان بیخ در مرض اشک
خیلی مفید است چه اشکهای مزمنه
که بیخ دوا در زوال یافته بین بیخ
طوش شده اند یکی از شاخین نوشته
که مراد از اشک دم صفراوی بست
که اطبا از اجره میگویند بلکه اشک

فایده چون اشک از امراض
فایده بیان میکنم بجوزه
منافع این بیخ نچند
و دماغ و اما فوائد متعلقه

یونانی نصبه زعفران مکتوب است پاچ بفتح بار فارسی و الف وجیم اسم نوع زرد است پاچ بجیم
فارسی و واو هندیست خوشبو که از اعضلک هندی گویند پائی بفتح بار فارسی و الف
و کسر همزه و یار تحتانی مجهول پائچه بفتح بار فارسی و الف و کسر همزه و فتح جیم و ها نیز گویند
اسم گراع است پاتلا بفتح بار فارسی و الف و کسر تار فوقانی و لام الف اسم پاڈل است
پارجات بفتح بار فارسی و الف و سکون راء مهمله و فتح جیم و الف و تار فوقانی پارہد
نیز گویند بفتح بار فارسی و الف و راء مهمله و فتح بار موحده و خفا را و تشدید دال مهمله و سکون
راء مهمله کف و پیه و کرم و اماس و باد را دور کند و منی زیاده نماید و موچرس صمغ اوست
پالنکا بفتح بار فارسی و الف و فتح لام و سکون نون و فتح کاف و الف اسم پالک است

فصل الباء فارسی

پیپها بفتح بار فارسی و کسر بار فارسی ثانی و سکون یار تحتانی و خفا ها و الف
جانور مشهور است شعراء هند اکثر در اشعار خود ها بانواع بسته اند در موسم برشکال شبها
آواز نماید که سبب هیجان عشاق گردد گوشتش دافع فساد باد و ملغم و بالخاصیه
دافع صفر است پیتپاپڑه بفتح بار فارسی و کسر بار فارسی ثانی و سکون یار تحتانی و فتح تار
فوقانی و خفا ها و بعوض ها الف نیز آمده پیتپا دواء مذکور مستعمل اهل فرنگ است
گویند از چند سال بظهور آمده خواص او نه در کتب یونانی و نه در کتب هندیست از انجا که
این دواء در بار بسیار مستعمل گردید بداجرم خواص او را از سر اجرم فرنگ در این رساله
معه تجربه خود مرقوم ساخته تخمی است مدور غیر نام و بعضی اندکی طول زیاده و در مقدار تقدیر
فلوس وسط بست و بلندی دارد و بره رنگ و در بعضی تیرگی زیاده و در بعضی کم در خواص
نوشته اند که اگر کسی این تخم را در دست خود بریسمان ببندد اثر جاد و و سحر باو نرسد
بلکه عیاذ منعکس گردد و اثر جاد و بجاد و کننده رسد و اگر بخوردن کسی دهند که زهر خورده باشد

در بدن باشد و اگر باماده این
مرض باد باشد علامتش آنست
که هر لحظه وجع در عضوی باشد
و حرکت کند و در جمیع این نوع علاج
و تسهیل و باقی معالجات غیر از استعمال
این تخم نفع ندارد فائده در خواص
گفته که بمعالجات مشهوره بر طرف
نشوند از درد سینه و درد چشم
و غیر آن علاج اینها بتخم پیتپا
مجربست و این امراض

در علاج ماندگی از تشنگی

فائده بتجربه رسیده که اگر این تخم با بدل
افیون بیشتر و ملکه شود چون افیون را بخوردن
و ترک افیون طاقت

بدهند اثر زهر باطل گردد و پیش کسیکه این تخم مدام با خود دارد هوا و بد باو هرگز نرسد و اگر یک سیر تخم مذکور
در آب سائیده بخوراند برای درد معده و پیچش نفع کلی میبخشد و برای ابلاوس نیز نفع تمام میدهد
و فالج را مفید می آید و اگر کسی را غشی و بیهوشی افتد دندان او را از چیزی بزور وا کرده این تخم
را سوده بدستور بخوراند و از پیشانی تا بر ستگاه موی اندکی سوی بر شیده کلک زده
قدری از این سفوف بریزند بهوش آید و نیز زهر مار و حشرات الارض را دفع نماید و اگر خون
از زخم بند نشود باید که سفوف این تخم اندکی در دون زخم بپاشند و هم بالای زخم چسپانیده
به بندند خون بند گردد و چون پیش از آمدن تب لرزه بقدر چهار گندم در آب سائیده بخوراند
تب لرزه زایل گردد باکم نماید و نیز همین قدر برای عسر ولادت بسیار مفید است حتی که نوشته
اند اگر طفل نه برآمده باشد و بخورد زود برآید و بجهت اقسام اسهال مفید و اگر این را در دهن نگاهدارند
بلغم از سینه پاک کند و نزله را دفع گرداند و اگر این تخم را ورق ورق تراشیده در روغن کنجد بریان
کنند بعد ازان بمالند خارش آتشک و خوره آن برطرف سازد و اگر بکسی زهر داده باشند و بیهوش
افتاده باشد این روغن را بزور در دهن او به اندازند که فرو رود و اثر زهر باطل گرداند و اگر کسی را
دست و پا بسبب فالج شل شده باشد این روغن بمالند نافع آید و اگر زنی را حیض بند شود و بزان
هفت هشت گندم تخم مذکور را سوده دهند نفع بسیار نماید و اگر از زخم رگ کسی منقطع شده باشد
باندرون میان هر دو سر آن رگ سفوف این تخم پر کرده وصل نموده بند نمایند درست گردد
و اگر جانور زهریا په یا مانند آن بر عضوی بچسپد و پاهای نیشهای او در گوشت فرو رود
و سوزش بسیار شود این تخم را سائیده ضماد نمایند شفا یابد و برای تقویت باه بست و پنجدانه
را ریزه ریزه کرده در پاو اثار شراب به اندازند و پانزده روز در گرما نگاهدارند بعد ازان هر روز
بوقت شام یکماشه عرق آن خورده باشند نفع بخشد و بجهت رسولی باب سائیده مکرر طلا نمایند

میکرد تا اگر روزی که این
تخم را تمام کرده چهار دانگ افیون
کم شده بود بعد از تمام شدن این
تخم دو دانگ دیگر را کم کرد بعد از
تمام در بشره او هم رسید اکنون بدانکه
افیون سرد و خشک و مضاد مزاج روح
است و خون را غلیظ می سازد لهذا
روح کمتر تولد میشود و همین است
باعث ضعف قوت لیکن چون

افیون حس سامات را بند میکند
روح و حرارت غریزی را از اندرون
حس بسیار جمع میدارد و ازین
سبب بسیار قوی میباید پس افیون
من وجه مضر و من وجه نافع
باشد و هر گاه تا زمان متعارفه
خورده شود و با قیوما غلظت
خون و کثافت روح می آورد
و چون روح کمتر میباید از آنکه مضرت
بسیار بر روح کمتر افیون کرده
میشود پس اگر افیون کرده
شود مضرت بسیار بهمرسانده
بیرون از قاعده زود تحلیل
می یابد و افیون از غلظت
سدد سامات نیکو است

تحلیل نماید راقم در بیضه و در دشکم بقدر دو ماشه و زیاده و کم ازان در کلاب سائیده استعمال
نموده نفع کلی بخشید در سفری طعام شب گذاشته بودند و چند کس صبح آن طعام را خوردند
همه را قی نمودند و قی بند نمی شد و بر اعضا بعضی اثری بکمودت و ترکی ظاهر شده بود و دوا
دیگر همراه نبود والد ماجد غفرالله له همین دوا در کلاب سائیده با وزان مختلف استعمال
فرمودند نفع کلی بخشید و در صورت که قی بند نشود مکرر استعمال دوا نماید اخر الامر قی بند
شود **پیوٹن** بفتح با فارسی و ضم با فارسی ثانی و سکون واو و فتح نا فوقانی هندی و سکون
نون نهالش بقدر گز و زیاده و کم ازان و شاخهای باریک دارد برگش بقدر یک گره نوک دارد
دانها بقدر دانه غب التغلب در ابتدا رنگش سبز و آخر سرخ رنگ میگردد برنگ گهونگچی و بالائی
دانها غلاف باریک بود برگها را اگر گرم نموده بر اورام بندند تحلیل اورام نماید و بیخ او را
در آب سائیده در ناصور باندازند یا فتیله بآن اندوده کرده در سوراخ ناصور گذارند در چند
روز ناصور روز خهما مندمل شود **فصل التا والفوقانی تیهون** بکسر با فارسی و
فتح نا فوقانی و خفا ر ها و فتح واو و سکون نون اسم پرشت پرنی است **پت پاپرا** بکسر با
فارسی و سکون نا فوقانی و با فارسی ثانی و الف و فتح با فارسی ثالث و راء مهمله و الف ثانی
تلخ و سرد و سبک و قابض شکم و دافع فساد صفرا و بلغم و خون و سوزش اعضا و گرمش سر و تشنگی و
تپ و باد انگیز فارسی شاهتره گویند **پتاشه** بفتح با فارسی و تا فوقانی و الف و فتح شین
معجمه و ها اسم فانید است **پته** بکسر با فارسی و تشدید تا فوقانی و فتح آن و سکون ها زهره جمیع
حیوانات است گرم و خشک و در دیگر خواص و بیان خود با تفاوت دارند اگر زهره بز بخورند در دکرده
و فتح نیو و اگر با کافور و روغن ماد گاو در گوش کنند در دندان برطرف سازد و اگر بر ناف
کودک طلا نمایند شکم را بند و زهره گاو را در گوش دردناک باندازند تسکین در دریحی و بلغمی نماید

فائده در تقدمات و تاخیرات

صلب سود اگر عطسه بطور یکه
آفتاب بر طرف بیخ را بیکوراند
این بیخ بصورت خود خوراندن
این بیخ بر طرف سینه
گرانخته بر طرف ناف
این بیخ در سرطان نافع
سینه و از انکه سرطان مرسنه
نهایت خطرناک است آکثر اجیان
بر طرف نشود و سرطان رسم
سبب آن میگردد و گرچه تشابه
حاملہ نشود و اگر حامله گردد بیفتاد

۵۵

جنین میشود با از شدت درد زه
زن حامله می میرد فقا اگر صاحب
این علت این بیخ را بقاعده
استعمال کند فائده عظیم یافته
ازان خطر خلاص میشود و صحت
این دعا جکیم عماد الدین نگاشته
نوشته که عورتی را سرطان رحم
بود در سنه بیست سالگی تقریبا
و بواسطه انکه مرضی در رحم او
صعوبت تمام بود و

دزبزرگ و کامل شد نز
فرزندان متعدد آورد
بالکلیه بر طرف شد و
اورا بعد از تجربه بلیغ
بمشدد دوا سقاط میکرد
فرزندی آمد و از کل

تیحیا بفتح بار فارسی و سکون تار فوقانی و کسر جیم و یار تحتانی مفتوحه و الف دوار هندیست

تینک بفتح بار فارسی و تار فوقانی و خفا نون و کاف فارسی درختی است عظیم منبت او کوهستان برگش مثل برگ بادام و گلش بسیار ازدو ثمرش مدور مایل بسبزی و در آخر سرخ میشود بعد از رسیدن سیاه و شیرین میگردد و اطبای یونان گرم نوشته اند و اطبای هند سرد و بطعم شیرین و تلخ و دافع فساد صفرا و بلغم و خون و دمامیل و ثبور معربی بقیم گویند و چوب او صباغان استعمال میکنند و صاحب تحفه نوشته است که پنجدرم او کشنده است و ذرور او جهته القیام قروح کهن و جرحات تازه و قطع نزف الدم و غسول باب او جهته نیکوی رنگ خاره و تقویت مفاصل نافع است

تیرج بفتح بار فارسی و تار فوقانی مشدده و فتح راء مهمله و سکون جیم برگی است مشهور طول آن بقدر یک گره و یکنیم گره و عرض نیمگره و خوشبو و سبز رنگ و سه چهار برگ در میان بود از طرف کوه می آید گرم و سبک است دافع باد و بواسیر و غثیان برای درد معده و تحلیل ریاح و تقویت معده و ازاله رودت بتجربه رسیده بعربی سانج هندی گویند

تیهیا بفتح بار فارسی و تشدید تار فوقانی و خفا و فتح یار تحتانی و الف اسم هلیله است و اضافه بار فارسی و سکون راء مهمله بر این اسم نیز آمده است یعنی بر تیهیا

تیهر پهوڑی بفتح بار فارسی و تشدید تار فوقانی و خفاها و سکون راء مهمله و ضم بار فارسی و خفاها و سکون واو و کسر راء مهمله و سکون یار تحتانی اسم گیاهی است در میان سنگ میروید لهذا باین اسم مسمی گشته یا از برای آنکه سنگ گرده و مثانه می شکند باین نام نامیده اند نهال وی بسیار خورد است برگش مشابه ببرگ لوبیا و چون او را بخایند لزوجتی در وی پیدا آید مدر قوی است در شکستن سنگ گرده و مثانه بی نظیر است و مکرر بتجربه رسیده بقدر پنج شش ماشه در آب یا در عرقیات مدره شیر و کشنیز با شربت مدره یا نبات بدهند و گاهی همراه ادویه مدره مثل خارخسک و تخم خیارین و مثل آن

فایده چوب چینی

نافع است پس از انکه مقدار دوا

بکار برده شود

نظر بجذام است که

نظر در جذام و

نسیار مفید و موادکشنده

رگها کدر لون و باعث تنقیات

است بعرق خارج می سازد

فایده بیماریکه

استسقا را نفع

الدین محمودی نویسد که این گیاه

میتواند بود که سبب استسقا او را

صلبیه سود او به کبد به باطحالیه

باشد چون مدر از راه سبب آن

فی الجمله تاثیری دارد و در نیست

نیز مستعمل شده و عرق ازین کشیده نیز استعمال میکنند و فقیر شخصی را باین ادویه معالجه نموده که
هرگاه اورا تازه و سبز میدادند نفع کمتر میکرد و قبض مینمود و هرگاه خشک نموده میدادند بسیار
نفع میکرد و قبض نمی نمود **پیرجنبتی** بضم باء فارسی و تشدید تاء فوقانی و سکون راء مهمله
و فتح جیم و سکون نون و کسر نون و یاء تحتانی اسم لجهنا یعنی است **فصل الثاء المثلثة**
هندی پٹول بفتح باء فارسی و ضم تاء فوقانی هندی و سکون لام ثمره صنوبری
شکل نهال بیاره دار هندی است شاه بهکندری و کچری و اکثر در زراعت پٹول
میکارند و از ان نانخورش میسازند تنها و همراه گوشت میخورند گرم و تیز و هاضم و مقوی دل
و مبهی و مشهی طعام و دافع سرفه و فساد خون و اخلاط ثلثه و تب و دمامیل و ثبور و قاتل کرم شکم
و برگ آن سرد و دافع فساد صفرا و بیاره آن دافع بلغم و بیخ آن تند و ملین و ثمره او دافع
فساد اخلاط ثلثه و در تقویت معده بتجربه راقم هم درآمده و مزاجش معتدل در گرمی و سردی
پٹیرا بفتح باء فارسی و کسر تاء فوقانی هندی و یاء تحتانی مجهول و راء مهمله و الف میگویند اسم
بردی است و آن نباتی است که در آب و کناره دریاها روید ازان بوریا سازند و درازی
آن بقدر قامت انسان و زیاده ازان و عرض او زیاده از یک انگشت است خاکسترش
بسیار مجفف و سرد و خشک اگر زخمها پاشند خشک گرداند و اگر در سرکه تر کرده خشک
ساخته سائیده بر ناصور پاشند نافع آید و خاکسترش برای آکله و نفث الدم نیز بکار آید **فصل**
الجیم **بچ** بفتح باء فارسی و سکون جیم که بعربی کاسر الحجر گویند قسمی از کلتی است **فصل الدال**
المهملة **پدمنی** بفتح باء فارسی و سکون دال مهمله و کسر میم و نون و سکون یاء تحتانی
یعنی گل کنول خورد و شیرین و سرد و گران و مشتهی طعام و قابض شکم و دافع فساد صفرا و بلغم
و خون و زهر بعربی نیلوفر گویند **پدم چارنی** بفتح باء فارسی و سکون دال مهمله و میم و جیم

جامع جمیع صفات حسنه باشد
الا سوزاخهای کوچک نیز داشته باشد
که سوزنی در انها فرو توان برد
و هرگاه زین امراض این بیخ را
بکار دارند سوفساد بهتر ازین
قوه مثل فالج بهتر
اما اگر ماده نمیه در اخشاء بود چوب چینی
آن ماده را بحرکت می آورده چون
در بدن متفرق گردیده پاک مینماید
و غالب اوقات باصداث

فارسی و الف و فتح راء مهمله و کسر نون و سکون یاء تحتانی قسمی از گل نیلوفر کم برگ است سرد و سبک
و دافع فساد بلغم و دشواری بول و سخت کننده پستان زنان بعضی از اقسام این در کاف
بیاید **پدم راگ** بفتح باء فارسی و دال مهمله و سکون میم و فتح راء مهمله و الف و کاف فارسی
شیرین و زمخت و سرد و ملین و مقوی چشم و مصلح زهری مفرط و دافع دا میل و شور و فساد
زهر اسم یاقوت سرخ است **پدلون** بکسر باء فارسی و سکون دال مهمله و ضم لام و سکون واو
و نون و بعوض دال راء مهمله نیز در بعضی کتب آمده است یعنی پرلون قسم لون است و در بحث
لام نوشته خواهد شد **پدم** بفتح باء فارسی و دال مهمله و سکون میم اسم گل است **فصل**
الراء المهملة پرپیلو بفتح باء فارسی و سکون راء مهمله و کسر باء فارسی ثانی و سکون یاء تحتانی
و ضم لام و سکون واو شجره اراک است هندی سرد و دافع جرب و جذام و بواسیر و فساد
خون و بلغم و صفرا **پرشٹ پرنی** بکسر باء فارسی و راء مهمله و سکون شین معجمه و فتح تاء فوقانی
هندی و باء فارسی ثانی و سکون راء مهمله و کسر نون و سکون یاء تحتانی دواء هندیست شیرین و
گرم و سبک دهبی و حابس اسهال سجی و خراش روده و سوزش اعضاء تشنگی و فساد باد و بلغم و
صفرا و غثیان و تپ دهنری آورده که مرهٔ تیز دارد و دمه و سرفه و استسقا را نیز دور کند
پروال بفتح باء فارسی و سکون راء مهمله و فتح واو و الف و لام اسم مرجان است و خواص آن
در موگا بیاید **پریتک** بضم باء فارسی و سکون راء مهمله و فتح یاء تحتانی و خفا و نون و آخر کاف اسم
اطفار الطیب است **پرتهک نی** بکسر باء فارسی و سکون راء مهمله و فتح تاء فوقانی و خفا و سکون
کاف و فتح باء فارسی و سکون راء مهمله و کسر نون و سکون یاء تحتانی اسم پرشٹ پرنی است **پران وا**
بفتح باء فارسی و راء مهمله و الف و فتح نون و دال مهمله و الف اسم مهابیدست **پرساونی** بفتح
باء فارسی و راء مهمله و فتح سین مهمله و الف و سکون راء مهمله و کسر نون و سکون یاء تحتانی گرم

است و مسهل و مزه تیز دارد و تن را قوی گرداند و بادرا ببرد و کف بزداید **پرتپها** بفتح بار فارسی و راء مهمله و فتح بار فارسی و تشدید تا و فوقانی و خفاء و سکون الف و هم تپهاست **پرلون** بفتح بار فارسی و راء مهمله و ضم لام و سکون واو و فتح نون و هم پدلون است **فصل السین المهملة پستا** بکسر بار فارسی و سکون سین مهمله و تا فوقانی و الف شیرین و گرم و خرب و گران و مبهی و مصفی خون و دافع فساد باد و بلغم و دیر گوارست بعربی فستق گویند **فصل الشین المعجمة شکر مول** بضم بار فارسی و سکون شین معجمه و فتح کاف و سکون راء مهمله و ضم میم و سکون واو و لام هم بهکر مول است و خواص نیز از انجا جویند **فصل الکاف پکهان** بید بفتح بار فارسی و کاف و خفاء و الف و نون و کسر بار موحده و بار تحتانی مجهول و سکون و ال مهمله میگویند خطیانا است در اطلیه دوة باه بسیار استعمال در آمده و چهره پکهان بید بچهره خطیانا مطابق نیست پس پکهان بید چیزی دیگر است یا اختلاف بسبب امکنه است و پکهان بید بیخی است مائل بسرخی و چون بشکنند سرخ از درون برآید و در سطح کوا کبها دارد سرد است ملین نیز دافع برص و سوداک و سنگ ثانه و از معمول عم مرحوم بود که نصف خناو نصف پکهان بید بر کف دست و پا زنان که خون از و جاری نشود و میمالیدند مثل خناخون بند میکرد بعربی خطیانا است **فصل اللام پلاس** بفتح بار فارسی و لام الف و سکون سین مهمله شجر کلان جنگلی است در هنگام بهار گل نارنجی و ناری میکند گویا برگ ندارد برگش مدور مایل بطولانی طول و عرض برگ بقدر شش چهار گره گرم و ملین و شهی طعام و مبهی و دافع دمامیل و شور و باد گوله و سنگ ثانه و بواسیر و کرم شکم و مجبر استخوان شکسته و نوشته اند که هر پلاسی گل او سفید باشد تخم و گل و پوست او هر که بخورد باطن صاف شود و از غیب آگاهی بهم رسد و با هر زنی که مجامعت کند آن زن را مزاج جوانی عاده شود و غذا انوقت وال

نارد فائده یکی از ... علتا نافع گویند نفع بسیار ... صافی و شرف ... میماید ... نارنجی روح است دور

بیان طبیعت این بیخ ... گردیده و محقق گشته که این بیخ ... بغایت خشک است و دارویست سنوف ... بیخ چینی از آنش ظاهر است چنان ... بیخ زار استقاده رطوبت میکند ... ازین باعث در امراض مرطوبه ... فعش کما ینبغی ظاهر میشود فائده ... این بیخ در مالیخولیا و جنون و ... مانیا و قطب نافعست بسبب انکه ... کثافت و کدورت که موجب

مونگ است وخرد افزاید وحافظه قوی گرداند وگل او را تنیو خوانند سرد و قابض شکم و دافع فساد بلغم
وصفرا و خون و شواری بول چون قدری او را در آب بسیاری بجوشانند و نطول نمایند برای
درد گرده و مثانه و او را در بول تجربه راقم آمده است بسیار مفید است و بادو یه مدره نیز در ینباب
مستعمل شد نسبت باول قوی التاثیر گردیده و نیز تکمید از جوشانیده او بدون جوشانیده
او که اندکی گرم ساخته باشند برای درد بسیار مفید است و چون جوشانیده او را بر خصیه بندند
جهت تسکین الم او مجرب است و ورم دفع گرداند و ستر خاء او را نیز نافع آید و نطول از اب او نیز
درین باب مجرب است تمر او پلاس پاپر انام وارد بفتح بار فارسی و لام الف و سین مهمله و
بار فارسی ثانی و الف و بار فارسی ثالث و راء مهمله و الف گرم و سبک و دافع بر سیو و بواسیر و کرم
شکم و فساد باد و بلغم پلاپین سپل بفتح بار فارسی و لام الف و سین مهمله و کسر بار فارسی
ثانی و سکون یار تحتانی و فتح بار فارسی ثالث و سکون لام قسم کلان خت دیپیل است که برگ او
بزرگ دارد تر است و مهیج بلغم افزاد و مولد کرم شکم پلوپل بفتح بار فارسی و سکون لام و فتح واو و
سکون لام ثانی اسم ثمول است **فصل النون** پنواڑ بفتح بار فارسی و خفاء نون و واو و الف و راء
هندی نهال بری خورد است بقدر نیم گز و یک گز تخمش را در اقسام غله شمرده اند شاید بدین صورت
بوده باشد که اول و آخران بریده باشند و زنگ او ماشی و بروده و خطا از هر دو طرف بود و شیرین و سرد
خشک و سبک و دافع فساد باد و صفرا و جذام و قوباد و کرم شکم و مفرح و منشط و راقم تجربه نموده است
که چون یکدرم تخم او را کوفته در میان نیم طل جغرات حل نموده در ظرف گلی آب نار سیده
دو سه روز بگذارند که متعفن گردد بعد آن بر بدن بمالند برای جرب مفید است و مزاج
تخمش گرم معلوم میشود و هم گرم نوشته اند گرم و سبک و دافع جرب و قوباد و زهر باد و سرخ باد
و مولد بلغم و سبزی آن سبک و نفاخ و کف افزاد و جگوید نیز گویند پناک بضم بار فارسی و نون

ازان پنج چینی را دو
بغایت سفید شده بود
ایاج لوفا یا وایاج
یونس گرباد و دادم و بعده
وچند موضع از بدن
قریب بیازده سال
تخصیص نفید داشت

خوراک در وقت چهل و یکروز
خورده مرض او بالکلیه برطرف شد
چون تراب کهنه از برای ابرص
نافعست و مرض بعد از خوردن
خوراک پنج چینی بان مداومت نمود
مرض او برطرف شد انهی اقال
سبب نفع این پنج در برص
انست که از اله رنگ و طبع علت
عضو مبروص مینماید و اده مرض
را تمام علی سبیل التدریج بتوفیق

در زمان معتد بسبب افاده
وقت حاجت بکند و خون بتوفیق
صانعی در اوقات استعمال این پنج
پرهیز فوق ایده در شفع و استلا
عضلات و اعصاب بروایات و
دیدی که از اعصاب بروایات و
اعضا حادث شود و عوام مرزا
و پنج بکوبند و این پنج بسیار
نافعست خصوصا بتحقیق و تحلیل
اده محدث آن لیکن نفع

این پنج در ولیجی که مصطلح
اطبا است اعنی موج
معا بعد اسطوخودوس پنج
علی نصف است
وقوت قابضه کرمرین
پنج است فایده نفع جرب

شد و والف و کاف فارسی نام گلی ہندیست شیرین و سرد و دافع فساد خون و صفرا و بلغم

پنک بفتح با فارسی و خفا نون و کاف بعربی وجل و بفارسی لائی گویند سرد و بلغمی و دافع سوزش اعضا و بواسیر و اما بس اعضا

پنڈول بکسر با فارسی و خفا نون و ضم دال ہندی و واو مجہول و لام یعنی گل سفید کہ خانہا را از و سفید سازند شیرین و سرد تر و قابض شکم و دافع سرخ باد و فساد صفرا و نافع امراض رحم و افروزندہ رنگ و رو

پنڈالو بکسر با فارسی و خفا نون و دال مہملہ ہندی و الف و ضم لام و سکون واو و دو قسم میباشد سفید و سرخ سفید را عوام باین اسم مخصوص گردانیدہ اند و آن شیرین و سرد و دیر ہضم و مبہی و دافع صفرا بود و تقطیر البول و حرارت و تشنگی بر طرف سازد بمجرد خوردن تفریح آورد و عوض واو کاف نیز آمدہ یعنی

پنڈالک و پنڈال نیز آمدہ بچہ گویند و نیز گویند دو نوع دیگر او رد کہ از امد ہوال نیز گویند و دیگر مشکال و دیگر کاشتہال و دیگر ہستالو و دیگر رکتالو کہ رکت کند نیز گویند اینہمہ بجہا شیرین و سرد و خشک و نفاخ و ملین و حابس بول و مادہ خام و دافع رکت پت و منی و بلغم و باد اقوا و مقوی اعضا و دیر ہضم و افزایندہ شیر اما پنڈالو قدری تلخ است و گرم و گران و لزج و چسپندہ رودہ و مدر عرق و مدہوال صفرا انگیز و ہنگام ہضم تلخ و دافع فساد بلغم و حروف و اعراب ہر یک در مقام و بحث حرف او مذکور است

پنچ پاہیر بفتح با فارسی و خفا نون و سکون جیم فارسی و کسر ہیم فارسی ثانی و خفا و سکون یا تحتانی و را مہملہ یعنی ہر پنج درخت شیر دار بر پیپل پلاس پیپل گولر ماکر و برجی بجای پلاس درخت سرس بشیار ند شیرا نہا قابض شکم و نافع و ماسیل و شورہ اما بس اعضا و جوشیدگی سارندی امراض فوج زنان و افزایندہ منی و شیر زنان و مجربست خوان شکستہ و برک انہا سرد و سبک و تر قابض شکم و دافع فساد بلغم و باد و خون و اثمار انہا نفاخ است و دافع رکت پت و فساد بلغم

پنچال

فائدہ این پنج در پیپل و دیگر امراض

سبب نفع این پنج در عرق الکساد و موجع المفاصل ہا از آنست کہ سردی و یبوست مزاج بواسطہ ترطیب و تحلیل غلیظہ کہ جرم عضوہا را گرفتہ است سست میشود و بخار و عرق لطیف بسہولت میگذرد و این سبب نفع این پنج در عرق است

فائدہ نفع این پنج در صعوبت از زادہ و ضعف و غلظت و ازراق و اعضا و ضعف از ترطیب و تحلیل است و این سبب نفع این پنج در ضعف و ازراق کیفیت سودا و بلغم و خون و از اخلاط و اعضا است و این سبب نفع این پنج در ضعف و ازراق کیفیت سودا و بلغم و خون و از اخلاط و اعضا است و این سبب نفع این پنج در ضعف

فائدہ نفع این پنج در ضعف

پنچ کلا گر از ابجوی سفید گویند از بہ اصحت تحلیل و تنجیر و تلیین و توسیع مسام جلد و تصفیہ خون از کدورات و شوائب است

فائدہ این پنج در پیپل و دیگر امراض مفصلہ بسیار نافع است چہ حدوث اینہا از مواد غلیظہ سودا و بلغم بہم میشود و این پنج دفع این مواد مینماید

پنچ مولی از ناخون نوشتہ گر سخت

بفتح باء فارسی و خفا نون و جیم فارسی و الف و فتح میم و سکون لام عبارت از ترکیب امل نیست
و تتر یک و انار ترش و کنار و بجور **پچکول** بفتح باء فارسی و خفا نون و فتح جیم فارسی و ضم
کاف و سکون واو و لام عبارت از ترکیب پیل و پیلا و چاب و چتا و تومنه تشتهی طعام دافع
فساد بلغم و نفخ شکم کہ سبب دردشانہ حادث شود و باد گولہ و خایہ پلو **پچکول** بفتح باء فارسی
و خفا نون و جیم فارسی و ضم میم و سکون واو و لام بزرگ است و خورد و پچکول بزرگ عبارت
از ترکیب پیل و اگن مست و باد ل و کاس مری و تینونا ک بطعم تلخ و نرخت و گرم و سبک
مشتہی و گدازندہ بیہ و دافع فساد بلغم و باد و تنگی نفس و پچکول خورد عبارت از ترکیب
کہو کہر و وسال برنی + و پرشت برنی و برہتا و کٹای بطعم شیرین و معتدل در گرمی و
مقوی دل و اعضا و دافع فساد صفرا و باد **پیالہ** بفتح باء فارسی و سکون نون و یاء تحتانی
و الف و فتح لام و ہا مکتوب بہ رزد الو ماند و درختش بدرخت لیمو و برگ بید آسا و در خانہ
سبز باشد و در نچگی سرخ **پنڈ کھجور** بکسر باء فارسی و خفا نون و سکون دال مہملہ نہ ہندی و
و فتح کاف و خفاء و ضم جیم و سکون واو و راء مہملہ ہم کھجو بضم باء موحدہ و ہا و سکون میم است و درختش بطولا
قریب بدرخت تال و نداند دار کہ دست بدان توان رسانید قریب انتہا او برگہا رویہ طویل و سخت
و ازان بوریا میسازند ہر دو شیرین و سرد و تر و سکن در دضرہ و سقطہ و دافع فساد خون
و باد و صفرا و ضعیفے لیکن قسم اول قوی تر از قسم دوم و دیگر اقسام است **پنڈ کھجور** اکثر از
طرف ملتان و ٹہٹہ می آید عربی پرطب شتہار دارد و رطب کہ از طرف مکہ می آید در تقویت
باہ و گردہ و پشت و تقویت معدہ و رفع برودت مزاج تجربہ رسیدہ و سولد خون است
و پنڈ کھجور قریب رطب در خواص و کثرت خوردن آن سبب احتراق خون مگر معتادین را **پنا**
بفتح باء فارسی و نون مشدد ہم زمرد است **پنڈ ریک** بضم باء فارسی و سکون نون و

فائدہ چوب چینی باید دانست
در اول چشم را بخارد
احتراز نماید و اندکی تیز بی
در بعض از نسخہ بی
بزنجبویہ است لیکن بیاید
چشم کہ کہنہ باشد

فائدہ این بیخ در اکثر اقسام
اسہال مفرط کہنہ چہ اسہارا
ضعیف سے نماید و باعث افراط
گردد سبب اسہالی کہ اخشارا
بیخ ضعیف بود و اسہارا بر بوسد

۶۴

این بیخ ضرر نمایند دارد
این بیخ طبیب حاذق
اسہال سمی بآب بیخ رائجہ س
این بیخ اسہال
این بیخ خصوص منفوذ
بیخ این بیخ
بیخ
بیخ

و دال ہندی و کسر راء مہملہ و سکون یاء تحتانی و کاف اسم کول است **پلن** بفتح باء فارسی
و نون و سکون سین مہملہ اسم کتھل است و بفتح باء فارسی و ضم نون و سکون سین اسم لکج است
پنچانگ گن بفتح باء فارسی و خفاء نون و فتح جیم فارسی و الف و خفاء نون ثانی و سکون
کاف فارسی و ضم کاف فارسی ثانی و سکون نون یعنی ہر پنج اجزاء علیحدہ فائدہ دارد
و عوض نون لام نیز آمدہ یعنی پنچانگ گل یعنی صاحب پنج انگشت و ان اسم ارند است
پنوالی بفتح باء فارسی و سکون نون و واو مفتوحہ و الف و کسر لام و سکون یاء تحتانی
اسم مرجان است **فصل الواو پوئی** بضم باء فارسی و واو مجہول و کسر ہمزہ و سکون
یاء تحتانی سبزست بیارہ دارد و تخم سیاہ و نفیس دارد سرد و ترست گران کنندہ جنجرہ
و آواز گلو و سموم و منی افزاید و دافع رکت پت **پودکا** نیز گویند بضم باء فارسی و سکون
واو و فتح دال مہملہ و کاف و الف **پوندرک** بفتح باء فارسی و واو مجہول و خفاء نون و
تشدید دال ہندی و فتح راء مہملہ و سکون کاف قسمی از لوست **پوئی** بضم باء فارسی
و واو مجہول و کسر تاء فوقانی ہندی و سکون یاء تحتانی ہائی است بسیار خوردگران و بلغم
افزاست و از دیگر پاہیہا خوردتر و بطعم شیرین اند و دافع فساد اخلاط ثلثہ و دیگر قسمی ازوست
بسیار کوچک مقوی و مبہی و مشتہی طعام و دافع فساد باد و سرفہ **پوٹ** بضم باء فارسی
و سکون واو و تاء فوقانی ہندی و اسم نال است **پوتشرہ** بضم باء فارسی و سکون واو
مجہول و تاء فوقانی و کسر شین معجمہ و راء مہملہ و ہائی قسمی از کافورست **پوتی کرنج** بضم باء
فارسی و سکون واو و کسر تاء فوقانی و سکون یاء تحتانی و فتح کاف و راء مہملہ و سکون
نون و جیم اسم کرنج است **پوندا** بفتح باء فارسی و سکون واو و خفاء نون و دال مہملہ ہندی
و الف شیرین و سرد و مدر بضم و گران و مقوی اعضاء و مبہی و مفرح دل و دافع فساد باد

چون مبنای این رساله بر تقدیمی که در بیشتر نسخ است نیست
و ترجمه ها و شرح ها بر آن نوشته شده است ما نیز آن را
رعایت نکردیم و ترتیب را بر اساس نسخه ای که در دست
داشتیم قرار دادیم

محبوب است حکیم عماد الدین

گفته که اطفال

علیه رطوبت اصلیه بیران

از بن پنج کرنج منفعه فضلیه

ازہی فالوده پوشیده نماند

گر انجلام از انچه پیش گذشت چیزی از
آن مبنای آشفته بدین سبب بود که
نسخه ها و ترجمه ها بر آن نوشته شده
است ما نیز آن را رعایت نکردیم
و ترتیب را بر اساس نسخه ای که در دست
داشتیم قرار دادیم

نفصان آن بر اطفال غیر مغفول
است چه رطوبت اصلیه رطوبت غریزیست

پنج چیزی از تقدیر بیرون خود طرب

فضیله را البته بادخواهد کرد
رطوبت غریزیه نمونه را چون این رطوبت
بعد وجود بدان پنج زیاده
نمیشود و اگر فرض سازیم که رطوبت
غریزیه را هم زیاده میکند پس باعث
ضرر چیست چه وفور رطوبت غریزیه
باعث صحت مزاج و طول عمر است
اما حاصل کلام بر هاشم در مقام
که نماید حکیم عماد الدین محمود کرده
است که مخالفان

بفرح یابند نموده اند

حکیم عماد الدین محمود

گران پنج با وجود بودست

قبله رطوبت صالحه

بسیار میکند و موجب

تهای و صفاء و رونق تمره

بگرد پس معلوم نشد که

وصفرا و مدر بول و محرث کرم شکم و فرا نیده بلغم و شکر سرخ سرد است و گران و دافع تشوش
اعضاء و فساد صفرا و خون و دشواری بول شکر سیاه مانند شکر سفید است قسم خوبش
سرد و تر است و مبهی بلین بلغم اقرا پوه نیه بضم با فارسی و سکون واو و کسر دال مهمله و سکون
یا تحتانی و فتح نون و سکون ها و مشهور بالف است سبزی مشهور است بعربی نعنع گویند گرم و
خشک و هضم طعام بود قی بلغمی باز دارد و کرم شکم بکشد و قوت جماع ببرد و چشم روشن
سازد و شکم به بندد **پویل** بضم با فارسی و سکون واو و فتح با فارسی ثانی و سکون لام اسم
فوفل است **پوتنا** بضم با فارسی و سکون واو و فتح تا فوقانی و نون و الف اسم هلیله است
پوکی پهل بضم با فارسی و سکون واو و کسر کاف و سکون یا تحتانی و فتح با موحده
هندی و خفا ها و سکون لام اسم سپاری است **فصل الها الهوز پهالسه** بفتح
با فارسی و خفا ها و الف و سکون لام و فتح سین مهمله و سکون ها و بعوض ها الف نیز
آمده اعنی پهالسا و بحذف الف نیز آمده پهلسا ثمر درخت هندیست و دو قسم بود یکی
ترش و دویم شیرین اول را شربتی و دویم را شکری گویند درخت اول خورد بود بقدر
گردو زیاده ازان و درخت دویم کلان مثل درخت توت ثمر اول نسبت به دویم اندکی
کلان برگ درختش مدور و کلان و برگرد برگش بر کناره خطوط ریزه ها و ثمرش در اول
مکون سبز و عفص و هرگاه پخته شود سرخ گردد و چون تمام پخته شود سرخی او مایل بسیاهی گردد
و ترش او در وسط نضج ترش و در اخر آن شیرین ترش بود و به شکل مشابه بعنب الثعلب و
از دو اندکی کلان بالجمله بسیار خوش طعم و دافع صفرا و خون و تقطیع بلغم و نسبت به ترشی
دیگر منفعت کم دارد و قابض شکم و دافع تشنگی و مقوی دل و معده افسرده او که با قند و
کلاب مرتب سازند در تقویت دل و تسکین خفقان و ازاله حرارت تب بعید بل است و در تب او در

تقویت معده و دیگر نوایدِ بعید دل و افسرده او مصلح انبه و چون بکدام پوست پنج پهاسه شکری را
ریزه ریزه کرده در آب بشب تر نمایند و صبح اندکی مالیده بنوشند بجهة حرقة بول و سوزاک
مکرر تجربه رسیده و شیرین در برودت نسبت با دل کم لیکن در تقویت معده و دل زیاده از و قیام
+ و رب او همراه طعام بتوان خورد پهر پهر بفتح بار فارسی و هاء هندی و سکون راء مهمله و فتح
هاء ثانی و سکون والِ مهمله نام درختی هندیست قاتل کرم شکم و دافع نفخ آن و فساد بلغم و خون
و زهر و برص و سمن پهوک بفتح بار فارسی و ضم هاء و واو مجهول و کاف فارسی سرد و گران
و قابض شکم و دافع رکت پت و فساد بلغم پهکمول بضم بار فارسی و سکون هاء و فتح کاف
و سکون راء مهمله و ضم میم و سکون واو و لام بعضی عوض هاء بعد از بار شین معجمه میخوانند
یعنی پشکر مول بخی است تلخ و تیز و گرم و مشتهی طعام و دافع فساد باد و بلغم و تپ و اما اس اعضا
و تنگی نفس و درد پهلو پهین جتیک بفتح بار فارسی و خفاء و سکون نون و کسر جیم
و سکون یاء تحتانی و فتح تاء فوقانی و سکون کاف قسمی از لوبیاست پهپس
بضم بار فارسی و خفاء و سکون بار فارسی ثانی و فتح راء مهمله و سکون سین مهمله اسم عسل است
پهار بفتح بار فارسی و خفاء و الف و سکون راء مهمله اسم پاتها است پهانکر بفتح بار فارسی
و هاء و سکون الف و خفاء نون و فتح کاف و راء مهمله و الف محمد قاسم فرشته گوید که آن
درخت دار شیشعان است پس کاهل پوست او باشد تیز و گرم و رود بضم بود و باد و بلغم و
نیمرگی دهن دفع کند و اسهال آرد پهٹکری بفتح بار فارسی و خفاء و سکون تاء
فوقانی هندی و فتح کاف و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی و راء عربی شب یمانی گویند
تیز و رنجت و چرب بود رنگ در رو را فروزد و سیلان منی و تقطیر البول و امراض فرج زنان
و قی و تشنگی را نافعست پهوت بضم بار فارسی و خفاء و سکون واو و تاء فوقانی هندی

باشد و بهترین او قات — خوردن او پیش چیزی وسط — باشد و در وطن تابستان — است و در زمستان فرش — کم است از تابستان — و در وطن تابستان — و گفته اند که برای مزاج

مضاعف عین کرب تنگی و ضیق — باید لاغر نشود و ملاحت — سوء هضمی باشد و از قبیل — تراکی آوردن رطوبات — سبب استعمال چوب خلیل سواک کرد از روی سر — استعمال این پنج اشیاء — باعث زیادتی احتباس اعضاء — بعد از تقویت حرارت غریزی — و دوای بول کرده و کمذا ابنبی — تفصیل هذا الاجمال کما یلی — تا حین گفته که پیران که بجای — صاحب تحفه شاهدار این پنج منفعت — شنیده بخصوص اگر آشنا شنیده بود — شنیده و چیزی از پیران راه و پیر گران — پنج اخیر شنیده بود بوجه ضعف قوه — مادها بعرق و بول دفع شده و بعضی — از ایشان مر زاده ها بعضای شکم — ریخت و پستها را نجایند و در بعضی — بشاند ز رنجت و از بسیاری غلیظ — جس البول هم رسانند و در — بعضی برودت های ایشان میل کرد — باسهال انجامید و هیچ کدام — بجابت نیافتند انتهی ما قاله — این پنج را در فصیلی باید خورد — که هوا بسیار گرم و بسیار سرد

فصل ابن بیخ در مزاج صفراوی نافع و در مزاج بلغمی ضار است و در مزاج دموی و

رفتن آب از اوج زنان معه ادویه دیگر راقم تجربه نموده بعضی نوشته اند که بفارسی درخت
کرزان گویند وثمر او دو برابر پهالسه و در مزه مشابهت با بخیر دارد پیلی گویند باضافه
یا تحتانی بر سهم اول ورنگ آن چون پخته شود بنفش گردد و اطلاق این لفظ یعنی لفظ
پیل بطریق اشتراک لفظی گاهی بر فلفل دراز هم میکنند و وی بار در درخت میشود مثل درخت توت
وثمرش مثل لوبیا در غلاف او دراز فلفل میباشد و بعضی گویند شگوفه درخت مرچ یعنی
فلفل است قوتش تا سه سال باقی است خشک او تلخ و تیز و هنگام هضم شیرین و گرم و تر و سبک
و سهل و مبهی و دافع فساد باد و بلغم و تنگی نفس و سرفه و استسقا و جذام و پرپیو و باد گوله و
بواسیر و امراض سبز و خلط و مشتهی طعام و صفرا اقراو تازه اش شیرین و سرد و تر و گران و زاید
بلغم بعربی دار فلفل و بفارسی فلفلدراز گویند پیلو بکسر باء فارسی و سکون یاء تحتانی و ضم
لام و سکون واو و سهم هندی اراک نوشته اند درخت صحرائیست بقدر طول نیزه میباشد
و شاخهای بسیار دارد و عریض و مدور بود و برگش تقدر نیم گره و باریک و ثمر او پیل
بکسر باء فارسی و سکون یاء تحتانی و لام و پیلج باضافه جیم در آخر و فتح لام و جال نیز گویند
گرم و سبک و ملین و مشتهی طعام و دافع باد گوله و بواسیر و امراض سبز و فساد باد و سنگ شانه
و فساد خون و صفرا پیدا کند و از جمله رسایان است و ثمرش تلخ و سهل و دافع فساد بلغم و صفرا
و سوزش اعضاء و جذام و تپ و کرم شکم و جوب پیلو کا از و مسواک سازند برای تقویت
لثه ها تجربه رسیده پیت بکسر باء فارسی و سکون یاء تحتانی و تاء فوقانی قسمی از سونگست
در رنگ و در بحث میم خواهد آمد پیسو بکسر باء فارسی و سکون یاء تحتانی و ضم سین مهمله و
سکون واو و بعربی برغوث و بفارسی کیک گویند پیوکه بکسر باء فارسی و ضم یاء تحتانی و سکون
واو و کاف و هاء هندی یعنی شیر جانوری که همانروز زائیده باشد پیهی بفتح باء فارسی

نکته را فصل در بیان

[illegible] گران بخ احداث اورام حرارت در رطوبت نیکند است که صحابا محافظ و
[illegible] صلی الله بحدث محمد

وخفار یا رتحتانی وواو وکسر سین مهمله و یا رتحتانی نانی بعربی لبا گویند مسمن بدن و
محرک باه ومسهد دو مورث فواق ومولد حصاة ودیر ہضم ومصلحش شیر بنہاست **پیاز**
بکسر با رفارسی وفتح یا رتحتانی والف وزا رمعجمه بعربی بصل گویند بطعم تیز وہنگام ہضم شیرین
واندک گرم ودر خاصیت برابر سیر است وبلغم افزا ودافع فساد باه وبرای ضرر آب گردش
بتجربه رسیده وقسمی است ازو کوچک تر اورا کرنجن گویند تند وصفرا انگیز وقابض شکم ودافع
بواسیر وقسمی از پیاز که بعد از خشک شدن سفید میماند نگاہداشتن ازا در خانه اہل ہند باعث
فرار مار ودیگر حشرات از خانه میدانند **پیاز** بکسر با رفارسی وفتح یا رتحتانی والف وزا رمهمله اسم
چرونجی است **پیپلامول** بکسر با رفارسی وسکون یا رتحتانی وفتح با رفارسی نانی ولام
والف وضم میم وسکون واو ولام اسم بیخ درخت فلفل است وگویند اعم از بیخ وچوب درخت
اوست وبعضی ریشه درخت غیر فلفل دانسته اند لیکن انچه از معنی لفظ در یافت می شود ہمانست
که اول مذکور شد زیرا که مول اسم بیخ است وپیپل اسم فلفل است وتقدیم مضاف الیه
بر مضاف در کلام ہند شایع است تلخ وتیز وخشک وسبک وسہل وشہی طعام وہاضم
ودافع فساد باد وبلغم وکاہنده نور چشم وآب منی **پیتپاپا** بکسر با رفارسی وسکون یا
تحتانی بمجهول وفتح تا رفوقانی ہندی وخفار ہا والف کہنه نیز گویند ودر کاف بیاید
پیسوئی بفتح با رفارسی ویا رتحتانی وسکون سین مهمله وفتح واو وکسر نون وسکون
یا رتحتانی نانی اسم بہتر کا کولی است **پیچ** بکسر با رفارسی وسکون یا رتحتانی وجیم فارسی متعارف
است سرد ودافع تشنگی وقابض وغذا مرضاست وچون اورا ہمراه گلاب وبید
مشک وبنات با شربت انار شیرین بخورند ودر تبرید وتقویت دل ورفع گرمی قوی التاثیر
میگردد **پیچک** بفتح با رفارسی وکسر یا رتحتانی وکسر تا رفوقانی مشدده وسکون کاف

کاہی بر کی بشرط عدم حاجت
ہر دو ترک نموده می آید ہر گاه
رانی ترک بستعمال نماید اگر چون
در بدن مریض فساد بلغمی و
گرض اشتگ افتد او کشیده
باشد گاہی خون خرد ریت
و بچنین بستعمال امراض دیگر
واگر قبل از خوردن این بیخ
گاہی فصد شده باشد در بیان

فصد و سہل می افتد و حاجت کند و اگر حاجت باید که اول نیفته بحسب
خوردن این بیخ نمایند قی باید کرد ہر گاه فصد انچه قبل از خوردن چو پیچک

استعمال چوبچینی با بعد اتمام آن
فصد باید کرد اگر کمال مفید خواهد شد
وبلغمی تقیل جوارش نمود و اینکه شود
سہ شبانه روز استعمال
ازش نموده بود بعد فصد جوارش
این بیخ زیاده شد و نفث
اتش کند و حبس زیاده شد و نفث
کلی باید کرد سیکمان کرد مر سر آن شخص فصد کرد مر بعد از نصف
این بیخ نفع عظیمی از این بیخ نفث نخوب فصد کرد مر بعد از نصف
وآن شخص بکر در این بیخ نفع عظیمی از این بیخ نفث

قسمی از عسل است که بر نگ روغن زرد باشد کم و خشک و سبک و مولد باد و خون و صفرا و
وسوزش اعضا **باب التاء الفوقانی فصل الالف تال** بکهار بالفتح تاء
فوقانی و الف و سکون لام و فتح میم و کاف و خاء هاء و الف ثانی و راء مهمله و الف
ثالث و شهوبه "تال بکهانه" عوض راء مهمله و الف نون و هاء تحتی است ریزه شاخه بود
سرخ لیکن نورسی مدور او خمیر مدور از تو درسی خورد و نهال او مثال قلم پرگره باریک
و بر گره ها او خارها غنچه و برگها و دران برگها کل نیلوفری و دریان سفید بظهور میرسد
سرد و گران منی افزاید و رافع فساد باد و خون و دوا مذکور در ادویه باهیه اکثر استعمال
کرده شد و نیز همراه شیر گاو فقط دوا مذکور خورده میشود و هم با دویه مناسبه سفوف ساخته
و نیز در شیر جوشانده میتوان خورد **تال** بتاء فوقانی و الف و لام مشهور بدرخت تار عوض
لام را مهمله هندی حشش کلان دراز بقدر بست گز و کم و زیاده ازان بطرف دکهن و بنگاله
کثیر الوجود و در اکبرآباد هم نسبت بدار الخلافه شاهجهان آباد زیاده و در انتهاء درخت
برگها روید بسیار عریض و ازان مروحه سازند و بطریق ارمغان بدیار دیگر فرستند و هنود
بر برگ او کتب مے نویسند و ثمرش مشابه بناریل و مغز ثمرش بارنگ تراشیده مثل فالوده در
شربت کلاب و نبات میخورند بسیار لذیذ و مقوی دل و ثمرش را **تکل** بفتح تاء فوقانی و سکون
راء مهمله و فتح کاف و سکون لام گویند چون دسته از شاخ بی برگ برآید سر آن بریده اوند
برنبذ ازان شیره تراود دو روزی دو سه بار شیره مذکور میتوان گرفت و ازا **تاری**
گویند **بتاء** فوقانی و الف و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی تازه او رامزه شیرین و اگر تختی
بماند شیرین ترش گردد و سکر آرد نسر و تر دافع فساد باد و صفرا و مامیل و ثبور و مبهی است
ولیکن دیر هضم و دیر اعوق شند لطیف در افعال میشود و نیز بار چه در طرف او نصب کنند و سر دیم

است اگر قبل از خوردن چوچینی
فضله نماند خون لطیف می آید
و کثیف در جسم باقی نمیماند زیرا که
لطیف برای خروج الیح است
پس درین ایام مرض نمیشود او
می پذیرد و اما هر گاه چوچینی
را چند روز بهستعمال آورده شود
کثافت خون فاسد بتحلل طبیعت
میشود و مادهٔ فاسده بفضله دفع
میگردد و ادراک نضج از

پارچه را در ظرف دیگر بگذارند تا خلاصه در وجکد بالجمله در تقویت باه و تسمین بدن تجربه
رسیده مخصوص در ایام استعمال آن غذا گوشت ضرف سازند مثل کباب و قورداغ و مولد
ریاح و گرانی سر و سکرش قریب بسکر شراب و ثمرش شیرین و سرد و گران و تفاح و مهی است
و دافع فساد باد و صفرا و خون و نافع ضربه و سقطه سینه و سوزش اعضا و دافع تشنگی
و تخمش شیرین و سرد و مدر بول و دافع فساد باد و صفرا و در فارسی خرما بوجهل و درخت خرما
هندگویند و در عربی دوم و صاحب منهاج گوید که دوم شجرة المقل و مقل ازین برمی آید
تالیسپر بفتح تا و فوقانی و الف و کسر لام و سکون یا تحتانی و سین مهمله و فتح با و فارسی
و تا و فوقانی مشدد و سکون را مهمله اسم تالیسفر است و در ماهیت این بسیار اختلاف کرده
اند بعضی برگ زیتون نوشته اند و جمعی بیخ درخت توت و پوست درخت لسان العصافیر
و بسبادانسته اند و صاحب تحفه مینویسد نزد من فرق نیست در خواص و میان این و نیواج
خطای نزد اهل هند تند و گرم و سبک و مهی و مشهی طعام و هاضم و دافع تنگی نفس و سرفه
و فساد بلغم و باد کوله و دق تانبر بفتح تا و فوقانی و سکون الف و خفا زنون و فتح با
موحده و سکون را مهمله مشهور به تانبا باضافه الف عوض را مهمله شیرین است و سرد و سبک کلین و دافع
فساد صفرا و بلغم و زردی بدن و جذام و بواسیر و دمه و اماس اعضا و سرفه و جوشیدگی و
دل و لحم جمیع زخمها بعربی نحاس و بفارسی مس گویند و حکماء هند مقتول او را که تانبیسر
باضافه یا تحتانی و سین مهمله بعد با موحده اشتهار دارد استعمال میکنند و بسیار مدح مینمایند
و قدری از مقتول او در آب می اندازند و در آب نشین نگردد این را علامت جودت
مقتول میدانند و نزد راقم بهتر آنست که اگر سوزش دل و غثیان و درد استخوان و رفاصل و
و دران سر و خفقان پیدا کند ازانها باید خورد که علامت عدم جودت مقتول است که علامت

فاسد از بحل فصد و در ترو خون صالح
زبحل فصد و در ترو خون صالح
بواسطه رفت و خفت و درین محل
بسیار است و طبیعت و دفع
خون فاسد را بهتر بیشتر می کند
بنابران مرتبه دست بر سر
نزار مدد بسیار و بعد ازان
بحل و فصد زده و بسیار
دست از سر کار بردار تا خون
فاسد از بحل فصد آمده دفع گردد
بعد ازان شستن دست بر شسته
و کرات تجربه شده که
اول بود و در بهر سر که
خلط نزد و سیاه تر از خون
فصد خون کبیر دن آمده
مراعات از فصد بهتر نافع
از فصد بهتر نافع و اگر
دست نگذارد خون صالح

مذکور یافته شود یا نه **تاره مکی** بفتح تا و فوقانی و سکون الف و فتح راء مهمله و سکون ها و فتح میم
و تشدید کاف فارسی و سکون یا تحتانی اسم مرقشیشا است **تاران** بفتح تا و فوقانی و
الف و فتح راء مهمله و سکون نون قسمی از اسپهین است **تانبر پهپا** بفتح تا و فوقانی و الف و خفاء
نون و فتح با موحده و سکون راء مهمله و ضم با فارسی و سکون ها و فتح با فارسی ثانی
و الف اسم پاؤل است و هم نسوت و معنی لفظ گل سرخ است و گل هر دو سرخ اند **فصل**
الباء الموحده تباهیر بفتح تا و فوقانی و با موحده و الف و کسر کاف و خفاء ها
و سکون یا تحتانی و راء مهمله اسم بسلوچن است **تبرک** بفتح تا و فوقانی و سکون با موحده
و فتح راء مهمله و سکون کاف آن درختی است که در زمین عرب پیدا شود و ثمر آن و برگ آن همچو
برگ و بار درخت گلاب میباشد زبره و کل وی نیز مثل زبره گلاب بود در حالة هضم تلخ
گردد و گرم است و کف و آبله و سیلان منی را دفع گرداند **فصل الباء الفارسی**
پیودهنی بفتح تا و فوقانی و ضم با فارسی و سکون واو و فتح دال مهمله و خفاء ها و کسر نون
و سکون یا تحتانی اسم هندی است یعنی صاحب ریاضت چه هندیان نوشته اند که هر که مداومت
بآن نماید بر ریاضت و عبادت مشغول شود **پتی** بکسر تا و فوقانی و فتح با فارسی و تشدید تا و فوقانی
مفتوحه و سکون یا تحتانی اسم روئیدگی است که سه برگ دارد و ساگ او نچه میخورند **فصل**
التاء فوقانی تترپک بکسر تا و فوقانی و تشدید تا و فوقانی ثانی و کسر آن و کسر راء مهمله
و سکون یا تحتانی و کاف و بعد تا و اول نون برآمده است تترپک ثمر خام دافع فساد باد و
قاتل کرم شکم و مقعد و بسیار گران و سده او سبک و قابض شکم و نافع شکر هنی و دافع
باد و بلغم و بعربی بهاق گویند **تهنک** بضم تا و فوقانی اول و تا و فوقانی ثانی مشدد مفتوحه و
خفاء ها و سکون کاف اسم نیلا تهوتهه است **فصل الجیم ج** بفتح تا و فوقانی و سکون جیم معجمه

بسیار ضعیف بود و طاقت بسهل نباشته باشد یا آنکه ماده مرض بسیار بود احتیاج بسهل نیست و در صورت احتیاج بسهل در هر ماده فاصله منضج و مسهل استعمال باید کرد و برای هر یک ماده ترکیب چند معجون خود ذکر می کنم خجسته حاجت برکینه اگر ماده از خلطین مختلفین مرکب باشد

۱۷

چون پرسیدند گفت اگر بدن

بسهل منضج و مسهل استعمال باید کرد و برای هر یک ماده ترکیب چند معجون خود ذکر می کنم خجسته حاجت برکینه اگر ماده از خلطین مختلفین مرکب باشد

بسیار ضعیف بود و طاقت بسهل نباشته باشد یا آنکه ماده مرض بسیار بود احتیاج بسهل نیست و در صورت احتیاج بسهل در هر ماده فاصله منضج و مسهل استعمال باید کرد و برای هر یک ماده ترکیب چند معجون خود ذکر می کنم خجسته حاجت برکینه اگر ماده از خلطین مختلفین مرکب باشد

نهصد بیش از استعمال این بیماری بر آمده و
نبض بادی مرض است و
این بیماری بنیاد بیماری است
سر بعد فصد احتیاج
مسهل نشود و ناماده
مرض خالج شود و سپس
با چیزها را مدل بود و سپس
دفع و اصلاح آن کما ینبغی
خواهد کرد و سپس با بدکر قبل از
مسهل نضج و هضم نباشی
و استعداد دفع در ماده حاصل
شود و انجا که بلغم غلیظ با سودا
کثیف مخالط خون می باشد
کاچی فصد در میان نضج و بیماند
تعلق کرد در فصد آنای خوردن

مودیم ماده عامی که بهیله
دستور العمل خاندان
کرده اند چون آن را بکر
در رساله های خود ذکر
دیگر تا چون آن را از یک

بعضی فرقه و بعضی سلیخه گویند و نیز اکثری سلیخه را کهیله تفسیر کرده اند و بالجمله خواص تخ
در کتب بندی سرد و تر نوشته اند بلغم از تمام بدن خصوص از فم معده دفع کند و حلق را
صاف نماید ورود هضم بود **فصل الدال المهملة** تدهار بکسر تا و فوقانی و فتح دال مهمله
و خفا ده و الف و راء مهمله و الف قسم سپند است **فصل الراء المهملة** تر پهلا بکسر تا
فوقانی و سکون راء مهمله و فتح با فارسی و خفا ه و لام الف اسم هلیله و بلیله و آمله است
ترکتا بکسر تا فوقانی و سکون راء مهمله و ضم کاف و تا فوقانی هندی و الف ترو گهن
نیز گویند بکسر تا فوقانی و ضم راء مهمله و واو مجهول و فتح کاف فارسی و خفا ه و سکون نون
اسم ترکیب وار فلفل ✤ و فلفل گرد و ادرک مساوی الوزن بگیرند شهتی طعام و هضم
دافع تنگی نفس و سرفه و بیماریهای پشت و بادگوله و پرسیو و کف و مهرل و دافع ورم خصیه و
بیماری چشم یعنی اطلاق چشم و حس آن ترسکنده بکسر تا فوقانی و راء مهمله و سکون سین
مهمله و فتح کاف فارسی و خفا نون و فتح دال مهمله و ها هندی **ترجاتک** نیز گویند
بکسر تا فوقانی و سکون راء مهمله و فتح جیم و الف و فتح تا فوقانی و سکون کاف یعنی ترکیب
قاقله صغار و قرفه و سانج مساوی دافع فساد باد و بلغم **ترنک** بکسر تا فوقانی و راء
مهمله و فتح تا فوقانی ثانی و سکون کاف قسمی از بنج است و در خواص مثل ساهتی **ترمره**
بکسر تا فوقانی و سکون راء مهمله و کسر میم و فتح راء مهمله ثانی و ها خفی بهترین آن بستانی است گرم
در دوم و خشک در اول و تری تر بود آب وی اثر ریشه ها ببرد و مدر و ملین و مسخن و مهیج باه
و مولد سدد و تاریکی چشم و مصلح آن کاهو و کاسنی و خرفه و خل و او آنرا نیده منی و منعظ
و تریاق گزندگی را سود است چون با شراب بیاشامند و چون اورا کوفته آب گرفته در بینی
انار ترش ریزند با لخاصه شیرین گرداند بعربی جرجیر است **ترسند سیاه** بکسر تا

اللاذفاع شوبان را
باصطلاح اطبا نفخ میگویند
گفته اند که صفرا خالص در سه روز
و بلغم از عبر خالص در پنج و نیاز باده
روز از حب عصیدان باده و بلغم تو بط
در رقت و غلظت در سه روز و رقیق
در پنج روز و غلیظ زیاده از نه روز
و سودا خالص در پانزده روز
نفخ میباید و باشد که تقدیم و تاخیر
کند بالجمله هرگاه آثار نفخ دریافت
شود بسهل استعمال باید نمود و توفیق

نفخ از انواع خلط محدث
نفخ از بواد اول تا ان آرزو تعداد
نفخ از بواد اول تا ان آرزو تعداد
سهل موقوف بتعاطی طبیب
عاقل است غالب اوقات در سهل
نقیعه صفرا بکلی مشروب و تقیه بلغم
و سودا در چهار سهل آخر ان
ترنجبین معمولی خود بیان سکنجبین
بهترین سکنجبین آنست که
اوده سکنجبین را از اثر است
سکنجبین چاق را از اثر است
در روز اول همراه دوا نفخ
ابتدا از فاصله نباید بیشتر
حسب حال هر روز فاصله
باشد در استعمال سه فاصله
بعد از سه روز فاصله
و بیکره و بیشتر دران بود باب

فوقانی وسکون راء مهمله و فتح سین مهمله وسکون نون وکسر دال مهمله وخفاء ها و یاء تحتانی
والف و فتح باء موحده وسکون راء مهمله وکسر نون وسکون یاء تحتانی قسم دوم چیاپیست
و در جیم باید **ترای ماما** بکسر تاء فوقانی و فتح راء مهمله وسکون الف و یاء تحتانی و فتح میم
الف و فتح نون و الف و بدون الف نیز آمده است سرد و شیرین بود قوی لبخ و بلغم و غلبه
خون و صفرا دفع کردش سرد و تشنگی و زهر و بیهوشی وقی دفع نماید **تروز** بفتح تاء فوقانی و ضم
راء مهمله وسکون واو و راء مهمله ثانی واو و الف زرگ گویند تلخ و سرد بود و باصره را روشن
سازد و صفرا و حرارت و عطشها دهن و کرم شکم و خارش بدن را نافع است **تروتا** بکسر
تاء فوقانی و ضم راء مهمله وسکون واو و فتح تاء فوقانی ثانی وسکون الف اسم پوار است
ترنی بفتح تاء فوقانی و ضم راء مهمله و کسر نون وسکون یاء تحتانی سرد و شیرین بود نور آورد
صفرا و حرارت تب و تشنگی و جوشش دهن وقی دفع کند **ترکاری** بفتح تاء فوقانی و
سکون راء مهمله و فتح کاف و الف و کسر راء مهمله ثانی وسکون یاء تحتانی اسم ارنی است
ترکتک بکسر تاء فوقانی و سکون راء مهمله و فتح کاف وسکون نون و فتح تاء فوقانی
هندی و سکون کاف اسم خارسک است بمعنی صاحب سه خار **تروشا** بکسر تاء فوقانی و سکون راء
مهمله و کسر دال مهمله و فتح شین معجمه و الف اسم مهایید است **تربتا** بکسر تاء فوقانی و سکون راء مهمله
و فتح تاء فوقانی ثانی و باء موحده و الف اسم نسوت است **تربسی** بکسر تاء فوقانی و سکون
راء مهمله و کسر باء موحده و سین مهمله و سکون یاء تحتانی اسم بادرنگ است **تربرنی** بکسر
تاء فوقانی و سکون راء مهمله و فتح باء فارسی و سکون راء مهمله و کسر نون و سکون یاء تحتانی
اسم سال برنی است **ترپنی** بحذف راء مهمله ثانی نیز آمده است **ترن دهنکا** بکسر تاء
فوقانی و راء مهمله و فتح نون و دال مهمله و خفاء ها و الف و کسر نون و کاف و الف و یاء تحتانی

بنجسداد نابهنت دانه
شبدر آب یا عرقات نا سبه کر
گم کرده پاشند آزدار اصبح مالیده
صاف نموده شربت بنفشه با شربت
نیلوفر دو قرا اضافه کرده بدهند
مسهل صفرا جمع ادویه
مفتح سوای شربت و با اضافه
پوست بیله از دو بیکونه نهفت
مانند بستور مفتح شربت خیسانیده
صاف نموده صبح بنهار

لفظ عام است اطلاق میکنند بر ین غله ها بی کانگنی شیاک نیوار کنترتک او الک
برنگامد هو لکاندی یکی پر نیک بین جو کودو کهکا کو مدیکانل نمکند کودو نودو برنی نیز اطلاق باید بتحقیقات اضافه
مذکوره در جایهای انها مذکور خواهد شد **فصل الکاف تکر** بفتح تا رفوقانی و کاف
شدد و سکون را مهمله اسم دوغی که چهارم حصه آب در و بود و برخی اطلاق میکنند
براینکه در و آب و جنوات مساوی بود و بتخفیف کاف فارسی اسم اسار و ست انشیرین و گرم
و تیز و سبک و دافع عیب جن و پری و فساد زهر و صرع و بیهوشی و امراض چشم و فساد باد و بلغم و صفرا
و قسمی از تگر سرخ است **فصل اللام تلک** بکسر تا رفوقانی و فتح لام و سکون کاف
گلی است مانند کنجد گرم و دافع فساد بلغم و جذام و از رسایان است و تیز سکون لام اسم
زنجبیل نوشته اند **تلسی** بضم تا رفوقانی و سکون لام و کسر سین مهمله و سکون یا رتحتانی
شهو نهالش بقدر یک گز و زیاده ازان برگ کوچک طولانی اندکی کنگره دار و اصل بهند
بسیار عزیز دارند و پرستش او نمایند قسمی از ریحان تلخ و تیز و گرم و مقوی دل و اشتهی طعام
و مول صفرا و سوزش عضا و دافع جذام و دشواری بول و درد پهلو و فساد خون **تل** بکسر تا
فوقانی و سکون لام و گاهی با ضافه با رتحتانی نیز آمده یعنی **تلی** گویند و تلی نیز نام چیزی است
که بعد از کشیدن روغن ثفل باقی بماند و گویند سرد و خشک و خرد افزا و اشتهی طعام و مصلح
و بهی مفرط و حابس شکم و مصفی آواز گلو و دافع تشنگی و افزاینده باد و فروزنده رنگ و روی
و آن سه قسم است اول پوت و قسم دوم تل بندیعنی کنجد سفید و قسم سیوم صحرائیست که آن
کنجد سرخ است همه اقسام گرم و تیز و شیرین و گران و حابس شکم و افزاینده بلغم و صفرا و مقوی
سر و دافع دلها و امراض بادی و اشتهی طعام و خرد افزا و حابس بول و بهترش سیاه
است پس سفید پس سرخ و گل کنجد در امراض چشم مثل ناخنه و گل آن تجربه رسیده است

وقت صبح سو سو غفلوس
و غیره بایه مالیه و بعض قبل از
تناول غذا و قت تشنگی عرق
کاسنی یا عرق شاهتره نوشیده
بخشه و بعد غذا آب خوردن نقضان
ندارد و غذا بعد دو پهر اش جوا
آب نوشک و بعد سه پهر کهچری تنگ
بلایم تناول کند **تیر** پیاز دوم
از سهیل آلو بخارا شسته بگذارد
برق نقره یا ورق طلا ریکت پیچیده

ان انجنه خزانه دار
روغن بادام میسر نشود
تخم بادام شیرین را
بجلانه یا هفت دانه
انار نرم دانه هم رسد

خصوصاً سرکه دران گلکنجد است و در عجالهٔ نافعه و علاج الامراض مرقوم است در امراض مرقومه
بعید بل است و بنظیر **تل پنج** بکسر تا و فوقانی و سکون لام و کسر باء فارسی و خفا نون و
جیم یعنی کنجد سفید **فصل المیم** **تماکو** بفتح تا و فوقانی و میم و الف و ضم کاف و سکون واو و
صاحب دارا شکوهی گوید که در هندوستان نزدیک بسال هزار و چهارده هجری در عهد
انتهار سلطنت حضرت عرش آشیانی جلال الدین اکبر بادشاه بروز کرده از جانب
فرنگ و اکنون همه جا کشت و کار او می شود در تنکاب شنیدن دخان او شعار که
دمه شده جوهر او بحدس حکیم علی گیلانی حار و یابس است و نزد بعضی بارد و یابس و
دخانش بسبب باریت مخرب و بکدر حواس و قوی است و محلل و مسخن جمیع اعضا و مضعف دماغ
و باعث خفقان و در مزاج هر عضو که رطوبت بسیار باشد نفعی دارد و بمزاج معتدل مضر و سوداوی
که از کثرت رطوبت باشد نافع و در معده که رطوبت بسیار باشد تحلیل آن مینماید و اعانت بر هضم
میکند و محلل در ریحی و ریاح است و مضعف بصر که بسبب اجتماع رطوبت یا بخار باشد نفعدارد
و به تنگی نفس که بسبب کثرت بلغم و غلظت آن باشد یا بسبب کثرت اجتماع بخار در سینه و شش باشد
سودمند بود و باعضا رئیسه مضر بود و مجاری خشک میسازد و ازان قوت جاذبه کم میشود و از
کیموس باقی میماند و خشکی و درشتی جلد و نهال بدن بهم میرساند و سبب تیزی شیخوخت میشود و امراض
پیدا میکند که علاج آن متعسر بود و مصلحش نزد مصنف دارا شکوهی نوشیدن شیر است بدلیل آنکه با رچه
که بدود و عاکور نگین گردد بجز شیر از اسفید توان کرد و با نواع مستعمل شود لیکن انچه مروج است و
بهترین طریق است کشیدن آن همراه قدری قند مروج نموده بطور خمیره است و بالجمله در تحلیل
ریاح معده و وجع ریحی آن و تنشف رطوبت در تجربه راقم نیز آمده و مضر باصحاب خفقان و قلب
حار و خشک آن که از صوت می آید خشکی در و غالب و چون اورا در بید مشک و گلاب تر کرده

کرب عظیم و خفقان بسیار
کوبیده پس از آن بطریق اولی مضر
خواهد افتاد و در دادن آن کدام
ضرورت هست که با وجود نفرت
باعث استعمال آن شود صفرا
بسبب قوت و قتلا خود مطلق خروج
است از تناول بلغمات بسهولت
خارج میشود **منضج بلغم غلیظ الغلیظ**
گل بنفشه گلرنج بادیان بگلقند
پرسیاوشان بنجادیان بگلقند

کشنده باعث اصلاح او میگردد و مردم لاهور و افاغنه اکثر بسقوط استعمال میکنند برودت و رطوبت دماغ را نفع میکند و نزله که بسبب برودت و رطوبت باشد از اینرا زائل گرداند و بهمین قسم ضعف بصر را و مدباغ حار مضر بود و در الفاظ الادویه مرقوم است که عزیزی را بصارت بالکل زائل گردیده بود بعد از مدت با او ملاقات کردم دیدم که کتابت میکند باو استفسار کردم گفت که پاست برگ تمالکو با برگ سنها لوکه عبارت از بنجنگشت است خشک کرده بالمناصفه کشیدم الله تعالی بسبب آن بینای من ازانی فرمود و تنباکوی صورتی را اکثر سکنه شهر خصوص زنان همراه برگ تنبول میخورند در تحلیل و هضم نفع مینماید و موافق هر طوبین و مبرد دین است و باعث نشف رطوبت از فروج و فرج زنان است و عرق او نیز مستعمل است برای ندکوره هم بکسر تار فوقانی و سکون هم قسمی است از ماهی شتهی و مقوی و بسیار مهی است تمال بفتح تار فوقانی و میم و الف و لام اسم درخت سرو است بخاصیت مانند درخت سال است و دافع اماس اعضاء و سوزش آن و آبله تمال تر بفتح تار فوقانی و میم و سکون لام و فتح بازا فارسی و تشدید تار فوقانی ثانی و سکون راء مهمله اسم تنرج است و تمال را درخت سرو نوشته اند پس در نصوبت تمال تر باید که برگ تمال یعنی سرو باشد و ترنج را بعضی برگ صندل نوشته اند بالجمله درین لفظ اختلاف بسیار واقعست **فصل النون** تن بضم تار فوقانی و سکون نون نام درخت نیب و ثمرش جون ثمر نیب و گل او از رنگهای هندوستان است زرد رنگ سرد و قابض شکم و مهی و دافع رکت پت و ثور و جذام و بعضی نوشته اند بعربی ارجیقن است و صاحب تحفه مینویسد که ارجیقن اسم اسپرک است و چهره که مینویسد مشابه تن نیست **تنبول** بفتح تار فوقانی و خفا نون و سکون باء موحده و ضم آن سکون واو و لام اسم پان است و در مجالس شاه و بها خصوص در مجالس زنان پان را سائیده عرق او بسیگرند و جوز بوا اسباسه و قرنفل و

بازا فارسی و تشدید تار فوقانی ثانی و سکون راء مهمله اسم تنرج است و تمال را درخت سرو نوشته اند پس در نصوبت تمال تر باید که برگ تمال یعنی سرو باشد و ترنج را بعضی برگ صندل نوشته اند بالجمله درین لفظ اختلاف بسیار واقعست **فصل النون** تن بضم تار فوقانی و سکون نون نام درخت نیب و ثمرش جون ثمر نیب و گل او از رنگهای هندوستان است زرد رنگ سرد و قابض شکم و مهی و دافع رکت پت و ثور و جذام و بعضی نوشته اند بعربی ارجیقن است و صاحب تحفه مینویسد که ارجیقن اسم اسپرک است و چهره که مینویسد مشابه تن نیست **تنبول** بفتح تار فوقانی و خفا نون و سکون باء موحده و ضم آن سکون واو و لام اسم پان است و در مجالس شاه و بها خصوص در مجالس زنان پان را سائیده عرق او بسیگرند و جوز بوا اسباسه و قرنفل و

گردوی تلخ قسمی اوست که تخمش تلخ نباشد گویند سبک و مهیج و دافع فساد بلغم و صفراست
و انچه تخمش تلخ است سرد است و قوی دل و دافع فساد زهر و سرفه و صفراست و تخمش در هر آخر ماه آورده
سائیده بست و یکبار تسقیه باب اورک بدهد و ازان روغن کشند و در شیشه نگاهدارند و روغن
مذکور دو بست یکدرم بر اعضاء مالند محکم گردد و گویند زیق در ین روغن بسته گردد و بیخ
توبری تلخ که تخمش نیز تلخ باشد در کسوف بستاند و مادام که در کف باشد امساک شود **توری**
بضم تا و فوقانی و سکون واو و فتح راء مهمله و کسر نمره و سکون یاء تحتانی و بحذف نمره و کسر راء
مهمله مشهور است تلخ و خشک و سبک و برنده ماده خام و دافع اماس عضا و زردی بدن و استسقاء و
امراض سرد و جذام و بواسیر و فساد بلغم و صفراء و قسمی دیگر ازو گهیه گویند بکسر کاف فارسی و فتح
یاء تحتانی و با بسیار چرب است و سرد لیکن مجدت تب سرد و فساد بلغم و قسمی دیگر ازین هر دو کلان است
که انرا اره گویند بفتح نمره و تشدید راء مهمله و سکون ها و آن ملین و دافع فساد صفراء و بالجمله توری تمر
تره هندیست کثیر الوجود در اکثر بلاد هند و مردم هندوستان در خانها بکارند و گل ان بسیار
خوشنما زرد رنگ و تره او بیاره بسیار میدواند و اگر قوت درخت دیوار باشد بر میرود و برگان
مشابه ببرگ انگور و برشت ان رعنب بسیار بود و تمرش سبز و خیاره دار و بقدر دو گره و سه گره و
فربهی او بقدر نر انگشت و زیاده ازان لیکن قسم دوم و سیوم در کلانی و فربهی زیاده از قسم اول
و قسم اول لطیف ترین اقسام است خصوص انکه نو برآمده باشد و کوچک و نرم بود و مزاجش نزدیک اقسم
سرد و تر است و ملین و دافع حرارت مزاج و مضعف معده و بافرجه یابسه سبب و در هندوستان
مزوره از برای محموم ازو میدهند و در قسم دوم و سیوم زیاده و در قسم سیوم کم از اول **توری**
بضم تا و فوقانی و فتح واو و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی مشهور و ازو هر گذشت بدون یاء تحتانی
نیز آمده و عوض واو نمره هم آمده **تودپرنی** بضم تا و فوقانی و سکون واو و فتح دال مهمله و باء موحده

منتخب اللغات گلشن گل
نوقلوس ذکر کرده ام
سابق بجوز نخ بسهل
سازند در دوم همان دوا
بادرنجبویه پرسیاوشان
بگوفته بهلوجود دلس
تخ گاوزبان بادیان
ازهر یک پنجاه سپستان دانه عن
پنجانه انجیر الوکس مغز بگوفته
پنجاه شب در عرقیات بساید
تر ساخته صبح چوشانیده صاف نموده
گلقند دو تولہ دران بالیده باز
صاف نموده بخورانند مسهل
سودا از جمیع ادویه منضج
معجونست بالیله کابلی بگوفته بالیله
سیاه بگوفته بسفیدج فرنفل
۷۸
بگوفته از هر یک پنجاه تخم خربزه
و خیار یکسان سه تخم
و خیار یکسان سه تخم
از هفت دانه تا شش دانه بگیرند
چوشانیده صبح انجیر و سهل
عنبر تخم بسیار از نوقلوس و غیره
داده و بسیار از نوشانیده
بر هند و هوا در روز دو سیر از
سهل بالیله مربی یکجا و
شسته بورق طلا و یا ورق
نقره یکجا و در عرق گاوزبان
و دو تولہ در عرق شربت بنفشه
عرق شاهتره بالیده صاف نموده بخورانند
بالیده صاف نموده بخورانند
بنجاشه با شربت بنفشه
انجیست ترکیب جهت
سودا و طبع با سودا
سه در از نوقلوس ذکر کرده ام

فارسی ذراء مهمله ساکنه وکسر نون وسکون یاء تحتانی اسم ترنج بانکا است **تویکام** بضم تا فوقانی وسکون واو وکسر یاء تحتانی وکاف والف وبم قسم نیست **توپ** بضم تا فوقانی وسکون واو وباء فارسی اسم روغن بستور است در زبان دکهنی **تودری** بضم تا فوقانی وسکون واو وفتح دال مهمله وکسر راء مهمله وسکون یاء تحتانی اسم توت است **تودن** بضم تا فوقانی وسکون واو وفتح دال مهمله وسکون نون قسم کاکروست **توت** بضم تا فوقانی وسکون واو وتا فوقانی ثانی از درختهای متعارف است متوسط در کلانی وکوچکی وبرگش گرد ومایل بطولانی قلیل اندکی نوک دارد وثمر او بقدر نیمگره وکم وزیاده ازان سیاه وسفید بود وبیدانه از اعلی اقسام او ودر طول بقدر ربع از قسم اول شیرین وهاضم ومقوی بدن وگرده وباه ومولد خون ورافع قبض شکم وکرم وتر وبیدانه در جمیع افعال قوی از قسم اول مخواص انچه متحقق نزد راقم گردیده بود نگاشته شد وتفصیل او در کتب یونانیان مرقوم است **فصل الهاء الهوز** تهر بضم تا فوقانی وسکون هاء وراء مهمله اسم درخت زقوم است وبعضی سینهڈ را زقوم گویند لیکن در چهره زقوم نوشته اند که ثمر او مثل هلیله است وحالانکه تهر وسینهڈ را ثمر غنیبا شد وشیر او مقرح است ودر طلاء قوت باه در بعضی تراکیب مستعمل است وبارچه را در شیر او تر مینمایند وبرای تقویت باه استعمال میکنند تفصیل در علاج الامراض ومعجاله نافعه مرقوم است **فصل الیاء التحتانی تیندو** بکسر تا فوقانی ویاء تحتانی مجهول وخفا ونون وضم دال مهمله وسکون واو وباضافه کاف نیز آمده یعنی **تیندوک** وقسم دوم بکه تیندوک درختی است هندی از درختهای کلان است وثمر او شبیه به آملهٔ اندک بو دارد قسم اول دافع دلها وثبور وفساد باد وچون بدرخت وی کهنه شود گویند آبوس میشود ودافع بیماری صفر است وثمر خامش سرد وسبک وقابض شکم وباد انگیز ودر سیده اش گران ودافع

فساد خفقان و خون و پرسیو و قسم دوم آن در منافع چون اول است لیکن بسیار سرد و سبک و حابس
اسهال تیجوتی بکسر تار فوقانی و یار تحتانی مجهول و ضم جیم و فتح واو و کسر تار فوقانی ثانی و سکون
یار تحتانی دوم تلخ و تیز و گرم و مشتهی و هاضم طعام و دافع فساد بلغم و تنگی نفس و سرفه و بیماری
دهن تیتیر بکسر تار فوقانی اول و سکون یار تحتانی و فتح تار فوقانی ثانی و سکون راء مهمله
گوشتش رنگ بدن برافروزد و قبض شکم کند و تقویت معده نماید و دوافق و فساد اخلاط ثلثه
و نافع تنگی نفس و سرفه و استسقا و سفید بهتر از سیاه است بعربی دراج گویند **تیتر** و بکسر تار
فوقانی و یار مجهول و خفا رنون و فتح دال مهمله و واو و الف بعضی نوشته اند که هم هندی نمر
است و بالجمله مردم هندوستان در اقسام شبر مشمار اند نسبت بشیر کوچک بود و بحذف الف نیز
آمده **تیتری** بکسر تار فوقانی و سکون یار تحتانی و فتح تار فوقانی ثانی و کسر راء مهمله و سکون یا
تحتانی ثانی جانور یست در موسم برسگال خصوص مرغزارها بهم رسد مختلف الالوان است و نقشهای
رنگین دارد دو پر او باریک مثل کاغذ حریری **تیل کر** بکسر تار فوقانی و سکون یار تحتانی
و لام و فتح کاف و راء مهمله و سکون راء مهمله ثانی یعنی روغن کاجره تلخ و تیز و تند و گرم و دافع
فساد باد و مقوی عضا و لیکن مضعف جمره و فزاینده اخلاط ثلثه و مورث سوزش معده **تیرن**
بکسر تار فوقانی و سکون یار تحتانی و فتح راء مهمله و سکون نون سرد و تلخ بود و ریشها منفعت
بخشد و رنگ خساره برافروزد **تیج پل** بکسر تار فوقانی و سکون یار تحتانی و جیم و فتح یا موحده و سکون
لام دوا ریست **باب التاء الفوقانی هندی فصل التاء الفوقانی هندی**
تیتهری بفتح تار فوقانی سیمی و کسر تار فوقانی هندی تا و سکون یار تحتانی و کسر راء مهمله و سکون یار تحتانی
ثانی در فارسی طیطو گویند گوشتش باد انگیز است **فصل الیاء التحتانی** **تیسو** بکسر تار فوقانی هندی
و یار تحتانی مجهول و ضم سین مهمله و سکون واو گل بلاس و در بلاس مذکور شد **تیتی** بفتح تا

بچاشه در دو دار روز دوم
از سهال شامل ساده اگر عارضه
بود کسر بود تخم خطمی تخم خبازی هفت
هفت ماشه بلعاب اسبغول ارشه
خطمی نه نه ماشه هم داخل سهل
ساده دو مثقال ارزق بقدر بچاشه
مرداروکنده و ارشه خطمی در آبکه
ازان استنجا می کنند اندازه دو
اگر درج مثقال بوده باشد لوخا
شیرین بکوفته نوزدان بکوفته
بعد پنج بچاشه در بطرح نسخه

۸۰

سهل اضافه ساز اگر عرضه
شود کسر صاحب خفقان الوشین
قدر شربت سورنجان از نصف واو
کمتر مر و بارا و دو به بعد مر گرفته
است بین اندا ختن سورنجان
بعد پنج بچاشه از چوب راه است
خراهم کرد در مطبخ قوت
دوا در وی آید و چون مثل از بعد
بیشتر و در چنین محل از بعد
از فوت نی بعد از نصف نصاب
بار و بلغم بسیار حسن الاطلاق
این مل عاصا صاحب منضج الغلیان
اندر بحث مسهلات جایگه
بیان کرده است و شیرین
حقنه است سهل کرده
جیم او و شلاء مهمله مر با بکر گفته
مطبخ دو دو مر با بکر گفته

فوقانی ہندی و سکون یار تحتانی و خفا نون و کسر ہ فوقانی ہندی ثانی و سکون یار تحتانی ثانی اسم میوہ
کریل است **باب الجیم فصل الالف جامن** بجیم و الف و ضم میم و سکون نون جنبونیز
گویند درخت او از کہسار درخت ار ہندیست برگش طولانی بقدر سہ گرہ و عرضش بقدر
نیم گرہ و در آخر و وسط عریض و چون باتہا رسد باریک گردد و ثمرش مستطیل و مستدیر و قسم
بود در بائی باغی و صحرائی باغی دو قسم بود کلانش را چار پیر او بہتر پیر او گویند و مشہور برای
جامن و نام علمی اسم جامن در بائی است ہمہ جامن خشک و قابض شکم و دافع فساد بلغم و صفرا
و خون و دمامیل و ثبور لیکن جامن کلان شیرین و دیر ہضم و دافع سوزش اعضا و در بائی جامن را
بعضے گرم نوشتہ اند و جامن صحرائی را قوی و منی آور او قسمی از جامن است در دیار ما کہ خستہ
نداردو بسیار لذیذ و از ابیدانہ گویند و آن نزد راقم بہترین اقسام است و بعد ازان رائی جامن
و انکہ در موسم برسکال در ماہ بہادون بہم رسد از ابیدانہ گویند و بدترین اقسام است و مزاجش نزد
راقم سرد و خشک و مقوی معدہ و دل خصوص قسم ابیدانہ و رب او نیز استعمال کردہ میشود در
لذت و تقویت معدہ و دل نسبت بجامن زیادہ و چون جامن زیادہ خوردہ شود باعث ثقل و گرانی
گردد قابض است و بسبب ترشی رخوتی مضر بحنجرہ بود چون بر و قدری نمک لاہوری پاشیدہ در میان
ظرفی بجنبانند باعث اصلاح او میگردد **جاتی** بجیم و الف و کسر تاء فوقانی و سکون یار تحتانی
اسم چنبیلی است **جای پتری** بجیم و الف و یار تحتانی و فتح تاء فارسی و سکون تاء
فوقانی و کسر راء مہملہ و سکون یار تحتانی ثانی و عیوض یار تحتانی اول تاء فوقانی در زبان
سنسکرت نیز آمدہ یعنی **جات پتری** گرم و سبک و قاتل کرم شکم و دافع فساد
بلغم و زہر اسم بسیاست **جای پھل** بجیم و کسر یار تحتانی و فتح تاء فارسی و خفا ہاء و سکون
لام و بعد الف تاء فوقانی نیز اضافہ کردہ اند یعنی **جاتی پھل** و بجیم فارسی اسم الملہ است

عماد الدین محمود نسیر ازان
شرط سوم کرده و گفته شرط سوم وزن
معین است باید مصور ذکر کرد که بچه لغت رسیده
که مادون این غیر مؤثر و مافوق
این مضر است الهی ما قائل لیکن
حق آنست که چون تاثیر دوا
در بدن بعد از تاثیر بدن است در دل
اگر قوی ضعیف باشد و بچه جنسی را زیاده
از مقدار یکبدن در دوا تر نماند
که استعمال نماید طبیعت نا

منفتح شد الهی ما قائل
دیگر چوب را سوده
استعمال نموده بسیار
نفع یافت در نفته
بر سوزش تخمی که کمال
در نفته اول چوب را

کرم و سبک و مشتهی طعام و مقوی دل و مصفی گلو و دافع فساد بلغم و مانع قی و قاتل کرم شکم و دافع
بطلان قوت شامه سرفه **جال** بجیم مفتوحه و الف و لام ساکن پلپوا گویند و بجیم فارسی قسمی از
ماهی است **جائی** بفتح جیم و سکون الف و کسر همزه و سکون یا تحتانی و آن گل خوشبو است
تلخ و سرد باشد و انها که از حرارت در دهن پیدا شود دور نماید و علتها را بهره و زخمها و ریشه
دفع نماید **جاگهوت** بفتح جیم و الف و ضم کاف فارسی و خفاء و سکون واو و تا و فوقانی
ساک است شیرین و اندک شور بود باد و بلغم و صفرا و تب و بواسیر را دفع نماید و قبض بر طرف سازد و
مزه بدهن نخشد و شامه را پاک کند **جامبک** بفتح جیم و الف و سکون میم و ضم باء موحده و
سکون کاف سیم ارلوست **جانگیری** بفتح جیم و الف و خفاء نون و کسر کاف فارسی و
سکون یا تحتانی و کسر راء مهمله و سکون یا تحتانی جنگیر بحذف الف و یا نیز آمده است گرم و سبک و
آرزو طعام پیدا کند و اوزاینده آتش گرسنگی و غلبه کف و بادرا ببرد و تلخه برانگیزد و رحمت
امتیسار باز دارد و ترش بود **فصل التاء الفوقانی جتامانسی** بکسر جیم و فتح تا و فوقانی
و سکون الف و فتح میم و الف ثانی و خفاء نون و کسر سین مهمله و سکون یا تحتانی تلخ و سرد و منور بدن
و بلغم و صفرا باخون امیخته و امراض حلق و زهر دفع نماید **فصل الراء المهملة جرناشنی** بضم
جیم و سکون راء مهمله و فتح نون و سکون الف و شین معجمه و کسر نون و سکون یا تحتانی اسم گلوی است
یعنی دفع کننده تب زیرا که جر بمعنی حرارت و ناشنی بمعنی دفع کننده **فصل السین المهملة**
جست بفتح جیم و سکون سین مهمله و تا و فوقانی که بزبان فارسی روح نوتیا گویند تند و گرم و
سبک و سنگام هضم سرد و گران و گدازنده اجساد کانی **فصل الکاف الفارسی جگنو**
بضم جیم و سکون کاف فارسی و ضم نون و سکون واو هم آرک شیرخ است بعربی حباحب
گویند در موسم برسکال در شبهای تاریک پیدا شود **فصل اللام جل پیپلکا**

بفتح جیم وسکون لام وکسر باء فارسی وسکون یاء تحتانی وفتح باء فارسی ثانی وسکون لام و
کاف والف **جل پیل** نیز گویند بحذف کاف والف یعنی فلفل آبی سرد وخشک است و
سبک وقابض ومقوی دل ومبهی مقوی جسم ودافع فساد خون وسوزش سینه ودمامیل وثبور
کہ زود زیرد وقسم دیگر از وسخ است وخشک ودافع فساد باد وبلغم وقابض شکم وتمرش
دافع رکت پت وسخ کل کثیر الوجود است **جل بنیت** بفتح جیم وسکون لام وکسر باء موحده
ویاء تحتانی وخفا نون وتاء فوقانی قسمی بنیت است **جل تبلیس** بضم جیم وسکون لام
وفتح باء موحده وکسر تاء فوقانی وسکون یاء تحتانی وسکون سین مهمله سرد وقابض شکم
وباد انگیز است **جل نیب** بفتح جیم وسکون لام وکسر نون وسکون یاء تحتانی وباء موحده
اسم رویدگی است شاخهای باریک دارد وبرگ کوچک مثل ساگ لوبیا وبرزمین افتاده
می باشد ونزدیک دریاوجل بزبان هندی اسم آب است وتلخ هم بسیار است ازینجهت مسمی
بجل نیب شده مسهل است واورا در آب سائیده بقدر شش ماشه بکبوله میخورند اسهال بسیار
آرد حرب وخارش وآتشک را دفع مینماید او بارا باید داد وضعفا را نباید داد **فصل المیم**
جمالگوٹه بفتح جیم وسیم والف ولام وضم کاف فارسی وواو مجهول وفتح تاء فوقانی هندی
ها اسم واتون است **فصل النون جنبهیری** بفتح جیم وخفا نون وکسر باء موحده وها و
سکون یاء تحتانی وکسر راء مهمله ویاء تحتانی ثانی ثمر ترش درخت هندیست دافع خلط وفساد
بلغم وباد وبیمارگی دهن ودرد سینه وکمی اشتها وکرم شکم وترشه او خمار نشاند ومزاج وی سرد است
وآنکه شیرین بود اندکی تلخی دارد جوهری مایلست بگرمی **جنت مکه** بفتح جیم ونون وتاء فوقانی
وضم میم وسکون کاف وهاء هندی بطعم شیرین ونجاصیت مساوی مساهی لیکن کرش دهان
در جمیع اقسام خود بهتر است وشالی که درزمین آتش زده وسوخته بروید سبک است و

ناقض کلام اهل الکلام من جهت ان
ونوشتن بین الکلامین نوشته
بندوبیکی از شما خوبتر وبیب
هوش اسهال وهفت مرتبه
پاست وپنج سال وهفت مرتبه
پنج چیزی خورده بود بهمان شب ودرین
امروز هفت مثقال تخم بیم ودرین
مزاج مطلقا نفع نیافته بلکه بیضعف
یافته وچون ازدارو های دیگر
سمان شده بازاین پنج میخورد

۸۳

کرشاید نفع کند چون مشوره
بافقیر کرد متعلق شدم کرقوت هاضمه
بلکه بعضی قوتهای دیگر در مرض مذکور
بسیار ضعیف میشود وخصوصا کہ
بسیار کهنه شده باشد شاید باعث
بر عدم نفع آن باشد کہ مقدار استعمال
ازین پنج زیاده بوده است ازانچه
بدن تاب او نداشته باشد وقوت
هاضمه نداشته کہ در بعضی ازین
پنج تاثیر کند وعاجز بوده

از بخت این پنج
چنانچه
اسهال میکند واگر اسهال نمیکند
ازو مجوز مطلقا اسهال
میکند وبوصورت اولی
باطلاق منع نفع می شود

دافع فساد بلغم وانچه در کشت زار را میروید گرانست ودافع فساد باد وصفرا وانچه از جای کشیده
نهال کنند سبک است ومدر بول وسودمند تر جنگلی چو با بفتح جیم وخفا نون وفتح کاف فارسی
وکسر لام وسکون یا تحتانی وضم جیم فارسی وسکون واو ودو الف بفارسی قفد گویند
گوشتش دافع سرفه وتنگی نفس وفساد خون وخشکی است ودافع فساد اخلاط ثلثه وگوشت
باده وی فوتیر از نر اوست جنگیر بفتح جیم وخفا نون وکسر کاف فارسی ویا تحتانی وسکون را
مهمله اسم جانگیری است جنت بفتح جیم وخفا نون وسکون تا فوقانی اسم درخت کلانی است
مثل پیپل برگش شبیه ببرگ انار ودارد پوست آن سفید جنبو بفتح جیم وسکون نون وضم
با موحده وسکون واو اسم جانور است ودر فصل الف گذشت فصل الواو جوا
بفتح جیم وواو والف وسین مهمله والف دیگر بفارسی خارشتر گویند شیرین ومفتح است سرد ودر سبک
سهل ودافع فساد صفرا وخون ودوران سر جوہی بضم جیم وسکون واو وکسر ہا وسکون یا
تحتانی وقسمی از ورز دراست ودر دہنری آورده که سه قسم است یکی انگل سفید دوم انگل سرخ سوم
گل بابل بسیار هم نام گل هندیست کوچک است خوشبو وبعضی نوشته اند نوعی از بابل است ومتهور در
دار الخلافه بجای جوہی ونیز جای اسم گل دیگر است وجوہی اسم گل دیگر چنانچه صاحب اختیارات
قاسمی خواص هر دو علیحده نوشته وبیشتر مذکور میشود بالجمله سرد ودافع درد سر ودرد چشم و
زائیده باد وبلغم نوشته اند جوار بضم جیم وفتح واو والف وراء مهمله بعربی ذرة گویند بطعم شیرین
وسرد وباد انگیز ودافع فساد باد وبلغم وصفرا ودر دانست رائم بطی الهضم ومقوی باه وچون
زیاده خورده شود باعث درد شکم وبجنین حکم قسم دوم اوست که ازا مکئی گویند جودہان
بفتح جیم وسکون واو وفتح دال وخفا ہا والف ونون اسم چیدہ دان است جونک بضم جیم
واو مجهول وخفا نون وسکون کاف اسم نر اوست ونیز اسم نهال هندی است بقدر یک گز

دو مثقال دو روز دیگر
دو مثقال چهار دانگ روز سیوم
دو مثقال پنج دانگ روز چهارم
سه مثقال و چند روز بپرستور روز
چهارم بعد از انکه قوت زیاده شد
تخم را هم زیاده کردم تا انکه روز بست
و یکم تخم مثقال رسیده بود در ین
مرتبه مکمل نفع یافت و اشتها
و قوت اضمراش زیاده شد قبل
خوردن این خوراک بیان نکرده
او دیمان نخره بست فرض

بود و بعد ازان بیان نکرده
و شیره اصلی بوقت نظر طاهر است
و شیره گل شبو نیز بین طور است
و شیره گل شبو نیز بین طور است
ازان بجای بست گرفت مثقال
گیفدار از بین تخم مثقال بجای بست گرفت
و شیره گل شبو نیز بین طور است
بالکل بست گرفت و شیره گل شبو نیز بین طور است
و شیره گل شبو نیز بین طور است
اصل گرفت از بین تخم زیاده

بود تا بدیگر از بین تخم خورده
بسیار سادی بود
تاثیر نکرده و با انکه نخست
این تخم در بهت

کم و زیاده ازان برگ خورد و پهلیها بقدر نیکوه مثل جونک آویزه میباشد شیرین و سرد و گران نافع
برای سوزاک و گرمی و دافع باد و کف و صفرا مستعمل برگ او لعابیت دارد و اطفالان بان
بازی میکنند در موسم برشکال اکثر میشود بر دیوارها و بر زمین و در خرابها بسیار میروید جواکو
بفتح جیم و واو و الف و ضم کاف و سکون واو یعنی هرگاه برنج را در شش برابر او از آب داخل
کرده بپزند تا آنکه برنجها حل شود و باهم بیامیزند بطبع قابض شکم و دافع تشنگی و تب و صاف
کننده مثانه از ریگ و سنگ جوهار بضم جیم و سکون واو و ها و الف و راء مهمله قسمی از جواین
است مشهور به اجواین کرمانی خواص او در اجواین گذشت جواکهار بفتح جیم و واو و الف
و فتح کاف و خفاءها و الف و راء مهمله اسم نطرون نوشته اند تیز و گرم و مسهل و دافع باد و بلغم و استسقا
و درد شکم و سنگ مثانه و تقطیر البول جوتهکا بضم جیم و سکون واو و سکون تاء فوقانی
و خفاءها و فتح کاف و الف اسم جوهی است فصل الهاء والهو جهول تیر بضم جیم و خفاء
ها و واو مجهول و لام و فتح باء فارسی و تاء فوقانی مشدد و سکون راء مهمله قسمی از شیر است
سرد و سبک و مقوی دل و دافع فساد بلغم و صفرا و مقلل خون جهو جهر و بضم جیم
و خفاءها و سکون واو و فتح جیم و راء مهمله مضموم و سکون واو اسم
سرپهوکاست جهینگا بکسر جیم و خفاءها و سکون یاء تحتانی و خفاء نون و کاف فارسی و الف
گرم و خشک است و بهترین او تازه است مهیی ملین طبع و غذا صالح است و اصح انکه خلط بدارد
تولد سکند و نمک سودش مولد سودا و مصلح آن روغن بادام بفارسی ملح دریائی بعربی بحر الا بحر بعضی را
اعتقاد آنکه روبیان عبارت ازین است جهنکا بفتح جیم و خفاءها و نون و کاف و الف و راء مهمله
باره سنکها است جهینگر بکسر جیم و خفاءها و سکون یاء تحتانی و خفاء نون و فتح کاف فارسی
و سکون راء مهمله بعربی صرصر گویند جهو بفتح جیم و خفاءها و الف و ضم هاء هوز و سکون واو اسم

الف با و الف با ر و الف با ن و الف با ی
و سه گفته شده و بعضی از اوقات تا از ین پنج
از ین پنج و بعضی از اوقات تا سه و چهار
سه و چهار و بعضی از اوقات تا از ین پنج
پنج را بان و بعضی از اوقات تا از ین پنج
پنج و بعضی از اوقات تا سه و چهار
سه و چهار و بعضی از اوقات تا از ین پنج
پنج را بان

طرفا است **جهشتی** مده بکسر جیم وخفاء او کسر تا فوقانی هندی و یا تحتانی وفتح میم ودال مهملة و
اسم جشمه است **جهریری** بفتح جیم وخفاء او سکون راء مهملة وکسر یا موحدة وسکون یا تحتانی
وکسر راء مهملة وسکون یا تحتانی دویم اسم نهال کنار صحرا یست وهم بر کنار اطلاق میکنند
ترش وسرد دافع صفراء ومقوی معده وقابض وچون او را خشک ساخته کوفته سفوف سازند
برچن گویند بکسر یا موحده وسکون راء مهملة وجیم فارسی وسکون نون وچن دیگر گوید بفتح
افزود **وصل الیاء التحتانی جیاپیپ** بفتح جیم ویا تحتانی والف وضم یا فارسی وسکون
او وباء فارسی ثانی وسوم بگذرسند هیا برنی نام گلیست که از تخم او تسبیح سازند ومعرب
جیا نیز گویند قابض شکم ومقوی معده وسرد وسیاه کننده وانبات نماینده **ان جیوک** بکسر جیم
وسکون یا تحتانی وفتح واو وسکون کاف سرد است وبهی فزاینده منی بلغم ودافع فساد صفرا
وباد وسوزش معده ولاغری بدن **دق جیونتی** بکسر جیم وسکون یا تحتانی وفتح واو وخفاء
نون وکسر تا فوقانی وسکون یا تحتانی **وجیونی** بحذف تا **وجیوا** باضافه الف بعد
از واو وحذف حروف آخر نیز آمده شیرین وسرد بود وتر وسبک ومقوی اعضا وفزاینده باصره
وقابض شکم ودافع فساد باد وبلغم وصفرا واز جمله رسایان است وحرارت تب زایل گرداند واهل
هند ساگ او را که در اول زمستان می آید عزیز داشته میخورند ودر تر کاریها جیونتی
خورد حکم بادشاه دارد باد بار بزرگ نسبت ببار خورد بزرگ وبیاره جیونتی بسیار بند ودو
بطریق بوته باشد وکوچک بعکس بود ونیز جیونتی هم گلدی است ودر دهتری آورده که آواز
کله صاف کند وسکوگرداند ومقوی باه است **جیونتک** بوضع یا تحتانی کاف هرگاه در اسم
نکره بیارند هم تنها باشد که ساق سبز داشته باشد **جیونتی کن** باضافه کاف مضموم
ونون ساکن براسم اول عبارت از ترکیب جیونتی وماکه برگ او گل او تخم او کوبیده وبهاده

آب باقیماند وگر سوده باشد
غلیظ بسیار باشد بامزاج حارد
عطش مفرط بود وآب زیاده میسازند
وکمتر خوشنود واگر این تخم را در
قدر معین زیاده یا کم نمایند آب را
بتر کم وزیاده کند وهرگاه آب
بعطش وطعم کفایت ننماید دیگر
از زیاده نمایند وا چون حکیم
عماد الدین محمود در بحر الفضایل بر
معالجه خود آورده است با کلام

دمهیتی وجیوکی بهت سرد وگران دمهی و بلغم افزا و مولد منی و تبرزمان و پرورندهٔ نطفه در
رحم زنان و حابس بول و نافع ضربه و سقطه و دافع خفقان و ماده و لاغری و رکت
و سوزش اعضا چیپال بکسر جیم و سکون یار تحتانی و فتح باء فارسی و سکون الف و لام
اسم جمال کوتاه بهت چیا بفتح جیم و یار تحتانی و الف اسم هلیله بهت یعنی غالب آینده
برزخها جیوبرو هنی بکسر جیم و سکون یار تحتانی و واو و فتح باء موحده و سکون
راء مهمله و فتح دال مهمله و جفار ها و کسر نون و سکون یار تحتانی اسم جیوتی یعنی افزاینده جان

باب الجیم الفارسی و فصل الالف چاترجات بجیم فارسی و الف و ضم
تاء فوقانی و سکون راء مهمله و فتح جیم و الف و سکون تاء فوقانی عبارت از ترکیب
الایچی خورد و بترج و بیج و ناکیسر و خواص مثل مرسکنده که مذکور شد چاب
بفتح جیم فارسی و الف و باء موحده چپ بهت چارپترا بفتح جیم فارسی و سکون الف و
راء مهمله و فتح باء فارسی و تاء فوقانی مشدد و فتح راء مهمله و الف اسم جاسن بهت که در باب جیم
گذشت چامگا و بجیم فارسی و الف و فتح میم و کاف فارسی و الف و فتح دال مهمله و سکون
راء مهمله و بحذف هر دو الف مشهور بهت مالیدن خون او بر کف پا باعث تقویت باده
و دیگر خواص در کتب بونانی بتفصیل مرقوم بهت بعربی خصاش گویند چاکسو بجیم فارسی مفتوحه
و الف و سکون کاف و ضم سین مهمله و واو و بفارسی جشنیز گویند و چون بیت و یکعدد
او را کوفته باب داده صندل که شب در ظرف گلی آب نادیده تر کرده باشند بنوشند
برای بول الدم گلوی از مجربات راقم بهت چارن بفتح جیم فارسی و الف و فتح راء مهمله
و سکون نون و سین مهمله از اسپغول چارایچی بفتح جیم فارسی و الف و فتح راء مهمله و الف
و سکون یار تحتانی اسم جروبنجی بهت چارپی بفتح جیم فارسی و الف و بضم راء مهمله و واو و کسر

لام و یاء تحتانی اسم چرونجی است **چاکوت** بفتح جیم فارسی و سکون واو و تاء فوقانی اسم مالک است
چالکیری بفتح جیم فارسی و الف و سکون لام و فتح کاف و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی
اسم فوه است **فصل الباء الموحده** **چکلے** بجیم فارسی مفتوحه و باء موحده ساکنه و فتح
کاف و لام مکسوره و سکون یاء تحتانی اسم پشکلے است **چپ** بفتح جیم فارسی و سکون باء موحده
و منهوچاب باضافه الف بعد جیم گچ پیل نمر است دافع بواسیر و منافع او موافق
پیپلامول است **چپک** بکسر جیم فارسی و ضم باء موحده و سکون کاف قسمی از کهنی است
فصل التاء الفوقانی **چتر چاتک** بفتح جیم فارسی و تاء فوقانی و سکون راء
مهمله و فتح جیم فارسی ثانی و الف و فتح تاء فوقانی دویم و سکون کاف اسم چاترچات است
و باضافه الف بعد جیم نیز آمده است یعنی چاترچاتک **چترامل** بفتح جیم فارسی و تاء فوقانی
مشدد و راء مهمله و الف و فتح میم و سکون لام عبارتست از ترکیب تریک و انار ترش و آملے
و گیته **چترو گهن** بفتح جیم فارسی و تاء فوقانی مشدد و راء مهمله مضمومه و سکون واو و فتح
کاف فارسی و سکون نون هرگاه بر ترکتا پیپلامول اضافه نمایند باین اسم میخوانند
و در خواص موافق ترکتا است که مذکور شد **چتیره** بفتح جیم فارسی و سکون تاء فوقانی و فتح
راء مهمله و سکون ها و در حالته هضم گرم مثل آتش گردد و خارش را نافع کند و درد و نفخ شکم
دور کند **چترپهل** بفتح جیم فارسی و تاء فوقانی و سکون راء مهمله و فتح باء فارسی و خفاء
ها و سکون لام اسم سیندهست که نوعی از خربوزه میشوند **فصل التاء الفوقانی**
هندی چتک بفتح جیم فارسی و تاء فوقانی هندی و سکون کاف اسم جڑیاست **چترچترا** بکسر
جیم فارسی و سکون تاء فوقانی هندی و فتح جیم فارسی ثانی و راء مهمله و الف و چره بحذف
تاء و تشدید جیم دویم و ها عوض الف و چره باضافه راء مهمله درمیان هر دو جیم نیز

آمده که بفارسی خارواز گویند تر است و مسهل و مشهی طعام و دافع فساد باد و بلغم و
قوباء و بهق و بواسیر و جرب و حکه و خلنه شکم و استسقاء و دمامیل و ثبور و قسم دوم از و سرخ است
و هر دو خشک و قابض شکم و ثمرش دافع رکت پت سرخ گل بسیار است و سفید کل کمیاب
هر کدام سفید گل با خود دارد زخم تیر و ضربه برو کار نکند برای خون فاسد بخش باب
سائیده بخورد نفع کند و اگر زن با جعرات و شکر تری بخورد خون حیض بند شود و
هر روز از چوب چیز اسواک سازد جاه افزاید و درد دندان ببرد و بوی دهن خوش
کند و آب برگش در چشم چکانند تاریکی چشم ببرد و برگ نخمش کوفته با یک سیر شیر
بخورد قی بسیار آرد و تخم و بیخ و برگ با کانجی هر روز چهار تولہ با بست و یکروز بخورند
بواسیر خونی را نافع بود و نیز بیخ و برگ آن کوفته گرم کرده بر بواسیر خونی نهند خون
بند

فصل الجیم الفارسی چچره بکسر جیم فارسی و تشدید جیم فارسی دوم و فتح
راء مهمله و سکون ها اسم چتچره است چچنڈا بفتح جیم فارسی و کسر جیم فارسی ثانی و یاء تحتانی
مجهول و خفا نون و دال مهمله و الف چچلاندہ نیز گویند بفتح جیم فارسی سکون نون و جیم فارسی
ثانی مفتوحه و لام الف و سکون نون و دال هندی تمر زه هندیست طولانی و ازان
نان خورش می سازند و مجربست جهة دفع یبوست و لاغری بدن و شیرین و هضم و سبک بودن
صفراوی مزاج را نافع آید و اشتها زیاده کند و برگ او بلغم لزج و صفرا دفع نماید و بیخ او مسهل است
و قسم دیگر او تلخ بود کم و تر و مسهل صفرا و بلغم و حرارت و خون فاسد و بیضی رکند چچهنڈ بفتح
جیم فارسی و ضم جیم فارسی ثانی و خفاء ها و سکون واو و خفا نون و فتح دال مهمله و سکون
راء مهمله چوانی است که کور موش نامند چون گوشت آن بر خنازیر بندند نافع آید و داغش
بروغن گداخته بر مبروص و مبهوق بمالند مفید بود **فصل الراء المهملة** چرچره بکسر جیم فارسی

۸۹

اسدو نفع بسیار دارد ان بیخ درین
بخارات بلغمی از مناخرین دانشته
کرشخصی و اسطه دردو مفاصل این بیخ
را بدستور عرق استعمال نمود دیگری
درد چشم کهنه داشت قریب شش
سال کهنه بود داد تخفیف تمام نمیساند
و قدرت بر خوردن این بیخ بدستور
معارف ندانشت و چون یاد دست
بود از معالجه درد چشم ترک
ملاحظه نمود جعفر گوید که چون

ان شخص را درد مفاصل

دلستور عمل نمود مرض

دوازده روز باین

قریب بخارات بلغمی

راه بخار این بیخ دارد

اورا در اندک

وسکون راء مهمله و کسر جیم فارسی دویم و فتح راء مهمله ثانی و سکون ها اسم چنجر است چیرپوتا فتح
جیم فارسی و سکون راء مهمله و ضم باء فارسی و واو مجهول و تا فوقانی هندی و الف دواء بندیست
سرد و خشک و بلغم و دافع تنگی نفس و سرفه چرونجی بکسر جیم فارسی و فتح راء مهمله و سکون واو و خفاء
نون و کسر جیم و سکون باء تحتانی و جارانی نیز گویند و چارونجی هم آمده دانه ایست مستدیر
بقدر فلفل و نبات او بقدر درمنی و شیر دارد بر گش سفید و اخبر از و دوا از مغز تخم
او روغن کنند بعربی حب الملسن و بفارسی نقل خواجه گویند شیرین و جرب و گران و بلغم و دافع
فساد صفرا و بلغم و خون و سوزش اعضا و ضربه و سقطه و مهی چراتیا بکسر جیم فارسی و راء
مهمله و الف و کسر باء تحتانی و فتح تا فوقانی و الف و قسم دیگر نیپال است هر دو تلخ بسرد
و خشک و سبک و باد انگیز و دافع سرفه و فساد صفرا و سوزش اعضا و تب قصب
الزیره است چرپل بفتح جیم فارسی و سکون راء مهمله و فتح پا و سکون لام اسم بندیست
چرهی بفتح جیم فارسی و راء مهمله و سکون ها و کسر تا فوقانی هندی و سکون باء تحتانی
اسم خیار بندرگ است در عرف کور کهه تکاری گویند فصل الزاء المهملة هندی چپڑیا
بکسر جیم فارسی و سکون راء مهمله هندی و باء تحتانی و الف و در زبان سنسکرت چتک
شامل گنجشک خانگی و صحرائیست گوشتش بطعم شیرین و سرد و تر و مهی است و دافع سدپات
و بلغم اورا لیکن جائیکه بخصوصه مهی است فصل الکاف چکاره بکسر جیم فارسی و
کاف و الف و فتح راء مهمله و ها و قفیه قسمی از آهو است که دمش سیاه باشد گوشت آن
بطعم شیرین و سرد و سبک و قابض شکم و مشتهی طعام و مقوی دل و دافع فساد باد و صفرا
و بلغم چکور بفتح جیم فارسی و ضم کاف و سکون واو و راء مهمله گوشتش گرم و تر و دافع فساد
باد است بفارسی کبک گویند چکوا بفتح جیم فارسی و سکون کاف و واو و الف گوشتش

آن بخشانند و آب از زنگ کنند
ان آب در جوف بفل زیاده از ان
تاثیر کند و در عروق ملتصقا
نفوذ نموده تفتیح اینا کند و همچنین
در جگر و از جگر براه اجوف در سایر
اعضا رسیده منافع آن ظاهر
بفل آبرو گفته اند که در گرما گرم
و در سرما سرد و معهذا مسهل ملایم
چیرچنی بفتح است شرط هاشم
قیه آب را با نصف دو بخش

بالطعم شیرین و سرد نرو گران و مقوی اعضاء و حابس بول و برازد دافع فساد باد و صفرا و خون
بفارسی سرخاب و چکاوک و رولک گویند و بعربی قرة و مادهٔ او را در هندی چکوی
گویند به تبدیل الف بیا رتحتانی چکندر بضم چیم فارسی و فتح کاف و سکون نون و
فتح دال مهمله و سکون را مهمله اسم سلق است چکر کا بفتح چیم فارسی و کسر کاف مشدد
و سکون را مهمله و کاف ثانی و الف قسم سفید از عین الدیک است که در هندی گهونگچی گویند
درخواص مثل سرخ است چکرک بفتح چیم فارسی و کسر کاف و سکون را مهمله و سکون کاف ثانی
و بعوض کاف کاف مضموم و لام الف و لام مکسور و یا رتحتانی ساکن یعنی چکر کلانی نیز
آمده اسم کلنجی است چکوندر بفتح چیم فارسی و ضم کاف و واو مجهول ساکنه و خا رنون و
دال مهمله اسم پنواریست چکروج بفتح چیم فارسی و تشدید کاف و ضم را مهمله و سکون واو
و جیم و بعوض چکوریست چکوتره بفتح چیم فارسی و ضم کاف و سکون واو و فتح تا فوقانی
و را مهمله و سکون ا میوه هندیست درخت او مشابه درخت کهنه و در هر برگ دو برگ بود
اول برگ کوچک بسیار خورد چون او تمام شد بفاصله اندک بر شاخ برگ کلان مثل برگ
کهنه برآید و چون بر درخت کهنه بپوندند چکوتره دهند چکوتره پیدا نشود میوه سبز مدور و پوستش
دانه خورد دارد و مثل کیخیت سبز و لقدر تر بزور خورد اندرون مغز او سرخ در میان قاشها
زیره زیره باریک شیرین و ترش و تلخ همراه نمک و قند سائیده میتوان خورد و مالدت زیاده
دهد و مزاجش سرد معلوم بشد و مسکن تشنگی و صفرا و اشتهاد آورد و در کتب هند به احوال
این بنظر راقم نیامده چکنه دانه بفتح چیم فارسی و کاف مشدد مفتوحه و سکون او فتح دال مهمله
و الف و نون مفتوحه و ها اسم دانه ایست اعبر رنگ صلب دارد درون او مغز باریک می آید
شابه بنجت باسان بود و اندکی از و کلان لیکن در حب باسان جوش و پس نداده باریک

شنبین و میان خورون این
بیخ مفرده اندرو بیخ بطن
شکر کرکر این طرق بیخ انجوزه
و بعوض شنبلیله مصطگا میوه بابونه
خورده و الا نضرت می کند اسهال
نا طالو و از اده و بیخارهٔ شنبلیله
سودا شیخهای کرده شنبلیله مختص
بدان نشانات خواهد شرف تمکن
یابد و بعرف شکل نامیده شود

دانستن گفته اند کار گر و بسطه
طهارت باید از ان دست را باب
صاف ز کنند همان لحظه او را
خشک نماید و باب بیخ چنی ز کنند
وقت شروع مونون استعمال این
بیخ عادت بکم خوردن نمک
نماید تا کم وقت شروع مونون
قدر قلیلی از نمک باقی باشد
و بعضی اطباء بعد از نسبت و
یکروز قفل این بیخ را کو

خشک کرده بود و

بجوشانند و آن آب را

عام شود و بعضی ایشان

بست و یکروز اکتفا

پیش از روز چهل و چهل

بجوشانند تا چهل یکروز

میمانند و بدستور اول

ودرین نبود دوزنان شاهجهان آباد دانه مذکور را در سهل اطفال داخل سکنند **فصل اللام چلچم** بکسر جیم فارسی وسکون لام وکسر جیم فارسی دویم وسکون میم بهم رسانند فساد اخلاط ثلثه وبدترین مایهاست **چلی** بکسر جیم فارسی ولام مشدد وسکون یاء تحتانی بمعنی مشهور بساگ چیل بکسر جیم وسکون باء ولام سرد وخشک وسبک ومليّن ومنتهی طعام وخرد افزا ومقوی اعضا ودافع امراض سبز ر وفساد خون واخلاط ثلثه وقاتل کرم وقسمی از قطف است یعنی بتهیو **فصل النون چنبیلی** بفتح جیم فارسی وخفا نون وکسر باء موحده ویاء تحتانی مجهول وکسر لام وسکون باء تحتانی واین را جاتی نیز گویند وقسمی ازین زرد است هر دو گرم وسبک ودافع درد سر وچشم ودندان ودمامیل وتبور وفساد خون وبرگ او جوشانیده مضمضه سکنند برای درد دندان مفید می آید راقم هم درینباب مشاهده نموده ذخیره بیخ او را چون با شیر بادگاو بخورند حبس بول را ببرد ودرین امر مجرب نوشته اند **چنیا چینک** بفتح جیم فارسی وخفا نون وباء موحده فارسی والف وبعوض الف کاف هم آمده است گل هندیست صنوبری شکل رنگش مرکب از زردی وسفیدی بسیار خفه رنگ معشوقان را بان تشبیه داده اند چنانچه چنبکی برن گویند در دار الخلافه حرسها الله تعالی کثیر الوجود است ودافع دشواری بول وفساد بلغم وخون غثیان تر وتلخ وسرد بود حرارت وخارش بینی وریشها را نافع است وقسمی ازوست که ازاباک چینه گویند گرم وتر بود اشتها پدید آرد باصره را قوت دهد وباد وبلغم وریشها را دور کند وبالجمله مقوی دل ودماغ است چون انرا میبویند **چنیک** بضم جیم فارسی وخفا نون وفتح باء موحده وسکون کاف سرد است ومصلح وبهی اقراط ودافع فساد زهر وبعربی حجر مقناطیس گویند **چندر کانت** بفتح جیم فارسی خفا نون وفتح دال مهمله وسکون راء

بکسور اخضا تا نک داخل کنند
ودرحین استعمال این بیخ ناکولات
نی نمک بخورند ضرر ندارد دلیل
این سابق درمیان آمده بازکا
منافع این بیخ مذکور کرده ایم
من اراد الاطلاع فلینظر الیه
یکی از متاخرین نوشته که درین
ازده و یکهفته بعد از نمک را داخل
طعام نخایند اگر بحرق نشینند واگر

جفته شاهبانی اصطباح در
ناشتا نمک مطلقا داخل نکنند
بلکه در ایام چون اندکی شوری
دارد در داخل جفته بنا بر مضمضه
چون جفته بخورد در قبض طبیعت
خلاج جفته بود آب در یا در جفته
داخل کرده کمال منفعت یافت
کارست او وهو دویم جفته بخورد
نفعه اطباء نمک درمیان این
بیخ بخورند نفع بسیار
سبب خوردن نمک
نیافته حتی آنکه
وزشی درمیان این
بیخ هلاک شده و جفته
نمک بخورند
نمک را داخل
طعام نمی نمایند

مهمله و کاف و الف و خفا نون و تاء فوقانی بطعم شیرین و زمخت و سرد و ملین و مقوی چشم و مصلح
نوبهی مفرحات و دافع دمامیل و ثبور و فساد زهر بعربی حجر القمر گویند چندرسور بفتح جیم فارسی
و خفا نون و دال مهمله و ضم سین مهمله و سکون واو و راء مهمله با لون است و در ابیاید چندن
بفتح جیم فارسی و خفا نون و فتح دال مهمله و سکون نون ثانی بفارسی صندل سفید گویند
اندک تلخ و سرد و خشک و سبک و مقوی دل و مفرح و دافع امراض دل و فساد زهر و بلغم
و صفرا و خون و مسکن تشنگی و سوزش سینه و برافروزنده رنگ روی چندن سارباً
بفتح جیم فارسی و سکون نون و فتح دال مهمله و سکون نون و فتح سین مهمله و الف
و فتح راء مهمله و بار موحده و الف اهم قسم سفید کالیسر است **فصل الواو چوک**
بفتح جیم فارسی و مشهور بضم آن و واو مجهول و کاف تلخ و ملین و مخدر و مقی و دافع فساد
خون و بلغم و زهر و کرم شکم و نفخ شکم و جرب و جذام **چورائی** بفتح جیم فارسی و سکون واو و راء مهمله
و عیوض راء مهمله لام هم آمده است و الف و کسر همزه و سکون یاء تحتانی و قسمی ازو مسمی کند هر
است رستنی است که از و نان خورش می سازند هر دو سرد و خشک و سبک و دافع صفرا و
بلغم و خون و مدر بول و مسهل اده خام و شتهی و هضم و دافع رکت پت و قسم دیگر مساوی است سرد و
گران و ملین و دافع پریمو و فساد اخلاط ثلثه بعربی بقله یمانیه است **چوکه** بضم جیم فارسی و سکون
واو و فتح کاف و هاء هندی رستنی است که برگش مانا پیرگ پالک واند کی قصیر بود بطعم
ترش که اهل هند بدان نان خورش سازند **چونچ** بضم جیم فارسی و سکون واو و نون و جیم فارسی
دو قسم بود بزرگ و کوچک تیز و گرم و زمخت و شیرین و قابض و شتهی و قولنج و درد سپرز
و درد شکم را نافع بود و از جمله رسایین است و تخم وی نیز همین خاصیت دارد **چول** بفتح جیم فارسی
و سکون واو و لام اسم خوه است **فصل الهاء الهوز چهتون** بکسر جیم فارسی و سکون هاء

سیاه فتنه نماز مرض عود کند و بکلی
حتی آنکه شخص بهت خود را
خورد همان مرض عود کرد و
و اگر بعض نشیند و بیشتر
قهوه بوشد اندکی نماک
رخصت است انتها فالله
و بعد از دو اربعین آزاد
ابتدا از خوردن چوب چینی
گذرد و بخوردن میوه شروع
نماز و دوا جمع بعد از سه اربعین
مضرت ندارد و بعد از این بنج
زیاده سبزیها و لبنیات
مضرت ندارد و الا هیچ چیز از بنها
گذشته سه ماه باید گذشت
نشسته هم بعد از بنج
هشته هم بعد از بنج

دارد خصوصاً در وقتیکه
بران از باعث شوق منفتح شده
باشد که در بن هنگام سردی هوا در
اقاضی بران نافذ خواهد شد و بخل
و تلین که علت غائی این بنج
است وجود نخواهد آمد و دیگر افتها
رو خواهد نمود و قوارد اضداد بر بران
از تخلل و تکاثف بجهت حرارت
بخار این بنج در رودت هوا خلل
عظیم در بن اصدات خواهد

کردنی یعنی کیا وقت و پرهیز
باین صلابت چون در
آتش گذارند تا بسیار
کم شوند بعد ازان در
ایام سرد از نو باز
باین دستور عمل کنند

و تا رفوقانی و فتح واو و سکون نون درختی است هندی بلین و دافع فساد بلغم و باد و جذام و
دمامیل و ثور چهیر کاکولی بکسر جیم فارسی و خفاء و سکون یا تحتانی و راء مهمله و کاف مفتوحه و
الف و ضم کاف ثانی و سکون واو و کسر لام و سکون یا تحتانی شیرین و سرد و گران و مبهی و دافع فساد
خون و صفرا و سوزش معده و خشکی دهان و تشنگی و تب و هزال مفرط و استسقا و درد هتری آورده
که هضم و گوارنده و موافقت کننده بدل است و حبس بول را دفع نماید و درد سینه دور کند چهکنی
بکسر جیم فارسی و خفاء و فتح کاف و کسر نون و سکون یا تحتانی دوا معطش هندیست دافع فساد
بلغم و جذام و کرم شکم و صفرا انگیز مشتهی به پنجهکنی چون او را بوئید عطسه بسیار آید چهدردهان
بضم جیم فارسی و خفاء و تشدید دال مهمله مفتوحه و سکون راء مهمله و فتح دال مهمله و خفاء و الف
و نون و چودهان نیز گویند قسمی از زنجبیل است که از ارکیت شمال گویند چهیری بکسر جیم فارسی و خفاء
و یاء تحتانی و کسر راء مهمله و سکون یا تحتانی و عوض راء مهمله لام نیز آمده یعنی چهیلی گوشش سرد و گران و
هنگام هضم سبک و دافع فساد اخلاط ثلثه بی سوزش معده و منی افزاید و دافع بطلان قوت شامه
بکری نیز گویند بعربی مغرب است چهیا کهار بضم جیم فارسی و خفاء و فتح جیم فارسی و خفاء و فتح یا تحتانی
و الف و فتح کاف و ها و الف و راء مهمله بفارسی شوره بعربی القر گویند و صاحب دارا شکوهی در مجربات
خود نوشته که یکدام شوره پخته قلم قلم سائیده دو کیله را باین مدبر نموده بصاحب بسرزد و باو گوله داده
در سه روز بیماری مطلقا زائل گرداند چهار بضم جیم فارسی و خفاء و فتح و الف و راء مهمله مفتوحه
و الف بفارسی خرمارسنگ شکن گویند مبهی و خاصه چون با شیر خورند و نیز چون خرما را کوفته تنها یا
با ثعلب مصری و امثال آن در میان شیر بجوشانند تا که ثلث یا ربع یا نصف سوخته گردد پس انرا
استعمال نمایند در تقویت باه و تسمین بدن بشرط هضم بسیار مفید است و چون بریان کرده بخورند
حابس اسهال است خصوص با افیون در قطع آن از مجربات است چهر بفتح جیم فارسی و

بدن انسان با این لطافت که دارد چگونه
بحرارت این یخ که گاهی بسیار
گرم و گاهی بسبب برودت هوا
سرد گردد ضعف بسیاری در
اجزایش هم خواهد رسید پس واجب
است که بعد از تعویق وقف تمام
کند تا بدن بحالت اصلی رجوع
نماید پس ازان اگر اندک نرد کند
روا است و تا ضرورت نگوید استعمال
چیزی نباید لازم است که

از بلگرام جدا می گردند
از قوار و حرارت و برودت
پس چون اجزا با قوت
بهمرسانی نمیشوند
و تا چند این چنین باشند

خفاء‌ها و سکون راء مهمله هندی قسمی است از دو سیاه هر دو سرد و دافع فساد اخلاط ثلثه و خون
و سوزش اعضا و جذام بفارسی سنبل الطیب گویند و مشهور است چهر بالفتح جیم فارسی و خفاء‌ها و
کسر راء هندی و سکون یاء تحتانی و فتح لام و سکون هاء درخواص مانند سلیخ است بفارسی اشنه
گویند و مشهور است چهو در بفتح جیم فارسی و خفاء‌ها و سکون واو و فتح دال و سکون راء مهمله قسمی
است از عسل که برنگ اهن است و بالخاصیه دافع ریو چهیر شکلا بکسر جیم فارسی و خفاء‌ها
و سکون یاء تحتانی و راء مهمله و ضم شین معجمه و سکون کاف و فتح لام الف اسم چهیر کاکولی
است چهیر مدهر انیز گویند بضم میم و سکون دال و وقف‌ها و فتح راء مهمله و الف چهدر‌ها
بضم جیم فارسی و خفاء‌ها و تشدید دال مهمله و فتح راء مهمله و نون مهمله و هاء و الف اسم مدک پرنی
است چهکا بکسر جیم فارسی و خفاء‌ها و فتح کاف مشدد و فتح کاف ثانی و الف اسم
گلگهکنی است چهیر کند بکسر جیم فارسی و خفاء‌ها و سکون یاء تحتانی و راء مهمله و فتح کاف و
سکون نون و دال مهمله قسمی سفید از بداری کند است چهیر تیرا بکسر جیم فارسی و خفاء‌ها و سکون
یاء تحتانی و راء مهمله و فتح باء فارسی و تاء فوقانی مشدد و راء مهمله و الف رائی جاهن است و در جاهن
مذکور شد **فصل الیاء التحتانی** چینگ بکسر جیم فارسی و سکون یاء تحتانی و
نون و کاف فارسی درخت هندیست گرم و دافع دامیل و ثور و بیماری دل و فساد باد حابس
اسهال چیده بکسر جیم فارسی و سکون یاء تحتانی و دال هندی و هاء هندی یعنی ضوبر ضعاء
شیرین و تیز و سکام بضم نلخ و گرم و تر و سبک و دافع فساد باد و امراض چشم و گلو و گوش چیا بکسر جیم
فارسی و خفاء یاء تحتانی و فتح نون و الف بفارسی ارزن و بعربی دخن گویند درخواص قریب به
کانگنی است چیتیل بکسر جیم فارسی و سکون یاء تحتانی و فتح تاء فوقانی و سکون لام قسمی است از اهو
سیاه و سفید و ابلق و گوشتش مطابق است در منافع بگوشت چکارا چیتیا بکسر جیم فارسی

وسکون یاء تحتانی و تاء فوقانی و الف گوشتش گرم است و گران و دافع فساد باد و امراض
چشم و صاف کننده آواز گلو است بعربی فهد و نیز اسم دوائیست که دو قسم بود یکی سرخ
دوم مایل بسیاهی و از اندرون مایل بزردی و هر دو چوبها باریک بود و هر دو تیز و تلخ
و خشک و سبک و قابض شکم و هاضم طعام و دافع سنگ رسنی و چون جبا سرخ را بسر کوبند تیز و
تند سائیده بر برص بمالند تا آنکه آبله شود و هرگاه آبله بظهور رسد ضماد نکنند و بگذارند تا از زیر
آبله پوست سرخ برآید لیکن باید اول موضع برص را از پاچاک و شتی بخارد و خوب مالش دهد بعربی
شیطرج گویند چیل بکسر جیم فارسی و سکون یاء تحتانی و لام گوشتش گران و بهم رساننده
فساد اخلاط ثلثه بفارسی غلیواز و بعربی حداة گویند چینا بکسر جیم فارسی و سکون یاء تحتانی
و فتح نون و فتح باء موحده و الف اسم بلدی است چیتک بکسر جیم فارسی و سکون یاء تحتانی
مجهول و تاء فوقانی و کسر کاف و سکون یاء تحتانی ثانی اسم بلیله است **باب الخاء المعجمه فصل**
الجیم الفارسی خچر بفتح خاء معجمه و تشدید جیم فارسی و سکون راء مهمله بعربی بغل و بفارسی استر گویند
گوشتش مقوی اعضاء و مبهی و افزاینده بلغم و صفراست **فصل السین المهمله** خس بفتح
خاء معجمه و سکون سین مهمله اسم شیریست **باب الدال المهمله فصل الالف** دار هلد بدال مهمله
مفتوح و الف و ضم راء مهمله و شهو بسکون آن و فتح هاء و لام و شهو بسکون لام و سکون دال مهمله ثانی چوب درخت است که آنرا
هلدو گویند تیز و تلخ و گرم و خشک و دافع فساد بلغم و صفرا و خون جوشیده می و پرمیو و اماس اعضا
و زردی بدن و دلها و بثور و دافع امراض چشم و درد گوش و شکننده سنگ مثانه و مجلی و مدمل
جراحات و قروح **داتون** بفتح دال مهمله و الف و ضم تاء فوقانی و واو مجهول و نون **دانت**
بفتح دال مهمله و الف و خفا نون و سکون تاء فوقانی دانتی باضافه یاء تحتانی بعد تاء
فوقانی نیز آمده بیخ حب السلاطین است که بهندی جمال گوته گویند تلخ و تیز و گرم و حادو هاضم

بطخ یا بطور کباب
یا قلیه تناول کند و اگر حرارت
بر مزاج غالب بود نانی ترتیب دهد
از آرد گندم کرسبوس او را
نگرفته باشند نانخواه روز بادام بصطکی
تخم کشنیز خشک شیره قند روغن گاو
یا گوسفند و اگر حرارت غالب باشد
نانخواه روز بادام و اصل نکند و روغن
که در طبع کند ملاحظه نماید که نمک
نباشته باشد و غیر پاپ نان نیز نپزد نمک
کند و از غلویات تحصوصاً آب بنات

دنبه گوسفند و نعل بادام و فصل
بزرگ یا بزغاله و جوان مرغ
و کبک و دراج و ده و
تذروی و شهاگوشت باره
و خواب وارد جو و گندم
و غذای بسیار مثل پلاو
و شلو و شوربا

طعام و دافع فساد صفرا و خون و بلغم و اماس عضا و استسقا و کرم شکم و بالجمله جمال کوشه
مسهل قوی است و مخرج اخلاط ثلثه خصوص بلغم و صفرا و سودا و ضعیف المزاج و پیر و
طفل را نباید داد و در امزجه قویه مثل مردم کوهی و داقین دوائی مجرب است بلکه در امزجه
ایشان دیگر ادویه لطیفه تاثیر ندارد و در اقسام بعضی مردم کوهی را دیدیم که پنج پنج ده ده ازین
حب میخورند و اینها را اسهال نمیشود مگر یک دو مرتبه و مردم دار الخلافه اگر بقدر نیمدانه میخورند
حالت ایشان بغشی و تباهی می انجامد مصرعه بین تفاوت ره از کجاست تا بکجا
و اگر این را استعمال کنند سبز کنند درون این شهد ازا به اندازند که سیمت دارد و سفوف سیاه که در
علاج الامراض معجالة نافعه مرقوم نموده ام عمده جزو ادویه است برای اسهال و بردن آشک
بی نظیر است و تیز و مرقوالنج که ادویه کثیر المقدار در معده مکث نمیکنند و بقی برانند در ترکیب
بعضی اصلاح استعمال نموده ام بسیار نافع یافتم و عمل اطبا هند بر این بسیار است و بطرق
متعدده استعمال نمایند و او در بفتح دال مهمله و الف و ضم دال مهمله ثانی و سکون را مهمله اسم
صفدع است و اژم بدال مهمله و الف و کسر ژا معجمه هندی و میم اسم انار کوهی است و اکثر آن
ترش شدت مثبوت قابض شکم و ضم و شهی و مقوی دل و صفرا را معتدل سازد و معجون مجرب و الد
ماجد در علاج الامراض و عجالة نافعه مرقوم است که جزء اعظم ان واژم است در تسکین خفقان حار
و منع صعود و بخره و تقویت دل بدیل است و شیرین آن دافع اخلاط ثلثه و اژمی سار
بفتح دال مهمله و الف و کسر ژا هندی و میم و سکون یا تحتانی و سین مهمله و الف و را مهمله و آن
دافع فساد صفرا است و راقم این حروف هندی استعمال نموده و در تقویت و کسر حدت صفرا
مفید یافته و قابض است و در سفوف هندیه مسهل ملینه نیز داخل است بسبب تقویت معده و دل
و اصلاح ادویه مسهله و نیز معصر اعانت بر اسهال مینماید و آن اسم انار دانه است و ار یا ال

بست و چهارم و پنجم این باید خورد
و نباید خورانند تا اگر در روز پنجم
فصل روز دوم را چون نباید خورانند
است که مجرب دیده ام
بخورانند لیکن مجرب بر آید کم
چون نزد ایشان وزن مقرر
چهار پیسه رایه است و یک حصه
که هر یک سه ماشه می باشد تقسیم
می کنند و هر حصه هر روز میخورانند
چنانچه در فصل آینده بیان

۹۷

مهمله والف وکسر راء مهمله وسیم والف برگ درخت انار است نوعی از سنبل گویند واکهه
بفتح دال مهمله والف وکاف وهاء هندی سرد وگران ویلین ومقوی مبصر ومبهی ودافع تپ وتشنگی
وتنگی نفس وفساد باد وصفرا وخون وبرقان ودشواری بول وسوزش اعضاء ومصلح شراب
ترش وی دافع فساد بلغم وامد کی صفرا زیاده کند **فصل الباء الفارسی** وپهر یا بضم دال
مهمله وفتح باء فارسی وسکون هاء وکسر راء مهمله وياء تحتانی والف نام گلی است منهوکه سرخ وزرد و
سفید میشود واکثر در هنگام وسط النهار می شگفد وسبک وقابض شکم ودافع فساد بلغم وباد و
صفرا **فصل الجیم الفارسی** جهنا ورنا بفتح دال مهمله وتشدید جیم فارسی وکسر هاء ونون والف
وفتح واو وسکون راء مهمله ونون ثانی والف تلخ وهنگام هضم تیز وخشک وباد انگیز ودافع
سرفه ودملها وشور وفساد بلغم وصفرا وچشم **فصل الزاء المهملة** وبهر بفتح دال مهمله و
سکون راء مهمله وفتح باء موحده وهاء وسکون راء مهمله ثانی خسی از نوبت ودر بحث لام بیاید
فصل السین المهملة وسمول بفتح دال مهمله وسکون سین مهمله وضم میم وسکون واو
ولام عبارت است از ترکیب هر دو پنجول که در حرف پا گذشت مشتهی طعام ودافع فساد صفرا و
بلغم وتنگی نفس ومرفه وحابس حرق ودافع تپ ونفخ ودرد شکم ودرد پهلو وسپرسا بضم سین مهمله
وسکون سین مهمله وراء مخفی وفتح باء فارسی وسکون راء مهمله وفتح سین مهمله والف اسم گیاهی خوردنی
یعنی دشوار بود مساس کردن بآن بسبب آنکه خار بسیار دارد **فصل الکاف الفارسی** گدمکا
بضم دال مهمله وسکون کاف فارسی وکسر دال مهمله ثانی وخفاء وفتح کاف والف اسم دوایی است
فصل اللام دلدل بفتح دال مهمله وسکون لام وفتح دال مهمله ثانی وسکون لام ثانی اسم
پیل است **فصل المیم** ومنا بفتح دال مهمله وسکون میم وفتح نون والف اسم دوا است **فصل**
النون دندانه بفتح دال مهمله وسکون نون وفتح دال مهمله ثانی

و سکون نون و فتح دال مهملهٔ ثالث و الف و نون مفتوحه و ها ساکن
نهالش از یک گز کم و زیاده و برگش مشابه برگ کوکنار و پوست هر دانه او سه پهلو در هر پهلو
او یکدانه چون پخته شود خود بخود ترقیده دانه بیرون آید و رنگ سفید اندکی مایل باغبره و اکثر بی
سفید سخت و صاف و براق بقدر معصفر در طولانی و از و عریض اکثر زمان در سهیل
اطفال گهٹی کنند و اهل یفتح دال مهملهٔ و سکون نون و فتح ها و سکون لام اسم کوست **فصل**
الواو و نا بفتح دال مهملهٔ و سکون واو و فتح نون و الف بعوض واو میم هم آمده است یعنی دنا گویند
قسمی از مرزنجوش است گلی است هندی گلهای او سبز باشد برگش بسیار خوشبو گرم است و بعضی
معتدل نوشته اند و مصدع محرورین اکثار بوئیدن او خشک دماغ آرد دافع زهر و خون
و اخلاط ثلثه و جذام و غثیان و دوده صحرائی اسهال آرد و بدن را قوت بخشد و درین لفظ
بعوض الف یا هم آمده است **دوب** بضم دال مهملهٔ و سکون واو و با موحده و با ضافه راء مهملهٔ
بعد واو و الف بعد با موحده یعنی دوربا نیز آمده قسم دوم سبتا گویند یعنی سفید سرد و دافع
جوشیدگیها و فساد بالغم و صفرا و خون و تشنگی و سوزش اعضا و دوی بضم دال مهملهٔ و سکون
واو و کسر دال مهملهٔ ثانی و خفاء و سکون یا رتحتانی دگد بکاف نیز گویند گیاهی است دو قسم بود قسم
اول برروی زمین افتاده میباشد و برگ سبز و شاخهای بسیار بارک بود سبز و برگ کوچک
بسیار بود مثل کنجد و چون شاخ او را بشکند رطوبت سفید مثل شیر برمی آید لهذا بدین نام
نامیدند و درین بقدر یک شبر و کم و زیاده ازان بود و قسم دویم شاخها سخ رنگ و از
زمین کم و زیاده ازان بلند بود لیکن قسم اول بهتر ازوست گرم و خشک و گران و مهی و دافع
فساد باد و بالغم و جذام و کرم شکم و مجلل و نفاخ و قسمی ازین بسیار سبزی و قسمی دیگر از رود جیها
و ناهیت و خواص بجای خود نوشته شد **فصل الهاء الهوز** دستیا بضم دال مهملهٔ و خفاء

مسهل است و بدل ایارج و بلیله و هلیله و آمله و بنفشه و گلقند و شیرخشت و روغن بادام و روغن بنفشه و روغن گاو و روغن کنجد و روغن گل و روغن بید و روغن نیلوفر و روغن خیری و روغن سوسن و روغن نارجیل و روغن زرد چوبه و روغن زرد و روغن کدو و روغن خربزه و روغن خیار و روغن خیارین و روغن تخم خربزه و روغن تخم کدو و روغن تخم خیار و روغن تخم خیارین و روغن تخم کاهو و روغن تخم خرفه و روغن تخم بادرنجبویه و روغن تخم بادرنگ و روغن تخم ترنج و روغن تخم نارنج و روغن تخم لیمو و روغن تخم انار و روغن تخم سیب و روغن تخم بهی و روغن تخم امرود و روغن تخم انجیر و روغن تخم شفتالو و روغن تخم زردآلو و روغن تخم آلوبالو و روغن تخم آلو و روغن تخم گیلاس و روغن تخم بادام و روغن تخم پسته و روغن تخم فندق و روغن تخم چلغوزه و روغن تخم بلوط و روغن تخم شاه بلوط و روغن تخم خرما و روغن تخم انجدان و روغن تخم کرفس و روغن تخم شبت و روغن تخم گشنیز و روغن تخم رازیانه و روغن تخم بادیان و روغن تخم کرویا و روغن تخم کرفس و روغن تخم شبت و روغن تخم گشنیز و روغن تخم رازیانه و روغن تخم بادیان و روغن تخم کرویا

مادت دور و دراز خالی از
صحبت نیست شرط مفت
در سه چهار روز اول بعوض نشینند
تا مسهلات مفتوح در طوبات رقیق
شوند و مواد استعداد اندفاع
بهم رسانند اگر مریض قوة و تحمل
داشته باشد هر روز تعویق باید کرد
و اگر ضعف بسیار غالب باشد
احتیاج بعرق نیست مقدور را بجا دارند
و عرق نکنند که بهتر است
و اگر ضعف چندان

و کسر ثار خوقانی و فتح یار تحتانی مشدد و الف اسم جنس کاکولی که قسم دویم کاکولی است و هن جواسا
بفتح دال مهمله و خفاء او سکون نون و فتح جیم و واو و الف و سین مهمله و الف قسمی از جواسا است
و موافق بخواص او و هان من بفتح دال مهمله و خفاء او الف و کسر میم و سکون نون و هتون
بر گویند بفتح دال مهمله و خفاء او تشدید نون ثانی و رختی است خارناک رمخت و سبک و دافع
فساد بلغم و صفرا و خون و سرفه و هو بفتح دال مهمله و خفاء او سکون واو و رختیت خارناک
سرد و دافع فساد صفرا و بلغم و بواسیر و زردی بدن و هاوه بفتح دال مهمله و خفاء او الف و
فتح واو و سکون ثانی شجریست که گلش استعمال آید تیز و گرم و زیاده کننده کف همه نوع
اسهال را نفید است و ریشهاء نافع بود و هاوی بفتح دال مهمله و خفاء او الف و فتح واو و سکون
یار تحتانی و رختی است که گلش مستعمل و از اوراق تکی نیز گویند بفتح دال مهمله و خفاء او الف و فتح
تاء فوقانی و کسر کاف و سکون یار تحتانی قابض و تیز و رمخت و سرد و سبک و حابس اسهال و دافع
فساد صفرا و خون و زهر و کرم شکم و جوشیدگی و بثره بقدر مسکه است و بیرون آمدن مقعد را سود دارد
و خون حیض و بواسیر باز دارد و بعضی معتدل نوشته اند و هتور را بفتح دال مهمله و خفاء او ضم تاء فوقانی
و سکون واو و راء مهمله و الف نهال او بقدر یک گز و قدری زیاده و کم از ان در شاخهای بسیار
دارد مثل بادنجان خورد در فرح میباشد و برگش شبیه ببرگ جعاسی و ثمرش بقدر کرد گان
و قدری زیاده ازان و خارناک مثل بارید انجیر و در جوف او دانهاء او دو قسم میباشد یکی را
گل و برگ او قمع سیاه باشد و دوم را سفید قسم اول گیاه است و در افعال قوی و گل سرد و مثل
بوق گرم است و گلوان و مشتهی و مقی و مغثی و برافروزنده رنگ و دافع تپ و جذام و دمامیل و
بثور و فساد بلغم و زهر و جرب و کرم شکم و منافع بسیار ازین ذکر نمایند و سم است و مهلک و
بائی هر قسمه است و تخم پنبه عوض تخم او چون تخم پنبه بقدر سه چهار دام در اب سائیده بخورانند

ناه فرنگ شاه نوشته و در برهان بالغ
ضعف شده مهلک زانجا و جمعی
لذ جهال بعضی را کرام پول بدان
نام راه نفس نموده هلاک کردند
دیگر در برگی در آورده سرانرا
با سه انبه بسته بردارند و بخار داده
بگیرند که بدان عرق شود عضو
علیل را بخار دهند تا
بخار بشستان عضو بر آرد و بهتر
علیل را دهان شود و صبر کنند

سر تمام بخار بر آرد و عرق تمام شود
و بخار است خود را بخار دارند
و ناعوق و از زبانهای خود را صاف
حرکت کنند و بقدر مطلوب بیاشامند
و بنابیع عرق را از بار خشک
خورد و بیشتر بعضی از بیخ ارتی
خورد و بیشتر بعضی از بیخ ارتی
و بخار بگیرند بعد از عرق کردن
می نشانند و بار برای روز
اول کم و روز بعد بیشتر
بیخ چوبی علیحده جوشانیده
و اب از ان سرد کرده
و اب از ان برای
و بگیرند بعد از
سه روز بود و باشد

عوض برگ او برگ دعوض گل گل و خاصیت او بیشتر در تخم او نوشته اند اگر تخم او را که سیاه
باشد در خانه نگاهدارند باعث ازدیاد محبت و ابادانی است و نیز اگر او را خشک ساخته هر روز
شش درم با سه تخم بخورند تمام موی سفید برنگ اصلی برآید و تخم او خشک کرده
و سائیده صد و شصت درم و هشتاد درم روغن گاو در ظرف پاک مجون کرده و سرش
محکم و استوار کرده در شمالی و برج نهند چهل روز بعد ازان غسل کرده و قدری تصدق داده
و از میان شمالی برآرد و هر روز بقدر یکه بدو انگشت برآید ناشتا تا چهل روز بخورد و غذا شیر
و برنج سازد و از ترشی پرهیز کند قوت اعضا و هر موی سفید نشود و مهی باشد و ممسک بود
و اگر دو هسته سیاه نیکو سائیده با شیر بز و پاره نبات با شکر تری آمیخته بخورانند و عورت عقیمه بخورد
حامله گردد و گل دو هسته در عفران سائیده با روغن گاو آمیخته و قدری خون خود در رو
کرده ازان در میان دو ابرو خود بمالد هر کس او را ببیند از و ذکور و اناث مطیع او گردد و اگر زنی
میان پیشانی کشد شوهر او را دوست دارد و نیز اگر زن عقیم تخم دو هسته سیاه را سائیده با
شهد و روغن گاو هر روز بخورد حامله گردد و هنبا بفتح دال مهمله و خفاء و سکون نون و باء
تحتانی و الف رمحت است و هنگام هضم شیرین و سرد و معتدل در خشکی و تری و سبک و قابض و
شکم و مدر بول و مقوی دل و مشتهی طعام و گوارنده آن و دافع فساد باد و صفرا و بلغم و خون و
تنگی نفس و سرفه و تشنگی و بواسیر و قاتل کرم شکم و مقلل منی هم گشنیز است و هول کدم بضم
دال مهمله و خفاء و سکون واو و لام و فتح کاف و دال مهمله و سکون میم قسمی از کدم است
و همامسه بفتح دال مهمله و خفاء و فتح میم و سکون الف و فتح سین مهمله و سکون او و ضم میم
نیز گویند بعد الف دو ها در کنار آبها روید نباتی است بزمین افتاده میباشد خار دار مثل
جوانسه و گلها بر خارها میروید در ابتداء سبز کوچک از غب التعلب خیار و دار بعد ازان بشکفد

مزوم شده انیس گرنجنده
چوب جنبی صد و پنجاه مثقال
میرزی کبر هر مثقالی از ان شش
و گل شنبر و در بعضی رسائل
اطبا و نیک صد و شصت
مثقال و در بعضی شصد مثقال
مزوم است پس جمله تخم چنبه
را بیست و یک حصه از استعمال
در روز یک حصه از اصل تخم چنبه
بجوشانند و بعد از استعمال

که هفت مثقال و نیم که مقدار
و سطیت از تخم چنبی گرفته
مثل باقلا خورد کوچک کرده
در یک نیم اثار آب بوزن تبریز
بجوشانند تا بنصف آید و در بعضی
نسخها مذکور است که در دو اثار
آب سنگ شاه بجوشانند تا چهارم
حصه بسوزد و عمل بعضی اطباء
بر انست که در سه اثار آب
بوزن تبریز بجوشانند

تا بنصف آید پایین
بجوشانند تخم چنبه بیشود
چنانچه تخم بالبان
طبخ تمام شود مریض
گذارد سیده با مجلم هر گاه
سر دیگ بردارد با خار
بالای دیگ گیسنا ده

ور دهنری آورده طعم رخت دتیز دارد و گردش سروتپ و اثر زهر و باک را دور نماید و استسقا
زقی و سیلان منی و بیهوشی را دفع آرد و رقم اکثر در ادویه تصفیه خون مستعمل دیده بعضی در خواص
مشابه بجواسا نوشته اند و قسمی ازو میدانند بعضی سکاع و باد آورد نوشته اند و بعضی گرم و
خشک در دوم و بعضی معتدل مینویسند و چون آس کرده گرم نموده طلا کنند بر دلها سخت

تحلیل آن نماید **دهو** بفتح دال مهمله وضم ها وسکون واو اسم لاک است **وهتری پهل** بفتح
دال مهمله وخفاء ها والف وتشدید تا ر فوقانی وکسر راء مهمله وسکون یا تحتانی وفتح با موحده
وخفاء ها وسکون لام اسم آمله است **وهونی** بفتح دال مهمله وخفاء ها والف وفتح واو وکسر
نون وسکون یا تحتانی اسم برنی است وهمنی بفتح دال وسکون ها وکسر میم ونون وسکون
یا تحتانی اسم کنائی خورد است وهیر ابفتح دال مهمله وسکون ها وفتح راء مهمله والف اسم میدان است
وهیر بکسر دال مهمله وخفاء ها وسکون یا تحتانی وراء مهمله اسم رکهیک است **وهامی** بفتح دال مهمله
واو والف وکسر ر فوقانی وکاف وسکون یا تحتانی **ودامی** بفتح دال مهمله ها والف وبا تحتانی
نیز میگویند سرد است ومزه تلخ دارد وسبک و نشنگی برباید واسهال بازدارد و زهر وکرم دور کند

فصل الیاء التحتانی

دیودالی بکسر دال مهمله وسکون یا تحتانی وخفاء واو وفتح دال
مهمله وسکون الف وکسر لام وسکون یا تحتانی اسم بندال **دیودار** بکسر دال مهمله وسکون یا تحتانی وخفاء واو وفتح دال
مهمله والف وخفاء راء مهمله وبعضی یا تحتانی بعد از راء مهمله اضافه نموده اند یعنی **دیودارو** اسم
درخت است واطلاق برچوب وی کنند تلخ وچرب بود وگرم باشد باد و بلغم وقبض و بواسیر و تپ
دفع نماید **دیرگهه مولا** بکسر دال مهمله وسکون یا تحتانی وراء مهمله وکاف فارسی وآخر ها وسکون
واو وفتح لام الف اسم سال برنی است وچون این دو اسم دراز و بزرگ داز لهذا
باین اسم مسمی گشته **دیومن** بکسر دال مهمله وسکون یا تحتانی وواو وفتح میم وسکون نون اسم

دیوتل بعضی یک پیاله بقول بعضی دو پیاله
دیم بقول بعضی دگر دو پیاله و
یم بوشنده و برگاه پیست و یکروز
ام شود فعل این پنج را گاز یکبار
وشانیدن حاصل شده است
بار دیگر بوشانند و بنوشانند پنجروز
ام شود و در دستور العمل چوب پنج
از موافقات حکیم عماد الدین محمود
مرقوم است که هر روز نهشت مثقال
پنج چینی در ده سیر آب بجوشان

آرد بری در دو سیر آب بجوشان تا چهار
آرد چوب بنوشد و بنوشانند و بزرگ بود
آرد سنجابش بخار بنوشد و باشد
آرد سنجابش بخار بنوشد و بنوشانند تا بهفت سیر و نیم
بجوشانند تا بهفت سیر و بنوشند و بنوشانند
آرد بیکبار بنوشد و بنوشانند تا سه روز
رسایل شناخت این چهار طایفه
معمولی خاندان خود گرفته جناب
نفرت آب حضرت خاتمه
قبله و کعبه جلد اجود جوهر در علاج
الامراض وعجائب نافعه بدان
نصیح نموده اند نقل
سنبر بجون ابرو نقل
وقدس مع آن است
وزن کار در زیر بکثقال چوب
در دیگ بکثقال
بنقال

مهابید است دیرکهای بکسر دال مهمله وسکون یاء تحتانی وراء مهمله وفتح کاف فارسی وخفاء و
والف و یاء تحتانی یعنی بزرگ کنندهٔ حیات اسم مهابید است دیرکهه مول بکسر دال مهمله وسکون
یاء تحتانی وفتح راء مهمله وسکون کاف وخفاء وضم میم وسکون واو ولام اسم جواسات است

باب الدال المهملة الهندی فصل الالف دُابه بفتح دال مهمله هندی والف وفتح
باء موحده وهاء هندی قسمی از گیاه است دافع دشواری بول وسنگ مثانه ودافع فساد صفرا
وبلغم وخون ودرد مثانه وتشنگی وامراض مقعد **فصل النون** دُندس بکسر دال هندی
وخفاء نون وکسر دال هندی ثانی وسکون شین معجمه در شکل مشابه به بهی وپوست او سبز واهل
هند همراه گوشت وبی گوشت پخته میخورند وبهتر از کدو میدانند دافع صفرا وسریع الهضم است
فصل الواو دُودُی بضم دال هندی واو مجهول وکسر دال هندی ثانی وسکون یاء
تحتانی یعنی حب النیل دافع فساد صفرا وبلغم وبواسیر وکرم شکم ومقعد وباد گوله وفساد زهر
دُودُکا بضم دال مهمله هندی وسکون واو وفتح دال هندی ثانی وفتح کاف والف اسم دوری
است بضم دال مهمله هندی وسکون واو وکسر راء مهمله وسکون یاء تحتانی غلبه بلغم وکف وتلخه
وبواسیر وکرم شکم وگوله واثر زهر را دفع گرداند **فصل الهاء** الهوزدُهاڈهون بفتح دال
مهمله هندی وخفاء والف وفتح دال هندی ثانی وخفاء وسکون واو ونون نام درختی است
دافع بلغم وباد وزهر وجذام وبواسیر وسپنات دُهاک بفتح دال هندی وخفاء وفتح الف وکاف
ساکن اسم پلاس است **باب الراء المهملة فصل الالف** راب بفتح راء مهمله والف وباء موحده
هندی اسم شکریست که هنوز تر باشد وآبش بخشکی نگراییده باشد گران ومقوی اعضا است
ومدر عرق ومولد اخلاط ثلثه ومصفی بول است راج انبر بفتح راء مهمله والف وجیم ومد همزه
وخفاء نون وفتح باء موحده وسکون راء مهمله میوهٔ هندیست شیرین وسرد وقابض شکم ودافع

دارند اخته دعوی فهارس
کسر بفتح ودر آخر ها باشد
باد و پیچش شکم ودرد پهلو بسکند
زنان که بچه نمی زایند
چهار مرحله بفوز دهند
آشامند
دافع صفرا
بجای آب
بطریق قهوه
بجای آب
بجای
صرف نمایند
چوب چینی
زیره سیاه
بطریق سابق
بجای
مصروف نمایند

چراج ضروری مثل دوشیدن
موذن وخزدان
ازین گرفته جامه
وخزدان
روز یک یک ماشه
جا افزوده
اول ازین
درچوب چینی
بتار مشهود افزوده
دانکه مرقوم شد اکثریست

غرض هم امور
زیاده دکم هم
برای خوردن
دالاکای
برای طبیب
انچه ما قال

فساد بلغم و صفرا راسن بفتح راء مهمله و الف و فتح سین مهمله و سکون نون و واو و سن باضافه
واو بعد راء مهمله نهالش بقدر دو خت کنار و زیاده ازان و دیر پائیست در دو سه سال
ضایع شود و اگر نهالش جای بنشاند زود نشو نما پذیرد و برگش بر شاخهای باریک او
از هر دو طرف روید مثل برگ املی و از و اندکی درازتر و درخشش زیاده روپوس راسن صاحب
تحفه نوشته که نیخ است و در هند هم بعضی در میان راسن و روپوس فرق میکنند در ظاهر
حال آنکه هر دو یک اند و بالجمله روپوس که مشهور است چهره او نوشته شد و پهلی او شل پهلی لوبیا
دارد و گل او از بالای بنفش و از درون سرخ و زرد و سفید و برگش تو در شب جمع شوند و
صبح جدا گردند و بعضی سرد و شیرین نوشته اند سفید و زرد و سرخ و کبود چهار نوع مرقوم ساخته
اند و ظاهر از این انواع بسبب اختلاف گل است و بعضی گویند قوت انسان کم کند و بهار
گلهای او خالی از کیفیت نیست و چون برگ او سائیده بر اورام منفجره ضماد نمایند
جذب ماده را تقویت نماید و بیرون آرد تلخ و گران و دافع فساد باد و بلغم و اماس
اعضا و تنگی نفس و باد و رکت پت و خلجه و استسقا و هاضم ماده خام راسی بفتح راء
مهمله و الف و کسر سین مهمله و سکون یاء تحتانی اسم روپوست راج جامکه برائی مهمله
مفتوحه و الف و جیم ساکنه و فتح جیم ثانی و الف و فتح کاف و هاء هندی بطعم تلخ
و خشک و گران و قابض شکم و باد انگیز و بعد از هضم فضله بیشتر دهد و شهوت باه کم کند
و شیر بفزاید راج ہنس بفتح راء مهمله و الف و سکون جیم و فتح هاء و خفا نون
و سین مهمله پرسیاوشان است رائی بفتح راء مهمله و الف و کسر همزه و سکون یاء تحتانی
تند است و تلخ و گرم و خشک و دافع فساد بلغم و جرب و جذام و جوشیدگیها قاتل
کرم شکم و مشتهی طعام و بهم رساننده رکت پت بعربی خردل گویند رانگ بفتح

احتیاج بیانش نیست
پوسته اما تجربه پس
و حکمت آن از روی
بخورند و تجربه است
محصلی خاندان پسر خیر
راقم گوید که این طریق

فصل

در بیان طریق دیگر
خوردن چوب چینی
آورده هر گاه از خوردن این نیخ
انفراخ دست دهد طبیب حاذق

راسنا سب است سیر عرق چوب چینی
با سفوف تخم چینی
با جلاب آن یا سفوف تخم چینی
با جلاب آن یا حریر رائی او
با صوب معلوم شود استعمال
آرد و فتح اینها و آخر این سالمه
مقرر میشود و اگر چوب
و سنا یا سب نشود از اینها
بسیر بطور طبخ استعمال کرده
خشک سیاه و پوسیده

فصل

در بیان طریق دیگر
داخل سازد

راء مهمله و الف و خفاء نون و کاف فارسی و **رانگ** نیز گویند بعد از نون دو کاف فارسی گرم و خشک مبک بلین و مقوی نظر و دافع کرم شکم و زردی بدن و تنگی نفس و اندک صفرا آرد بعربی رصاص گویند **رال** براء مهمله و الف و لام تلخ و در مخلط سرد و گران و قابض است دیو و جن و جوشیدگی اعضا و دامیل و شور و تب و ترقیدن پاشنه دفع نماید و حابس عرق بعربی بقار گویند نزد بعضی و اکثری قیر گویند ظاهر همین معلوم میشود **راج نیو پهل** بفتح راء مهمله و الف و سکون جیم و کسر نون و سکون یاء تحتانی و ضم باء موحده و سکون واو و فتح باء فارسی و خفاء ها و سکون لام اسم لیموشیرین است گران دافع فساد صفرا و باد و تر در اقسام سرد و سکن حرارت و تشنگی و مقوی دل و مفرح آن **رای بیل** بفتح راء مهمله و الف و کسر باء تحتانی و باء موحده و سکون یاء تحتانی و لام اسم بیل است و گویند اسم رای بیل برلست **رای پتیل** بفتح راء مهمله و الف و خفاء یاء تحتانی و کسر باء فارسی و سکون تاء فوقانی و سکون لام **راسون پتیل** بفتح راء مهمله و الف و فتح سین مهمله و سکون واو و نون قسمی از پتیل اند که بفارسی برنج گویند و در بار کذشت **راشنا** بفتح راء مهمله و سکون الف و شین معجمه و فتح نون و سکون الف گرم و تلخ و در یرقان مضر بود و زهر و باد و خون و سرفه دور کند و استسقاء و بلغم دفع نماید و ناضم باشد و راشنا سه نوع بود یکی انکه برگ بود دوم بیخ سوم گیاه و نوع آخر بکار نیاید **راهم** بفتح راء مهمله و الف و میم و فتح سین مهمله و سکون راء مهمله قسمی از سرکنده است که شبیه بنشکر در صورت و برگ بود بسیار سخت است **رای دوری** بفتح راء مهمله و الف و سکون یاء تحتانی و فتح دال مهمله و ضم آن اقرب و سکون واو و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی اسم

طبق ۱۰۵

۱۰۵

عمل کند و درین طبق اجتماع
بیند کرده طعام و شراب آب چوپ چینی
داخل کنند و درین مدت طعام را
نیم نمک سازند و از میوها و ترشیها
و لیمو بها و جاع و لبنیات احتراز
نمایند اما بعد از اتمام این بیخ
بعد دو روز طعام را تمام نمک کنند
و از میوها خربزه شیرین و انار
و از ترشیها از ترشک از سبزیها
اسفناج بعد از خوردن
این بیخ منعی ندارد

و از لبنیات ماست خصوصا
و از میوه بعد از اتمام این بیخ

جیونتی است **راشت کاکولی** بفتح راء مهمله و الف و خفاء شین معجمه و سکون تاء فوقانی هندی و فتح کاف و الف و ضم کاف ثانی و سکون واو مجهول و کسر لام و یاء تحتانی اسم برهمنا است **راکنی** بفتح راء مهمله و الف و فتح کاف و کسر نون و سکون یاء تحتانی اسم مدک پرنیست **راج برچهه** بفتح راء مهمله و الف و سکون جیم و کسر باء موحده و راء مهمله و تشدید جیم فارسی و ها یعنی بهترین اشجار ها اسم التماس است **راج بمبک** بفتح راء مهمله و الف و سکون جیم و فتح نون و سکون میم و فتح باء موحده و کاف اسم راج نیبو پهل است **راج آمر** بفتح راء مهمله و الف و سکون جیم و مد همزه و تشدید میم و سکون راء مهمله اسم انباره بزرگ است سرد و شیرین و قابض و دافع تلخیه و کف است **راج کوشاتکی** بفتح راء مهمله و الف و سکون جیم و ضم کاف و سکون واو و فتح شین معجمه و الف و تاء فوقانی و کسر کاف و سکون یاء تحتانی قسم بزرگ تورئ است

فصل التاء الفوقانی

رتن جوت بفتح راء مهمله و تاء فوقانی و سکون نون و ضم جیم و سکون واو و تاء فوقانی اکثر اطلاق رتن جوت بر دو چیز است یکی انکه برتره که آن بیاره می دوانند و اهل هنود اکثر آنرا بخته میخورند لعابیت بسیار دارد دوم نجی است که نهال آن کوچک بود و در اوده مستعمل میشود و نیز نباتی است که از طرف کوهستان می آید از اسم رتن جوت گویند دوای هندیست برگ سبز و شاخ سرخ و زرد و آنرا آورده و سوخته با روغن کنجد امیخته بر سر بمالند سفید را در دو هفته سیر دگو کنده باشد گویند اسم ابو خلسا است که بفارسی هوجوبه نامند و بالفعل عوض او خلسا همین را استعمال میکنند **رتنالو** بفتح راء مهمله و سکون تاء فوقانی و فتح نون و سکون الف و ضم لام و سکون واو و بحذف نون مشهور است یعنی رتالو در هند متعارف است و خالی از مزه نیست

صحت مزاج تقویت
بفرح و بدن و سایر قوی بنماید
بگیر مزچوب چینی یک یا یکم مثقال
از کار و تراشیده و چای خطائی
بنکوفته یکمثقال دارچینی بادیان
خطائی بنکوفته هر یک نیم مثقال
در گلاب بکوب تر نمایند دوا
بکن تا خشک شود پاشا نند
تاریخ باز صاف نموده بعد از ان
که عدد از صده نخدار شده باشد

۱۰۶

شیرین و سرد و در یرقان بلغم بود و کوفت بدن و صفرا و حرارت را نافع است و منی بیفزاید و
قوت بدن بخشد و فربه سازد **رتن** بفتح راء مهمله و تاء فوقانی و سکون نون اسم جواهر است
و از مطلق او مراد الماس است و الماس جامع هر شش غره است **فصل الجیم الفارسی** چهیا
براء مهمله مفتوحه و تشدید جیم فارسی و خفا ر هاء فتح یاء تحتانی و الف یعنی نگاهدارنده
از رحمها اسم نسوت است **فصل الدال المهملة** رد بکسر راء مهمله و فتح دال مهمله
که بزبان سنسکرت راسی گویند سرد و گران و مقوی اعضا و دافع فساد و صفرا و بلغم
و افزاینده منی و در حالت بضم تیز و شیرین میگردد **ردونتی** بضم راء مهمله و دال مهمله
و سکون واو و خفا ر نون و کسر تاء فوقانی و سکون یاء تحتانی از رستنی عظیم النفع هندست
بگه پنجتر روز بر شنبه واقع شود رفته و سایه خود بر و نیداخته با بیخ و گل و شاخ برکنند و بیخ
در شنبهم نگاهدارند و در سایه خشک کرده تا یک طانک نبات یا عسل امیخته هر روز بخورد
تقویت باه نماید و اگر در شیره درخت کیله بیست و یک تسقیه داده کهرل کنند و هفت تسقیه
در عرق منڈی بدهند و باد و برابر نبات در شیر بیخ کیله بقوام آورده جلاب سازند و ردونتی
مذکور در قدری روغن گاو بریشته در جلاب مذکور کنند و الایچی و قرنفل از هر کدام
یکتولہ و نیم نیم تولہ مشک و کافور اضافه نموده بقدر سه طانک گولی بسازد با شیر که اول
جوشانیده باشد هر روز بخورد در تقویت باه فایده نمایان دهد و نیز اگر دوباشه با شکر
امیخته هر روز بخورد همین فایده دهد **رداچه** بضم راء مهمله و تشدید دال مهمله و فتح راء
مهمله ثانی و سکون الف و جیم فارسی و هاء مخفی مشهور است و هنود از وی تسبیح میسازند
و او را متبرک میدانند تلخ و تیز و گرم بود و کرم معده و زیادتی خون با صفرا و بلغم و درد
سر و زهر و امراض طفلان را نافع است **فصل السین المهملة** رسوت بفتح راء مهمله

و سکون سین مهمله و مشهور فتح آن و فتح واو و مشهور سکون آن و سکون تا رفوقانی
تلخ و تیز و گرم و دافع فساد بلغم و امراض دهن و چشم و دمامیل و ثبور بعربی سیگویند حضضفص است
مدس بفتح را مهمله و سکون سین مهمله بمعنی شیره است و بطلق او شیره خشکرست که بعمل
مخصوص میگیرند گرم و ترست و هاضم و نفاخ و شکم برا مدرس **المجن** بفتح را مهمله و سکون
سین مهمله و فتح الف ممدوده و سکون نون و فتح جیم و سکون نون سم رسوت است

فصل الکاف

رکهیک بکسر را مهمله و کاف و خفاء ها و فتح ها موحده و خفاء
ها ثانی و سکون کاف ثانی رکهبه بحذف کاف نیز آمده و با اضافه ها بعد کاف هم
یعنی رکهبکه و معنی ان دوا را هاضم است سرد و مقوی اعضاء و مولد منی و افزاینده بلغم
و دافع فساد صفرا و خون و سوزش معده و لاغری بدن و دق و کف پیدا کند **رکت**
چندن بفتح را مهمله و کاف و سکون تا رفوقانی و فتح جیم فارسی و خفار نون
و فتح دال مهمله و سکون نون یعنی صندل سرخ شیرین تلخ سرد و گران و مقوی بصر
و مولد منی و حابس غثیان و مانع تشنگی و فساد خون و صفرا و زهر و تپ و دمامیل و ثبور
رکت شال بفتح را مهمله و کاف و سکون تا رفوقانی و شین معجمه مفتوحه و الف
و لام یعنی برنج سرخ نیک است و لبیار نافع و مقوی اعضاء و برافروزنده رنگ و دافع
فساد اخلاط ثلثه و مقوی و مدر بول و مصفا کننده آواز کلو و بهی دافع سوزش اعضاء
رکت پهب بفتح را مهمله و کاف و سکون تا رفوقانی و ضم با رفارسی
و خفار ها و سکون با رفارسی ثانی قسمی از کنیر نوشته اند و قسمی از بسکهپر نیز مینویسند ظاهرا
لفظ مشترک است که بر هر دو اطلاق میکنند **رکتال** بفتح را مهمله و کاف و تا رفوقانی
و الف و لام **رکت کند** نیز گویند بفتح را مهمله و کاف و سکون تا رفوقانی

وفتح کاف وخفار نون ودال مهمله وقسمی از پنداالوست **فصل النون**

رنگنی بفتح راء مهمله وسکون نون وخفار کاف فارسی وکسر نون وسکون یاء تحتانی تیز وگرم بود واشتهاطعام بازدهد سرفه ودمه وبلغم وتپهای بلغمی وباد دور کند ورنگنی سفید تیز وگرم تر بود باصره را روشن سازد زود هضم شود واشتها آورد وباد وبلغم قطع نماید **رنگنره** بفتح راء مهمله وخفار نون وسکون کاف وفتح تاء فوقانی وراء مهمله وسکون ها اسم ننگنره است این میوه را بادشاه فردوس ارام گاه بسیار تناول میفرمودند ازانجا که گذشتن لفظ ننگنره برزبان اقدس او ثقل واشت وشایان آداب حضور نبود که بر میوه مرغوب حضرت او این لفظ اطلاق کرده شود لهذا تبدیل اسم او نمود نام رنگنی بمیوه مذکور عطا فرمود **فصل الواو رواسن** بفتح راء مهمله وواو والف وسین مهمله وسکون نون اسم راسن است **روپاک** بضم راء مهمله وسکون واو وباء فارسی والف وعوض الف کاف هم می آید ای روپک زخت وترش وسرد ولین وتیز ومقوی دل ومعده وحافظ قوت جوانی وگوشت وپیه ومغز واستخوان ومنی ومصلح صفرا بهی مفرط ودافع فساد باد صفرا واز جمله رساتین گشته اورا روپس گویند ودر فواید مذکوره اقوی از دیگر فلفلات بغالمه وبهمن حکم رصاص طلاست **روی** بضم راء مهمله وواو مجهول وکسر همزه وسکون یاء تحتانی اسم قطن است **روس** بضم راء مهمله وسکون واو وفتح میم وسکون سین مهمله نوعی از پنداالوست ودر باگذشت **روچهه** بضم راء مهمله وواو مجهول وفتح جیم وهاء ثانی بفارسی نیله گاو گویند اغلب که بقر وحشی همین باشد بطعم شیرین وگرم تر است وصفرا وبلغم اغبرار وهو بضم راء مهمله وواو مجهول وضم هاء وسکون واو ثانی میگویند اسم هندی شبوط است بطعم قدری زخت وسبک اندکی صفرا انگیز وبسیار مقوی راقم هم

مصطلح سه مثقال از زرد

دو مثقال نبات سفید

نیم مثقال مجموع شصت

شقال بشنود تقدیر

چوب چینی وارد بشتر

سطور بعمل آرند سقوفی

چوب چینی

زیر بیمحه هاشم آرد بخت

رطوبت معده وبرودت آن و

نیت طبع سرد با بفتح وقراقر با

پیچش وخون با دنبا سد بسیار

مفید است ومجرب نوشته

صفت آن عود قماری

خاقله کبار خاقله صغار پوست تنج

پوست پسته آرد مقشر گلرخ

زنجبیل بریان زیره سیاه زرد

هریک دو مثقال

۱۰۹

چوب چینی بست مثقال بشتر

سفوف ساخته قدر چوب چینی در

۱ مثقال نیم مثقال است نقاوت

مسطور قدر شربت ومدت تعین نمود

بکار برند باعرق بارتنگ گلاب

شربت چوب چینی

بنکته صاحب اشک پیچیده بود

وذکر آنجا بر رسیده **صفت**

آن چوب چینی دو توله برگ

شیشم خاب پوسته بادام

نسخه دو توله تا ۲

نوشته عمل بعضی نوشته

نوشته این او دیم را نیست

در اثر آب تر کرده

هریک اثر آب بجوشانند

حلوای چوب چینی

که در دماغ و مفاصل تجربه درآمده

صفت آن بگیر تخم چینی کوفته بیخ چینی کوفته سنبل الطیب کوفته هر یک سه درم تخم خربزه مغز تخم کدو مغز تخم خیار مغز تخم بادرنگ مغز تخم بادام مغز تخم پسته مغز تخم فندق مغز تخم صنوبر مغز تخم نارجیل مغز تخم چلغوزه مغز تخم شاه بلوط مغز تخم مغز هر یک سه درم تخم خشخاش سفید تخم خشخاش سیاه تخم کاهو تخم بادرنگ تخم خیار تخم خربزه تخم هر یک سه درم تخم بالنگو تخم شاهدانه تخم هر یک دو درم تخم کاسنی تخم بادیان تخم هر یک یک درم تخم کرفس تخم هر یک نیم درم تخم کشنیز

پاک نماید **باب الزاء المعجمه فصل الراء المهمله زرکی** بکسر زاء معجمه وسکون راء مهمله وکسر کاف وسکون یاء تحتانی اسم زرشک است **فصل المیم زمین کند** بکسر زاء معجمه ومیم وسکون یاء تحتانی ونون وفتح کاف ومشهور بلقاف و خفاء نون وسکون دال مهمله اسم سورن است **فصل الیاء التحتانی زیرا** بکسر زاء معجمه وسکون یاء تحتانی وراء مهمله والف گرم خشک سبک ومشتهی طعام و قابض شکم وافزاینده خرد ومنقی رحم ودافع امراض نفخ شکم وباد گوله وحابس قے **باب السین المهمله فصل الالف سانبر** بفتح سین مهمله والف وخفاء نون وفتح باء موحده وسکون راء مهمله اسم سنبل است **سانبهر** بفتح سین مهمله وسکون الف وخفاء نون وفتح باء موحده وخفاء ها وسکون راء مهمله کندلون است وباب لام در اشعار ذکر لون بیاید **سارباً** بالفتح سین مهمله والف وکسر راء مهمله وباء موحده والف ثانی دواء هندیست دو قسم است هر دو شیرین وترد گران ومولد منی ودافع فساد باد وصفرا وبلغم وحابس خون حیض واسهال که باتب باشد وسارباً بفتح راء مهمله اسم کالیسر است **سارائل** بفتح سین مهمله والف وراء مهمله والف وفتح همزه وکسر میم وسکون لام وباضافه کاف نیز آمده است ای **سارائلک** حذف میم از لغه اول نیز آمده یعنی **سارائل** صاحب دار اشکوهی نوشته دواء هندیست ودر کتاب دیگر که مترجم از کتب هند بود دیدم که سنگتره است بطعم ترش وگران ودافع فساد باد وافزاینده بلغم وصفرا **سالک** بفتح سین مهمله والف وفتح لام وسکون کاف وبعد از لام واو هم اضافه نموده اند یعنی **سالوک** در گلهاند کور شد **ساگون** بفتح سین مهمله والف وفتح کاف فارسی وسکون واو ونون **ساگ** بحذف واو ونون نیز آمده است

عرق چوب چینی که ضعیف را قوی گرداند و ناتوان را توانا سازد و قوت باه چندان کند که حد ندارد و مالیخولیا و مراق را مفید بود حکیم سیح الزمان این عرق را برای نواب اعتماد الدوله تیار کرده بود و عجب و غریب برائده بود و نفعی کرد که از حیطه تحریر بیرون است و بهاء آن ۱۱۲

صفت آن چوب چینی از تر خشک یک رطل ۱۲ تولچه ۱۲ تولچه ۱۲ تولچه

سازند و شکاریان و غربا از پوستش زیر جامه کنند گوشتش بطبع شیرین هنگام
هضم و مزاجش سرد و گران و تر و بلغم افزا و دافع رکت پت **سارس** بفتح سین مهمله
و الف و فتح راء مهمله و سکون سین مهمله ثانی طایریست دراز گردن و پا و خاکستری
رنگ نزدیک بجثت خود عاشق بکمال گوشتش شیرین و سرد و تر و گران و مقوی اعضاء
حابس بول و غایظه دافع فساد باد و صفرا و خون **سانپ** بفتح سین مهمله و الف و خفاء نون
و سکون باء فارسی اسم هر جنس **سال** بفتح سین مهمله و الف و سکون لام اسم درخت
متعارف هست چوب او در مصارف هست سرد و قابض مجفف و دافع فساد بلغم و زهر و مانع
و بثور و مدخلی آتش بعربی شاج نامند **ساسرمولی** بفتح سین مهمله و الف و فتح سین مهمله دوم
و سکون راء مهمله و ضم میم و سکون واو و کسر لام و سکون یاء تحتانی اسم هندی است
ساسلیه بفتح سین مهمله و الف و سین مهمله ثانی مفتوح و سکون لام و کسر یاء موحده و سکون
یاء تحتانی و دال مهمله بعضی اسم شاذنج نوشته اند **ساندل** بفتح سین مهمله و الف
و خفاء نون و کسر دال هندی و سکون لام و تشدید آن و فتح آن اسم سلاب است
ساکه بفتح سین مهمله و الف و سکون کاف و هائی گرد بهست غلبه کف و غلبه باد بر باید و چشم را
منفعت بخشد و غثیان آورد **ساگ سریشٹا** بفتح سین مهمله و الف و سکون کاف
فارسی و کسر سین مهمله ثانی و راء مهمله و سکون یاء تحتانی و شین معجمه و فتح تاء فوقانی هندی و الف
اسم جیونتی یعنی دارو نیک ساگ آن بهترین ساگهاست **سالملی** بفتح سین مهمله و الف و لام
مفتوحه و میم ساکن و کسر لام ثانی و سکون یاء تحتانی اسم سنبهل است **سارن** بفتح سین
مهمله و الف و فتح راء مهمله و سکون نون قسمی از اجهین است **ساتون** بفتح سین مهمله و الف
و ضم تاء فوقانی و سکون واو و نون اسم سیب ترشی است **فصل الباء الموحده**

عرف چوب چینی
مصنف باره را نهایت مفید یافته
بتصویب حواس گذرانیده
حکم بطبع همین نمایند و صدقه را
موقوف دهند و طعام را مضغ کنند
بجهت تنقیه خاطر خانه مفید است
ترجمه ارزن دارچینی
سیکان از سیرت فضل الهی
سانسکرت هندی عرف ابن البیطار
بود سنجیده شد

۱۱۳

عرق از بریک یک اوقیه
مصطگی دو درم
عنبر اشهب یکدرم چوب چینی
اعلی عرق یکنصف و پنجاه مثقال
مجموع شربت را بسیه پنجاه عدد
گلاب دو درطل بنابت سفید دو
اوقیه چوب چینی را یکدرم بشب خاک
چون نخود دراره ازده و بسب را

عنبر اشهب پنج تولہ عرق
دو اوقیہ گلاب دو تولہ
مصطگی
چوب چینی
عنبر اشہب
عرق
گلاب

سپاس بضم سین مهمله و بار موحده و الف و سین مهمله ثانی قسمی از کپور است که بعربی کافور گویند **فصل الباء الفارسی سکلے** بکسر سین مهمله و سکون بار فارسی و فتح کاف و کسر لام و یاء تحتانی بعربی سمام ابرص گفتار چلپاسه شنیده در خانه که زعفران بود از انجا بگریزد و اگر او را شکافته در عضو یکه پیکان خار خلیده باشد بندند به آسانی برآید **سپاری** بضم سین مهمله و بار فارسی و الف و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی زرمخت و سرد و خشک گران دافع فساد بلغم و صفرا، و در بعضی امزجه بقدری سکر و هشتهی طعام و دافع بیمرگی دهن و تازه آن بسیار گران و نفاخ و عرق آور و مقلل اشتهاء طعام و نور چشم و شیر آب جوشانیده دافع فساد صفرا و بلغم و سپاری پاک کرده ترکیب بسیار عمده است در علاج الامراض و عجاله نافعه مر قوم است **سپت پرنے** بفتح سین مهمله و سکون بار فارسی و تار فوقانی و فتح بار فارسی و سکون راء مهمله و کسر نون و سکون یاء تحتانی اسم چهتون است ساتون نیز گویند

فصل التاء الفوقانی ستاری بضم سین مهمله و تار فوقانی و الف و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی آب درخت ستاری است مقوی دندان و معده و مضیق فرج زنان و معطر آن و گویند ستے بافراط آرد **ستاور** بکسر سین مهمله و فتح تار فوقانی و سکون الف و فتح واو و سکون راء مهمله بعد از ان بعضے یاء تحتانی نیز می افزایند مشهور بسین مهمله است لیکن اصل لغت شین معجمه و در بحث شین معجمه بیاید **ستا** بکسر سین مهمله و فتح تار فوقانی و الف **دستاو** بلی با اضافه واو مفتوحه و با، موحده و کسر لام مشدد و یاء تحتانی ساکن نیز گویند اسم شرکر است و در باب شین معجمه بیاید **ستوپلا** بکسر سین مهمله و ضم تار فوقانی و واو مجهول و با، موحده

اول سه چهار بار فرموده تقویت
به فعات بنوشند طرق دیگر
دوا مراض سوداویه و خفقان و
ضعف قلب بعد از تنقیه نهایت نافع
است و مقوی اعضاء رئیسه و معده
و حرارت غریزی است و تفریح
و لطیف خون غلیظ نماید و هاضمه
قوی گرداند و در بعضی امزجه نقاهت
مقوی باه است صفت آن
وجب چهی اعلی نیم مثقال
۱۱۴
مثقال
مثقال
مثقال

فارسی ولام الف قسمی از شکر است که بفارسی نبات گویند گران است و سرد و
دافع فساد باد و صفرا و بلغم **ستوا** بالفتح سین مهمله وسکون تا ر فوقانی و واو و الف
اسم زنجبیل است که بی ریشه باشد **فصل الجیم مع السین** بفتح سین مهملہ و تشدید جیم و کسر ان
وسکون یا ر تحتانی اسم سچرا کهار است **فصل الجیم الفارسی سچر الکهار**
بضم سین مهمله وسکون جیم فارسی و را ر مهمله و الف و فتح کاف و خفا ر ها و الف ثانی
وسکون را ر مهمله مشهور به بیجی قسم سفید رصاص نوشته اند و در پاپڑ که خوراک
هنود است داخل میشود اگر بقدر پاوده دام در یک قدح دوغ حل کرده بصاحب قبض
دهند مسکن درد است و اگر او را در آب لیمو حل کرده با قلم بر اجار نقش کنند و آن
سنگ را در آتش اخگر نهند بقدر آنکه صد بار هر دو دست بهم زنند نقشی سفید
برو هویدا گردد که به آب شسته نشود و حکیم نور الدین مجرب نوشته **فصل**
الدال المهملة سد ها رته بکسر سین مهمله و فتح دال مهمله مشدده و خفا ر ها
و الف و فتح را ر مهمله و تا ر فوقانی و ها ر هندی اسم سفید سرسون است **سد اسهاگن** بفتح سین مهمله
و دال مهمله و الف و ضم سین مهمله ثانی و فتح ها و الف دوم و فتح کاف فارسی و سکون نون اسم سندور است
سد ها کهار بضم سین مهمله و فتح دال مهمله و خفا ر ها و الف و فتح کاف و خفا ر ها و
الف ثانی و را ر مهمله نکهای گیاه بسیار گرم و در جلای چرک ریشه ها بکار اید و کشاینده
جراحت ها و مضعف اعضا **سد اپهل** بفتح سین و دال مهمله و الف و فتح
با ر فارسی خفا ر ها و سکون لام و بعوض الف یا ر تحتانی نیز آمده یعنی سد پهل
انیهم اسم بیل است **سدا گلاب** بفتح سین مهمله و دال و الف و ضم
کاف فارسی و لام الف و سکون با ء موحده گلی است مشابه به کلاف درخشش

نعمها دیده دانند — و از سر ضعفهای ناتوان — تقویت اعضاء و — تفریح و نشاط و قوت — زه مجرب است — استرخاء اعضا را و

نفع معده و رفع ضعف گرده و سود دارد
و سنگ سرده و دشانه
زیرا که دوا در بوس نمایند و
فوایدش بسیار دارد و اخلاط
چوب چینی قسم اول سی صد
مثقال را بزه سوده در پنجاه
رطل آب صاف طبخ نمایند
رطل آب بماند پس بگیرند
زرنباد اگر زرد عود هندی

گاو زبان از خشک یا د پنجاه
قاقلیا ن الصفیر شش
سا فج هندی گیا ه خشک
هر یک پنج مثقال با دیان
نا نخواه دا رچینی فرنفل جوزبوا
بسباسه پنج زرد ک بهمن سفید
بهمن سرخ شقاقل خطمی ثعلب
هر یک ده مثقال سداب
پوست تخم قرطم خولنجان
عاقر قرحا هر یک شش مثقال

فلفل سفید پنج مثقال — زنجبیل تازه دو — ا لک آبها نعناع

کلاب نے از درخت گلاب و گل بو ندارد و همیشه گل کند لهذا بدین اسم مسمی گشته
لیکن در کتب هندی بدین نام نوشته ندیده ام مگر در لفظ کوجاکه مذکور شد پتر
شنیده شد احتمال دارد که همین باشد **فصل الدال الهندی** سندهی
بفتح سین مهمله و کسر دال هندی و خفاء ها و سکون یار تحتانی قسمی از کجور است سندی بالا
نیز گویند باضافه بارفارسی مفتوحه و لام الف و شین معجمه مکسور و یار تحتانی ساکن
فصل الراء المهملة سرپهوکا بفتح سین مهمله و سکون راء مهمله و ضم باء فارسی
و خفاء ها و سکون واو و فتح کاف و الف نهال بندیست بقدر یک گز و زیاده
برگ کوچک دارد و پهلی ها کوچک بقدر نیم گره و از درون او دو یا
سه یار کوچک بر آید و کثیر الوجود است و جهو جهرو نیز گویند و قسمی از چرچره است
است تلخ و در محت و سبک دافع امراض جگر و سپرز و دامیل و ثبور و سرفه و فساد
زهر و خون تنگی نفس و تپ و راقم هم مشاهده نموده که اکثر اغزه برای اصلاح
خون و صفرا و رفع مادهٔ خارش و آتک و ثبور استعمال میکنند و درین باب
از و بیان مینماید **سرج** بفتح و کسر سین و سکون راء مهمله و جیم سماج بعوض راء مهمله
الف نیز آمده است نام درخت هندیست دافع دامیل و ثبور و فساد بلغم
و صفرا و جالی او ساخ و عرق بدن و قاتل کرم شکم **سرسم** بکسر سین مهمله و سکون
راء مهمله و فتح باء فارسی و خفاء نون و دال مهمله هندیست و مسمی دافع آماس اعضاء و
فساد باد و صفرا هم سرس بکسر سین مهمله و راء مهمله و سکون سین ثانی شرکه شین معجمه
نیز گویند بعوض سین مهمله یار تحتانی و کاف و ها اضافه نمایند درختی است که
در هند او را بادشاه اشجار میگویند و گل وی از بوی خوش خالی نیست بهار عجیبی

عرق یکشنه و نمک
و عنبر و مصطگی و زعفران هر یک
جدا در کنان بسته در میان
طشتی که عرق دران میچکد
بعد از مدتی ازین عرق را صباح
و شام یکدو پیاله جای خورند
بهم بنوشند و سه چهار قدم
راه بروند که حرارت غریزی
از خود شود عرق چرب چیز
نسخهٔ اطباء فرنگ و مستعمل در

۱۱۶

ازنک و خدام مرجع
امراض باردو مذکر سودا
و بلغم صفت آن
و بیضه شش صد مثقال
چربی چهل مثقال
بیضه را سوراخ کرده
زعفران در سر سوراخ
اندازند و سر سوراخ را بموم
بندند و بیضه را در شش سیر
آب در دیگ شش ساعت
بجوشانند معجون چینی
از مخترعات حکیم عبد والدین

دار دسرد است و دافع مامیل و ثبور و دافع فساد زهر و جوشیدگی ساری و آماس اعضا اگر
برگ سه پنجه صاحب شکوری بخورد دو دو شنبه بر گش در چشم چکاند سود مند
بود و مجرب پوست درخت او خشک کرده سائیده بر زخم پاشند بهتر سازد و اگر
در زخم کرم افتاده باشد و هر که ناشتا گل سرس بوید در دسر و سر فقه و شقیقه
و یرقان دفع کند و اگر تخم سرس سفید گل در دهن بگیرد و امساک شود بعضی
این را الحبة البنفس نوشته اند و چون تخم سرس را در آب سائیده در چشم کشند گل چشم را
برطرف سازد سرل بفتح سین مهمله و رای مهمله و سکون لام تلخ است و گرم و سبک و دافع
امراض گوش و گلو و چشم و فساد باد سرسون بفتح سین مهمله و سکون را و مهمله و ضم سین مهمله
و سکون واو و نون بفارسی سرشف گویند و از مخلم و بید
روغن کشند و شب دیه چراغها استعمال سکنند گرم بود خون و تلخ زیاده کند بلغم بکاهد
آب منی نقصان نماید و باد دفع کند و گرم شکم بکشاد و اگر افراط کند نظر کم نماید و اگر در حالت
نفاس عورت بخورد تازه و دو زخشان شود و قسمی از وسفید است که در زبان سنسکرت
انرا سد هارته گویند تند و تلخ و گرم و خشک است و دافع فساد بلغم و جرب و جذام و
جوشیدگی زبان و قاتل کرم شکم و بشتهی طعام و مولد رکت است و برگ سبز سرشف گران
و سرد است و نزد راقم گرم حابس بول و محدث ماده خام و فساد اخلاط ثلثه سرپ
بفتح سین مهمله و رای مهمله و با فارسی مشهور سانپ گوشش تر و گران و دافع کرم شکم و متعدد و افزاینده
خرد و بشتهی طعام و مقوی اعضا و پوست مار سائیده بعسل در چشم کشند نور چشم افزاید
و خاکسترش بر دوا را لثعلب طلا کنند موی بروید و از بخورش مار بگریزد و اگر بران
بندند بر آسانی زاید بفارسی مار گویند مسرکنڈ بالفتح سین مهمله و سکون را و مهمله و فتح

چوب چینی اعلی بجاه مثقال
در نسخه دیگر صد مثقال است
مراد این نسخه دو مثقال است
یعنی لا بجود و مفعول الطیب ابهاب
نقصون سبل الطیب ابهاب
سه مثقال سبل بوا مصطکی دو
عود و ملاسے ابهتر عرب
اسارون از سه درم تا سی درم
سنبل هندی عنبر اشهب

۱۱۷

بورجان از سه واحد دو درم
بشر آلد دارچینی فلفل جوز بوا
بسباسه زنجبیل قلفل از یک
دو مثقال کبابه چینی فولجان
قسط شیرین سعد کوسفه از سه کرام
دو درم سکه جعده اما سکه اوبان
در دو نخ عقر بها زر بناه تخم
گندنا تخم مسلم تخم نرجه یمین
تودری تخم اسپست خیک

مثقال مثقال مثقال در مثقال
ورق نسخه سوی
دارو ها را کوفته و بیخته
نگاه دارند پس گل
گاؤزبان بادرنجبویه
چخته گلرخ انگشت

کاف و خفاء نون و دال مهمله و الف معروف چیزیست پاپیر بکار آید سرن کتیکی بفتح سین
مهمله و فتح راء مهمله و سکون نون و کسر کاف و یاء تحتانی مجهول تا ء فوقانی و کسر کاف
ثانی و سکون یاء تحتانی قسمی از کتیکی سرن ماکی بضم سین مهمله و سکون راء مهمله و فتح نون و میم
و الف و کسر کاف و خفاء ها و سکون یاء تحتانی زمخت و تیز و سبک و سپید و مقوی دوغ چندام
و اماس اعضاء و بواسیر و پرسیو و درد شانه و زردی بدن و فساد خون و استسقاء و فساد
زهر و دق و بصفی گلو و متغط و جالی منافذ و از جمله رسایناست سرب چیا بفتح سین و
راء مهمله و سکون باء موحده و کسر چیم و فتح یاء تحتانی و الف قسمی از چیا پپت سفید یا لی
بضم سین مهمله و سکون راء مهمله و فتح یاء تحتانی و الف و لام مکسوره و یاء تحتانی ساکنه نهال او
تا بقدر دو گز راقم هم طرف حصار مشاهده نموده در موسم برشگال در حصار و شقها می خانه بهم رسد
تنه باریک بقدر دو برابر انگشت و شاخها باریک سرخ رنگ گلش خوشنما سفید جسیم
بنوع مشابه بنخوشه ها رگندم که پخته باشد لیکن بسیار خوشه ها از غب بسیار و اند کی گل سرمائی
کج دگیاه مذکور مقوی باه است سرکو لا بفتح سین مهمله و سکون راء مهمله و ضم کاف و سکون
واو و فتح لام و الف اسم بنگر احت است چون بکار جراحت می آید لهذا باین اسم مسمی گشته
و نگ دراز نیز گویند سبک است در غایت نرمی سرد و سبک تپ صفراوی و سه و درد
سینه و نفخ و اسهال دور کند و چون در مراهم داخل کنند زخمها خشک گرداند تسکین
الم نماید و مجفف رطوبات معده و امعاء است و چون او را خشک سایده بر جراحت پاشند
نیز خشک گرداند راقم هم استعمال او را در اسهال مشاهده نموده سرکتیکی بفتح سین مهمله و راء مهمله
مفتوحه و الف و خفاء نون و کسر تاء فوقانی و سکون یاء تحتانی اسم گوکهرو است سرکتیل بکسر
سین مهمله و راء مهمله و تاء فوقانی و فتح باء فارسی و خفاء ها و سکون لام اسم آمله است سرکه بهدر

کشیده با سبوس بیخ نرین آب پیپل نرین
گلاب از هر واحد یکصد مثقال
قند سفید عسل مصفی با لمناصفه
سه وزن او دوپه بقوام آرند پس
مغز بادام شیرین مغز مرقند ق
مغز چلغوزه مغز گردگان از هر یک
ده مثقال نرم کوبیده
داخل کرده پس او دوپه اول
را بران بریشم دوز در

۱۱۸

نسخه دیگر این معجون گل
سرخ صندل سفید از هر یک
شصت مثقال آمله
سه مثقال خصیه ثعلب
دوازده مثقال داخل است حکیم سومن
پنجاه مثقال داخل است سرمه سن
و تخمه الوسفین نرگس از هر یک
ورق نقره را کرده زر بر ک
سه دیرا داخل کرده
دو است مثقال چوب چینی را
عسل بقوام آرد ان را با
شیره شاهد و آب ان را
نبات دو معجون
شاهده نموده
انقیاد از تخت عاشق حکیم
عماد الدین محمد
سرمزی جیسی

بفتح سین مهمله و سکون راء مهمله و باء موحده و فتح باء موحده ثانی و خفاء ها و فتح دال مشدده
و سکون راء مهمله اسم کنهار است معنی لفظ آنست که همه اجزاء خوب است **سرکه بیب** بفتح
سین مهمله و سکون راء مهمله و فتح کاف خفاء ها و سکون باء موحده اسم سرکه است **سرو الا**
بضم سین مهمله و سکون راء مهمله و فتح واو و الف و لام الف اسم گیاه مشهور و متعارف **سرب**
جن بر بنا بفتح سین مهمله و راء مهمله و سکون باء موحده و فتح جیم و نون و تشدید باء فارسی و کسر
آن و سکون راء مهمله و فتح یاء تحتانی و الف نیز رده است و اسماء رده بر پرده نیز
اطلاق کرده میشود **فصل السین المهملة** **سا** بفتح هر دو سین مهمله و الف اسم
خرگوش است گوشت وی بطعم شیرین و سرد و سبک حابس شکم و مشهی
طعام و دافع تنگی نفس و سپیات و حابس اسهال و خون و از جمله غذاء دوابست **فصل**
الفاء **سفری** آب بفتح سین مهمله و سکون فاء و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی
و مد هر دو خفاء نون و سکون باء موحده اسم امرود است **فصل الکاف** **سکنده**
مهملا بکسر سین مهمله و فتح کاف و خفاء نون و فتح دال مهمله و سکون ها و فتح باء فارسی و خفاء ها و لام الف
قسمی از کبود است **سکوه** بفتح سین مهمله و سکون کاف و فتح واو و سکون ها اسم بیجه است **سلک**
ماس بضم سین مهمله و سکون کاف و فتح نون و الف و سکون سین مهمله اسم اریوست **فصل الکاف**
الفارسی **سنگهن** سه بضم سین مهمله و فتح کاف فارسی و خفاء ها و سکون نون و کسر سین مهمله و تشدید
دال مهمله یعنی بسیار موافق بود اسم رده است **فصل اللام** **سلاجیت** بکسر سین
مهمله و مشهور بفتح آن و لام الف و کسر جیم و سکون یاء تحتانی و تاء فوقانی و سلاویت
نیز آمده است بعوض جیم دال مهمله نیز قائل است هنگام هضم تندرو گرم دافع پرمیو و بواسیر
بادی و جذام و استسقاء و زردی بدن و تنگی نفس و حق و خبط و اماش اعضاء رئیسه و بلغم و خون

غیب حافظ نقوبت
غریب نمی و حسد ارت
و در ماه بقایت مفید
ست و در رطوبت
ضعف معده را نافع
بود و ملاحظه
سبکبار است و
صفت آن چوب چیست
می مثقال جدوار نفیش
خوشبان سافرج زرد و
در مرخ زرد خیل غاقر و مشک
از هر یک دو مثقال همین
نمود همین مخمر ترب دار چینی
مصطگی و نقل خیل جوز بوا
سپاسه سعوط و قماری ثعلب سعد سی
زعفران از هر یک سه مثقال

119

مقوی باه و مقوی مقوی تخم خرزهره
مقوی قذف لسان العصافیر
از هر یک شش مثقال مقوی
پسته نارجیل از هر کدام ده مثقال
بهمان سازند قدر شربت دو از ده
متوسط دو مثقال است و در
از جمله قوی سه مثقال و ضعیفه
یکمثقال **مجون چوب چینی**
جهت تقویت باه و اعضاء رئیسه
و دفع امراض سوداویه

صفت

نافع است
از مفرحات یاقوتی
بلغم را بجوشاند و شربت

وقاتل کرم شکم و مقت بشکمشانه و اکثر الغرض مفید مقوی جمله تراکیب از جمله رسایین بهر دواء
که بیامیزند بطبع او شود و بالجمله از دواء جمده حکماء هند است خصوص است آن بفتح سین
مهمله و سکون تاء فوقانی و آن عبارت از گرفتن اجزاء لطیفه او دست باعمال مخصوصه
دست او را تا قوم هم در قرحه سوداک و غلظت منی استعمال نموده در ترا کیب قوت باه و تقویت
کرده و مشانه نیز داخل است و ترکیب فتن او امینت که او را در آب خوب بایده حل نمود
در ظرف گلی آب نارسیده به افتاب گرم بگذارند تا غلظت و متانت در و پیدا شود و
رنگ آن مایل به بنفش گردد از چوبی یا از کارد از بالا بالا آنچه غلیظ شده است برداشته
در ظرف گلی دیگر آب نارسیده گذاشته زیر افتاب بگذارند و از پارچه تنگ بسته تا از گرد و
غبار محفوظ باشد و هر گاه خشک گردد و لیکار برند و آنچه باقی در ظرف مانده است باز از او
آفتاب گذاشته دو سه مرتبه بطوریکه مذکور شد بعمل آرند تا صاف همه بیاید و در دباقی بماند
و این راست سلاجیت افتابی گویند و این بهتر از قسم آتشی است و اگر بعد از گداختن
در آب آتش عمل مذکور نمایند و نقل در ظرف دوم نموده خشک آتش نمایند آنرا آتشی
گویند این جلدی شود بخلاف دوم و سلاجیت از طرف کوهستان می آید بسیار سیاه
مثل چوه میباشد سلا رس بکسر سین مهمله و لام الف و سکون را و مهمله اول و فتح را و مهمله
ثانی و سکون سین مهمله و بعضی بعد از لام ها اضافه مینمایند یعنی سلهار رس
گرم و تر است و افزاینده نور چشم و بینی دافع جذام و جرب و سفید و بعربی میعه سایله گویند
سلایٹ بفتح سین مهمله و لام الف و سکون تا و فوقانی هندی سانڈل نیز آمده است
سلک بفتح سین مهمله و تشدید لام و فتح آن و سکون کاف نیز اسم ارد است فصل
المیم سمندر پهل بفتح سین مهمله و ضم میم و دال مهمله مشدد و سکون را مهمله و فتح با فوقانی

فصل الطب سوز بخان
از ماء یکسه و دوم بوزبران
و فصل بوزبران
ابریشم معرض از ماء واحد
بکدام دیم چوب چینی ارطا
بوزن مجموع ادویه عسل
مصفی دو برابر وزن تمام ادویه
مجون سازند و هر روز پنج مثقال
تناول نمایند مجون چوب
چینی برای تقویت باه
۱۳۰

و خفقار ها و سکون لام دو اهندیست زیاده از هلیله سیاه و چهار پهلو سرخ رنگ چون کهنه
شود سیاه میگردد با شیر و خرمان در بینی سقوط کنند همه بلغم از سر فرو آرد و آب کوفته در دو شقیقه
ببندد و پوست و بیخش و رم دست و پا را نافع و با خیرات بخورند شکم به بندد و با نمک و اجوین نفوذ
سازد همراه آب نیمگرم بخورد نافع درد شکم است و بعضی گفته اند حب النیل است و این قول دور
از صواب بنظر می آید سمار پهین بفتح سین مهمله و ضم میم و دال مهمله مفتوحه و سکون مهمله
و کسر باء فارسی و خفقار ها و سکون یاء تحتانی و نون اسم کف دریاست **فصل التون سنگتره**
بفتح سین مهمله و خفقار نون و سکون کاف فارسی و فتح تاء فوقانی و راء مهمله و سکون ها صاحب
آئین اکبری بجذف کاف اضافه واو یعنی سونتره نوشته است میوه ایست هندیست در کمال لطافت رنگش سرخ
مایل بزردی و در شکل مماثل سیب لیکن از و در مقدار زاید و پوست آن باریک و ملس و مستوی است به
کوله از سبب باریکی پوست و ملاست آن و استواء آن و کلانی و رنگ آن فرق درمیان آن و کوله انیستوان
کرد که در کوله سرخی زیاده میباشد و هرگاه بر درخت لیمو ترش پیوند سنگتره میدهند سنگتره پیدا میشود اگر
پیوند کوله بدهند کوله نارنگی بهم میرسد کلان شیرین ترش و پوست تنک را کوله گویند و خورد بسیار
ترش و پوست سطبر نارنگی و چون درخت کلان باشد اکثر قسم اول پیدا شود و چون
خورد بوده اکثر قسم دوم و اگر تخم سنگتره و کوله بکارند میگویند ثمری آرد لیکن کوچک بود و تخمها
در قاشها بسیار دارد و درختها همه قریب بیکدیگر اند لیکن برگ سنگتره اندکی عریض و سبزی مایل
بسفیدی و برگ درخت کوله باریک و طویل و سبزی در و بسیار و برگ نارنگی از کوله هم باریک
درخت سنگتره کلان از درخت کوله و او از درخت نارنگی و برگ سنگتره بقدر نصف برگ کشنیز
طول و عرض مائل مجله مزاجش نزد راقم سرد است در اول و معتدل دل و مفرح و مسکن حرارت و رافع
تشنگی و میست هوا و قاطع صفرا و بلغم و مقوی معده و نرم کنی او با حلاوت آمیخته بسیار مرغوب طبایع

نیز آمده مشهور است و سه گوشه دارد مانند سورنجان در جایهای نمناک و تالابها روید خام او کرنب
سبز باشد الذ است و رسیده او سخت و خشک کرده بسیار سخت و در معاجین سفوف فتح باه
و غلظت منی بسیار استعمال نموده شد شیرین سرد و گران دافع فساد صفرا و خون و سوزش اعضا
و قابض شکم و مولد منی و هی و فزاینده باد و خام همراه فانیذ بسیار لذیذ و بو کرده او را
نیز میخورند مرغوب بعضی طبایع لیکن در ثقل و قبض شکم افزون میشود سنکها هوپی
بفتح سین مهمله و خفار نون و فتح کاف و خفار ها و الف و ضم ها دوم و او مجهول و کسر لام و سکون
یا و تحتانی نباتیست شبیه خیاهای بسیار باریک دار و مثل گاه که اسپ میخورد برگ سبز بسیار کوچک
در بوته و بر روی زمین افتاده میباشد بیاره می دواند گلش سفید و کوچک بسیار دارد و قبیح
و شب باه بسیار خوشنما می باشد زمخت و گرم است و ملین و مقوی قوت حافظه و ذکا
و خرد و مدرک و دافع پریمو از جمله رسابن است و دافع قرحه سوزاک و پوست و بیخ او را قرص
نیز در تقویت باه و غلظت منی استعمال نموده و بعضی نوشته اند که اطلاق سرخ میکنند
بر این هم میکنند و الله عالم بالصواب سندوری بکسر سین مهمله و خفار نون و ضم
دال مهمله و سکون او و کسر راء مهمله و سکون یا و تحتانی سداسهاگن نیز گویند نام گل سندیست
سرخ رنگ برگش مثلث کنگره دار سرد و دافع فساد زهر و صفرا و خون و استسقا
و غثیان سن بفتح سین مهمله و سکون نون هندی رستنی است که از پوست او ریسمان
میسازند اگر گرد بینه کاشت میکنند و دو قسم بود قسم دوم را سی میگویند و آن تیز
ترش باشد ساگ او می پزند از لوبیا سرد است و گران و قابض شکم و گلش حابس خون
نفاس و گویند بصرع نافع است سن پهپکا بفتح سین مهمله و پشن معجمه نیز آمده و سکون
نون و ضم باء فارسی و سکون ها و کسر باء فارسی ثانی و کاف مفتوحه و الف اسم ازهر است

۱۲۳

تخم خیار از هر یک دو توله
تخم خربوزه از هر کدام یکتولهٔ بالاختصار
تخم طیون های او دویان تخم انجره
انیسون حب الرشاد از هر دو
هفت ماشه جوز خرما سه عدد
ماش سفید پوست کشیده ماش عنبر ناشیب
ورق نقره ورق طلا از هر یک
چهار ماشه بنات سفید یکتیم آشار
عسل سفید ده آشار

سنکهید بفتح سین مهمله و خفا نون و فتح کاف و ها و نهدی بفارسی سفید مهره گویند سرد و سبک و مقوی باصره و دافع فساد بلغم و صفرا و خون و بعربی حلزون نامند و قسمی دیگر از و خورده است و قسم دیگر خورد تر از و را زاکوڈی گویند و اگر او را سوخته سائیده بر قروح بپاشند خصوصاً بر قرحه گوش زود باصلاح آرد **سنبهالو** بکسر سین مهمله و خفا نون و فتح باء موحده و خفا ها و الف و ضم لام و سکون واو و ها و بعوض او یاء تحتانی نیز آمده است یعنی **سنبهالی** و در تنکر و بحث نون بیاید **سنپتی** بضم سین مهمله و سکون نون و فتح باء فارسی و کسر تاء فوقانی و سکون یاء تحتانی اسم برهمی آن **سندور** بکسر سین مهمله و خفا نون و ضم دال مهمله و سکون او و راء مهمله مشهور در میان سین مهمله و نون ها تحتانی گرم است و دافع جوشیدگی رو و جذام و جرب و فساد خون و مسهل و ثبور و صاف کننده زخم دانخوان شکسته را راست سازد بعربی سرنج گویند و مرهم سندور برای اکثر فواید مذکوره بسیار مفید است و نسخه آن در علاج الامراض و عجالهٔ نافعه مذکور است **سنبل کهار** بضم سین مهمله و خفا نون و سکون لام و فتح کاف و خفا ها و الف و را مهمله رنگش مثل پشکری سفید و امتحان او وجودتش این نوشته اند که او را سائیده بپنجره طلا کنند و در تاب آتش دارند سیاهی او بسفیدی مبدل گردد و بر آتش دوده نکند بخلاف سنبل های دیگر و بعربی شک و تی اب لها لک گویند قسم دوم هلدیا قسم سوم کودنا قسم چهارم دارپانچم سنکهیا هر یک در مقام خود مذکور شوند حکمای یونان بجهة مضادت او با حرارت غریزی استعمال او را فرادی و در معاجین نکنند مگر در بعضی تراکیب که اکثر ازان در اصل هندی بوده اند مثل پسی و جزو ان و حکمای یونان از اد و یه سمیه افیون را بجهة فواید عدیده همراه مصلحات استعمال میکنند

وشک و ورق تا انداخته
در خرسته انداز ندقدر شربت
دوقوله خدامغ خوددرلاج دنهو
دبیتر بادویه گرم خورده باشند

معجون چوب چینی از تصنیف حاذق الملک حکیم محمد اکمل خان صاحب

بجز بر بیده ۱۰ اجزای **آن** مروارید
خونجان قطا تیرین سعد و کشنیز

اول مفردات را نرم کوفته بعد ازان مرکبات را نرم شود

بجز وجود و نفل بعد ازان کوفته بباب حل کنند بسوده

ادویه بلکاب ترکوده

انواع خته باب حل بانند

وبالجملة استعمال او در پنجه در ترکیب یونانیه بسیار کم و از انجا که چنانچه در ادویه ضرر زیاده در افعال خود بسیار قوی اند لهذا بعضی ترکیب حکما و هند که ایشان بر استعمال سموم بسیار جری اند قوی النا تیر هم می شود و ازین قسم است فلزات کشته راتم دواء مذکوره را در اضعاف وطلایه قوت باه بسیار استعمال کرده و بچهته خوردن بسیار کم داده چنانچه در جذام که نسخه آن علاج الامراض قوم است و فایده مینماید بعضی از اشنایان که بمیل نمودن قنب و تخم تاتوره و خراسانی سنبهالو مذهر گاه این ادویه ایشان را در سر و رنمی اورند باستعمال دوا مذکور مبادرت میکرده در سر و رمفرط نمود و کسانیکه استعمال میکنند میگویند تقویت باه و امساک هم مینماید و احتیاط در استعمال این اصوب است

سنکهیا بفتح سین مهمله و خفا نون و کاف و خفا ها و یا تحتانی و الف بیشتر مهره ماند سنکها بکسر سین مهمله و خفا نون و سکون کاف فارسی و خفا ها و الف و بعوض الف یا تحتانی نیز آمده یعنی سنکهی اسم برتناست **سنکچوتهکا** بفتح سین مهمله و سکون نون و کاف و خفا ها و یا و تا بر وزن اسم جوی که کل سفید داشته باشد **سنتیکا** بکسر سین مهمله و خفا نون و کسر با موحده و سکون تا رفوقانی و فتح کاف و الف اسم بیت **سنگ بصری** بفتح سین مهمله و خفا نون و سکون کاف فارسی و فتح با موحده و سکون صاد و کسر را مهمله و سکون یا تحتانی اسم کهربا پرتاب

فصل الواو سون تره بضم سین مهمله و سکون او و نون و فتح تا رفوقانی و را مهمله و سکون ها اسم شگوفه است **سورن** بضم سین مهمله و سکون او و فتح را مهمله و سکون نون و قسمی از دو بجر کند است بیخی است اکثر آن بصورت کشف که از و در هند اچار سازند و پخته میخورند همراه گوشت و بی گوشت هر دو خشک و تر مشتهی طعام و فساد ملنم و بواسیر نافع نماید و در کبد پت از و تولد کند و بعضی در ضم نوشته نا تهان و ضعیف المعده زیاده از بست درم نخورند برای اصلاح بواسیر در زمان ما بسیار مستعمل است بچهته قولنج و درد شکم نیز مفید نوشته اند

وصفر آبفزاید و علتهای خونی را مضر بود و مصلح وی روغن شیرین تازه است و مضر بجهت وی مصلح
ان بعد پارچه پارچه نمودن پختن آن اول در آب تا قریب بگداز رسد آن آب را دور نمایند تا
حراقتی در آب مندفع شود و اگر همراه برگ ملی با آمله ترش جوش دهند نیز حراقت زایل
میگردد و اگر او را در پارچه گرفته و بالاش گل پاکیزه مالیده در میان تنور تا یک پاس نگذارند
بعد ازان برآورده پوست او را دور نموده تنها یا با گوشت بپزند لذیذ و بینظایله بود غرض
بدون اعمال مذکور پختن او باعث عدم لذت و خارش و خارش گلو است و اگر خواهند او را
در معجون داخل نمایند باید بدون پخته او را پوست دور کنند و چند روز بگذارند تا در سایه
خشک شود انگاه کوفته پخته داخل معاجین سازند و یک قسم وی از درون سفید و از
بیرون مایل بسرخی و قسم دوم درون و بیرون هر دو سفید و سرخ اقوی بود و سورنجان ایضا
است سوم ملی بضم سین مهمله و سکون واو و میم و فتح باء موحده و کسر لام مشدده
و سکون یاء تحتانی تیز و تلخ و دافع فساد باد و صفرا و بلغم و از جمله رسایین است و نیز اسمی از
اسامی گلوی است سوس بضم سین مهمله و سکون واو و سین مهمله ثانی گوشش مگران اند دافع
فساد باد و مولد منی و ملغم افزا بفارسی خوک ماهی و بعربی لفین گویند صاحب اختیارات گوید که ماهی
بزرگ سیاه رنگ است سرشن بسر خوک ماند سوس بضم سین مهمله و خفا و واو و فتح میم و سکون او
کول است در کاف باید سوا بضم سین مهمله و واو مشدده مخفف و الف گوشش سرد و
سبک و حابس شکم و نافع ضربه و سقطه و دافع کف و سرفه و دوق و بعربی سبیبی بفارسی گویند سوپ
بضم سین مهمله و سکون واو و کسر باء فارسی هر دانه که بریان کنند و مقشر سازند قابض و شکم است
هر چند بسیار بریان کنند سبک گردد سونا بضم سین مهمله و واو و مجهول و نون و الف
گران و مهی دافع فساد زهر و اخلاط ثلثه و دیوانگی و تب خلطی و افروزنده رنگ و از جمله

رسایین است و چون او را باعمال مخصوصه کشته نمایند از امرگانگ گویند سونف
بفتح سین مهمله و سکون واو و خفا نون و سکون فا و بعوض فا و بافارسی نیز آمده یعنی سونپ
قسمی از دست سیتکا یعنی بادیان کلان هر دو تلخ و شیرین و گرم و مبک و مشتهی طعام
دافع فساد باد و بلغم و قولنج و دمامیل و ثبور و جمیع امراض چشم و صفرا انگیز قسم دوم خاصه دوا فتح
زنان است بعربی رازیانه گویند سونٹھ بضم سین مهمله و واو مجهول و خفا نون و فتح
تا و هندی و های هندی تیز و مبک هنگام هضم شیرین و گرم و مشتهی و هاضم طعام
و حابس قے و دافع تنگی نفس و سرفه و خلط و امراض دل و آماس خصیه و جمیع اعضاء
در مفاصل و شانه و بواسیر و نفخ شکم و مصفی آواز و هرگاه ادرک بطریق مخصوص خشک گردد
باین اسم مسمی میشود و جوب سونٹھ که بسیار تحفه مجربات اند در عجاله نافعه و علاج الامراض
مذکور است سوا بضم سین مهمله و واو مجهول و همزه ممدوده و غیر ممدود اسم شبت است سوا با
اسم والان خورد است سوا خنگلی اسم پت پاپڑا است سونچر بضم سین مهمله و سکون
واو و خفا نون و فتح جیم فارسی و سکون را مهملا اسم نمک سونچر است و عوض را مهمله لام نیز آمده
است ای سونچل سورج مکهی بضم سین مهمله و سکون واو و فتح را مهمله و سکون جیم و ضم میم
و کسر کاف و خفا ها و سکون یا تحتانی اسم آدت بهکت است سوم دتی بضم
سین مهمله و سکون واو و میم مفتوح و واو و کسر تا و فوقانی و سکون یا تحتانی اسم بهارا است سوه دیری
بضم سین مهمله و سکون واو و کسر دال مهمله و سکون یا تحتانی و کسر را مهمله و سکون یا تحتانی بوی
وی مانند بوی فیل مست بود تر و گرم باشد و باد و تب را نافع بود و واو از صاف کند و
سوپری سیاه از رسایین است سونکلی بضم سین مهمله و سکون واو و خفا نون و فتح کاف
فارسی و کسر لام و سکون یا تحتانی اسم عاقی است که مضر بود حیوانات سوال بفتح سین مهمله

تمام شد

علم علامہ محمد خاصا [illegible]

صورت اختتام پذیرفت [illegible]

[illegible] بجانب [illegible]

[illegible] بجانب [illegible]

و داد و الف و سکون لام اسم طحلب است سرد و منور بدن و دافع تب محرق و چون
قدری ازان در اطلیل با فرج گذارند بسوزاک نفع کمال نماید و بکسر سین مهمله کاهی است که
بکناره آب در آب قلیل العمق روید و بسیار باریک و ضعیف بود سوموتی بضم سین مهمله و
سکون واو مجهول و میم و فتح واو و تای قرشت و سکون یای تحتانی اسم سلال پرنالی است و
سومیا بفتح سین مهمله و سکون واو مجهول و کسر میم و فتح یای تحتانی و الف نیز گویند
سورن جاتی بضم سین مهمله و خفا و واو و فتح راء مهمله و سکون نون و فتح جیم و الف و کسر
تای فوقانی و سکون یای تحتانی قسمی از خیلی است که گل زرد دارد و در خواص مثل خیلی
سفید است سواد ماکھا بضم سین مهمله و فتح واو و الف و سکون دال مهمله و فتح میم و الف
و فتح کاف و خفا و ها و الف اسم ماکهپرنی است یعنی مزه این مثل مزه ماش است
سورن جوتهکا بضم سین مهمله و خفا و واو و فتح راء مهمله و سکون نون و ضم جیم و سکون تای فوقانی
و خفا و ها و فتح کاف و الف اسم جوهی که گل زرد دارد سورج جهال بضم سین مهمله
و سکون واو و فتح راء مهمله و ضم جیم و فتح جیم ثانی و خفا و ها و الف و سکون لام اسم
لتوبری است فصل الهاء الهوز سهوڑا بکسر سین مهمله و ضم ها و سکون واو مجهول و فتح
راء هندی و الف دافع فساد خون و باد و بات رکت که عبارت از فساد خون بسبب
امیزش باد است بلغم و حابس اسهال سهنجن بفتح سین مهمله و کسر ها و خفا نون و فتح جیم و
نون مشهور حذف نون اول و اضافه ها بعد نون ثانی و ضم سین و فتح ها و سکون جیم و فتح
نون و سکون یا یعنی سهنجنه و سکر و نیز گویند درختی است هندی مشهور گرم و سبک
دافع امراض چشم و مشتهی طعام و حابس اسهال و دافع فساد بلغم و باد و جوشیدگی ها و اماس
و امراض پیرزود و ماسیل و ثور و مصفی خون سه قسم نوشته اند قسم دوم که سرخ است ازانها بهتر

دهند دوا را قابض و باقی در جمیع افعال مساوی و گل ان گران قابض و دافع فساد و لعنم و اماس اعضا بادانگیز و نمود از گل و اچار درمیان روغن بنفشه میسازند و الدماجد رحمة الله دوا مراض بارد را اجازت خوردن گل او را بطریق اچار و جزآن میدادند و آچار این را منضم چشم نوشته اند و طریق وی چنانست که او را یکروز در آب گذاشته بشویند و قدری خردل اضافه نموده در روغن سرشف اندازند تا ترش گردد و گرد اچار کم میشود و آچار بیخ وی جلبه بادها دفع کند و برگش را سابیده بر قروح خاجشه طلا کنند و درکند و اگر برگ او را پخته بخورند درد دل را مفید بود

مهدی بکسر میم بفتح سین مهمله و خفا ر یا و کسر دال مهمله و یا رتحتانی مجهول و کسر همزه و یا رتحتانی ثانی مجهول نهال بقدر نیم گز کم و زیاده ازان برگ آن مشابه ببرگ تلسی سرد و تر و دافع وشواری باد و نافع تپ دق و دست و پا و حلق بمالیدن و خوردن سرخ و سفید میشود و بجهة قتل سیاب بکار آید و بیخ سابیده بر قضیب مالیده بهر زنی که جماع کند فریفته او شود

هسرموی بفتح سین مهمله و ها و تشدید سین مهمله ثانی و سکون را مهمله و ضم جیم و سکون واو و کسر لام و سکون یا رتحتانی اسم ستاورست یعنی پنج بسیار دارد و ستاور را چون پنج بسیار است لهذا باین اسم مسمی گشته سا سر موی نیز آمده است بعوض ها الف و شت موی نیز سهاگه بضم سین مهمله و فتح ها و الف فتح کاف فارسی و قف ها اسم شکهارست **فصل الیاء التحتانی**

سینبل بکسر سین مهمله و یا رتحتانی مجهول و خفا نون و فتح با موحده و سکون لام و خت هندیست کلانست برگش مشابه ببرگ جامن لیکن دراز و عرض زیاده ازان و از برگ پیپل در عرض بقدر نصف و در طول و برابر آن و در سطبری و رنگ و ظهور گلها و حمائل آن و گل او در ابتدا چون بکاهی و در وسط مشابه بگوله و در انتهاء بقدر لیموں کلان و بعد از ایام بهار کند و سرخ شود و مشابه گلهای کاغذ سرخ که بر سبو چه ها کشند ای میگمانند بعد ازان

فصل اول

در بیان طعم و مزاج و خواص و منافع آن

طعام و طریق پختن آن و مزاج و خواص و منافع آن

در بیان کسبک و دهی تحلیل و سلام و پختن طعام جایز نیست و اگر سا از اطبا زعم نمود و امر کرد و ام فرمودن اچار در مسکن نشستن باشند بدنام سازد و عقل تجویز نمیکند که این حکم مخصوص بغیر مسلمه باشد ازینجا

ولیب بدندان گزید گفت زوجه من هشتاد و شش زن دیگر ازین جوان تر دارم معذرت خواستم و گفتم
بهر چهار زن میرسی گفت آری لیکن در هر شب دو مرتبه که هشت مرتبه باشد من متحیر شدم
سال عمرش پرسیدم گفت صد و ده سال پس حیرت بر حیرت افزود و او تحیر من مشاهده کرد و گفت
وقتیکه پنجاه ساله شدم پس ضعیف و ناتوان گشتم و کام برداشتن مقدور نبود جوکی در نیمقام وارد شده
بر حال من مطلع گشت و دارو فرمود من بدان عمل نمودم بحق تعالی این قوت مرا عطا فرمود
بعد التماس حکیم مذکور دارو را آن بیان نمود و گفت بیخ درخت سنبل جوان و تازه که سفید
و مانند گوز نازک بود برآورده پارچه پارچه نموده در سایه خشک ساخته سفوف کرده از پارچه
گذرانیده برابر آن شکر تری داخل نماید و معجون سازند و هر روز ناشتا مقدار پنج درم تا ده درم
بخورند و از ترشی پرهیز نماید و نیز آن پیر بعد قسم یاد کرد که پسری دارم هشتاد و پنج ساله
او در جوانی دو سال متواتر این معجون را خورده است او هم قوت جوانی دارد و یکصد بیست سفید
در ریش ندارد پس پسر خود را طلبیده پسر بحکیم ملاقات نمود و همچنین احوال بیان نمود والله اعلم
بحقیقة الحال سنبل بکسر سین مهمله و یای تحتانی مجهول و خفا و نون و باء موحده و عوض باء میم
نیز می آید یعنی سیم ریستنی مشهور است ریشه مید واند و برگهای او سبز و خورد و از وسط
حریض و بعد ازان عرض کم شود تا آنکه بانتها رسد در انجا برگ کمی چکی پیدا کند و کل کوچک
دارد و نقش او مانند دم سنبیدی و تخمهای او مثل پسته دراز و در طول و عرض زیاده و پهلے
سنبل یکصد و هشتاد به پهلوی املی و باقلا هندی نیز گویند سرد است و گران قابض و نفاخ و چون
اندکی بمغز صمغ دارد لهذا مقوی معده نوشته اند و مسهل و دافع فساد صفرا و فزاینده لبنم و هندیان
دافع باد نوشته اند و این خلاف مشاهده است در تولید نمودن او باد هیچ شکی نیست مگر انکه گفته شود که
هندیان دافع باد را گویند که از خوردن او باد بسیار دفع شود چنانچه ماش را دافع باد از همین جهت میگویند و قسمی است از کول

طعام گرم با فضل

طعام گرم با فضل

خوردن اینها در موسم گرمی
بسیار پیدا کند باید خورد
در گاه گاه اشتهای صادق
غلبه نماید و دیگر سنه مانند
حاجت بنا شد باید که
بتمامیت اشتهای خود
طعام خورد و چون اشتهای
صادق در صورت دفع کردن
اشتهای او بخوردن طعام

سینب که از اکرش پهلاگویند از پهلی های این بسیار تر و بزرگ تر و گرم و گران و دافع فساد
باد و صفرا و بلغم سینهد بکسر سین مهمله و یای تحتانی مجهول و ضم های و شهور خطا و آن و خفا و نون
و سکون دال هندی درخت صحرایست خاردار گویند بعربی زقوم است لیکن زقوم را مثل
هلیله نوشته اند و سینهد را نمی شود و تیز دگران و مسهل و مشتهی طعام و دافع استسقا و فساد باد
و زهر و بیماریهای پر و جذام و خبط و زردی بدن و خلط بلغم و نفخ و باد گولهٔ طحال و شکننده سنگ مثانه
قسم اعلی سرخ است و گلگون و شیرازه نیز سرخ باشد و اگر بر جامه شود خلگین اندازند سفید گردد
و دیگر بیاتر و خشک و سبز بکار اید بعد ازان زرد است و دیگر قدها و ازین هر دو قسم هر قال
و سیماب قایم میشود بعد ازان بی خار و ازین سنبل کهار قایم میشود و ادنی او خاردار است
شیره او در رسایین بکار آید سیو بکسر سین مهمله و شهور شین معجمه و سکون های تحتانی و فتح سین مهمله
ثانی و شهور معجمه و ضم ان و سکون او و بعوض واو میم هم آمده است یعنی سیم بطلتین و معجمتین و
قسمی است از وکسیا درخت هندی بسیار مشهور از درختهای عظیم است لقد رجا من
میشود چون بعمارت بکار می آید و کرم در و نمی افتد و کهنه نمیشود مگر بعد از مدت بسیار خصوصی
اگر در نقصان ها به برند برکش خود مدور مایل بطول آمده کی و نوک بسیار کوچک دارد و صاف شاخ
ببرگ سیم و پهلی او بسیار قلیل الزخامت و در و دو سه دانه باشد و طول ان نیم گره و کم زیاده
ازان هر دو گرم و مصلح فربهی مفرط و مسقط حمل و دافع جذام و برص و قاتل کرم شکم و دافع
درد مثانه و دمامیل و شور و سوزش اعضا و فساد خون بلغم و حابس شیء و نفع او در اصلاح خون
و شور بمشاهده راقم نیز آمده و اهل فرنگ این جوهر بسیار استعمال میکنند و این را باد سات میگویند بفتح
بار فارسی و الف و دال و فتح سین مهمله و الف و سکون تا و نون و قاف و صفیه خون میناید و برای آنکه بسیار رفع میکند تجربه
راقم نیز آمده و طریق استعمال این بدین طریق است بگیرند برادر چوب شیشم کهانرا باد سات گویند بقدر

نیم دام لیکن باید از درمیان چوب او که سرخ می برآید بگیرند و در یکنیم پاو آب بجوشانند تا نصف
بماند صاف نموده شربت ساده داخل نموده بخورانند و همیقدر شام بخورانند و بعد از پنج شش روز
میداده باشند هفته دو هفته بست دیگر و در چهل روز استعمال باید کرد مفوض برای طبیب است
ترکیب بست شیشم ساده بگیرند برابر چوب شیشم نیم اثار و در شش اثار آب در پاشت پاین خیسانیده
بجوشانند هرگاه نصف بماند فرود آورده صاف نمایند و با نیم رطل قند قوام آورده در شیشه
نگاهدارند و شش تولچه صبح و شش تولچه شام همراه جوشانده مذکور خورده باشند و اگر خواهند شربت
درخواهند مذکور قوی گردد هرگاه دو نیم اثار بماند چهار تولچه شاهتره پیش از قند داخل کرده
بجوشانند ترکیب بست مسهل هرگاه ادویه شربت بقوام رسد سورنجان مکی از هر یک سه تولچه
جدا جدا کوفته بیخته قدری در وقت مذکور داخل نمایند و وقتیکه بقوام رسد فرود آورده ورق
سنا مکی ده تولچه یا یک ساخته اضافه نمایند و اگر خواهند تقویت در تصفیه خون و رفع اشک
درین بست زیاده چهار تولچه شاهتره پیش از قند در پختن به اندازند بعد ازان سورنجان
وغیره داخل نمایند و ده تولچه از همین قسم صبح با جوشانده مذکور بخورانند غذا در حین استعمال
این ترکیب قلیه و نان و لبو پلاو از جمیع اضداد بقولات پرهیز نمایند در روز استعمال شربت مرکب از نان
هم اجتناب اولست والله اعلم **سیال** بکسر سین مهمله و یاء تحتانی و الف و لام گوشش مقوی اعضاء
مولد منی دافع بیماریهای بادی دق و بعربی ابن آدمی گویند و بفارسی بشغال نامند سینه
بکسر سین مهمله و سکون یاء تحتانی و خفاء نون و بدون نون و هاء هندی بفارسی شیر گویند
در لفظ باکه گذشت **سیت** بکسر سین مهمله و یاء تحتانی و تاء فوقانی و فتح میم و خفاء نون
و تاء فوقانی ثانی یعنی دوغی که در و آب جغرابر باشد **سیندهی** بکسر سین مهمله و سکون یاء تحتانی و خفاء
نون و کسر دال مهمله و هاء هندی و سکون یاء تحتانی خواص کمتر از تاری و از درخت کهجه نزدیک اسرا در وقت

۱۳۳

بقول وفوائد کرده خورد
وعلی ہذا القیاس کرده مزاج
وغیره و بهترین فواکه
که شخص تندرست ازان
کمتر مضرت یابد انگور
وانگور پخته و انگور پخته
بهترین خوارها ترد بلاد
که خوردن آن در وسط
طعام است واگر اتفاق
خوردن خربزه شود

بعد طعام خوردن

بعد طعام اندکی پیش از طعام

نیم دام لیکن باید از درمیان چوب او که سرخ می برآید بگیرند و در یکنیم پاو آب بجوشانند تا نصف
بماند صاف نموده شربت ساده داخل نموده بخورانند و همیقدر شام بخورانند و بعد از پنج شش روز
میداده باشند هفته دو هفته بست دیگر و در چهل روز استعمال باید کرد مفوض برای طبیب است
ترکیب بست شیشم ساده بگیرند برابر چوب شیشم نیم اثار و در شش اثار آب در پاشت پاین خیسانیده
بجوشانند هرگاه نصف بماند فرود آورده صاف نمایند و با نیم رطل قند قوام آورده در شیشه
نگاهدارند و شش تولچه صبح و شش تولچه شام همراه جوشانده مذکور خورده باشند و اگر خواهند شربت
درخواهند مذکور قوی گردد هرگاه دو نیم اثار بماند چهار تولچه شاهتره پیش از قند داخل کرده
بجوشانند ترکیب بست مسهل هرگاه ادویه شربت بقوام رسد سورنجان مکی از هر یک سه تولچه
جدا جدا کوفته بیخته قدری در وقت مذکور داخل نمایند و وقتیکه بقوام رسد فرود آورده ورق
سنا مکی ده تولچه یا یک ساخته اضافه نمایند و اگر خواهند تقویت در تصفیه خون و رفع اشک
درین بست زیاده چهار تولچه شاهتره پیش از قند در پختن به اندازند بعد ازان سورنجان
وغیره داخل نمایند و ده تولچه از همین قسم صبح با جوشانده مذکور بخورانند غذا در حین استعمال
این ترکیب قلیه و نان و لبو پلاو از جمیع اضداد بقولات پرهیز نمایند در روز استعمال شربت مرکب از نان
هم اجتناب اولست والله اعلم **سیال** بکسر سین مهمله و یاء تحتانی و الف و لام گوشش مقوی اعضاء
مولد منی دافع بیماریهای بادی دق و بعربی ابن آدمی گویند و بفارسی بشغال نامند سینه
بکسر سین مهمله و سکون یاء تحتانی و خفاء نون و بدون نون و هاء هندی بفارسی شیر گویند
در لفظ باکه گذشت **سیت** بکسر سین مهمله و یاء تحتانی و تاء فوقانی و فتح میم و خفاء نون
و تاء فوقانی ثانی یعنی دوغی که در و آب جغرابر باشد **سیندهی** بکسر سین مهمله و سکون یاء تحتانی و خفاء
نون و کسر دال مهمله و هاء هندی و سکون یاء تحتانی خواص کمتر از تاری و از درخت کهجه نزدیک اسرا در وقت

مقرری خراشیده آب او می نماند نفاخ بعد از انحدار بلین و مسمن ایران مقوی باه است
سیلکهری بکسر سین مهمله وسکون یاء تحتانی مجهول ولام وفتح کاف و یاء هندی و کسر راء هندی وسکون یاء تحتانی اسم سرکه لاست و در فارسی نگجراست گویند و در فصل راء مهمله کورشد **سینه** بکسر سین مهمله و یاء تحتانی مجهول و خفاء نون و فتح دال مهمله و هاء هندی اسم دستبویه است و بکهری نیز گویند
سینتکے بکسر سین مهمله وسکون یاء تحتانی و خفاء نون و کسر کاف فارسی وسکون یاء تحتانی قسمی از مچهلی است گردم دریا را باین اسم صاحب دارا شکوهی نوشته و در حرف یاء موحده در بحث بچهو گذشت **ستیکا** بکسر سین مهمله وسکون یاء تحتانی و فتح تاء فوقانی و کاف والف اسم نوعی است سوارا نیز گویند **سیما** بکسر سین مهمله و شهور معجمه وسکون یاء تحتانی سین مهمله و متعارف معجمه والف در خواص مثل قلعی است و بعربی سرب گویند **سیالی** بکسر سین مهمله و فتح یاء تحتانی و الف و کسر لام وسکون یاء تحتانی تابستانی است و راز فروطی بیماره بند و در عربی شقاقل گویند **سنگیا** بکسر سین مهمله وسکون یاء تحتانی و خفاء نون و کاف فارسی و یاء تحتانی والف اسم قرون السنبل است
ستیکر بکسر سین مهمله وسکون یاء تحتانی و خفاء نون و فتح کاف فارسی وسکون یاء مهمله اسم شمی است و در شین معجمه بیاید **سیونی** بکسر سین مهمله و یاء مجهول و فتح واو و کسر نون فوقانی وسکون یاء تحتانی در ضمن ذکر کوجا بیاید **سیپ** بکسر سین مهمله وسکون یاء تحتانی وسکون یاء فارسی و باضافه یاء تحتانی نیز آمده است یعنی سیپی اسم صدف است تیز و چرب و هاضم بوده و اشتها آور و بدن را قوت دهد و زهر را نافع آید **سیو** بکسر سین مهمله و یاء تحتانی مجهول و واو اسم تفاح است و بفارسی سیب گویند و خواص تفاح و لایتی در کتب مرقوم است و سیب سندی که از او سیب هندواره نیز گویند نیز خالی از تقویت دل نیست خصوص مربا ازان مقوی باه است و نفع دارد و خام آن کرترش و زحمت بود و مضر اعصاب نفس آرنده سرفه و قاطع صفرا و مصلح آن نمک

اشتها را ضعیف
و بدن را لاغر مبیارد و دولت
شمین چشم و معده را
ضرر و بدن را خشک سازد
و حلاوت طعام و رنگ را
قوت را ساقط و رنگ را
فاسد و طبع را خشک میکند
فصل سیم در بیان
انکه کدام غذا بهتر است
و موافق عادت مقدم

سیت سار بضم سین مهمله و خفاء با تحتانی و سکون تاء فوقانی و فتح سین مهمله و الف و راء مهمله
و کهبر باید سیبا بکسر سین مهمله و یاء تحتانی مجهول و خفاء با موحده و فتح یاء تحتانی و الف و
سیوا بکسر سین مهمله و یاء تحتانی مجهول و فتح واو و الف اسم بلیله است یعنی لایق است که
خدمت این باید کرد و معنی هر دو لفظ یک است سیتاپهل بکسر سین مهمله و سکون یاء تحتانی
و فتح تاء فوقانی و الف و فتح باء فارسی و خفاء با و سکون لام مشهور به شریفه میوه هندیست
متعارف شیرین و معتدل و مولد منی و مفرح و مقوی دل و دافع خفقان **باب الشین**
المعجمه فصل الالف شال دهان بفتح شین معجمه و الف و سکون لام و فتح
دال مهمله و خفاء با و الف و نون قسمی از برنج است و در خواص مثل ساٹهی شاخل
بفتح شین معجمه و الف و فتح خاء معجمه و سکون لام اسم ارهر است شالی بفتح شین معجمه و
الف و کسر لام و سکون یاء تحتانی اسم دهان است یعنی برنج شالوک بفتح شین معجمه
و الف و کسر لام و سکون واو و کاف یعنی برنج کول در کلهار باید شال پرنی بفتح شین معجمه
و الف و لام و فتح باء فارسی و سکون راء مهمله و کسر نون و سکون یاء تحتانی مشهور شاکون
بفتح لام و سکون واو و نون و او هندیست گران دافع تپ و تنگی نفس و فساد باد و صفرا و بلغم و
غثیان و حابس اسهال و نافع خشکی هر هفت و هات راد مقوی اعضاء است و مبهی از رباین
است و در دستوری آورده که مزه تیز دارد و تپ کهنه و سیلان منی و اماس را برباید گرم است
شالا لکهه بفتح شین معجمه و الف و ضم میم و کاف و هاء هندی قسمی از برنج است که بر لب
آب روان روید و مطابق ساٹهی و در منافع کمتر ازان **فصل الباء الموحده**
شبلیو بفتح شین معجمه و سکون باء موحده و ضم باء ثانی و سکون واو اسم گلست مشهور که
قسمی ازان شب دهد و آن سفید و زرد و سرخ و بنفش بود گرم و خشک در دوم خوردن

خوردن گوشت و نان دارد
گوشت و نان در دق او بهتر
است و معاد برنج را از نان بهتر
گوشت بیش یکسال از گوشفند
و بکسان است لیکن ماده
بکسان تا کبیضه نیاورده باشد
و زاده تا کبالک نزاده باشد
بهتر است و بنکو ترین گوشت
خوردن گوشت بطیر

گوشت دیگر خوردن

بیاد زیاح دور است دیگر خوردن

بسیار زبون

بیاد و زیان

گوشت دیگر خوردن

سه تولا از آب تازه وی یا از خشک سائیده او مدر بول وحیض و مخرج جنین مرده و شیمه است
وحمول از تازه او همین عمل کند بویژه ان او محلل بلغم دماغ و رباح غلیظ مصدع مجفف و مصلح او
روغن گل و سرکه و روغن او که بدستور گل ساخته باشند بغایت محلل بعد و شربا و ضمادا و مدر بول و حیض و مخرج
جنین عاقر و قرحاد تحم انجره طلا کردن بر کمر برای نعوظ سریع الاثر و برای مرحم مالیدن و خوردن بفید
همچنین برای وجع مفاصل **فصل التاء الفوقانی** **شت پتری** بفتح شین معجمه و
وسکون تاء فوقانی و فتح باء فارسی و تاء فوقانی مشدد و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی و کاف عربی
بیاید **شتاور** بفتح شین معجمه و تاء فوقانی و الف و فتح واو و سکون راء مهمله اسم بیخ تهال صحرائی است اطبای بار
شاخ در شاخ باریک تنه او و شاخهای دیگر بسیار بار مکث بقدر دو گره کم و زیاده بر دو گره و بیخ او
برگ بسیار باریک ریزه مثل تار ابریشم دارد و مجموع برگهای او کینوع شباهت بسرو دارد و گلهای
درخت او بقدر سه گره کم و زیاده ازان و میوه آن بقدر دانه غب الثعلب دارد و زیر پرخت بقدر سه گره کم
پنج بود سفید رنگ و باریک بقدر نیم گره کم و زیاده ازان شیرین است و سرد و تر و گران او دافع فساد باد
و بلغم و صفرا و خون و التهاب اعضاء و بهی و قرانیده شیر زنان از جمله رسایل است و بجهه تقویت
باه غلطیدن سنگ و معاجین و سفوف با استعمال راقم آمده و قسمی از و کلنتا و مهاشتاوی است کرده و دافع بواسیر
و سنگریزه و امراض چشم و مقوی دل و مبهی و خود او از جمله رسایل این اسم نوشته از **شت موتی**
بفتح شین معجمه و سکون تاء فوقانی و ضم میم و سکون واو و کسر لام و سکون یاء تحتانی اسم سرسوتی است
شت کرما بفتح شین معجمه و سکون تاء فوقانی و فتح کاف و سکون راء مهمله و فتح میم و الف اسم پیل است نهیبی بسیار کار
فصل الراء المهملة **شرپیه** بفتح شین معجمه و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی و فتح فا و خفای ها اسم حیتیا پیل است
شرکرا بفتح شین معجمه و سکون راء مهمله و فتح کاف و راء مهمله و الف اسم شکر است و ان اتهام بود شکر دافع
برکت است و پیوسته بخوردن آن شیرازی که شین معجمه و فتح راء مهمله و سکون الف و فتح واو و کسر نون و سکون

یا تحتانی اسم سندی است وجه تسمیه این لفظ بسبب آنست که در ماه شراون بالیده گردد شمر بکسر شین معجمه و راء مهمله و سکون یاء تحتانی و کاف و راء اسم سرین است و گذشت شمری با سین بکسر شین معجمه و راء مهمله و سکون یاء تحتانی و باء موحده و الف و سین مهمله ملین و دافع فساد بلغم و امراض سرد و نیز اسم گوگل است شیری پهل بکسر شین معجمه و راء مهمله و سکون یاء تحتانی و فتح باء فارسی و خفاء ها و سکون لام اسم آلتی است و بیل را نیز گویند شمر پهنی بکسر شین معجمه و راء مهمله و سکون یاء تحتانی و فتح باء فارسی و سکون ها مهمله و کسر نون و سکون یاء تحتانی اسم ارنی است و کنهار نیز گویند شمر نگا تاک بکسر شین معجمه و راء مهمله و خفاء نون و فتح کاف فارسی و الف و فتح تاء فوقانی هندی و سکون کاف اسم نگهاره است فصل الکاف شکر جواسا بفتح شین معجمه و کاف مفتوحه و سکون راء مهمله و فتح جیم و واو و الف و سین مهمله و الف تا بسر و باد و بلغم و مقوی اعضاء و دافع صفرا و باد و بلغم و بعربی زنجبین گویند شکر کند بفتح شین معجمه و کاف و سکون راء مهمله و فتح کاف تا و مشهور بقاف و خفاء نون و دال مهمله یخی است مشهور شیرین میل بگرمی و ثقیل و مقوی باه و مولد منی و مقوی دماغ شکر ولیمو بفتح شین معجمه و سکون کاف و ضم راء مهمله و سکون واو و کسر لام و سکون یاء تحتانی و ضم میم و سکون واو اسم لیمو شیرین است شکلا بضم شین معجمه و سکون کاف و فتح لام الف اسم کاکولی است و نیز اطلاق بر نسوت هم آمده است و معنی لفظ سفید زنگ است شگر و بکسر شین معجمه و کاف فارسی مشدد و ضم راء مهمله و سکون واو اسم هجن است فصل المیم شمی بفتح شین معجمه و کسر میم و سکون یاء تحتانی مشهور بسنگاجی است و سبب ملین دافع تنگی نفس جذام و بواسیر و دافع فساد بلغم و تمرش خشک خمیازه افزاید و صفرا انگیزد و سوزش بول آید فصل النون شن پهی بفتح شین معجمه و سکون نون و ضم باء فارسی و خفاء ها و کسر باء فارسی ثانی و سکون یاء تحتانی نیز است و مقی و دافع فساد صفرا و بلغم شنگویز

۱۴۷

نام واقف حال بکر

فرمان افتخار

کار بان باید کرد و فرمان باید برد

والا مرد باید کرد و فرمان باید برد

حاصل فرمایند نظر

بفتح شین معجمه و خفا و نون و کاف فارسی کسر او و یاء تحتانی مجهول او معجمه اسم آواز است که مشهور
بدان درک است شنگه آسپی بفتح شین معجمه و خفا و نون و سکون کاف فارسی و خفا و ها قسم ثانی فارسی و سکون
شین معجمه و کسر با فارسی و سکون یاء تحتانی اسم شنکاهول است یعنی گل او مثل شنکه میباشد شنگرف
بفتح شین معجمه و خفا و نون و فتح کاف فارسی و سکون را مهمله و فا اسم جوهریست معدنی احمر
بلغمی صفرا را تغیر کند بفتح شین معجمه و خفا و نون و فتح با موحده و سکون را مهمله و فتح کاف و سکون
نون و دال مهمله اسم باد آورد است شنکها هولی بفتح شین معجمه و خفا و نون و فتح کاف و خفا و الف
و ضم ها و سکون او و کسر لام و سکون یاء تحتانی اسم باد آورد است **فصل اللواو شوکی** بضم شین معجمه
و سکون او و کاف و سکون یاء تحتانی اسم زرد چوبه صحرائیست تیز و شیرین تلخ بود و اشتهاء
دهن پدید آورد شوره بضم شین معجمه و سکون او و فتح را مهمله و سکون ها اسم الفراست
لعین طبع بود و صفرا زیاده کند و چون پرازم کرده بر دانها بواسیر متصل شده جز
انها را بیفگند و بالجمله بجهه ادرار سوزاک استعمال نموده شد و گویند که حکیم مصری معالجه
اکبر بادشاه در حبس بول کبیر دوا کشاده تمیش بخوراندن شوره معلوم در آب
نموده بود شوناک بضم شین معجمه و سکون او و فتح نون و الف و سکون کاف اسم ارلوات
فصل الهاء الهوشهت بفتح شین معجمه و ها و سکون تا و عوض تا فوقانی مشهور
دال است یعنی شهد اسم عسل است **شهتوت** بفتح شین معجمه و خفا و ها و ضم تا فوقانی
و سکون او و تا فوقانی ثانی اسم توت است **فصل الیاء التحتانی** شیوناک بکسر
شین معجمه و سکون یاء مجهول و فتح واو و نون و الف و کاف فارسی ساکن اسم ارلوات شیاما
بکسر شین معجمه و یاء تحتانی مفتوحه و الف و فتح میم و الف و سکون کاف اسم ساوان است شیتا
بکسر شین معجمه و یاء تحتانی مجهول و فتح تا فوقانی و الف قسمی از دوب است شیوهن

بکسر شین معجمه و خفا ریا تحتانی و سکون واو و ضم باء موحده و خفا ها و سکون واو و فتح کاف
و خفا ثانی و سکون نون اسم جبل است بهوکهن یعنی زیورست و شیوا اسم مهادیو است
یعنی زیور مهادیو **شیشتیل** چینی بکسر شین معجمه و یا تحتانی و فتح تا فوقانی و سکون
لام و کسر جیم فارسی و سکون یا تحتانی و کسر نون و سکون یا تحتانی کباب چینی است
شیشتیل بفتح شین معجمه و یا تحتانی ساکنه و فتح لام و سکون جیم قسمی از چهریله است که
که بر رود شناک بار رود خانه روید و آن تلخ و خوشبو و سرد بود و بلغم و صفرا و حرارت
و تشنگی را دفع کند **باب العین المهملة عباسی** بفتح عین مهمله و تشدید باء موحده
مفتوحه و الف و کسر سین مهمله و سکون یا تحتانی گیاهی است بوجود و گل بسیار خوشرنگ زرد و سرخ و زرد
و افشانی بود و درخش اکثر بقدر یک گز تا نیم قامت انسان بود و برگ آن مثلث است
و در طول بقدر دو گره سه گره و زاید ازان نیز بود و از بیخ او چار سازند گلش را انچه همراه
میخورند بر گل بسیار فتح چون بر شور بندند نه پخته مضفر سازد و انچه در عوام مشهور است که بیخ او که در
زمین کهنه شود چوب چینی میگردد بعد صد سال چوب چینی شود غلط است لیکن چون
دیر سال شود کلان گردد و مشابهت کونه بعضی اقسام چوب چینی رساند که ازا چوب چینی
خطائی گویند **باب الغین معجمه غوغائی** بفتح غین معجمه و سکون واو و فتح غین معجمه ثانی
و کسر همزه و سکون یا تحتانی عصفور است مشابه بفاخته چون شور بسیار میکند لهذا باین اسم
مسمی گشته و گویند بلبیر هم این را گویند و ظاهر آنست که بلبیری شامل است اقسام عصفور
را سوای عصفور خانگی و صحرائی و سیار فین که از ابهند چریا گویند والله اعلم **باب الکاف**
العربی و فصل الالف کاکجنگها بفتح کاف و الف و سکون کاف ثانی و فتح جیم
خفا و نون و فتح کاف فارسی و خفاء ها و الف سرد است و بعضی گرم نوشته اند کرم شکم را قتلا

جمع کردن فیما بین اینها
جایز نیست از بخاست که
جمع کردن اگر زود تر بهضم میشود
با اگر دیر تر در هضم آید
در یک خوردن میشود
بسکل اگر مخالفت کمتر باشد
و اگر مایل بلطافت است
اول خورده بعد ازان ثقیلا
لطیف خورده شود و مذموم
نیست و طعام پرین

و بلغم و زهر دفع کند و رکپت و تپ ایل گرداند و سی نیز گویند و چهره هم دران نوشته شد

کانس بکاف الف خفا نون و سین مهملتین اسمی از کاه است که در آخر آن گل سفید شامل باشد نامیده

دافع دشواری بول و سنگ شانه و سوزش اعضا و فساد خون و صفرا و دق نیز اسم کپاس است

کال شاک بفتح کاف و الف و لام ساکن و شین معجمه و الف ثانی و سکون کاف ثانی و شین معجمه و طعام دافع

فساد بلغم و اساس اعضا و باد انگیز **کاس مری** بفتح کاف و الف و خفا رسین مهملتین و فتح میم و کسر

راء مهمله و سکون یاء تحتانی معروف **کاس مرجا** بجای یاء تحتانی جیم و الف نیز آمده است کاسمیرا

بکسر باء و سکون یاء تحتانی و فتح راء مهمله و الف نیز گویند **کاسمرو** عوص یاء در لغت اول واو نیز آمده

گرم و ثقیل و دافع تپ و درد شکم و قابض و دافع رکپت و بارد و سایین است و جوانکه دارد

و مقوی حواس باه را قوت دهد و مدر **کاچی** بفتح کاف و الف و خفا نون و کسر جیم و سکون یاء تحتانی

شیر افزا و دافع فساد بلغم و باد و صفرا اگر کهنه است و کوفته بدرون در دشکم و نفخ و قبض دفع کند و ترکیب

کاچی آنست که برانش اندکی زیره و اسپغول و قدری روغن تلخ بیفشانند و نذ تاده و بر خیزاب از ان

دهن ظرف گلی را برانش گزارند تا ظرف بو یا کرد پس خردل و نمک و انخواه و زیره در آب گرم حل

کرده در ظرف مذکور داخل نموده سر ظرف را محکم بسته در افتاب گذارند تا ترش گردد در گرما زود

تیار شود و در سرما بدیر و هر چند کهنه شود مفید بود و اهل بنگاله راء مهمله را بفتح با موحده و راء مهمله و خفا یاء

که قسمی از طعام ایشانست در میان می اندازند بسیار لذیذ میشود و مضرت نفاذ آن کم میکند

کانچنار بفتح کاف و الف و سکون نون و جیم فارسی و فتح نون ثانی و الف و سکون نون مهمله

اسم کچنا کاکڑا سینگی بفتح کاف و الف و سکون کاف ثانی و فتح راء مهمله و الف و کسر

سین مهمله یاء تحتانی و خفا نون و کسر کاف فارسی و سکون یاء تحتانی اسم کڑا سینگی است

کانا پھوی بفتح کاف و الف و فتح نون و الف و فتح کاف و تشدید جیم و ضم ان و خفا یاء و

وسکون واو از طرف کشمیر می آید مردم کشمیر بسیار بآن محظوظ و نمکی و چاشنی دار
همراه گوشت پخته میخورند از اقسام سماروغ میگویند و بالجمله لفظ مذکور که از اسماء روغ
گویند بکاف عربی مشهور است و او بیاره و میوه ندارد و بشکل نصف تخم مرغ و نمکوک
میباشد و آن نباتی سفید است در صحرا میشود در موسم برشگال از جو بهار کهنه و
جار نمناک و در منازل نیز پیدا می شود و از اکهنی گویند و بهترین اقسام آو الست که
در صحراء در جائی پاکیزه پیدا شود اکثر نخود در بیرو نجات میخورند و لذیذ و مقوی
او و ثقل او ظاهر میکنند و دیگر خواص در کتب یونانیه مرقوم است و برای امراض چشم
در کتب اطباء و هم در کتب احادیث مفید نوشته اند و محمل که لفظ مذکور بکاف فارسی
دو ابر دیگر باشد و بر راقم تحقیق نبود و الله اعلم بالصواب کاته بفتح کاف و الف و فتح
تا و قوقانی و هاء هندی اسم عصاره که از پوست کهیر بر می آرند و همراه برگ تنبول میخورند و بائی
خواص در کهیر نوشته شد و کتهه کهدر نیز گویند کانگنی بفتح کاف و الف و خفاء نون
و فتح کاف فارسی و کسر نون و سکون یاء تحتانی بحذف الف نیز آمده است یعنی کنگنی
بفارسی گاورس و بشیرازی کال گویند سرد است و بهتر از ارزن قابض و مخفف و بول
براند و اندک غذا دهد و اگر بشیر بزند خشکی کمتر شود و غذا بسیار دهد و سده و سنگ گرده
تولد کند مصلح آن قند و سویق و می قاطع اسهال صفراوی است مضر بلش مصلح آن مصطگی
و بها ارزن در اکثر افعال قریب هم است و چون گرم کرده بر عضو موجع بندند مسکن وجع
است کانچکوری بفتح کاف و الف و خفاء نون و سکون جیم فارسی و فتح کاف و سکون
واو و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی اسم کونچ است کاگ پهل بفتح کاف و الف و سکون
کاف فارسی و فتح باء فارسی و خفاء ها و سکون لام و کاگ تندی بضم تاء فوقانی و خفاء نون و کسر دال

فصل اول

در احوال ماء یعنی آب و
بیان ظرف آبخوردن و
طریق آشامیدن آب و

هندی و سکون یاء تحتانی اسم کچلاست کاپهل بکاف و الف و کسر پنجمه و خفا نون و فتح
یاء فارسی و هاء و سکون لام تلخ است در محنت و تیز و دافع صفا و بادو بلغم و تپ و تنگی نفس و پیچش
و بواسیر و سرفه و امراض کلو است کانچه بفتح کاف و الف و خفا نون و فتح چیم فارسی و هاء هندی
و بدون نون در ما نیز آمده است یعنی کاچ سبک است و مصلح فربهی و دافع دما سیل و شنوذ
و مقوی چشم و آن اسم زجاج است کالیزی بفتح کاف و الف و کسر لام و سکون یاء تحتانی
و زای معجمه و سکون یاء تحتانی ثانی و راء مهمله و سکون یاء تحتانی ثالث و الف است سیاه رنگ
و دراز بقدر دو برابر زیره و گندگی اسم قرد ماما نوشته اند و فی الاصل غیر انسان است و معالجه آن
اکثر متعمل است گرم و محلل معلوم میشود برای اورام بلغمی و غیره مفید کاشت
بفتح کاف و الف و شین معجمه و تا رفوقانی هندی بهی قسمی از نیشکر است که لبها
سخت باشد کارپاسی بفتح کاف و الف و سکون راء مهمله و فتح باء فارسی و الف
و سین مهمله مکسوره و سکون یاء تحتانی اسم درخت قطن است کاندبکاف و الف
و کسر لام و سکون نون و دال مهملا اسم تربوز است که تخمش سیاه بود کاربیل بفتح کاف
و الف و سکون راء مهمله و کسر باء موحده و سکون یاء تحتانی و لام اسم کریله است و به باء موحده
مفتوحه و لام مشدده و سکون یاء تحتانی یعنی کاربلی اسم کریله جنگلی است کال سنبلی
بکاف و الف و سکون لام و کسر سین مهمله و خفا نون و باء موحده مکسوره و یاء تحتانی نوعی از سنبل
سیاه است گرم و ثقیل و دافع باد و ملحه است کانسا بفتح کاف و الف و خفا نون و سین مهمله
و الف مشهور عوض الف یاء تحتانی کانسی در فارسی دی گویند گران گرم و ملین مقوی
چشم و دافع صفا و بلغم و صفراست کاته ماند بفتح کاف و الف و فتح تا هندی و هاء و میم و الف
و خفا نون و دال مهمله هندی و الف میگویند اسم لسان الثور است کالاکوڑا بفتح کاف و

والف ولام الف وضم کاف و واو مجهول و فتح راء مهمله هندی و الف اسم کثر است **کاچه لون**
بفتح کاف و الف و فتح جیم فارسی و ها خفی و ضم لام و سکون واو و نون اسم مفعول بنا است که کف آبکینه
است ملح الزجاج نیز گویند اندک شور بود و خون صفرا و مرارت زیاده کند بلغم کم نماید و قولنج پیچ
را نافع است و اسهال پدید آورد و سفیدی چشم زایل سازد و چون طلا کنند خارش و جرب را نفع دهد
و لغایت مجفف طبع باعث معده است **کاشته پاڈل** بفتح کاف و الف و شین معجمه و فتح تاء
فوقانی هندی و ها هندی و با فارسی و الف و فتح دال هندی و سکون لام قسم دیم پاڈل است و در با
گذشت **کاشتالو** بفتح کاف و الف و فتح شین معجمه و تاء فوقانی هندی و الف و لام مضموم
و واو ساکن تبی از پنڈالو است **کاشنهی** الکاف و الف و فتح شین معجمه و سکون کاف فارسی خفا و ها
و کسر نون و یاء تحتانی اسم کٹای خورد است **کامیوچی** بفتح کاف و الف و سکون میم و ضم
باء موحده و واو مجهول و کسر جیم و سکون یاء تحتانی اسم ماکهیرنی است **کالیسر** بفتح کاف و الف
و کسر لام و سکون یاء تحتانی و فتح سین مهمله و سکون راء مهمله و کلیسر بحذف الف نیز آمده نباتش خورد
بود و شاخ و برگ باریک کوچک دارد و خشک او را که میفروشند بنوعی مشابهت به بادرنجبویه دارد
و بارا و بقدر عناب دارد دراز و باریک و اغبر مایل بسبزی و زردی در حالت خشکی و قسم سیاه
سفید و سیاه هر دو چرب و شیرین تقیل بود و دنبی میفزاید و غلبه اخلاط ثلثه را برباید و تپ و
فرج زنان که بسبب خون حدث یافته باشد آنرا دفع کند و قابض شکم و رافع استسقا و قسم سیاه آهنده
اشتهاست **کانگهی** بفتح کاف و الف و خفا نون و کسر کاف فارسی و خفا ها و سکون یای تحتانی
سرد است و ترد و مزه شیرین دارد و مقوی بدن است و رنگ بدن را برافروزد و قابض است
باد برانگیزد و تلخه بربايد و دق را نافع بود **کاندا** بفتح کاف و الف و خفا نون و دال مهمله
نشوخه و الف اسم حاصل است و گاهی لفظ کولی نیز اضافه نمایند و کولی کاندا گویند و

هر دو در ایام دبا کرارت بکشد
در پیوا دبا شد و بعض کسان
محرور المعده را اگر اشتهار
طعام کمتر میدارند و
چون آب سرد ینوشند
اشتهاء قوی میگردد
و مریض محرور را اگر بنوشیدن
مبرد است بر نفسها منتفع بود
بالجمله چون عطش صادق کامل
باشد در هر حال

شخص صحیح را
المقدار درم دو کس بیمار
انگبون ابا معتدل
سرد و تر و نوشانیدن
است اما اگر شربت
انعصاب را میکند

چون این پیاز در مصارف جمله بسیار می آید لهذا باین اسم نامیده شده مشابه به پیاز می باشد
و لقدر سه چهار برابر پیاز هم میشود و صحرائیست و خواص در فصل مفصل مرقوم ساخته اند
کاکولی بکاف والف و ضم کاف ثانی و سکون واو و کسر لام و عوض لام واو هم آمده است و
سکون یاء تحتانی در افعال مماثل بجیر کاکولی که در جیم مذکور شد **فصل الباء الموحده**
کباب چینی بفتح کاف و باء موحده و الف و سکون باء موحده ثانی و کسر جیم
فارسی و سکون یاء تحتانی و کسر نون و سکون یاء تحتانی ثانی تیز و تلخ و هاضم و شهوه انگیزنده مزه
دهن دافع باد و بلغم بود **فصل الباء الفارسی کپور بیل** بفتح کاف و ضم باء فارسی
و سکون واو و راء مهمله و کسر باء موحده و یاء مجهول و لام گلی است پنج برگ بگل زعفران مانا
از فرنگ آورده اند **کپتهار جک** بفتح کاف و کسر باء فارسی و تاء فوقانی مشدد و خفا
ها و الف و فتح راء مهمله و جیم و سکون کاف نوعی از سورنجان است تیز و سرد و خشک و افزاینده
سورش اعضا و صفرا و دافع فساد خون و بلغم و قوی باد و کرم شکم و دافع فساد زهر **کپاس**
بفتح کاف و باء فارسی و الف و سین مهمله شیرین است و گرم و سبک و دافع فساد باد درخت
قطن است و بعضی سرد نوشته اند و تخم وی شیر حیوانات را زیاده کند و صفرا و بلغم و حرارت
و تشنگی و تعب اعضاء و صرع را نافع است و پنبه جنگلی سرد بود و مزه دهن زیاده سازد و
ریشها و زخمها را نافع است **کپور** بفتح کاف و ضم باء فارسی و سکون واو و راء مهمله و بعضی
بعد از کاف راء مهمله اضافه مینمایند یعنی کرپور سرد و سبک و مقوی باه و چشم و دافع کاهش
اعضاء و بیرگی دهان و فربهی مفرط و خستگی و اماس اعضاء و فساد زهر و مجلی مسام بعربی کافور
گویند و چهار قسم است پوتا سرو هیم سے و بیاس و اوی بهاسکر و خاصیت یک اند
و نیز کپور اسم کهرباست **کپوری** بفتح کاف و ضم باء فارسی و سکون واو و کسر باء مهمله و سکون

یار تحتانی اسم اسپرکاست **فصل الثاء الفوقانی** کتار بفتح کاف و تار
فوقانی و الف و فتح را مهمله و الف نام قسمی از خیشکر است که باریک بود سرد و گران دافع
رکت پت و راج روگ و قسمی است که برگش بسوزن ماند قسم دیگر پهن برگ و قسم دیگر
که خورد و بالنده هست هر سه زمخت و بعد از خوردن محدث سوزش معده و باد و
دافع فساد بلغم و صفرا است و محدث سوزش سینه و نفاخ و مصلح او جوشانیدن آن
در آب یا در خاکستر گرم گذاشتن و نیز از آب گرم شستن بقلیل نفع نماید دهنی سرده
و مقی و مدر و مسمین بدن هاضم کتیرا بفتح کاف و کسر تا ر فوقانی و سکون یای تحتانی و را
مهمله و الف سرد هست و مغلظ منی نافع سوزاک و اکثار او مضعف باه و چون ادرا
بقدر دو ماشه شب در آب کرده صبح مالیده یا سائیده با شربت انجبار یا تنها بنوشند برای
نفث الدم مجرب است و برای جرب شانه و سوزاک نیز مفید **فصل الثاء الفوقانی**
هندی کتهل بفتح کاف و سکون تار فوقانی هندی و فتح ها و سکون لام میوه
هندیست بسیار مشهور شکلی است بزرگون بشکل کبکنه کوسفند به درازی یک گز و پهنای
نیم گز چون بشگافته ازان دانهای شیرین عفرانی رنگ بیرون آید درخت بسیار
دارد و بانگستان بچسپد درخت او بسان درخت چارمغز لیکن قدری بالیده تر
و برگ بزرگ تر صاحب دار اشکوهی همچنین نوشته اما راقم درخت چارمغز مشاهده نکرده است
لیکن درخت کتهل زیاده از درخت بلهل است و برگ کتهل از برگ او خورد
گل او میوه مانند و بو خوش دارد و خام نگیرند بچونه و جزان پرسازند رسیده ان دافع
فساد صفرا و باده مقوی اعضا و مبهی دافع رکپت و دیر هضم و قابض بود و سینه را نافع
است و منی افزاید و تشنگی دفع نماید و تخم وی زمخت و شیرین بود و زیاده کنند و خوردن

کٹھل تا شتا بسیار مضر است و مصلح او تخم او است بو داده مخصوص و بریدن گرانی که
بسبب خوردن کٹھل باشد و بعضے نوشانیدن آنچه خود بخود پخته شود و بمرادخود رسیده معتدل است و آنچه نیم پخته شود و چیدن او
بدرازند تا پخته شود و سرد بود **کٹکی** بفتح و ضم کاف و سکون تا رفوقانی ہندی و کسر کاف تا و سکون
یا تحتانی یک نیخ باریک است از طرف کہ ہستا لے آید تیره سفید مایل گره ۱۲ ارطعم تلخ و هنگام ضعیم
تیز و سرد و خشک و مسہل و دافع فساد صفرا و بلغم و تپ و تنگی نفس و سوزش معده و اعضاء و
قاتل کرم است **کٹ بہدرہ** بفتح کاف و تا رفوقانی ہندی و فتحہاء موحده و خفاء ہا و دال مهمله
مشدد و سکون را مهمله اسم اورک است **کٹائی** بفتح کاف و تا رفوقانی ہندی و الف و کسر ہمزه و سکون
یا تحتانی کٹائی سفید کل قسمی از کٹائی خورد است و ہر دو کٹائی یعنی خورد و بزرگ گلبرگ
ہا رد و تلخ و تیز و دافع کرم و باد و تپ و درد پہلو و شواری بول و اطلاق حس شامه قاتل کرم شکم
دافع بیماری دل و مجل و کٹائی بزرگ را برسٹاگویند و انجام مفصل مذکور گردید و بعد از کاف نون
ہم آمده است یعنی کٹائی **کٹھوری** بفتح کاف و تا رفوقانی ہندی و خفاء ہا و سکون واو و کسر ہاء موحده
و سکون را مهمله یعنی دستبو به اسم کچری است و باضافه یا تحتانی و تا رہندی در آخر و در بارکا خواص
مذکور شد **کٹھہرا** بفتح کاف و ضم تا رفوقانی ہندی و خفاء نون و فتح با موحده و سکون ہا بفتح را مهمله و
و الف اسم ارلو است **کٹھلی** بفتح کاف و کسر تا رفوقانی ہندی و خفاء ہا و کسر لام و سکون یا تحتانی
اسم کٹائی خورد است **کٹھلا** بعوض ہا تحتانی الف اسم کٹائی کلان است کہ از برسٹا گویند
کٹ ہیل بکاف مفتوحه و سکون تا رفوقانی ہندی و فتح با رفارسی و خفاء ہا و سکون لام اسم
کاہیل است **کٹ پتری** بفتح کاف و سکون تا ہندی و فتح با رفارسی و سکون
تا رفوقانی ثانی و کسر را مهمله و یا تحتانی گرم است در مخنث و امراض اندام نہانی زنان را دفع کرداند
و باہ را سرد است و مسک و تلخی برباید و باد برابر انگیزد **کٹ کڑور** بکسر کاف و سکون تا رفوقانی

نیز کری اگر زنان عادت میگردد
و نوشیدن آب گرم
بالاے طعام ممنوع است
علی الخصوص آبے کہ نگرم
باشد و کثرت نوشیدن
آب گرم استسقاء و دق
پیدا میکند اما تشنگی
کاذبہ را تسکین میدہد
و استعمال آب کہ از افتاب
گرم گردد بالخاصیہ مضر است

۱۴۴۶

بر خاص است علی الخصوص
سر و نزف گرم شود و در بلاد گرم
سر و نزف گرم شود فصل سوم
و با یاهم گرم آب
انسان بیان حال آب
و آب باران و آب
و آب چاہ ہا و آب
و آب نیخ و آب
و آب عین و آب
و آب مشروب
و آب مشروب
و آب مشروب

هندی و کر کاف ثانی ضم را هندی و سکون واو مجهول را هندی ثانی بیخ بارا هی کند است

فصل الجیم الفارسی کچنار بفتح کاف و سکون جیم فارسی و فتح نون و الف و را مهمله و بعد از کاف الف و نون در لغت ایشان نیز آمده یعنی کانچنار و قسمی از درخت کوهدار و برگ کچنار سبز و بران رگهای باریک و بصورت دو برگ توام از اول پیوسته و از آخر جدا گشته و در بقدر درخت شهتوت و زیاده از آن لیکن در عرض و سر زیاده میکند هر دو در خلط و قابض شکم و دافع فساد بلغم و صفرا و کرم شکم و مقعد و جذام و خروج مقعد و نافع صداع و سایر جوشیدگی گلو و دمامیل و گل این هر دو سرد و خشک و سیک قابض شکم و دافع فساد صفرا و حابس خون حیض و بواسیر و جراحت و نافع سرفه و در کتاب معلوم شد که اطلاق این اسم بر درخت است و در شهرما اطلاق لفظ مذکور بر گل درخت هم میکنند و بر درخت هم را قم هم قابض و مقوی معده و مانع خون بواسیر و حیض و دافع اسهال میداند گویند پوست درخت در اجوش داده مضمضه کردن قلاعی که از سیب خوردن بهم یا تنگنه یا بلا بهار پکپور باشد نفید آید **کچالو** بفتح کاف و جیم فارسی و الف و ضم لام و سکون واو بیخ رستنی هندیست و در اردو می گذشت **کچھوا** بفتح کاف و سکون جیم فارسی و یا مخفی و واو و الف لفارسی سنگ پشت و باخه و بعربی سلحفات گویند گوشتش تر است و مقوی مبهی و دافع فساد و بادمعمول والد ماجد غفر الله له بود که در خناق صعب سنگ پست محاذی دهن مخنوق میمود و ند تا هوا و نفس بدهن میرسید و خناق او تحلیل بردد و طلا نمودن بیضه او در آب سابیده بیگرم سابقته بر خیصه باعث تحلیل او رام اد **کچلا** بضم کاف و سکون جیم فارسی و لام الف و کاف پهلی کاف تازی نیز گویند کاک بزبان هندی اسم نراغ است و چون نراغ این را بخورد مهوش شود و هلاک گردد لهذا باین اسم مسمی گشته و حب الغراب هم ازینجهت گویند و در ماهیت این که تخم است یا بیخ اختلاف کرده اند ظاهر تخم معلوم میشود و همچنین که در مزاج حار است یا بارد و بالجمله چیزی سیاه از اندرون

جزال نشو ثمرین بود و برگاه
کاندرسک از آب باشد آب
ابسنز نوشتر سیر شراب
بسیار دانش شکند و جزیاب
او شنیده بود و زود گرم یا
سرد شود و از سر ما سرد
واز گرما گرم و روی نابرخت
حادث گردد و بعد نوشیدن
از سر معده تا زود گذرد
و کشیدگی در پهلو پیدا

بارا ن است کز و ابسن ابر بارا ن است آب پشم از نفس کز ران بیدا نشود و بعد

سفید پوست بسیار سخت شود و چون او را در آب تر نمایند نرم میشود و پوست او را دور کرده
از سوهان ریزه ریزه بکنند بعد ازان کوبند در معاجین مسفوف استعمال نمایند بدن را قوت بخشد و علتهای
بادی دور نماید و موی سفید سیاه نماید و مداومت خوردن او بسیار زود باعث عشه نوشته اند و سمیت
دارد و مداوای او قی نمودن و شیر تازه و روغن بادام خوردن است و شوره پاچرب العابات با روغن
گل بر کلف و قوباء و عرق النسا طلا کنند سودمند بود و صاحب ذخیره اشکوهی در قولنج مجرب دانسته مزاج
او نزد راقم هم گرم است چون سمیت دارد اولی عدم استعمال مگر عند الضرورت با مصلحات و در آدویه
ممسکه نیز مستعمل میشود بشرط موافقت مزاج فایده عظیم مینماید چنانچه دوستی داشتم که بمرض نزله و بروده
دماغ مبتلا شد و باوجود استعمال افیون معاجین کبار مرض زائل نمیشد لاچار دوائی مذکور بطریق بندیر
گاهی تنها گاهی با افیون گاهی با ادویه دیگر مناسبه مرض شروع نمود عارضه زایل گردید و حرارتی
در مزاج بظهور رسید **کچری** بفتح کاف و سکون جیم فارسی و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی شیرین
و گرم و سبک هضم و مشتهی طعام و صفرا را قوا سم و متنبویه است با ضافه ها عوض یاء تحتانی نیز آمده
و خواید انچه نزد راقم تحقیق گردید در پهوٹ نوشته است و نیز کچری اسم میوه پاره ایست که اکثر
در زراعت میباشد مشابه کندوری تیز و تلخ و هاضم و مشتهی طعام و نزد راقم گرم است و نیز او را
دو حصه نموده خشک میکنند و در روغن آنرا بریان کرده و نمک زده میخورند لیاراند میشود و در افعال
قوی و منیر و تازه او را نیز میخورند و چون در گوشت پیدا زند باعث زود هضم شدن او است و در اکثر
مسفوف ها کمندی هاضم و مقوی معده داخل است **کچور** بفتح کاف و ضم جیم فارسی و سکون واو
و راء مهمله و کر چه بعوض یاء اخیر را بعد از کاف هم می ایدسه قسم بود یکی را کچور کوچک گویند و کچور باده
نیز دوم را کچور بزرگ و نر کچور گویند از مطلق او مراد کچور باده است سوم را کچور کچری گویند و ان
عبارت از زر بناد است هر سه کچور در خواص نزدیک اند لیکن کچور کچری خوشبو تر بود و ازده می

بوی کافور می آید و بالجمله مزاجش گرم و سبک و مشتهی طعام و دافع جذام و بواسیر و دماميل و
جراحات و تنگی نفس و باد گوله و فساد باد و بلغم و قاتل کرم شکم **فصل الدال المهملة**
کدم بفتح کاف و دال مهملة و سکون میم و کدنب نیز آمده بعد از دال مهملة نون و
باء موحده و قسمی است از وهونت و قسم دیگر وهول کدم و بهوم کدم نیز از اقسام او نوشته اند
گل آن سماعه آسا و برگ درخت او لبسان چار مغز هر سه سرد و دافع فساد بلغم و صفرا و خون
فصل الراء المهملة کرنا بفتح کاف و سکون راء مهملة و نون و الف لیب باند و غوره او پس از
سه سال رسد در آغاز سبز و ترش و تلخی آمیخته بشیرینی زردی گراید و تلخی آن زود و در پختگی سرخ و شیرین
چون دیر بماند لبسری باز گردد و درخت او لبسان لیمو و برگش لختی پهن و عجمه او چون پیکان
خالی و گل او چار برگ سفید بود خوشبو و عنبر مایه از و میسازند و عرق از و گلاب آسا گیرند
و آنرا عرق بهار گویند و مزاج عرق بهار گرم است و خشک و جهة ضعف دماغ و تفریح و تقویت
اشتها و باه و درد سینه و قولنج ریحی و خفقان و غشی مفید نوشته اند و مداومت او را هفت روز
در روزی دو اوقیه با شکر ربع درم جهت دفع سپرز از مجربات نوشته اند و با آب کرفس جهة انزاج
سنگشانه و گرده مفید و شراب او ناشتا جهة قطع اسهال بواسیری نافع و در هندوستان از شاخ و
گلوری پان محلول در عرق بهار یچه و امثال این را بو یا مینامند صاحب تحفه نوشته که از شگوفه نارنج
که عرق گیرند آنرا عرق بهار در میان نارنج و کهنه اختلاف صنفی معلوم میشود آنچه تحقیق نموده شد
کرنا اطلاق او علی الاصح در شهر بر گل کهنه پس ازان بر گل لیمو شیرین است عند الضرورت
عطاران این گل ترنج و نارنج و نارنگی و لیمو و چکوتره و جنبیری عرق کشیده در عرق بهار نافع بکار
می برند و این گلها را نیز در عرف گل کرنا گویند ظاهر آنست که درین گلها اینقدر فرق میان مزاج
نباشد و اصل همه یا درخت کهنه است صاحب تحفه را شکوهی که نوشته است که در پختگی شیرین و سرخ

است و این قسم
افتد
بجای ازبون
بکار حاصل گردد یا
و افتد کرنا بجای ازبون
انبهای ازبون

میشود و چون دیر بماند باز سبز گردد و از باغبانان که دریافت کرده شد انکار ایشان نمودند و در مشاهده
هم نیامده است کهنه نام ثمر اوست بفتح کاف و تشدید تای فوقانی و های مهمله و در تحفه که مذکور شد
نزدیک هم اند و الله اعلم بالصواب **کروندا** بفتح کاف و راء مهمله و سکون واو و خفا و نون
و دال مهمله و الف و ها ضمیره کاف ثانی ساکن پس از کاف اولی نیز آمده یعنی گلگر و نیز او را **کرمردی**
نیز گویند بفتح کاف و راء مهمله و میم و سکون راء مهمله و کسر دال مهمله و یای تحتانی و ضمی از و کرمش مهمل
است بکسر کاف و راء مهمله و شین معجمه و سکون نون و فتح باء فارسی و های و سکون لام که مشهور به
کروندی است عوض الف و یای تحتانی در اسم اول قسم اول سرخ و سفید و قسم دوم سفید و سیاه
و چون قسم دوم مشابهت بزنگ کرمش که سیاه بوده است لهذا باین اسم مسمی گشته گلش
بسان جوهری خام هر دو ترش و گران محدر کبد پت بلغم و رسیده آن شیرین و ترشی کم دارد
و سبک و مشتهی طعام و دافع فساد با صفرا و خشک ازا اگر با تب دارند خاصیت خام دهد
کریل بفتح کاف و کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و لام و عوض لام راء مهمله نیز آمده است یعنی
کریر درختی است که برگ مدارد و شاخهای او از بیخ او برآید و بسیار دارد و طول او بقدر درخت
کنار و کم و زیاده از آن و گل سفید برگه خورد دارد و فراوان شگفد و خوشانده میخورند ثمر او را و او را و
آچار نیز میسازند در میان آب نمک و روغن سیاه و ثمر او اول سبز و بعد از آن سرخ گردد و
چون دیر بماند سیاه گردد و بقدر کروندا کم و زیاد از آن میشود و مدور بود و خوشنما شود تلخ و تیز و
گرم و ملین و دافع فساد بلغم و دافع یرقان و دماميل و شبور و آماس اعضا و فساد زهر و بواسیر گل و می دافع
بلغم و صفرا و والد ماجد آچار ثمر او را بر ضاکه امراض بارده داشته مثل فالج و استرخا را بتدای
بخوردن اچار درستی بسیار مینمودند و اجازت میدادند و میفرمودند که بسبب گی می اصلی مرتفع
باعصاب کمتر مینماید و همچنین سرخه و سرخ **کبرکری** بفتح کاف و راء مهمله و سکون یای و کسر راء

مهمله وسکون یاء تحتانی وعوض هایار تحتانی وعوض راء مهمله ثانی لام یعنی کریلی مشهور است
میوه ایست تا بستانی دانه میباشد سیاه رنگ براق املس دراز مثل جمال گوشه واز واندکی
باریک واز درون مغزش سفید واو را همراه نمک وفلفل بوداده میخورند بسیار بالذت ومقوی باه و
مغلظ منی وقابض شکم وروانست راقم است کرمرنگ بفتح کاف وراء مهمله وسکون میم
وفتح راء مهمله وخفا نون وسکون کاف فارسی وکرکهها بفتح کاف وسکون راء مهمله وفتح میم و
کاف وخفاء هاء والف اسم کرک است کرشن دهان بکسر کاف وراء مهمله وسکون
معجمه وفتح نون ودال مهمله وخفاء هاء والف نون ثانی قسمی از برنج است ونجاصیت مطابق
ساٹهی کروانک بفتح کاف وسکون راء مهمله وفتح واو والف وفتح نون وسکون کاف طایری
اصهب رنگ معروف گوشتش بامزه میشود وبر لب دریاها میباشد ودر صحراها لیکن دربای کلان
دوبر از صحرائیست کرکرا بفتح کاف وسکون راء مهمله وفتح کاف ثانی وراء مهمله ثانی والف بقدر قرا
مشهور است طایریست نامابرنگ کلنگ واندکی ازان کوچک وپاهادراز وچشمها بسیار سرخ
ومتصل هر دو گوش موهای سفید واز گردن موهای سیاه پیش سینه اویزان دارد ودر موسم گذر
کلنگ از ولایات سرد سیر می آید گوشتش مسمن بدن ومهی ومقوی اعضاست کرنجوا
بفتح کاف وراء مهمله وخفاء نون وضم جیم مشدد وفتح واو والف قسمی است از دکریجی بیاء
تحتانی عوض راء والف کرنجکا نیز بعوض واو کاف کرنجن نیز بنون عوض واو
والف آید تخم مدور براق مائل بسفید قلیلی سرخی آمیخته یعنی فاختی وبعضی سیاه خاکستری
رنگ سبک وسنگین گنده بقدر باز وزیاده ازان وبعضی برابر بلوط خورد وچون حرکت
دهند صدائی از وشمال بادام بظهور رسد درجوف او مغز سفید مثل مکهانه برآید ودرخت او
بقدر آدم وکم زیاده ازان وشاخها باریک از تنه برآید مثل جهاز شود ودرمیان پهلی ها

از آب چشمه وباران
بهتر نیست لیکن جهت ریضان
خوب است ومداومت نوشیدن
آب کاهنای مذکوره جایز نیست
چه همه آنها سے معاون اگرچه
طلاے ونقرے دارند
باشد تنگی بول سے آرد
خاصه کرنوشیدن انها رسمے
واقع شود وچون همه معاون
سوا معدن طلا ونقره

واکن زبون است
آب انهام زبون
در جمله معدن خود است
اما آب نوشادری انهال
میکند خواه نوشند
خواه بران نشینند
خواه بران حفر نمایند

سرد وآب نیستان
وآب علف زار
زبون است وآب
معدن طلا ونقره
تفریح دل وتقویت
روحها وآب کان آهن
تقویت اعضا واندوه
شکر وتصلیب اعضا ودارد
طحال ومنع اسهال معدی و
تحریک قوت جماع میکند
واگر طلا ونقره وآهن آگرم
سرده سکرات وقرات وآب
خالص سرد ونمایند تا آنکه قوت
این استشاء بردارد وحکم این
آب ونفقت مثل آب معاون
این استشاء بردارد وآب
این همه کاهنای مذکوران

واتقسیم تخم یافته شود گرم است ودافع بواسیر وقاتل کرم شکم وجذام وبرگش دافع فساد باد ملغم
وخون کرو بفتح کاف وضم نیز وضم راء مهمله وسکون واو اسم کتلی است وبعضی گویند غیر اوست
کروار بکسر کاف وسکون راء مهمله وواو والف وراء مهمله ثانی والف دوم ومشهور بفتح کاف
وبعوض راء مهمله ثانی لام هم آمده است اسم الماس است وفلوس نیز گویند خواص این در کتب
یونانیان بسیار بتفصیل است وگل او را اگر همراه گوشت پزند نهایت بامزه وتحفه می شود و
یقین است درخش اکثر جا یافته میشود ودرشش یعنی پهلی ها او بقدر یک گز وکم وزیاده ازو
گنده گی بقدر پنجه وزیاده ازان قدری کرشیر بفتح کاف وسکون راء مهمله وکسر نون ویاء تحتانی
وسکون راء مهمله وکرسیر بفتح کاف وسکون راء مهمله وکسر باء موحده ویاء تحتانی وسکون
راء مهمله اسم کنیر است کرچور بفتح کاف وسکون راء مهمله وضم جیم فارسی واو وراء مهمله ثانی اسم
کچور است کرمند بضم کاف وراء مهمله وخفار نون ودال مهمله اسم ساج است کرکس بفتح کاف
وسکون راء مهمله وفتح کاف ثانی وسکون تاء فوقانی اسم گهر کهت است ودر باب کاف فارسی
بیاید کریلا بفتح کاف وکسر راء مهمله وسکون یاء تحتانی مجهول ولام الف کاری مشهور است
سبز رنگ ودرون تخمها دارد وبقدر دو گره وکم ازان بر سطح پست وبلند وارد سرد است
وسبک وبعضی گرم وگران وبعضی معتدل نوشته اند تنیر وشکم براند وباد وبواسیر وغلبه بلغم وخون و
یرقان وپانڈرو وکف وسیلان منی وکرم را دفع گرداند واسم قثاء الحمار نوشته اند ونزد راقم
یبوست در وبسیار بسبب حرارت او وظهور حرارت زیاده در وبسبب تخلخل او همراه پیاز
وثقل بسیار کم دارد وخالی از تقویت معده بار دنیافتم وکریله جنگلی را تلخ وسرد وسبک ویقین
ودافع صفرا وخون وبلغم وسودا وزردی بدن وباد وبرقان پرسیو وقاتل کرم شکم نوشته
اند وقسمی از کریله باغی است که سفید رنگ ودر از تر از اول بود وبوست باریک دارد و

صلابت سبز او در وجیه
وجراحت گزیدن حیوان وزهر
نفع بنا یا در سده وبثرها بدن
وتبر گرمیه سده وسرخ وورم
مسهل صفرا وسیلان قرحه امعاء
امراض حاره وپیدا میکند واصلاح
وبی وبین مضرت از غذاهای
وصنع عسل وعمل ارمنی نوشته

اگر بسیلان نفرول واب معدن شب
شکم وانزاض خون
ازدیان وسیلان
خون بواسیر را دفع
بکند الاغلی گردن
بدان آب وتبدن
اگن تکسانکه کمستعد
صدوث تب اند تب پیدا
میکند واب معدن کربت
گرنے وخنک پیدا میکند
واسهال سدآرد ودو شیدن
دو ضعف معده وباصره عاوت
بساز د واستجن جگر میکند لیکن
نشستن اندر آب مذکور حمت
تو با وبهق وجرب وقشر جلد و
درج مفاصل ورماح بارده و

وان بهترین اقسام اوست و طریق پختن او لبیار است لیکن همراه پیاز پخته شود در لذت
و تقویت باه اقوی و انچه بدون پیاز پخته شود در تقویت معده و سرعت هضم اجود و
حرارت کمتر بظهور آرد **کرکپور** بفتح کاف و سکون راء مهمله و فتح کاف تانی و ضم باء فارسی
و سکون واو و راء مهمله اسم کپور است **کرکندہ** بفتح کاف و سکون راء مهمله و فتح کاف تانی
و خفاء نون و دال مهمله و هاء یعنی کنار خورد تر و گران است و شیرین دافع فساد صفرا و بادو مراد
ازین جنس بیری نیست بلکه قسم خورد بیر باغی است زیرا که جنس بیری یعنی صحرائی ترش
شیرین بود **کرکش** اگر بکسر کاف و راء مهمله و سکون شین معجمه و سکون نون و فتح الف و
کاف فارسی و سکون راء مهمله و الف اسم اگریاه است **کرکانو** بفتح کاف و سکون راء مهمله و
فتح کاف و الف و ضم نون و واو اسم کدو است **کرکٹی** بفتح کاف و سکون راء مهمله و فتح کاف
و کسر تاء فوقانی هندی و سکون یاء تحتانی اسم گلریست **کرنی** بفتح کاف و سکون راء مهمله و
کسر نون و سکون یاء تحتانی این گل بیشتر در کوکن میشود تیز و تلخ و گرم بود صفرا و بلغم و نفخ معده
و کرم شکم دفع نماید **کرو** بضم کاف و فتح راء مهمله و الف و ضم کاف فارسی و سکون واو و خفاء
نون و سکون دال مهمله اسم کتیرا است و گذشت **کرشن جوتهکا** بکسر کاف و راء مهمله و سکون
شین معجمه و نون و ضم جیم و سکون واو و تاء فوقانی و خفاء ها و فتح کاف و الف اسم جوهی است
گل مایل بسیاهی دانه اش سفید **کرکل** بفتح کاف و سکون راء مهمله و کاف ثانی و فتح باء فارسی
و خفاء ها و سکون لام اسم بهیره است **کرپه** بفتح کاف و راء مهمله و تشدید باء موحده و فتح
آن و سکون ها اسم بیل است **کرانتا** بفتح کاف و راء مهمله و الف و سکون نون و تاء
فوقانی و الف اسم برهٹا است **کرشن برتا** بکسر کاف و راء مهمله و سکون شین معجمه
و نون و باء موحده مفتوحه و سکون راء مهمله و فتح تاء فوقانی و الف اسم مالکهپرنی است

استعمال و ... و تقویت
... ضعیفه نفع میکند
... لیکن نوشیدن او
... خطر نالی است و اصلاح
... مضرت وی از شکر و
... عمل و جوش دادن تواند کرد
... کرده باشند محابث
... است
... فتح کاف است
... و زرین قبیل است
... گردد ان شاء الله
... شود خواه از زردی
... زین شود خواه از اندک
... در آب شیرین حاصل گردد
... از غرغره بدن سے آرد و

... فبض سے کند و خارش پیدا
... میسازد و اصلاح مضرت آن
... از خوردن پچ و شیرین او آن
... کرد اما شستن بدن از آب شور
... ازالہ خارش و قوباد قلیل خون
... بسته زیر جلد و قتل قمل و قشام
... و نفخ باد امراض عصبیه چون ارتعاش
... و فالج و اسقرخار سے نماید
... و از خواص اینست که مار گزیده

... بواسیر را مستاصل
... استنجا کردن فوائد نمایان
... امراض ان از قبض
... بالام سیده و بخش
... بالام بدن شیرین
... لوزینست که مار گزیده

کرشن سار بالفتح سین مهمله والف وفتح راء مهمله وباء موحده
الف کرشن معولی بضم میم وسکون واو وکسر لام وسکون یاء تحتانی اسم قسم کالیکر
معول یعنی بیخ سیاه دارد وکرشن بمعنی سیاه است کراتاک بکسر کاف وفتح راء مهمله وسکون
الف وفتح تاء فوقانی وسکون کاف ثانی اسم چراتیاست فصل الراء المهملة مع الهاء
کرٹ بالضم کاف وفتح راء هندی والف زبخت است وسرد وخشک ومشتهی طعام و
دافع فساد صفرا وخون وملغم ومفتح سده ودافع ماده خام وجذام وحالیس اسهال سنجیده
بواسیر وگل او تلخ وسرد وباه افزا ودافع فساد صفرا اسم درخت اندرجو است واندرجو
شمر اوست کالاکور انیز گویند کرٹ بالفتح کاف وسکون راء هندی تخم سفید زیره مشهور است
درخاصه نزدیک تخم کتان است فصل السین المهملة کسوندی بفتح کاف وسین
مهمله وواو مجهول وخفاء نون وکسر دال مهمله وسکون یاء تحتانی کسوندا نیز گویند بالف
عوض یاء تحتانی اسم نهال هندیست شاخهای درخت او متصل از بیخ میباشد باو یک
وگنده واز چهار طرف میروید وگنده او بقدر بانس بلند ودرازی درخت او تا بقدر
آدم دیده شده وچون برگ او راخوب مالیده بوبیند بوی بد دهد وپهلی او دراز دارد وبقدر
یک گز وزیاده ازان واز درون پهلی دانه می برآید مدور وخورد مثل سماق واندک
کاواکی وبرگش خشن مثل بیبرگ کمرک لیکن برگ کمرک عریض اندکی واین اندکی طویل وباید
دانست کلان او راکسوندا گویند وخورد راکسوندی درمیان برگ هر دو هم تفاوت
است گرم تر است بعضی معتدل نوشته اند اخلاط از دماغ فرو آرد واگر بار او بریان
کرده بخورد پای زهر گزیدم بود واگر بار وبرگ آس کنند وبه آرد گندم مساوی الوزن بریزند
وبار وبرگ کنجد بخورد وشکوریه دفع شود واگر کسی موی نیسر داده باشد تخم کسوندا با گل ماء

دی آس کرده غلوله چند کنده فردا بعد از ساعتی استفراغ کند اگر موی در میان
غلوله یا بصحت شود و اگر پوست بیچ کسوندی خشک کند و باریک سازد و با شهد غلوله بندد
مقدار دو درم وقت نماز دیگر بخورد و یک کاسه شیر ماده گاو بالای آن بنوشد و چون
شب در آید نیم غلوله از آن در دهن گیرد و در مجامعت مشغول گردد اسهال آرد کسیر و
بفتح کاف کبر سین مهمله و یاء تحتانی مجهول و ضم راء مهمله و سکون واو و با کاف عوض واو
نیز آمده یعنی کسیر کبیخ رستنی است سیاه پر موی رستنی شور و سرد و گران دوا دافع فساد
صفرا و خون و سوزش اعضاء و قابض شکم و مولد منی و بلغم و باد و مسکن تشنگی علی الخصوص
اگر او را سه پوست بخورند لیکن او را خایده آبش فرو برده بیفگنند ثقل اکله باعث تبرید
و عدم ثقل است و جالنوس او را سائیده در شربت گلاب و نبات حل کرده صافی نموده میخورند
و باعث برودت نافع سوزاک و دافع سمیت هوامیدانند خصوص کسیر همراه پوست بسایند
لیکن بغیر پوست لطیف است و باعث اقبال طبع کستوریا مرگ بفتح کاف و سین مهمله و ضم
تاء فوقانی و سکون واو و کسر راء مهمله و یاء تحتانی و الف کسر میم و سکون راء مهمله ثانی و
کاف فارسی گوشتش بطعم شیرین و سبک و نفاخ و اشتها آورد و گوشت ماده وی سرد و دافع
تپ سر فه و فساد خون و تنگی نفس و میگویند صاحب عجایب المخلوقات در تبت و بنگالا بسیار باشد
بشکل آهو باز یادتی و دنبالک از دهنش بیرون آمده بسان فیل و مشک فضله آنست که بنافه
او هم نیز و چون نضج یافت خارش عظیم میرسد بر سنگی نوکدار محل ناف میخاراند و از آن لذت یابد
و آن ماده از آن منفجر شود و مانند یم و اهل آن را متمتع یابند و آن نیکوترین مشکهاست و پیش امیر
ذی شان کتب راقم بود بطریق ارمغان راجه کوهستان راجه سری نگر او را بعد دو سال سه سال
میفرستاد گرم و مقوی کسنبهه بضم کاف و سین مهمله و خفاء نون و ضم باء موحده و هاء ساکنه

نگاه دارد دوم چند ... کند و با افطار ... طیف او ... صاف را اگر خواهد که ... محفوظ ماند آب

... نشسته و سکن گوید یا منی
... کند پس خواب نماید و همچنین گاه
... از خواب بیدار شود اگرچه معده
... از طعام خالی نباشد تا کواس
... جمع نگردد و طبع بحال نیاید آب
... نباید نوشید و اگر کسی را مصابره
... تشنگی باشد خواهد صحت خواهد
... در مرض باید که بعد نوشیدن
... آب بسیار و امتلاء معده از آن
... کند تا از آفت آن ایمن

... نوشیدن آب با استفراغ
... هوا در سرد و نقیض آب سرد
... تا نضج طعام آب بسیار گرم و
... مصابرت از نوشیدن آب
... و خواب بعد طعام آب سرد
... تازه و آب استه قدری آب توان داد
... زرشک و خیق الرأس نوشیدن آب
... و گرد و سیب نوشیدن آب
... بعد نوشیدن آب بیحرکت
... بعد نوشیدن آب زمانی

بعربی مصفر گویند شیرین و لبیار گرم و خشک سبک و صفرا انگیز و دافع فساد خون بلغم و سوداوی

بول کستوری بفتح کاف و سکون سین مهمله و ضم تاء فوقانی و سکون واو و کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی بفارسی مشک گویند تلخ و گرم است و گران و مهی مانع سردی و فساد باد و بلغم و حابس قی و دافع آماس اعضاء و بوی دهن بطلان حس شامه و قسمی است که از اتاکستری گویند در مبحث لام بیاید **کسنپا** بضم کاف و کسر سین مهمله و سکون نون و کسر سین مهمله ثانی و باء فارسی و الف قسمی از وشنبوست **کسین** بفتح کاف و کسر سین مهمله و سکون یای تحتانی و سین مهمله ثانی قسمی از زراج است و سرد بود و باصره را روشنی بسیار و بدن را نورانی کند و زهر و بیسی گرم معده دفع نماید میر اکسین قسم جیداوست **فصل الشین المعجمه**

کشت بضم کاف و سکون شین معجمه و تاء هندی اسم کوزنست **فصل الکاف العربی**

گلکور بفتح کاف اول و ضم ثانی و واو مجهول و راء مهمله و الف ثمر رستنی هندیست از کربلا خورد و برومها بسیار و تخمها کثیر دارد و در خواص موافق کربلاست و بخصوصه دافع جوشیدگیها آغاز جوانی که از اهاسه گویند و دافع تپ و کف و ناآرزوی طعام و قسمی از وبانجه گلکور است یعنی بار میگیرد و تلخ و دافع فساد زهر و جوشش ساری و بیخ بانجه گلکور ادرار بادو تحلیل اورام غلیظه نافع است و باز زهر گزندگانست و سرفه بعضی نوشته اند که کربله جنگلی است و این قول دور از صوابست زیرا که کربله جنگلی را راقم مشاهده کرده است چیزی غیر گلکوره است و مشابه بکربلا باغی است **گلکر اسینگی** بفتح کاف و سکون کاف ثانی و راء مهمله مفتوحه و الف و کسر سین مهمله و سکون یای تحتانی و خفا و نون و کسر کاف فارسی و سکون یای تحتانی و در میان هر دو کاف الف نیز آمده است یعنی گاگر اسینگی کج میباشد شاخ حیوان باریک سرخ تیره رنگ میان حاد تلخ و در مخت و گرم و مشتهی طعام و دافع خناق و بهق و مانع قی و تشنگی و دافع تپ و فساد بلغم و

اقطع است الاطریق
اصلاح آنهای دیگر است
که آب را در دیگ کرده بالا
دیگ چوب بار اگذارد بطریق
تقاطع بهترین چوبها صوف
نو نه نخ زده نه حتی که
تمام سر دیگ را پوشانده پس
زیر دیگ آتش افروزد تا
بخار بصوف برآید و در دیگ
فرو چکد و آب صوف را امتحان
کرده باشد هر گاه تغیر نماید

ودفع قضان اگر
در تغیر دل کرم

آنست که در زبان پیدا
نماید بهتر باشد و بیان

از قطای بلند تر تقاطع

تشنگی نفس و سرفه و آروغ **کلکرا** بضم کاف اول و سکون کاف ثانی و راء مهمله و الف
بفارسی دیک گویند گرم و تر و گران و بهی و دافع فساد باد و مقوی مولد منی و فزاینده بلغم و گو
دیک بطیء الهضم زود و خشک و گران و گوشت مرغ دریائی گرم و بهی بلغم افزاو و جاج را
کلکری گویند بافاخته یاء تحتانی و راقم مرغ صحرائی را دیده است که در سرعت حرکت و پریدن
خوشنمای زاید از خانگی خشکی در گوشت او یعنی صحرای افزون **کلکری** بفتح کاف اول
و سکون کاف ثانی و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی خامش شیرین سرد و گران مقوی دل
و قابض شکم و نزد راقم ملین و مشهی طعام و دافع فساد صفرا **کلوندہ** بضم کاف اول علی المشهور
و مشهور فتح آن و سکون کاف ثانی و فتح راء مهمله و سکون واو و خفا و نون و دال مهمله و هاء
در عرف کروندا که بالا مذکور شده نیز باین اسم میخوانند و بالجمله نهال او بقدر نیم گز و دارد
گره نهایت یک گز و برگش شبیه برگ تنبا کو لیکن از و کوچک تر و بوی بد دارد خصوص اگر برگ
او را در دست مالیده ببویند زیر دیوارها و در خرابها و میدان موسم برشکال میروید
تیز و تلخ و دافع تپ دق و خون و بلغم و چون آب برگ او را کوفته برگیرند و آن را بمقعد
اطفال بچگانند کرم ها بخورد که باعث اذیت اطفال میگردند بمیرند و عزیزی میگفت که
اگر سه قطره از آن آب در گوش راست و سه قطره از آن در گوش چپ بصاحب تب گرما و سرما او را
بود به اندازد و نفع نماید کوکرچهنڈی نیز گویند از برای آنکه کلب چون این را بخورد قی کند باین
اسم هم گردید کوکر بهنگره هم گویند قسمی از بهنگره است که بر گلخن و مزابل بروید **وفضل اللام**
کلهار بفتح کاف و لام مشدد و خفا و ها و الف راء مهمله کنول صدبرگ است که در آب
قلیل العمق پیدا شود و بوی کم دارد سرد و خشک گران و قابض شکم و سینه و زردی را
گل وی که از آنرا کیسر گویند بکسر کاف و سکون یاء تحتانی و فتح سین مهمله و سکون راء مهمله و کنول

علیه برکاه خدا آورد
بکر از نفضر خویش
از دست و زبان کرایه
بان عقل رسا نجز آرایه
بلی بمان بهتر کرانمان
آنچه نده شکر کس بدر آید
از دست و زبان کرایه

نیز گویند سرد و قابض شکم و دافع بواسیر خونی و فساد بلغم و صفرا و تخم که معروف است به کول
گته نابستانی شیرین سرد و گران و دافع فساد صفرا و خون و سوزش اعضا و فزاینده بلغم
و باد و راقم اوراد ر بیماری تشنگی که باطفال در گرما عارض میشود تجربه نموده که در ظرف خوردن
آب اطفال تخم ها متعدد را انداخته همان آب اطفال داده شد نفع کلی میرساند و نیز سبزی
او را که در میان دانه او میباشد در آب سائیده طفل را بدهند اثر سموم و اطلاق شکم و تشنگی
بر طرف سازد و درادویه قلاع نیز مستعمل است و نال یعنی ساق گل او و سالوک یعنی بیخ او
و مرنال یعنی ریشهای بیخ او هر سه شیرین سرد و خشک و مبهی قابض شکم و دافع صفرا و خون
و سوزش اعضا و گل کول دو گونه بود یک بنگام تابش آفتاب بشگفد و بهر سو که خرامش
کند رو بدان جانب آرد و بشام غنچه و شقایق ماند سفید سرخی مایل و برگهای او از بس
کمتر نباشد و درونه او زرد مخروطی شکل که قاعده بالا دارد و تخمها میوه او است شیرین بود
و سرد و برافروزنده رنگ رو و دافع فساد بلغم و صفرا و خون و تشنگی و سوزش اعضا و
جذام و آبله و فساد زهر و جوشیدگی ساری و دیگر چهار برگ سفید که در فروغ ماه بشگفد
و بدستور بگرد و لیکن غنچه نشود و کول نیل و اگر درین اندک سفیدی بود و آنرا
کمود و کودنی گویند یعنی گل خورد که در فروغ ماهتاب بشگفد این خاصیت فروتر از
کول سفید گل است و کول نیلی را نیلوفر گویند **کلنبک** بفتح کاف و لام و خفای
نون و فتح باء موحده و سکون کاف ثانی درختی است گران وزن از جوهر آباد
و زیر آباد آورند و برخی عود خام بیدانه سائیده او سفید تیره بود در خوشبوئیها انگیزند
دافع کاف است و در خاصیت مطابق رکب چندن است مشهور بلا گیر است و نیز اطلاق
این لفظ بر بعضی اقسام لیموں هم میکنند **کلهاری** بفتح کاف و سکون لام و فتح هاء

بذات اوست و طغرای
انگ نعلی خلق عظیم صفتی است
از صفات او صلے اللہ علیہ
و علی آلہ و اصحابہ اجمعین اما بعد
میگوید عاصی پر معاصی
غلام محمد بن حکیم محمد صادق خان
بن اشرف الحکماء حکیم
محمد شریف خان کہ چون شمس
حکمت عملیہ در معاش و معاد
اظہر من الشمس و ابین من الامس

وسکون یار تحتانی اسم لاتکلی است **کلیجن** بضم کاف وکسر لام وسکون یار تحتانی وفتح جیم وسکون نون بهترش سرخ رنگ وسطبر گره است گرم وخشک در دوم مصلح معده و دافع قولنج و درد گرده وهاضم طعام ودافع عرق النساء وحابس بول ودافع صرع وصداع سرد ومحرک باه وبامر جه بلغمیه اوفق وهرگاه قدری در دهن گذارند از اله بحة الصوت نماید واواز گلو صاف کند وتقویت باه نماید واگر بکدرم از وسوده در شیر گاو انداخته ناشتا بنوشند بسیار در باه افزاید ومقوی اعضای باطنی ومنفر بدل ومصلح آن کتیرا وچیزهای چرب **کلتهی** بضم کاف وسکون لام وکسر تاء فوقانی وهاء هندی ویاء تحتانی ساکن چکرک نیز گویند دانه ایست سیاه براق وبعضی مایل بسفیدی شبیه بتخم کتان وازو بزرگتر مایل بتبدیر وشیرین هنگام هضم تلخ وزود هضم وگرم وسبک محدث صفرا وسوزش معده وحابس عرق ودافع فساد زهر وسرفه وفساد بلغم وباد وقواق وکرم شکم وشکننده سنگ مثانه ونفخ ومدر وبول ودافع درد شکم وتشنگی ومضعف نور چشم ومقلل منی وقسمی از وصحرای است سرد ودافع امراض چشم وفساد زهر بفارسی ماش هندی وبعربی حب لقلق گویند **کلکتیا** بضم کاف وفتح لام وسکون نون وفتح تاء فوقانی والف قسمی از ستاور است **کلنگ** بضم کاف وفتح لام وسکون نون وکاف فارسی اسم کونج است وفتح کاف وکسر لام وباضافه الف بعد کاف نیز یعنی کالنک اسم تربوز است **کلنگره** بضم کاف وفتح لام وخفای نون وفتح کاف فارسی وفتح راء مهمله وسکون هاء نیز اسم تربوز است **کلونجی** بفتح کاف ولام وسکون واو وخفای نون وکسر جیم وسکون یار تحتانی اسم سیاه دانه ایست در تحلیل ریاح ونفخ شکم ورفع قبض تجربه رسیده **کلافر** بفتح کاف ولام والف وفتح فاو وسکون راء مهمله اسم اونک است **کلدرم** بفتح کاف وکسر لام وتشدید دال مهمله وضم ان

نقد مصنف گرفته شد
عیب عیاری خیره باد اندر نظر گر ز اصلاح
هجوی در نظر گر ز اصلاح
ز بیان این رساله مشتمل بر
وصل
روی در بیان حال جود
سخاوت چیست
در وقت احتیاج بسیار است
طاقت بیش بسیار مجاز کردن از اندازه
رو مفرط است و گفته اند جوان
بود که مال خود بدهد و از کسی چیزی
نگیرد و نیز گفته اند جود پیش از
خواستن و بعد از
خواستن مکافات خواستن است
اجر بخشایشها این است که
نخیر ساز بری صاحب کرم
سر هر بود و سر حیه و رویش باشد و

دلیل خوار بود اگرچه توانگر باشد
سزاوار احسان انکس است که کافر
نعمت نبود عطا بر فاسق نفوذ
دوست رفیق خیرات مخصوص است
بفقرا بافضل اگر پری صاحب دولت
وکرم را چیزی اندک فروگذاری از بسیار
بذل کم پایدار به از بسیار ناپایدار
کسیکه قبول بخشش و عطا از تو نکند بدست
کریمی داده است از اکرم تو کار
خیر چه اگر قبول کنند بخشش

وسکون راء مهمله و میم سالکنه اسم بیژه است **کلس** بفتح کاف و سکون لام و کسر سین مهمله
و سکون یاء تحتانی اسم پرشت پرنی است **کلیس** بفتح کاف و کسر لام و سکون
یاء تحتانی و فتح سین مهمله و سکون راء مهمله اسم کالیسرست **فصل المیم کمو** بضم
کاف و میم و واو مجهول و سکون دال مهمله کول سرخ نیلی اگر دریرا نامند سفید ی
انرا باین نام خوانند **کمودنی** بضم کاف و میم و واو و سکون دال مهمله و کسر نون
و سکون یاء تحتانی یعنی گل کنول خورد که در فروغ ماهتاب شگفته این در خاصیت
فروتر از کول سفید گل و کول نیلی را نیلوفر گویند **کمرک** بفتح کاف و سکون میم
و فتح راء مهمله و سکون کاف ثانی کرمرک باضافه راء مهمله بعد از کاف و میم بعد از راء نیز
آمده است و باضافه ها و الف بر لغة اول و تقدیم و تاخیر راء هم آمده یعنی کرکهاد درخت
زاید از درخت بیری یعنی کنار اندکی و بعضے مثل آن و برگش پانبوه و نوکدار و برگ
کلان او از برگ سنگتره عریض و قصیر و املس و سبز و باریک میوه مشهور خیاره دار مخوش
زمستانیست و افشرده از و بسیار تحفه درست میشود دافع صفرای و سرد و قابض شکم و دافع
فساد باد و بلغم و بزبان ترقیدگی میرساند و مصلح آن خوردن او همراه چونه و نمک **کمو** بضم
نی بفتح کاف و ضم میم و سکون واو و کسر نون و سکون یاء تحتانی اسم عنب الثعلب است
فصل النون کنهار بفتح کاف و خفاء نون و فتح باء موحده و خفاء ها و الف و راء مهمله
شیرین و گرم و گران و بادانگیز و دافع فساد صفرا و خون و قبض شکم و تب و قولنج و ثمر او گران
و مقوی و بالاینده موی سر و مولد منی و دافع فساد باد و صفرا و دق و تشنگی و خون فاسد
و مدر بول و از جمله رسایین است **کنهاری** بر از دیای تحتانی در آخر نیز آمده است و
بعوض الف در لغة اول یاء تحتانی آمده است یعنی کنهیر **کنهلک** بکسر کاف و سکون نون

باشد بهتر است از آنکه بمردگان
سپارند چه خانه در زمین حکم مرده دارد
که در آن دفینه کنند **فصل دوم**
در بیان حال شکر یعنی می گوید
شراب لیه باشد عفت و حکمت از آنجا
گیرند آن است یا می بر طرف سازنده عقل
است و از سطوفر موده کیکاس اسراف کرد
و اشامیدن شراب پس او زبون ترین
مردمان است از روی یا کش ایرد

پیش مردمان خود و بزرگ
بزرگی و موده سیکه بهترین اعضا خود را
داشته سازد و او موسر است و شرف اعضا
دافع است از جهت حس و حرکت و بیار
از اعمال ستوده پس کیکاس مکلات
سکنبه از خل بیکر و از نشاء او دافع
خود و سیکه بهتر شش پس او زبون ترین
و ناخوش بار و ضعف بیکر از اعمال نفسانی
قوی کرمه و مشهور **فصل سوم**
است از دو و مشهور بعض بیکر
حون عقل
نفس نفوذ
مسیله

وفتح جیم وسکون لام وکاف اسم زردی که میان گل کول میشود از اکسیر نیز گویند **کتولا**
بفتح کاف وخفا ونون وواو مجهول ولام الف در افعال ضعیف از سنگره در اثنا ذکر او مذکور
شد وچون ترشی در بن زیاده در شکستن سوره صفرا و مضرت سرفه والات تنفس زیاده
کند بضم کاف وخفا ونون ودال مهمله یعنی گل رای پیل بری سرد است وسبک
دافع فساد بلغم وصفرا و در دسر وفساد زهر وکنجد اهرگاه در گل رای پیل بری دباغی
پرورش نموده روغن بدستور مقرری بکشند بکمال لطافت وعطرت برمی آید مقوی
دل ودماغ بارد ونافع امراض بارد ودر اقسام مزاج گل مذکور را گرم میداند وبدستور
روغن اورا وچون اورا با لیمو وسرکه حل کرده بمالند بدستور روغن چنبلی نافع خارش
بدن ونسبت بروغن چنبلی گرم **کنکول** بفتح کاف وسکون نون وضم کاف
ثانی وواو مجهول ولام دانه ایست مشابه بفلفل دراز وکلان گرم است ومشتهی
طعام ودافع بیماری دل وفساد باد وبلغم **کتشک پهل** بفتح کاف وسکون تا
وفتح شاء فوقانی هندی وسکون کاف وفتح باء فارسی وخفا ها وسکون لام اسم کتهل است
کتشک خار را گویند وپهل ثمر را وچون ثمر خاردار نماید لهذا باین اسم مسمی گشته کندرو
بضم کاف ومشهور فتح ان وخفا نون وضم دال مهمله وسکون واو وکسر راء مهمله وسکون
یاء تحتانی ثمر بلوطی شکل است مشابه بپلوز وازو کوچکتر وش بارسبزی است که بیمار
میخورد وانان خورش است دافع فساد صفرا وخون وسنوش اعضا دوقی ومصلح
فربهی مفرط وقابض شکم ونفاخ وباد انگیز وممسک بیخ او تیز ودافع بلغم وزهر ونزد راقم
بارد در رطب بلغمی ومضعف معده وگویند چون اورا اچار کنند جاذبه را قوت دهد
وبر ضد بیماری نماید **کنیر** بفتح کاف وکسر نون ویاء تحتانی وسکون راء مهمله ونیز راء مهمله بعد

از کاف می افزایند یعنی کرنیز دو قسم بود سفید اورا کربیر گویند بعوض نون لام موحده
سرخش را رکتبیپ درخش بقدر قدادم وکم وزیاده ازان شاخها بسیار دارد و
از تنه آن میروید وبرگش بدرازی برگ بانس واز و گنده وسبز و رگهها باریک و نمایان
گرم و سبک و مضعف نور چشم و دافع جوشیدگیهای بدن وجذام و دمامیل و شبور و کرم شکم
وجرب واز سمیات است ونگاهداشتن گل انار در خانه اهل هند سبب جنگ در انخانه
میدانند و پوست کنیر در اطلیه و اضمده ضعف باه استعمال نموده شد گویند اسم وفلی
نوشته اند کنبیل بفتح کاف و خفا و نون وکسر باء موحده وسکون یاء تحتانی
ولام آخر هانیز اضافه میشود یعنی کنبیله تلخ و مسهل گرم و دافع فساد بلغم و صفرا و خون
وشکننده سنگ مثانه و قاتل کرم شکم و دافع باد گوله و استسقاء و دمامیل و برگ
سبز او سرد و قابض معده اسم قنبیل است کنکم بضم کاف وسکون نون وضم کاف
ثانی وسکون میم اسم زعفران است کنڈر بفتح کاف وخفا نون وکسر دال هندی
وسکون راء مهمله وبدال مهمله عوض دال هندی واضافه های خفی یعنی کندهر نیز
اسم چوراثی است و در جیم فارسی گذشت کنڈائی بفتح کاف وسکون نون و
فتح ڈا موقوفا هندی و الف و کسر همزه وسکون یاء تحتانی اسم کڈای است کندر بضم کاف وخفا نون وضم
دال مهمله وسکون راء مهمله و بعضی واو نیز اضافه نموده کندرو نامند و نیز کاف بجای واو
افزوده کندرک خوانند بعربی نیز کندر گویند و ان صمغ است شبیه بمصطگی لیکن او سرخ رنگ
وگویند که از طرف یمن خیزد و لبان نیز اسم دی است و دافع فساد بلغم و تب و حابس
عرق و مقوی باه و معده و دماغ و مثانه است کنوچا بفتح کاف نون وسکون واو
وفتح جیم و الف اسم مرد است کندلی بضم کاف سکون نون و فتح دال هندی و

گفت راحت از
است و تعب بسیاری
از سقراط مشورت خواست که
که کنخدا شود گفت صدر کن بای که تو دام
است میل خروج دارد و اگر بیرون
است هوس دخول سقراط را گفتند
که فلان دشمن تو بزرگ گفت میخواهم
که گویند کنخدا شد زن اگر دفن کرده
شود بهتر است از انکه تزویج کرده شود
نوشیروان عادل فرموده بود مرد گذران
خم خود را اگر نباشد ترازی پس زندگانی

وسکون لام وکسر نون وسکون یار تحتانی اسم گلوی است باین اسم بان جهت می نامند
که مانند حلقه مار خود پیچیده بود کنبهیکا بفتح کاف وخفا رنون وسکون بار موحده وخفا
ء وسکون یار تحتانی وفتح کاف والف اسم ارنی است کنتهل بفتح کاف
وسکون نون وضم تار فوقانی هندی وفتح با فارسی وخفاء وسکون لام اسم خارخسک
است وکنتهل را نیز گویند کنتکاری بفتح کاف وسکون نون وفتح تا فوقانی هندی
وکاف والف وکسر راء مهمله وسکون یار تحتانی ثنائی خورد را گویند وبعوض راء مهمله ولام
وکاف والف نیز آمده یعنی کنتکالکا وکنتکلی هم آمده است بعوض الف وراء مهمله نون ویار تحتانی
کنکهی بفتح کاف وخفا رنون وفتح کاف وخفاء وسکون یار تحتانی اسم نهال هندیست
وراز بقدر آدم هم میشود واز وکم وزیاده برگش مدور ولمس نوکدار خورد وکلان بود برگ
درخت کلان از خورد کلان وغنچه او خیاره دار واز دهن او تخم هاریزه بسیار برآید بگواکر
نفع نماید فصل الواو کو بدار بضم کاف واو مجهول وکسر باء موحده ودال مهمله والف
وسکون راء مهمله اسم کچنار است کول کنته بفتح کاف واو وسکون لام وفتح کاف فارسی
وتاء فوقانی هندی والف وعوض الف هاء وقفی نیز آمده اسم تخم کول است کول
بفتح کاف واو وسکون لام اسم کلهار است کوجا بضم کاف وسکون واو وفتح جیم والف
که اورا است پتری گویند یعنی گل کوزه در پیکر گلسرخ است وبوته بزرگ دی دبرگ انسان پیچ بر
شود ومیانه زردی خورد وعبیر مایه ازو سازند وگلاب کشند وسیوتی گلی است که اورا بفارسی
نسرین گویند وقسم دیگر سرخ که مراد از گل سرخ است هر سه گل سرد وسبک وبهی ودافع
فساد اخلاط ثلثه وخون ومقوی دل وقابض شکم وبرافروزنده رنگ ورو را قسم سفید را در
تقویت دل از سرخ زیاده میدانند گلقند سفید در عرق او در حقنان اکثر استعمال کرده شود

مرگ فضیلت مرگ بهمین پس
است کو باعث نقلت از عالم جوار
وذلت بعالم عزت واز عالم فنا بعالم
بقا واز عالم جهل بعالم عقل ودانائی بعالم
تعب بعالم سرور واز نجاست کو عاقل
مرگی از زندگانی تلخ چه بیند مرگ حق
است وکرده میند اورا اگر انگل کو بیمار
شده باشد جورو تم او وهم کو باشد عدالتش
زندگی بطالت گزرانیدن دشوارتر
از مرگ است آسان تر اطباء گویند که

مرگ از ان بهتر که نیازمند بود
درویشی بر توانگری مرگ است
خودی با شاهی مردن و مال بدشمنان
گذاشتن بهتر از زیستن و محتاج بدوستان
شدن مردن از سه کس بهتر است از
مالداری که محتاج شود و از عزیزی که ذلیل
گردد و از حکیمی که جاهل بر و مسلط شود
سقراط فرموده در هیچم از کسیکه داند و
نداند و از دانا چگونه نباشد
او را و غافل میگرداند از چیزی که زوال
و فنا را ران راه نیست کیکه زنده کانی

۱۶۴

کوتر بفتح کاف و سکون واو و خفا نون و ها مشهور ارجن رومکه است کوه بفتح کاف و ضم همزه و واوی و سکون واو ثانی درختی است در کشمیر کثیر الوجود گرم است و دافع پرمیو و نافع وفساد زهر و کرم شکم و فساد بلغم و جذام و ثمر آن بلغم افزاد صمغ او گران دهبی و دافع فساد باد کودو بضم کاف و سکون واو و فتح دال مهمله و سکون واو غله مشهور است و باقلین اکثر از و غذا میکند گران است و مقوی کوبچ بکاف مضموم و مد آن و سکون واو و خفا نون و جیم کلنگ است گوشش دافع فساد باد و بجذف واو نیز آمده است و بضم کاف بدون جیم فارسی دواء ثعلبیت اگر پهلی او به بدن برسد خارش عظیم در و پیدا شود چون بفضله کاو و آب سرد بشویند خارش برطرف گردد و تخم وی مثابه تخم لوبیا بود دراز و کلان و براق مایل بسیاهی و صلب چون سر تخم کوبچ تراشیده بریش عقرب بگذارند بچسپد زهر او بخود و بکشد و چون تمام کشد خود بخود از زخم جدا گردد و بسبب جذب کردن زهر کلان و فربه شود شیرین بود و منی بیفزاید و امساک کند و غلظت منی مینماید و خون که باصفرا آمیخته بود دفع سازد و ریش کهن را زایل گرداند و در ادویه مغلظه و مقویه و ممسکه اکثر باستعمال آمده و باضافه ها در آخر یعنی کوبچه نیز آمده و کانچکوری نیز آمده کودی بفتح کاف و سکون واو و کسر دال مهمله هندی و سکون یا تحتانی که بفارسی خرمهره گویند تیز و شیرین سرد و نفاخ بود و صفرا و حرارت دفع کند و دافع امراض چشم و آبله بدن چون او را سوخته در گوش دمند بجهة خشک کردن قروح آن تجربه رسیده است و بجهت خشک ساختن جراحت قضیب که بسبب اتشک بهم رسیده باشد مناسبه که نسخه ان در علاج الامراض مرقوم است بسیار مفید کوال بفتح کاف و واو و الف و سکون لام کوا نیز گویند بفتح کاف و او مشدد و الف بفارسی زاغ گویند کلاغ نیز بعربی غراب گویند خواص او در کتب یونانی مفصل مذکور است کوکر بضم کاف و واو و فتح کاف ثانی و را مهمله

گوشتش گرم و گران دافع باد و امراض چشم و صاف کننده آواز گلو است بفارسی بلنگ
گویند **کوکلا** بضم کاف و واو و مجهول و کسر کاف تازی و لام و الف طایریست که در هنگام
بهار بجا کند و آواز فصیح دارد گوشتش اشتها آرد و قابض سلس و مقوی چشم و دافع فساد باد و بلغم
کوکاڈوڑی بفتح کاف و واو مشدد و الف و ضم دال هندی و واو مجهول و کسر راء هندی
و سکون یاء تحتانی بعربی حب النیل است **کوکٹہ** بضم کاف و سکون واو و فتح تازی و فوقانی هندی
و ها هندی شیرین و تلخ و تیز و گرم و سبک است و مهیج و دافع سرخ باد و جوشید گیها تر و سرفه
و جذام و فساد بلغم و باد است **کوکہاندہ** بضم کاف و سکون واو و کاف تازی و سکون و خفاء ها و
فتح میم و الف و سکون نون و دال هندی اسم پیشہ است و معنی ازا کوکہاندہ نارس خوانند
بفتح نون و الف و فتح راء مهمله و سکون سین مهمله **کوساگلی** بضم کاف و واو مجهول و فتح سین مهمله
و الف و کسر تازی و فوقانی هندی و کسر کاف و سکون یاء تحتانی اسم تورئی است **کوکر** بهند
بضم کاف و واو و فتح کاف تازی و سکون راء مهمله و فتح جیم فارسی و خفاء و سکون نون و کسر
دال مهمله هندی و سکون یاء تحتانی اسم گلروندہ است **کوکرہنگرہ** بضم کاف و واو و فتح
کاف تازی و سکون راء مهمله و فتح باء موحده و خفاء ها و سکون نون و فتح کاف فارسی و راء
مهمله ها اسم گلروندہ و قسمی از بهنگره است **کویلاس** بضم کاف و واو مجهول و کسر یاء تحتانی و
لام و الف و سین مهمله در آنب گوشد **کول سنب** بضم کاف و سکون واو و لام و کسر سین مهمله
و یاء مجهول و خفاء نون و باء موحده قسمی از سنب است و این را کرشن پهلا نیز گویند **کول**
بضم کاف و سکون واو و فتح یاء تحتانی و سکون لام جانوریست خوش آواز در موسم برسکال
و وقت گل کردن انبه بشور شر می آید و آواز عاشقانه مینماید **کولی کاندا** بضم کاف
و سکون واو و کسر لام و سکون یاء تحتانی و فتح کاف و الف و خفاء نون و دال مهمله مفتوحه

راه چون کن بر گاه کامل شود کلاس
بلس کن یا تاز بلس ناخ حاصل آید
زبان خود را بخش و دشنام دادن گفتن
نا لایق کردن طریق اهل بازار است کن از
روی محبت خوب فهمیده و بجا
موزون گوینده و بنویسنده والا خاموش
باشنده اگر چه فی در مجلس تقریری کند
انجا سکوت و زبردن می نگاه
خود لازم کردن است بتقاضا

والف قسمی از بیاراست و در اثنای ذکر کاف امعه وجه تسمیه گذشت فصل الها گوید
بفتح کاف و سکون ها و خفای نون و دال مهمله الف تعریبی مجهول گوید بیاره دارد و برگش
مشابه به برگ گندنا و از و کلان و میوه بقدر دو برابر تر بوزه کلان و دستطیل و تیز سر ان
سرد و دافع فساد صفرا و باد و ملغم افزاریده آن شیرین سری مایل معتدل در سرد و تشنگی
معده از اخلاط و دافع امراض و فساد اخلاط ثلثه و ریشه و سبزی و بیاره او شیرین و دافع
فساد باد و ملغم و شکننده سنگ ثانه مغز او شیرین و منقی مثانه از ریگ و چرک و دافع فساد صفرا و سیم
و معجون پنبه پاک که در علاج الامراض و عجالة نافعه مرقوم است برای تقویت باه و تسمین
بدن بسیار مفید کهیر بفتح کاف و خفای ها و سکون یا تحتانی و راء مهمله و خی و تشدید
که از قشره او کاغذ سازند و بجذف الف آمده یعنی کتبه و کهدر نیز گویند بفتح کاف و خفای
ها و کسر دال مهمله و سکون راء مهمله و قسمی از وست بیاراست هر دو سرد و مقوی دندان
و قاتل کرم شکم و دافع پرسودت و برص و امراض اعضا و رکت پت و زردی بدن و جذام
و فساد ملغم و صفرا و شیرین و هی و مقوی اعضا و مغز پخته چوبش دافع دمامیل و تبور و امراض
و دهن و لثه و دندان و دماغ و کاهد و دافع خرقه زبان و دافع فلاج کهر ہتی بکسر کاف و خفای ها
و فتح راء مهمله و سکون ها و تای فوقانی هندی و سکون یا تحتانی نهال او بقدر
یک گز کم از ان و قسم کلان او را کهر تا گویند باضافه الف عوض یا تحتانی برگ این
کلان و در خلت این کلان نسبت بقسم اول لیکن کهر ہتی در منافع قوی شیرین و سرد
و قابض شکم و دافع سرخ باد و فساد صفرا و نافع امراض رحم و برافروزنده رنگ روی کهری
بفتح کاف و خفای ها و کسر راء مهمله و سکون یا تحتانی کلی است که از و خانه سفید کنند
قسمی است از و کوکنان هر دو سرد و دافع سوختن اعضا و فساد خون کهر لے

1661

کوتم بفتح کاف و سکون واو و خفا نون و ها مشهور ارجن رودکه است کوتو بفتح کاف و ضم
همزه و واو و سکون واو ثانی درختی است در کشمیر کثیر الوجود گرم است و دافع پریموونا صعب
و فساد زهر و کرم شکم و فساد بلغم و جذام و ثمر آن ملغم افراد صنع او گران و مبهی و دافع فساد باد
کوو و بضم کاف و سکون واو و فتح دال مهمله و سکون واو غله مشهور است و باقین اکثر از و غذا
میکنند گران است و مقوی کونج بکاف مضموم و مد آن و سکون واو و خفا نون و جیم
کلنگ است گوشتش دافع فساد باد و بجذف واو نیز آمده است و بضم کاف بدون نون و جیم فارسی
دوای هندیست اگر پهلی او بدن برسد خارش عظیم در و پیدا شود چون بفضله گاو و آب سرد
بشویند خارش بر طرف گردد و تخم وی مشابه بتخم لوبیا بود و از و کلان و براق تر و بیضی
و صلب چون سر تخم کونج تراشیده بر بینی عقرب بگذارند چسپد و زهر او بخود بکشد و چون تمام کشد
خود بخود از تخم جدا گردد و بسبب جذب کردن زهر کلان و فربه شود و شیرین بود و منی بیفزاید
و اسهال کند و غلظت منی میفزاید و خون که باصفرا آمیخته بود دفع سازد و ریش کهن را زایل گرداند
و در ادویه مغلظه و مقویه و مسکه اکثر باستعمال آمده و باضافه ها در آخر یعنی کونچه نیز آمده و
کانچکوری نیز آمده کودی بفتح کاف و سکون واو و کسر دال مهمله هندی و سکون یا
تحتانی که بفارسی خرمهره گویند تیز و شیرین سرد و نفاخ بود و صفرا و حرارت دفع کند و دافع
امراض چشم و آبله بدن چون او را سوخته در گوش دمند بهمه خشک کردن قروح آن
تجربه رسیده است و بجهت خشک ساختن جراحت تقنیب که بسبب آن خشک بهم رسیده باشد مناسب
مناسبه که نسخه آن در علاج الامراض مرقوم است بسیار مفید کوال بفتح کاف و واو و الف
و سکون لام کوا نیز گویند بفتح کاف و او مشدد و الف بفارسی زاغ گویند کلاغ نیز بعربی غراب
گویند خواص او در کتب یونانی مفصل مذکور است کوکر بضم کاف و واو و فتح کاف ثانی و را مهمله

گوشتش گرم وگران دافع باد وامراض چشم وصاف کنندہ آواز گلو است بفارسی بلبل
گویند **کوکلا** بضم کاف واو مجہول وکسر کاف ثانی ولام والف طایریست کہ در ہنگام
بہار بجا کند وآواز فصیح دارد گوشتش اشتہا آرد وقابض سلم ومقوی چشم ودافع فساد باد وبلغم
کواڈوڑی بفتح کاف واو مشدد والف وضم دال ہندی وواو مجہول وکسر راء ہندی
وسکون یاء تحتانی بعربی حب النیل است **کوٹہ** بضم کاف وسکون واو وفتح تاء فوقانی ہندی
وہاء ہندی شیرین تلخ وتیز وگرم وسبک است وہمی ودافع سرخ باد وجوشید گیہا تر وسرفہ
وجذام وفساد بلغم وباد است **کوکہاندہ** بضم کاف وسکون واو وکاف ثانی ہاکن خفاء ہاء
فتح میم والف وسکون نون ودال ہندی اسم پیشہ است ومعنی ازا کوکہاندنارس خوانند
بفتح نون والف وفتح راء مہملہ وسکون سین مہملہ **کوساتگی** بضم کاف واو مجہول وفتح سین مہملہ
والف وکسر تاء فوقانی ہندی وکسر کاف وسکون یاء تحتانی اسم تورئی است **کوکر چہندے**
بضم کاف واو وفتح کاف ثانی وسکون راء مہملہ وفتح جیم فارسی وخفاء ہاء وسکون نون وکسر
دال مہملہ ہندی وسکون یاء تحتانی اسم گلروندہ است **کوکرہنگرہ** بضم کاف واو وفتح
کاف ثانی وسکون راء مہملہ وفتح باء موحدہ وخفاء ہاء وسکون نون وفتح کاف فارسی وراء
مہملہ ہا اسم گلروندہ قسمی از ہنگرہ است **کویلاس** بضم کاف واو مجہول وکسر یاء تحتانی و
لام الف وسین مہملہ وآخر شد **کول سنیب** بضم کاف وسکون واو ولام وکسر سین مہملہ
ویاء مجہول وخفاء نون وباء موحدہ قسمی از سنیب است واین را کرش ہلا نیز گویند **کویل**
بضم کاف وسکون واو وفتح یاء تحتانی وسکون لام جانوریست خوش آواز در موسم برشکال
ووقت گل کردن انبہ بشورش می آید وآواز عاشقانہ مینماید **کولی کاندا** بضم کاف
وسکون واو وکسر لام وسکون یاء تحتانی وفتح کاف والف وخفاء نون ودال مہملہ مفتوحہ

سیاہ وسفید

والف قسمی از پیاز است و در اثنای ذکر کاندا معه وجه تسمیه گذشت و صل الها گویند
بضم کاف و سکون ها و خفاء نون و دال مهمله الف الف عربی معروف گویند پیاره دارد و برگش
مشابه به برگ گدم و از او کلان و میوه بقدر دو برابر تربوزه کلان و دستیلیا و منیرس ان
سرد و دافع فساد صفرا و باد و ملغم افزاریده آن شیرین تری مایل معتدل در سرد و مشبع و منقی
معده و از اخلاط و دافع امراض و فساد اخلاط ثلثه و ریشه و سبزی و سیاره او شیرین و دافع
فساد باد و ملغم و شکننده سنگ مثانه منفرد او شیرین و منقی مثانه از ریگ و چرک و دافع فساد صفرا و همچو
و معجون او پتهنه پاک کند در علاج الامراض صعبه از نافعه مرقوم است برای تقویت باه و سمن
بدن بسیار مفید کهیر بفتح کاف و خفاء ها و سکون یا تحتانی و راء مهمله و شین و شی
که از قشر اشکال تهیه سازند و بحذف الف آمده یعنی کهید و کهدر نیز گویند بفتح کاف و خفاء
ها و کسر دال مهمله و سکون راء مهمله و قسمی از وشت بهاراست سرد و سرد و مقوی دندان
و قاتل کرم شکم و دافع پرسیو و تپ دق و مرض اماس اعضا و رکت پت و زردی بدن و جذام
و فساد ملغم و صفرا و شیرین و منقی و مقوی اعضا و نیز پخته او دافع و ماسیل و تبهور و امراض
و سن و لثه و ملغم و خون و کاسر و دافع چرقه زبان و نافع فلاج کهر تهی بکسر کاف و خفاء ها
و فتح را مهمله و سکون ها و ندی و تا و فوقانی هندی و سکون یا تحتانی نهال او بقدر
یک گز و کم از ان و قسم کلان او را کهر تا گویند باضافه الف غرض یا تحتانی برگ این
کلان و در خصلت از کلان نسبت به قسم اول لیکن کهر تهی در منافع قوی شیرین و سرد
و قابض شکم و دافع سرخ باد و فساد صفرا و نافع امراض رحم و برافروزنده رنگ روی کهری
بفتح کاف و خفاء ها و کسر راء مهمله و سکون یا تحتانی گلی است که از و خانه سفید کنند
و قسمی است از و کوچک کهان هر دو سرد و دافع سوزش اعضا و فساد خون کهرلے

1964

بکسر کاف و خفای ها و سکون راء مهمله و کسر نون و سکون یاء تحتانی و قسمی از و سمی بچیلک
است و خشی است کلان قریب بدرخت پیل و ثمرش زرد رنگ بقدر دو درازی انگشت حرما
از و گنده هر دو قسم سرد و تر و گران مقوی اعضا و دافع تشنگی و بیهوشی و سرگرانی و فساد اخلاط
و خون و اگر مغز تخم کهنی به آب سائیده در چشم کشند گل از ابیر داین خواص در مجربات جد امجد
دیدم و راقم مقوی معده و دل را می یابد و یک نوع غصه دارد و قابض است تخم او را
شود و از اب سیار نافع نوشته اند و چون تازه بسیار خورده شود میم قولنج بود و دفع مصلح
او دست و خشه او تلخ است و اطلاق دارد کهنه در چ بکسر کاف و خفای ها و نون و فتح
دال هندی و کسر راء مهمله و سکون جیم فارسی گوشش در نفع موافق بکر کرست کهتهل
بفتح کاف و خفای ها و سکون تاء فوقانی هندی و فتح میم و سکون لام بغارجی ساس بعربی
فناقس گویند در اشیاء چوبین مثل چارپائی و غیره متولد میشود و گذاشتن سیائیده او را
در اطلیل جهت دفع اجتماس بول البسیار موثر است کهجور بضم کاف و سکون ها و ضم جیم
و سکون واو و راء مهمله بعربی رطب گویند چهار صد و پانصد بار آورد و تفصیل خواص
و رنه کچور گذشت اینهم قریب بان است کهیر بحور نیز آمده به اضافه راء مهمله بعد از ها
کهایر بیاء منقوط بفتح کاف و خفای ها و الف و فتح با و فارسی و سکون راء مهمله و یاء تحتانی و الف
بعربی توتیا گویند برای امراض چشم و تقویت بصر مفید و در او برای خشک کردن جراحات
مفید و مرهم او در علاج الامراض مذکور و برای تقویت معده و قبض شکم دیدم شخصی را
کرا کثار استعمال میکرد و در نسخه هندی نیز داخل است لیکن حکمای یونان معتبره را ندیدم که اکثار
استعمال نمایند کهیر بکسر کاف و خفای ها و سکون یاء تحتانی و راء مهمله و الف و قسمی از توتیا
است هر دو سرد و خشک و در بول و لبن طبع و دافع فساد صفرا و مقشت شکم شانه و دافع دسوائے

بول رسیده آن بطعم ترش و بالم کهیر اعمی کلان ازوست در افعال کم زان ست و قسمی
کلان ازو بطریق ارمغان راجه ها بادشاه هندوستان میفرستادند گویند برای حمیات
چاره ازمجربات است **کهندستا** بفتح کاف و خفا و نون و سکون دال هندی و کسر سین مهمله
و فتح تا و فوقانی و الف یعنی شکر سفید که شکر چینی گویند و کهانڈ نیز مانند بفتح کاف و خفا و با
الف و نون و سکون دال هندی شهتی طعام و مقوی اعضا و گران و لین و دافع فساد صفرا و
باد **کهیلا** کهیلی بضم کاف و مشهور فتح آن و کسر ها و یا مجهول و لام الف و لفظ دوم بعوض الف
یا تحتانی اسم سلیخه نوشته اند راقم کهیلا را دیده پوست سخت و درشت مطبر درخت کوی
است اعبر سرخ تیره و کهیلی هم پوست درختی است باریکی در میان سلیخه و قرفه دراوده مقوی
گرده و کمر داخل میکنند و مانع رفتن آب از فرج زنان میدانند و اکثر زنان استعمال مینمایند خصوص
پیچشی ها که در موسم سرما می پرند **کهلوری** بفتح کاف و خفا و فتح لام و سکون واو و کسر
مهمله و سکون یا و تحتانی اسم چوبی که بقدر دانه فلفل فربه است که بقدر دانه فلفل فربه ازان میسازند مخطف
بورق نقره نموده میفروشند خوشبو است نکهت هن خوش نماید مفرح و مقوی معده از کلات
هندی میسازند اول ازاد در آب حل نموده خوب مالیده میگذارند تا صاف آن ته نشین شود
بعد ازان در شیر گاو یا تنها جوش دهند و باقدری مشک و عنبر در گلاب چوب بندند و دوچی گر
جوش گلاب ق کبوڑه صرف میسازند **کهل** بفتح کاف و خفا و یا و سکون لام اسم کسب است
کرباسی کنجاره گویند و ان فضل کنجد است گران و نفاخ و مضعف نور چشم و سبهی و جون
دست به آن بشویند مفرل و سوء طعام باشد **کهاری لون** بفتح کاف و خفا و یا
و الف کسر را مهمله و سکون یا تحتانی و ضم لام و سکون واو و نون قسمی از نمک است و
بجهت لام بیاید **کهوس** بضم کاف خفا و یا و سکون واو و سین مهمله بعبری نمیله گویند

کهو پر بالضم کاف وسکون ها وخفا واو وسکون با فارسی وفتح راء مهمله وبعد استر نر مایل اوست خواص آن زنار پیل کوزخواهد شد کهل بضم کاف وسکون ها وفتح تا فوقانی وسکون لام وازا جوز القی نوشته چون بار بابت ید بر دل مالند مادر را استحیل نضج دهد کهر نکا بفتح کاف وسکون ها وراء هندی وسکون نون وفتح کاف والف اسم خار خسک است کهیر کاکولی بکسر کاف وخفا ها وسکون یا تحتانی وراء مهمله وفتح کاف والف وضم کاف وسکون واو وکسر لام وسکون یا تحتانی اسم کیله است کهکشاندک بضم کاف وخفا ها وضم کاف ثانی وتا فوقانی هندی والف وخفا نون وفتح دال مهمله وسکون کاف ثالث قسمی از برنج است ودر خواص مثل اوست

فصل الیاء التحتانی

کیو بنهری بکسر کاف یا مجهول وفتح واو وخفا نون وفتح با موحده وخفا ها وکسر راء مهمله وسکون یا تحتانی اسم انجیر بیشتی است موافق بگولر است خاصتی دفع برص جمهور اطبا هند انجیر خبگلی را علی الخصوص پنج از ابرای برص طلاء واکلا مجرب نوشته اند ودر مزاج آن اختلاف کرده اند بعضی گرم نوشته اند وبعضی سرد کیو بنهر بخلاف یا نیز آمده است ومشهور کنیری است بفتح کاف وسکون یا تحتانی مجهول وخفا نون وبا موحده وکسر راء مهمله وسکون یا تحتانی کیسو بکسر کاف ویا مجهول وضم سین مهمله وسکون واو نبج برگی بکسر بناخن شیر ماند زرد رنگ درمیان درخش بس بزرگ وصحرا صحرا الشگفد برنگ آتش اگم گل بلاس است ومشهور بپیسو کنیته بفتح کاف وسکون یا تحتانی وخفا نون ومشهور حذف ان وفتح تا فوقانی وها هندی ثمرش ترش هندیست بهی آساد درخش کلان وخانه بسیک قابض شکم ودافع فساد باد وصفرا وبلغم ورسیده او ترش وشیرین زمخت وگران وقابض شکم ودافع تشنگی وخواق وفساد باد وصفرا ومصفی گلو وسور یضم ومقوی معده ودافع سنکر نبی وبجا

کهو پر بالضم کاف وسکون ها وخفا واو وسکون با فارسی وفتح راء مهمله وبعد استر نر مایل اوست خواص آن زنار پیل کوزخواهد شد کهل بضم کاف وسکون ها وفتح تا فوقانی وسکون لام وازا جوز القی نوشته چون بار بابت ید بر دل مالند مادر را استحیل نضج دهد کهر نکا بفتح کاف وسکون ها وراء هندی وسکون نون وفتح کاف والف اسم خار خسک است کهیر کاکولی بکسر کاف وخفا ها وسکون یا تحتانی وراء مهمله وفتح کاف والف وضم کاف وسکون واو وکسر لام وسکون یا تحتانی اسم کیله است کهکشاندک بضم کاف وخفا ها وضم کاف ثانی وتا فوقانی هندی والف وخفا نون وفتح دال مهمله وسکون کاف ثالث قسمی از برنج است ودر خواص مثل اوست

فصل الیاء التحتانی

کیو بنهری بکسر کاف یا مجهول وفتح واو وخفا نون وفتح با موحده وخفا ها وکسر راء مهمله وسکون یا تحتانی اسم انجیر بیشتی است موافق بگولر است خاصتی دفع برص جمهور اطبا هند انجیر خبگلی را علی الخصوص پنج از ابرای برص طلاء واکلا مجرب نوشته اند ودر مزاج آن اختلاف کرده اند بعضی گرم نوشته اند وبعضی سرد کیو بنهر بخلاف یا نیز آمده است ومشهور کنیری است بفتح کاف وسکون یا تحتانی مجهول وخفا نون وبا موحده وکسر راء مهمله وسکون یا تحتانی کیسو بکسر کاف ویا مجهول وضم سین مهمله وسکون واو نبج برگی بکسر بناخن شیر ماند زرد رنگ درمیان درخش بس بزرگ وصحرا صحرا الشگفد برنگ آتش اگم گل بلاس است ومشهور بپیسو کنیته بفتح کاف وسکون یا تحتانی وخفا نون ومشهور حذف ان وفتح تا فوقانی وها هندی ثمرش ترش هندیست بهی آساد درخش کلان وخانه بسیک قابض شکم ودافع فساد باد وصفرا وبلغم ورسیده او ترش وشیرین زمخت وگران وقابض شکم ودافع تشنگی وخواق وفساد باد وصفرا ومصفی گلو وسور یضم ومقوی معده ودافع سنکر نبی وبجا

سرد و خشک است در درجه دوم کیتیچه بکسر کاف و یای تحتانی مجهول و خای نقطه‌دار
و فتح جیم فارسی و واو و الف اسم خراطین است و در اطبا بدین معنی مستعمل نمی‌شود
خصوص انکه از دهن انسان برآید درین باب تحقیق است کیکر بکسر کاف و یای تحتانی مجهول
و فتح کاف ثانی و راء مهمله و الف گوشتش سرد و مقوی معده و باه است مسهل و حابس جوع
حیض کیسر بکسر کاف و یای مجهول و فتح سین مهمله و سکون راء مهمله تیز گرم و فرح و خنده آورد
دافع دواق مبهق و کلف و صداع و حابس قی و قاتل کرم شکم و دافع دملها و فساد اخلاط ثلثه
و مصفی رنگ و اسم زعفران است کیت بفتح کاف و سکون یای تحتانی و تای فوقانی
خام و نارسیده ان سبک و قابض و دافع هر سه خلط و چون پخته گردد مزه ترش و شیرین آورد
و استسقاء غلبه باد و تلخه را دفع کند و گران است و حلق صاف نماید و پاکیزه دارد و دیر مضم بود
تشنگی سیر دکیت پتری بفتح باء فارسی و سکون تای فوقانی و کسر راء مهمله و سکون
یای تحتانی برگش سبز کیت ماند گرم و تر دافع اثر زهر است و غلبه کف و سیلان منی دور نماید
کیلوت بکسر کاف و سکون یای تحتانی و ضم لام و سکون واو و تای فوقانی هندی سرد
و قابض شکم و دافع تلخه و کف و باد است کیرات بفتح کاف و یای تحتانی مجهول و راء مهمله و الف
و تای فوقانی و بجذف یای تحتانی و از دیاد کاف در آخر یعنی کراتک نیز اسم چراتیه است کیسورا
بکسر کاف و یای مجهول و فتح واو و راء مهمله و الف بکشتگی ماند دو برابران و افزون شود در گیاه
خار دار و سنگیها میانه شاخچه ایست ریشه دار عسلی رنگ بی بو بنا و گلش خوشبوه بویش از دور
بسیار آید و از تر و یک کم و بعد خشک شدن نیز بو یا بود و در لباسها گذارند تا مدت
لباس بو یا باشد و درخت آن چهار گز و بلند تر و برگها مثل برگ فرفه یعنی جوار الشمس دراز
تر سه پهلو هر سه پهلو خار و چهار سال گل دهد و هر سال برخ او خاک بیزند و در دکهن مشهور

وبهار که ملک شهر ها ہندی اند بسیار شود کیتکی بکسر کاف یا بمجهول و تا بفوقانی و کسر کاف ثانی و سکون یا، تحتانی قسمی از کیوره است سرن کیتکی قسمے از کیتکی است صنوبر پیکر بر کهاد و دارد و افزون بود بویش ملایم و خوشبو و نهال او شش هفت سال گل و هر دو شیرین سرد و تلخ و تیز و مسکن دافع فساد بلغم و عرق کیوره را راقم هم استعمال کرده قوی دل و دماغ دریافته کیوا انچه بکسر کاف و یا بمجهول و واو و الف و نون خفی و فتح جیم فارسی و ها، ہندی شیرین گرم و گران مبهی و مولد منی و تخمش دافع فساد باد و مبهی است اسم کنکچ نوشته اند دران نوعی از کرفش بریست کیلا بکسر کاف یا بمجهول و لام الف و شین راست باشد بقدر نیزه و برگ از تنه سطبر پس نرم برآید و بناوخته آسیتی الوکشیده ماند لیکن دراز تر و فراخ تر و از میان او چیزی صنوبری شکل برآید و ان غنچه او بود سبز برگ تر بر نمودار سرخ رنگ و در هر خوشه هفتاد هشتاد کیلا بود و در پیکر بخیار خورد نزدیک و پوست باسانی کشیده شود و چند قسم بود و بهترین اقسام او خورد که انرا امرت بان گویند و هر سال مست واری از و کذاشته قلم کنند و الا بار دعامه نپذیرد که کافور ازین پدید آید و این درخت دیگر است و بیخ او سرد و مقوی اعضاء و قوی و دافع فساد صفرا و خون و بلغم و برای سوزاک و آب سیاه پیده میخورند نفع مینماید لیکن ضعف باه گویندی آورد و ثمر او شیرین و سرد و تر و گران و نفاخ و بلغم افزا و دافع فساد صفرا و خون و باد و سوزش سینه و ضربه و سقطه بعزیمی موز گویند و اهل ہند ثمر خام او را مع گوشت و بی گوشت پخته میخورند و شاخهای نرم او را نیز پخته میخورند در تولید منی و تقویت باه و دماغ بتجربه رسیده است و مضعف معده است و ثقیل دارد و مصلح او دانه هیل است و اطباء یونان عسل و قند و زنجبیل مربی نوشته کیلر بکسر کاف و سکون یا، تحتانی و فتح کاف ثانی و سکون را، مهمله بمجهول است درختی است مشهور صحرای خاردار

برگ ریزه بسیار دارد دو قسم نوشته اند یکی بزرگ و دویم خورد نوع اخیر بسیار و کهنه را کم بود و
پوست در دهن داشتن صرفه را مفید بود و اگر برگ او را آس کرده بر چشم نهند حرارت چشم برطرف
سازد هر دو نوع تخت و گرم و تر و دافع سرفه و بلغم و علتها بلغمی و انواع اسهال و اقسام بواسیر را
نافع بود و برگ نو رسته او چون در آب شب تر کرده صبح در همان آب سائیده بخورند برای
سوزاک و جرب مثانه تجربه رسیده است و صمغ او و پوست بیخ او و پهلی او برای تقویت
باه و تغلیظ منی تجربه رسیده است **کیتٹ** بکسر کاف و سکون یای تحتانی و تای فوقانی
هندی و بعد از تای فوقانی هندی یای تحتانی نیز آمده است یعنی کیتی ریم آهن است شیرین
و تر و گرم بود و باد و کرم و درد شکم بر طرف کند و سیلان منی و قولنج و الماس دفع کند **باب**
الکاف الفارسی فصل الالف گاجر بفتح کاف فارسی و الف و فتح جیم و سکون راء
مهمله بطعم شیرین و معتدل در سردی و گرمی و شهی طعام و قابض شکم دافع کرم است و بواسیر و سنگ
و فساد بلغم و باد فارسی گذر گویند و از تجربات راقم است بجهة خفقان چون او را در تنور بریان
نموده پوست باریک از او جدا کرده و خسته بیرون انداخته دو پر کالا نموده شب زیر آسمان
بگذارند و صبح قدری بید مشک گلاب پاشیده تنها بخورند یا با قند سفید آمیخته تناول نمایند
و نیز او را کوفته آب او را گرفته همراه گلاب و بید مشک بخورند بجهة خفقان و تقویت دل مجربات است و
همچنین است اگر عرق او را بکشند و دیگر خواهد در کتب یونانی مذکور است **گانگرکی**
بفتح کاف فارسی و الف و خفای نون ساکنه و کاف فارسی ثانی و یای تحتانی مجهول و ضم
راء مهمله و کسر کاف فارسی ثالث و سکون یای تحتانی اسم کیکان است **فصل الباء**
الموحده گبر و لا بضم کاف فارسی و سکون باء موحده و فتح راء مهمله و سکون واو و لام الف
واو یای تحتانی نیز آمده یعنی گبر بلا لبری خفف گویند و بفارسی بیل خواص از کتب یونانی

است اگر در ظرف بگذارند
و آدم مسنه مانند کلاب
است و نادان دوم قابل
شفشت از دست نرهند

بتفصیل معلوم میشود **فصل الجیم** گج پیلی بفتح کاف فارسی وسکون جیم وکسر پای فارسی
وسکون یای تحتانی وفتح پای فارسی ثانی وسکون لام وباضافه یای تحتانی نیز آمده است
یعنی گج پیلی ثمر چاپ است وبرچپ در بالیدگی چهار برابر طفل دراز بهمان شکل پا
تلخ وگرم ومشتهی طعام وحابس اسهال ودافع جذام وتنگی نفس وامراض گلو وکرم شکم وفساد باد وملغم
وچاب در جیم فارسی گذشت **فصل الدال المهملة** گدها بفتح کاف فارسی وسکون
دال مهمله وهاء الف یعنی حرکه بوی حمامی مند گوشت وبطعم شیرین هنگام هضم تلخ ویک مقوی اعضاء وفرایند ملغم وصفرا
فصل الدال المهملة الهندی گدهل بضم کاف فارسی وسکون دال هندی وفتح
ها وسکون لام چون گل لاله وبرگ بوته دوگزی وافزون وبرگش توت آسا ودوساله
گل دهد **فصل الراء المهملة** گرام کند بکسر کاف فارسی وفتح راء مهمله والف ومیم وفتح کاف
وخفاء نون ودال مهمله اسم استهول کند است گرنجن بفتح کاف فارسی وراء مهمله
وخفاء نون وفتح جیم وسکون نون قسمی از پیاز است وهم برزرد وهم برکرنجوا اطلاق
این اسم آمده است گرڑ بفتح کاف فارسی وضم راء مهمله اول وسکون راء هندی گوشش دافع
فساد صفرا وباد است وصاحب دراشکوهی مینویسد که او طاریست مانند عفقا که بجز نام
شنیده نشد **فصل الراء المهملة هندی** گڑ بضم کاف فارسی وسکون راء هندی بطعم
قدری شور وشیرین وسبک ولین ومشتهی طعام ومولد صفرا محدث سوزش اعضاء وکرم شکم
ودافع فساد باد ومقوی اعضاء وبول براند ومقوی دل بفارسی قند سیاه گویند **گروچی**
بضم کاف فارسی وراء هندی وسکون واو وکسر جیم فارسی
وسکون یای تحتانی وبعوض یای تحتانی نون هم آمده گروچن مشهور به کرچ بحذف واو
وبا اسم گلوی است **فصل الکاف الفارسی** گلگل هول بفتح هر دو کاف فارسی

وسکون نون وضم دال مهمله و ها وسکون واو ولام اسم جنس است و گنهی بهترین اقسام است
واورا با مصالح دنبک آغشته و در روغن بریان ساخته میخورند و فواید در لفظ گنهی گذشت
گلیرن بفتح کاف فارسی اول و کسر کاف فارسی دویم وسکون یاء تحتانی و فتح راء مهمله وسکون
نون و بعوض نون واو هم آمده است یعنی **گلیرو** و بعد از کاف اول الف و نون و بجای
نون کاف فارسی دویم یعنی گانبرگ درخت آن بقدر یک گز میباشد و شاخها باریک دارد
و برگش مثل برگ نے شکم براند و هنگام نخستگی ثقیل است باد و خون و تلخه دفع گرداند **فصل**
اللام گلوی بکسر کاف فارسی و ضم لام و واو مجهول ساکنه و یاء تحتانی تلخ و زحمت و
و هنگام هضم تیز و شیرین و گرم و سبک و قابض شکم و مقوی اعضاء و مشتهی و دافع یرقان و
جذام و جوشیدگی و ترقیدگی اعضاء و غثیان و تب و فساد صفرا و برهمزدگی طبیعت و از جمله
رسایین است و بعضی مزاج این را سرد نوشته اند و نزد راقم مرکب القوی است از جهه نفع
او در امراض حاره و بارده و محرر بقدر یکدام او ریزه تراشیده در آب انداخته و ظرف گلی
آب نارسیده کرده زیر آسمان گذاشته شیره او را صبح گرفته با صحاب حمیات مزمنه داده بسیار
نفع نموده و هندیان در حمیات جوشانیده نیز استعمال میکنند همراه ادویه و تنها و ست او را
راقم در ادویه سوزاک و تقویت معده و باه و غلظت منی استعمال نموده و مفید یافته و نیز
ست گلو و طباشیر مساوی گرفته از هر دو بقدر ماشه تا سه روز بهمه تب لرزه داده شد
بسیار مجرب است کمتر در برون از وی سر ما تخلف نموده مگر وجائیکه ماده بسیار و غلیظ بسیار
باشد و بعضے دانه پیل هم درین ترکیب اضافه مینمایند والداماجد قرص از ترکیب اول
ساخته گاهی همراه قرص طباشیر ملین گاه همراه قرص گل با ادویه مناسبه در حمیات
مرکبه مزمنه استعمال میفرمودند و نیز تنها همراه کاسنی مروق و چکیده کاسنی استعمال باید نمود

و در سفوف قلیٔ برای سوزاک و دیگر ترکیب که نسخ آن در عجالهٔ نافعه و علاج الامراض
مرقوم است استعمال نموده بسیار نفع میکند و طریق برآوردن آن چنین است که بگیرند
گلوی مویزه ریزه کوفته آب او را اگر فته در ظرفی همراه آب دیگر ساده خوب از دست
حل کرده بگذارند یک شبانروز بعد ازان آب بالائی دور ساخته سفید که ته نشین شده است
از انگبزند و خشک نمایند بهترین طریق همین است و طریق دیگر در میان کتب مذکوره نیز
مبین است **گلوندا** بکسر کاف فارسی و ضم لام و واو مجهول و خفا نون و دال مهمله و الف اسم ثمر
مهوا است **فصل النون گنهی** بضم کاف فارسی و خفا نون و کسر ہاء موحده و خفا
ہاء و سکون یاء تحتانی و مشهور بضم کاف تازی و خفا ہاء و نون یعنی گنهی است تا البتا ترنی
بوته او بیاره دارد و برگ میوه مانند کنار از تنه بر آرند بعربی سمار و غ نوشته اند **گنیار**
بفتح کاف فارسی و سکون نون و یاء تحتانی مفتوح و الف و راء مهمله نام گل هندی است مقوی
اعضا و منقی معده از اخلاط بد و دافع جذام و دمامیل و شبور و فساد خون و الماس اعضا و مجلی
او ساخ قروح **گندر دوبی** بفتح کاف فارسی و خفا نون و فتح دال هندی و سکون راء مهمله
و ضم دال مهمله و سکون واو و کسر باء موحده و سکون یاء تحتانی قسمی از گیاه است سرد و سبک
قابض شکم و دافع گرمی و سوزش اعضاء و تشنگی و فساد بلغم و خون صفراء و جذام و تب و آهن را
نرم کند **گندلون** بفتح کاف فارسی و خفا نون و سکون دال هندی و ضم لام و سکون
واو و نون و در بحث لون باید گفت **گندیل** بفتح کاف فارسی و خفا نون و کسر دال
مهمله و ہاء هندی و یاء تحتانی و سکون لام بعربی اذخر گویند و اکثر اذخر را مرجیا کند گفته اند و
راقم هم همین صحیح است زیرا که چهره مرجیا کند و اذخر قریب است و گندیل که مشهور است
گیاه است بقدر ذرع و زیاده ازان و گلش خوشبو مگر آنکه گفته شود مرجیا کند و گندیل نیز

در اصل و در ترتیب مهوا تقدیم و تاخیر حروف را بسیار کرده اند

گنهی نگذارند و در گذارش مطلق

اذخر را گویند و در بیاض نوشته و آغاز حرف را

بگذارند و در گذارش مطلق

بکار برد و آنقاط نقش و دشنام

کلمات و اقوال بیگانه نقل

یک اند لیکن کند بل را اذخری میگویند واللہ اعلم بالصواب بطعم زمخت و هنگام هاضم تلخ
وگرم و دافع امراض گلو و بیماری دل و فساد صفرا و خون و بلغم و تنگی نفس و سرفه و پت
گنده بهروزه بفتح کاف فارسی و خفار نون و فتح دال مهمله و سکون ها و کسر باء موحده
و سکون ها و ضم راء مهمله و واو مجهول و فتح زاء معجمه و سکون ها اسم بروزه تست و باء موحده
گذشت گندر بضم کاف فارسی و خفار نون و ضم دال مهمله و سکون راء مهمله قسمی از لوبیاست
و در بحث لام بیاید گنجا بضم کاف فارسی و سکون نون و فتح جیم و الف اسم گنگبی است
گندسک بفتح کاف فارسی و خفار نون و فتح دال مهمله و خفار ها و مشهور بدون ها و سکون
کاف هنگام هاضم تلخ و گرم و ملین و دافع جذام و امراض سپرز و فساد بلغم و باد و صفرا انگیز و از جمله
رساین است بعربی کبریت گویند و عرق گوگرد را قلم برای جرب در افشرده استعمال نمایند
مجرب یافته و برای تقویت معده نیز مفید و مضر بدندان است و ترش و بسیار تر بود و
خرمهره در و گداخته شود و تیز آب است و یک قطره از و برای فشرده یک فنجانه کفایت میکند
و مقوی باه هم باوجود ترشی میدانند و بطریقی که راقم عرق برمی آرد اینست که بگیرند
پیاله چینی و بر کنگره پشت او سه سوراخ کنند و تار جستی بر و نصب نموده بخیری بیاویزند
و هر سه پایه چراغی نصب بگذارند و در میان چراغ گندسک اندازند و دو سه فتیله در و از
پنبه که بگندسک سوده آغشته باشد روشن سازند در هر سه پایه چینی ظرف نیز بگذارند تا
بسطح پیاله رسیده و ظرف پایین بچکد لیکن در مکانیکه چراغ روشن نماید محفوظ باشد تا اثر
هوا باو نرسد و پارچه از اثر دود ش بوسیده میشود و جوب گندسک و روغن گندسک در
غلاج الامراض و عجالة نافعه مرقوم است گندسکا بفتح کاف فارسی و خفار نون و
سکون دال مهمله و خفار ها و فتح کاف الف اسم مدکر فی است یعنی دارنده موی

فصل الواو گورچنا بفتح کاف فارسی وواو مجهول وضم را مهمله وواو ثانی مجهول
وفتح جیم فارسی ونون والف وبعضی الف موقوف نموده اند یعنی گورچن حمریست زرد
رنگ که در کاه منجمد میشود وزمخت وسرد وباهر که باشد مغزز ومظفر بود دافع آسیب آفت جن و
پری وفساد خون وحافظ جنین از اسقاط ظاهرا هم حجر البقر است گوردهن نیز گویند بفتح
کاف فارسی وواو وراء مهمله مجهول وضم دال مهمله وخفا وسکون نون گومان بضم کاف فارسی
وسکون واو ومیم والف ونون دوا رنده ایست شیرین وتر وگرم وخشک وگی ان وملین
ودافع فساد باد وصفرا وبلغم ویرقان وآماس اعضا وکرم شکم همین قدر صاحب دار اشکوهی
نوشته لیکن گومان که مشهور است باضافه ها بعد کاف نهال او درخرابها بسیار یافته
میشود وبقدر گز وزیاده از گز بود ودر موسم برشگال بسیار شود وگلها بسیار دارد از
گل نورنگ دو برابر یکن گل نورنگ سرخ واین سبز وبعد خشک شدن مایل بسفیدی
بود وسوراخ باریک باریک در وپیدا شود بالجمله گلش مدور بود وفی الجمله حدبه دارد
گوبی بضم کاف فارسی وواو مجهول وکسر باء موحده وخفا ها وسکون یاء تحتانی سه قسم
بوده قسمی که از وبسر طان می دهد برگش مشابه ببرگ تب که نورسته باشد بود وبسیک
قابض شکم ومقوی ودافع فساد بلغم وصفرا وخون وپرمیو وسرفه ودمامیل وشور وتب وباد افزا
گوها بضم کاف فارسی وسکون واو وفتح ها والف اسم پرشت پرنی است گورپاکهان
بفتح کاف فارسی وواو مجهول وراء مهمله وفتح باء موحده فارسی والف وفتح کاف وخفا ها
والف دویم ونون قسمی از کهی است گورک بفتح کاف فارسی وواو مجهول وکسر راء
مهمله وکاف قسمی از لوبیا است گوه بضم کاف فارسی وواو مجهول وها هندی گوشش متقوی
ومبهی وخشتها آرد ودافع فساد صفرا وباد است ولعبر بی خضب بفارسی سوسمار گویند

فصل

در بیان آنچه متعلق بحیوان است

گاو نر در اردو آخا طوان ومؤنث آکاو
گاو ماده در اردو آخا طوانی
گاو نر در هندی بیل ومؤنث گای
گاو ماده در هندی گای
گاو نر در فارسی ثور ومؤنث گاو
گاو ماده در فارسی گاو
گاو نر در عربی ثور ومؤنث بقر
گاو ماده در عربی بقر
گاو نر در سنسکرت وشبه ومؤنث گاو
گاو ماده در سنسکرت گاو
گاو نر در لاطین تورس ومؤنث وکا
گاو ماده در لاطین وکا
گاو نر در یونانی طورس ومؤنث آگلاکس
گاو ماده در یونانی آگلاکس
گاو نر در عبرانی شور ومؤنث پاره
گاو ماده در عبرانی پاره
گاو نر در سریانی ثورا ومؤنث پاره
گاو ماده در سریانی پاره
گاو نر در قبطی ابیس ومؤنث ابیسه
گاو ماده در قبطی ابیسه
گاو نر در حبشی ابیس ومؤنث ابیسه
گاو ماده در حبشی ابیسه

گاو نر در ترکی وهندی بیل ومؤنث گای
گاو ماده در ترکی وهندی گای
گاو نر در پهلوی گاو ومؤنث گاو
گاو ماده در پهلوی گاو
گاو نر در پازند گاو ومؤنث گاو
گاو ماده در پازند گاو
گاو نر در ارمنی ثور ومؤنث پاره
گاو ماده در ارمنی پاره
گاو نر در قرشتی ثور ومؤنث پاره
گاو ماده در قرشتی پاره
گاو نر در عبرانی شور ومؤنث پاره
گاو ماده در عبرانی پاره
گاو نر در سریانی ثورا ومؤنث پاره
گاو ماده در سریانی پاره
گاو نر در قبطی ابیس ومؤنث ابیسه
گاو ماده در قبطی ابیسه
گاو نر در حبشی ابیس ومؤنث ابیسه
گاو ماده در حبشی ابیسه

گاو نر در ترکی وهندی بیل ومؤنث گای
گاو ماده در ترکی وهندی گای
گاو نر در پهلوی گاو ومؤنث گاو
گاو ماده در پهلوی گاو
گاو نر در پازند گاو ومؤنث گاو
گاو ماده در پازند گاو
گاو نر در ارمنی ثور ومؤنث پاره
گاو ماده در ارمنی پاره
گاو نر در قرشتی ثور ومؤنث پاره
گاو ماده در قرشتی پاره

گورس بضم کاف فارسی وواو مجهول وفتح راء مهمله وسکون سین مهمله وغین که بچوب بطریق
متعارف گسسته باشند واو ایلوت نیز گویند ونیز اطلاق لفظ مذکور بر شیر وغیره مینمایند گوکهر
بضم کاف فارسی وواو مجهول وفتح کاف خفاء وضم راء مهمله وسکون واو دافع تشنگی
وتنگی نفس وسرفه ودشواری بول ومکننده سنگ مثانه ودافع امراض دل وفساد بلغم
بالخار المهمله وبفارسی بالخار المعجمه گویند بری وبستانی باشد نبات آن شبیه بنبات
او منبسط بر روی زمین خاردار وثمرش صلیب سه پهلو وخاردار وقسمی ازو کلان است ازا
گوکهرو دکهنی گویند ودر هندی آورده که دافع غلبه اخلاط ثلثه است وآتش گرسنگی را بیفزاید وسهول
درد شکم را دور نماید ومنی زیاده کند وقریب ساز دوسرد وشرین ومقوی باه وبدن وجهت سیلان
منی وسوزاک ونرمت مثانه سخت مفید است وبزبان سنسکرت گوچهر گویند بضم کاف فارسی
وواو مجهول وضم جیم فارسی مشدد وخفاء وسکون راء مهمله گودنتا بفتح کاف فارسی و
سکون واو وفتح دال مهمله وخفاء نون وتاء فوقانی والف وآن میگون است قسمی از سنبل کهار
است گورکه کلری بضم کاف فارسی وواو مجهول وفتح راء مهمله وسکون کاف خفاء ها و
دو کاف اول مفتوح ثانی ساکن وکسر راء مهمله وسکون یاء تحتانی اسم خیار نرگ است گوگل
بضم کاف فارسی وسکون واو وضم کاف فارسی ثانی وسکون لام شیرین وگرم است ومسهل وشهی
طعام ومبهی ومسمن ومجبر استخوان شکسته ومحلل عقد ها وگره ها ودافع فساد بلغم وباد وخون ماهیل
وشور وخنازیر ودافع پرمیو وجذام ومسخ باد وضعیفی دلاغری بدن ودافع بسیاری عرق وجوشیدن
واماس اعضاء وکهنه این بغایت مهزل واز جمله رسایین است بعربی مقل گویند ومعجون کوگل
از حکیم فتح الله در علاج نافعه وعلاج الامراض مرقوم است برای فواید مکرره بکمال مرتبه مفید
است وقسمی از گوگل است که آنرا بهنیا گوگل گویند گوندنی بضم کاف فارسی وسکون

واو و خفا ر نون وسکون دال مهمله وکسر نون وسکون یار تحتانی از میوه ها مخصوص هندلست
سرخ رنگ بمقدار یک پوست بقدر فالسه واندکی زیاده از دو فالسه مدور و واو مایل بخروطی است
بلین و مصلح بود و اقسام کرم معده دور کند و بسیار خوردن وی گویند غثیان می آرد خاصه اگر نا
خورند شیرین و سرد و نفاخ بود و برای سرفه مفید شود گولی بضم کاف فارسی وسکون واو
وکسر لام وسکون یار تحتانی ترش و شیرین و سرد و دافع صفرا و حرارت و باد
و بلغم بود و منی بیفزاید بعربی مرجان گویند گومید بضم کاف فارسی وسکون واو وکسر میم و
یار تحتانی و دال مهمله و آخر کاف نیز اضافه کنند یعنی گومیدک نوعی از جواهر است ترش و
گرم و هاضم و اشتها آورنده بود و امراض ریحی دفع نماید و دیگر خاصیت مثل سنگ چندر گاشت
است گورگپان بفتح کاف فارسی و واو مجهول و فتح راء مهمله وسکون کاف فارسی
دویم و فتح باء فارسی و الف و سکون نون اسم رویندگی هندی که برگ بسیار ریزه دارد و بیاره خورد
بد واند و نیز بزمین افتاده باشد گولر بضم کاف فارسی وسکون واو و فتح لام وسکون راء مهمله
گلان از درخت جامن و از نسب کوچک برگش مستطیل نوکدار پوست درختش سفید رنگ
و میوه آن بسیار مشهور است اندکی از انجیر زیاده و برابر انجیر یکه آنرا گجراتی گویند و رنگ
سرخ میشود و در اول تکوین سبز و چون پخته او را بشکافند مثل پشه ها بیرون آیند و گویند چون
بدون شگافته او را بخورند باعث حفظ صحت چشم است سرد و خشک نوشته اند و بعضی گرم
و تر و او اقسم سرد و تر است صفرا را تسکین دهد و خام او را والده ماجد بطریق نان خورش جهت مرضا
که اسهال داشتند باخون بوا سیر استعمال میفرمودند نفع میکرد و اطباء هند قابض شکم نوشته اند
و بطی الهضم است و پوست درخت او را برای زخمها بسیار مفید نوشته اند و نیز اگر پوست او
بر زخم چوب امثال آن ببندند نفع کلی نماید و آب بالای ان خوردن در شکم آرد و اگر از گولر

179
از کلام بزرگی منقولست که اصنام مختلف
انود از اصرار قرون بعضی کسان را فرض
ایشان بنت است و بعضی از ان پسر
را قرض و بعضی را گرفته و بعضی
را نگاه و رزوه و علی هذا القیاس بتان
بسیار و هر کس پرستیدن بت است از کلام
ابو بکر شبلیست کسیکه عبادت کرد
ضد خود را بالجوع تشش پس تخشید
او را بسینه آتش پس پرستش

فصل یازدهم در باب قناعت و اقتصاد

پست سازد و تنها یا معجون پست جوانشکر تری آمیخته بخورند و دران سر بهر و حرارت مزاج او در نماید و اگر شیر او را بر شورد و دماميل بر بندند تحلیل نماید و با نضج داده منفجر سازد و مقرح است

فصل الهار الهور گهومان بضم کاف فارسی و خفاء ها و ضم واو و فتح میم و الف و سکون نون اسم گومان است گهیپ بفتح کاف فارسی و خفاء ها و سکون یاء تحتانی و با فارسی

ثمر میخوش بندست یا رستنی گهوڑا بکاف فارسی مضموم و خفاء ها و سکون واو و فتح راء مهمله و الف بفارسی اسپست گوشتش شیرین در طعام و هنگام مضم تلخ نبک و مشتهی و افزاینده صفرا و بلغم و دافع فساد باد و مبهی و مقوی اعضاء و چشم و راقم چند مرتبه خورده گرم و مقوی سیداند با مزجه چاره مناسب نیست خوردن آن مردم توران که خوگیر ستند اکثر بان میل دارند و مفید بودن او به باه بسیار بیان مینمایند وزیر الممالک هندوستان نواب قمر الدین خان مرحوم در سر ما اکثر گوشت اسپ با انواع مختلفه تناول مینمود و اسپ جوان و تازه و خوب را ترجیح میفرمود و راقم بعضی جا در اشخاص هندوستان دیده که احتراق خون و ضعف لسان بهمرساند دیگر خوایداد و شیراو در کتب طبی نانی مرقوم است و نیز بعضی اشخاص را دیدم که به استعمال شیراو منتفع شدند در تقویت باه و معده و مزاج لیکن انکه در کتب مرقوم است که سکرمی آرد این را بیان نکردند گهول بفتح کاف فارسی و خفاء ها و سکون واو و لام جغراتی که روغن ازو بگیرند گهیو کوار بکسر کاف فارسی و خفاء ها و سکون یاء تحتانی و واو و ضم کاف و واو ثانیه و الف و راء مهمله کوار هم میگویند نبات معبر است و دراز بمقدار نیم گز نهایت یا بقدر یک گز و گاودم و ضخیم و پر از رطوبت و بدبو و دندانه مثل دندانه ارہ دارد و سبز رنگ و تلخ و سرد و مسهل و دافع امراض پیز و جگر و فساد بلغم و صفرا و خون و تب و آبله بدن و دستی پوست و قدری صفرا انگیز و باب سائیده هر که بر دستها بمالد و آتش بدست گیرد نسوزد و دراو دو یه بسیار آب مستعمل می شود نا نخواه را نیز در آب او چند مرتبه کرده خشک ساخته استعمال میکنند و از

نکند کسیکه قناعت گزیند غمی مرد
هیشه دیچهای او در بسط

فرموده کسیکه قناعت گزیند غمی مرد
جز رحمهر فرموده از استاد پرسیدم چه
چیزست که حکمت را بیرد گفت طمع
بیکی که زیاده بر حاجت خود طلبد اورا
علم حکمت نباشد و دروغ از اینا قضیه
دانسته اند که دیو جائی کلی در خی مسکن
داشت دیوسترا میگفت مرا لقانه ایست
تحرک در زمستان آزار و بلرزش می آرم و در
تابستان و میغرب در جهانگیر را بین خانه

فصل یازدهم در باب قناعت و اقتصاد

فرموده که بهترین لقمانها قناعت است راضی آن بود که سوال نکند بقدر کفاف خود اکتفا کند و کل بیمار زیاده خوار است بقدر ضرورت تناول کند و بیش از ان نخورد

رفع درد شکم و هضم طعام بسیار مفید معجون گهیو از تالیف والد ماجد در علاج الامراض و عجاله نافعه مرقوم است برای امراض بارده نافعست گهنچی بضم کاف فارسی خفا و نون مضم کاف فارسی ثانی و کبیر جیم فارسی و سکون یا تحتانی اسم عین الذباب است کنجایر گویند و یاننده مهوی و مقوی دل و مبهی و شهی و دافع صفرا و بلغم و امراض چشم و جرب و دمامیل و ثور و باد و جذام و کرم شکم و قسم سفید از جگر کاکوینده در خواص مطابق اول است و در ادویه قوت باه نیز مستعمل میشود **گهت** بکسر کاف فارسی و خفا و ها و سکون تای مهمله و کسر کاف فارسی ثانی و خفا و ها ثانی و سکون تای ثانی و فوقانی هندی بعربی حرباد و یونانی خالامندرا و بفارسی آفتاب پرست گویند مشابه بچکلی و مش دراز رنگ برنگ گردد **فصل الیاء التحتانی** **گیده** بکسر کاف فارسی و سکون یا تحتانی و فتح دال مهمله و ها هندی نافع امراض چشم است و گرم و خشک و زیل او جالی کلف و محلل خنازیر طیار سبعی است سیاه رنگ بعضی اصهب باز و جره را شکار کند و بعربی عقاب بفارسی اله گویند **گیده** بکسر کاف فارسی و سکون یا تحتانی و خفا و نون و فتح دال مهمله و سکون ها گل مشهور است برگ ریزه بسیار زرد رنگ دارد و بهندی بفارسی صدبرگ سمی گشته خواص او در کتب هندی بنظر راقم در نیامده **گینده** بالفتح کاف فارسی و سکون یا تحتانی و خفا و نون و دال مهمله هندی و الف قسمی چاو است بزرگتر و پوست او سیاه چین دار در غایت صلابت و پوست او مبهی ساق و دست بصورت سپر و ازان سپر سازند بسیار تحفه و پاکیزه شود در رش شمشیر نیاید و شاخ او از روی بینی او منحصر در یکعدد دلبود و صورتش بخوک اشبه گوشتش دافع باد و حابس بول و برازست بخور شاخ او جهت بواسیر و عسر ولادت و گریزانیدن هوام نافع نوشته اند اشامیدن آب در ظرفی که از شاخ او ساخته باشند جهت رفع بواسیر مفید و طلا کردن پیه او مورث مهابت است بفارسی اسم کرکدن است **گیهون** بکسر کاف فارسی و سکون یا تحتانی و خفا و ها و سکون

زیاده مطلبیدن است ... سوم سه دوم بخوردن
گفت ای پسر من قناعت کن از دنیا بخوراک
روزی که تو رسد و اندکان از شر و بات بپرهیز
بپرهیز از اشنا نه و راضی شو از نوشیدنیها
بجائیکه دران کبجی و خود خادم باش
شو از تخم پرهیز او ملایمت و بخلقین ارام کن
سما و زمین را خواب گاه و ماه و ستارها
راچراغ و مشعل علم و دانش را مطهر

واو و نون اسم گندم است چرب و پر ضعم و مفرح بود و استخوان شکسته درست سازد
و ملین بود و قوت بدن بخشد و با بلغم دفع کند و منی بیفزاید و روغن چوه او برآورد و اورام
سود او ی مجرب است و بهترین طریق بر آوردن او نیست که گندم را در خانی راشته اندک
در آب تر کرده صبح بطریق متعارف در شیشه چوه بکشند گیرد و بکسر کاف فارسی و سکون یا تحتانی
و ضم را مهمله و سکون و او شیرین و زمخت و سرد بود و زخمها را مفید آید و منور بدن است و
دافع بواسیر و حرارت بود و برای ابتدای اورام نفع مینماید و مشابهت بگل ارمنی دارد از جهت
عطاران هندوستان وقت فقدان گل ارمنی گیرد و را عوض او میدهند **باب اللام**

فصل الالف لانی بفتح لام و الف و کسر نون و سکون یا تحتانی و نیز او را لانا گویند
گیاهی است گویند اسم عربی اشنان است **لاهی** بفتح لام و الف و کسر ها و سکون یا تحتانی
اسم السی نوشته اند لاکهه بلام الف و فتح کاف و ها هندی اسم لک است سرد و تر و برافروزنده
رنگ بود و دافع فساد بلغم و خون و صفرا و دمامیل و ثبور و ضربه و سقطه و جوشش و کرم شکم و جذام و اجتب
جن پری برای امساک منی اکثر در استعمال آمده صمغ کنار است و نیز دانه لاکهه گویند و چون در و
بعضی از تصرفات میکنند بدینصورت گردد که مروج است **لاجامنڈ** بفتح لام الف و جیم و الف
و فتح میم و خفا نون و دال مهمله هندی اسم فروزه است در بحث یاد باد مند گرشت **لاجورد**
بفتح لام و الف و سکون جیم و فتح واو و سکون را مهمله اول مهمله پیوسته بهم سرد بود صفرا دفع نماید **لانگلی**
بفتح لام و الف و خفا نون و فتح کاف فارسی و کسر لام و سکون یا تحتانی اسم درختیست کوچک تر
گرم و دافع فساد باد و بلغم و ریشهای معده و امعاء سهل مسقط جنین **لاچهانا** بفتح لام و الف و فتح جیم فارسی
مشدد و خفا ها و الف اسم لاکهه است **فصل الباء الموحده** بهیرا بفتح لام و کسر ها و جوهلی
و خفا ها و یا مجهول و را مهمله و الف گرم است و دافع فساد زهر و دمامیل و جوشیدگی ساری و جذام

ومقوی موی سر وبهی دافع فساد بلغم وباد وصفرا وخون ودق **لبان** بفتح لام وباء موحده والف وسکون نون واسم کندر است **لبلی** بفتح لام وباء موحده وکسر لام ثانی وسکون یاء تحتانی ولوبیا بواو وضاد معجمه باء موحده نیز آمده برگ وشاخ شجره وی بغایت انبوه آورد وبلندی بالا وبرگ آن چرب ومشابه برگ بنواگر است ودانه آن بوی نیک میآید ورنگ آن بزردی مخلوط مینماید وپوست وی نرم وملایم بود وبار وی مثل بار مال کنگنی لیکن باریک ومیانه است وخاصیت بار وی دافع خون بواسیر وغلبه باد وتلخه وسبک است ومقدار تخم آن تیز همین قدر باید داد وباید دانست که بار همه درختان در حالیکه پخته شود خوبست الا بار درخت بیل که خام خوبست وپخته آن مضرت دارد **فصل التاء الفوقانی** **تلاک تور** بفتح لام وتاء فوقانی والف وفتح کاف وسکون سین مهمله وضم تاء فوقانی ثانی وسکون واو وکسر راء مهمله وسکون یاء تحتانی گویند مشکی است که از درخت بهم رسد سرد وسبک ومقوی باصره **فصل التاء والفوقانی هندی** **لتوبری** بفتح لام وضم تاء فوقانی هندی وسکون واو وفتح باء موحده وکسر راء مهمله وسکون یاء تحتانی درخشش بقدر سیم گز وکم وزیاده ازان بکنار دریاوآبها میباشد ودر موسم گرما بظهور رسد وچون جای از بدن برسد خارش وثبره پیدا گردد دونهو دازو آچار سازند شاخ اورا بریده در ظرف گلی همراه آب بیندازند ودر دو سه روز ترش میگردد وگرم است برآورد عرق اوبسیار نفع میکند اول آب بسیار برمی آید ومحلل ریاح است **فصل الجیم لجالو** بفتح لام وجیم مشدده ومشهور بی تشدید است والف وضم لام ثانی واو وساکنه تلخ وزمخت وسرد ودافع فساد بلغم وصفرا ودر کبد است ودر فرح زنان وحابس اسهال وبرگاه برین گیاه دست برسد برگها خود را درهم بکشد از نخست باین اسم می گشته **لجلج** بفتح لام وسکون جیم وفتح کاف وسکون جیم ثانی اسم لگی است **فصل الجیم الفارسی** **لچهنا** بفتح لام وجیم فارسی وخفاء ها وفتح میم ونون والف

از ان جدا شده اند هر یک جویبار
بود آب جویبار انیز چنان باشد
را باید که پیوسته خود بند
نیز بکوشند پادشاه را باید که از ملک
خود اهل فضل ودانش وضعیفان را
شنود وبخطوط وادرار وحاجات ایشان
بحصول رساند تا حاجات او نیز از درگاه
بحصول پیوندد وبکند
لذت سلطنت وحشمت

پیر خلوب ساختن دشمنان را بدست
دوستان ورد اکردن حاجت مخالفان
وچرا این چه باشد از اقتضای بخود را
سخنان نکته است خدام سلاطین چهار
گروه اند چنانچه بقای بدن بی چهار
عنصر است بنای سلطنت بی ایشان
نمیشود پس زر اول اهل شمشیر وایشان
بمنزله آتش اند دوم ارباب قلم که ایشان
در اداء ایشان بمنزله هوا اند سیوم

اهل صناعت چون بازرگانان

واهل آوه وایشان بمنزله خاک اند

باشد که ایشان را بر ایشان ولی نعمت

فرش کرده اند در خزانه است

وانشی او الچهنی گویند بعوض الف یاء تحتانی سرد است مسهل و محلل و مبهی دافع فساد بادو صفرا
و بلغم اسم نفاح است و نیز اطلاق این اسم بر کشائی خورد هم آمده است و بعوض جیم کاف فارسی نیز آمده
یعنی لگهنا لگهنی بعربی ببروج الصغر گویند الچهی بفتح لام و سکون جیم فارسی و خفاء
و کسر میم و سکون یاء تحتانی و فتح باء فارسی و خفاء ها و سکون لام اسم سیل است **فصل الکاف**
الکاچ بفتح لام و ضم کاف و سکون جیم فارسی اسم بُدبهل است و برگ او نیز اطلاق میکنند و اضافه
جیم بعد از لام نیز آمده یعنی لکاچ **فصل النون** **لبنها** بفتح لام و خفاء نون و سکون ها
موحده و ها و الف اسم سماست که بفارسی خرگوش گویند **فصل الواو** **لوده**
بضم لام و واو مجهول و فتح دال مهمله و ها و ضم باء فارسی و خفاء ها و سکون باء فارسی
ثانی شیرین سرد و تر و سبک و مقوی اعضا، و قابض شکم و دافع فساد صفرا و مدر بول
و قدری بلغم و باد انگیز **لوده** بضم لام و سکون واو و فتح دال مهمله و ها ہندی و قسمی از
سفیدست فقیر درخت او را مشاهده نکرده پوست درخت او از طرف کوه می آید اکثر
سفید رنگ و سطبر برد و زرمخت و سرد و بلغمین و مقوی چشم و دافع فساد بلغم و صفرا و خون و اهاس
اعضاء و حابس خون حیض و اسهال و گل او شیرین و تلخ و قابض شکم و دافع فساد بلغم و صفرا
و برای امراض چشم و غلظت نبی و تقویت باه در معاجین باستعمال در آمده اکثر جا نافع
نموده و ترکیب کنند دران لوده است در معالجه نافعه و علاج الامراض مذکور است **لوا**
بفتح لام و واو و الف خورد تر از شیر است و بعضی نوشته اند که بفارسی پودنه گویند و در ظاهر
غیر اوست و پودنه بسیار خورد و کوچک بود و اهل هند چهار قسم نوشته اند پانسل کورک
پوندرک در بهر گوشت هر سه سرد تر و مقوی دل و قابض شکم و مشهی طعام و قسم اول گرم است
و بلغم انگیز و دافع فساد باد و قسم دوم دافع فساد بلغم و بالجمله گوشت لوا سبک و معتدل در حرارت و برودت

وغذا آناهیذ من مضاست و از دراج و بیٹر الطف است لونیا بضم لام و واو مجهول و کسر نون و فتح یا تحتانی و الف و قسم دیگر کندر هر دو بطعم شور و هنگام هضم شیرین دو خشک و گران بلین و نفاخ و افزاینده باد و صفرا و بلغم و قسم دیگر از و پهین خشک ازا گرم دانند و او دافع تنگی نفس و سرفه و فساد بلغم و افزاینده باد لوبا بضم لام و سکون واو و مجهول و با و الف شیرین زو رمخت و سرد و ممسک و بلین و گران و دافع فساد بلغم و صفرا و آماس اعضا و باد انگیز و ریم او را که خبث الحدید گویند مدبر نموده در معاجین و حبوب کنند نسخ آن در علاج الامراض و عجالة نافعه مرقوم است استعمال نموده شد برای ریاح بواسیر و تقویت معده و امساک منی و تقویت باه مفید یافته شد و طریق تدبیر او نیز در هر دو کتاب مذکور است و نیز او را ائمه اقتدا و گهیکوارد خمی می اندازند و طریق ان تفصیل نیز در میان همان دو کتاب مرقوم است برای استعمال بکر تجربه رسیده است و کشته او را حکمای هند استعمال مینمایند راقم اجتناب از و واجب میداند و گویند طریق دریافت او انکه خوب کشته شده است انست که بالای آب در فنجانه باشد بیندازند اگر بر روی آب ایستد بهتر است والا اگر ته نشین شود علامت زبونی و خامی اوست راقم این امتحان را هم قابل اعتماد نمیداند زیرا که بعضی جا تخلف بظهور رسیده بهتر آنست اگر خواهند استعمال نمودن او سه اشخاص را که مزاج انها قریب بمزاج انکس باشد که او استعمال کردنش میخواهند بدهند بعد ازان خود انکس استعمال نماید و اول به بارد المزاج و قوی المزاج بدهند اگر او متضرر نشود بعد از امتحان مذکور بعمل آرند و الله اعلم بالصواب لونگ بفتح لام و سکون واو و فتح نون و کاف فارسی انقار سیخک و بعربی قرنفل گویند خواص و ترکیب و بیان تفصیل مذکور است و نیز او را در میان سیب و لاتیی فرو برند و بگزارند تا سیب خشک شود و بعد ازان قرنفل ها برای تقویت معده و دل و اسهال صفرا که ایستد و بیضه استعمال نمایند مجرب است هم ان سیب جهت کارهای مذکور بکار آید لوبان بضم لام و سکون واو و فتح با موحده و الف و نون علامی شیخ ابو الفضل در اکبرنامه مینویسد صمغی است از بعضی بنادر می آرند خوشبو و بعضی او را میسه انند و بالجمله درین ان هم بسیار است گرم معلوم میشود در درجه

وعذر کنه از خوردن و اشامیدن
از دست زنان کز زیک او بدو بهمین
بباش دست ایشان پنوشه و استعمام
را بهم و بخارات انها نماید بکر انکه نهان
براو داشته باشند و از نباتات ملکی
که کار و بار مردم تجار و غیره خلق الله
از روی خوش خلقی و شیرینی زبانی و
کشاده پیشانی و عافیت اندیشی و دور
بینی بسر از اغراض نفسانی فضل
دهنده و انصاف را از دست نداده

ثانی وست او گرمی زاید دارد و مقدار قلیل از و استعمال میکنند برای امراض بارده نفع مینماید و در سوم
سرما استعمال باید کرد و لبان کبه ازاد کتب لبونانی نکند رمیگویند انهم صمغ است بزبان هندی کندر و نامند
لوچن بضم لام و سکون واو و فتح جیم فارسی و سکون نون اسم طباشیر است و بنبلوچن نیز گویند
لولی بفتح اول و سکون واو و کسر لام ثانی و یار تحتانی اسم لبلی است لوهڑی بضم لام
و سکون واو و فتح هم و کسر ڑ هندی و سکون یار تحتانی اسم رومیاه است لونگ مشک بفتح
لام و سکون واو و خفا نون و سکون کاف فارسی و ضم میم و سکون شین معجمه و کاف نام گلی است
در تخش دور بسیار دارد و بلند بقدر دو گز و گلش سفید خوشبو مقوی دل و دماغ گرم معلوم می شود و
لوبیا بضم لام و سکون واو و کسر باء موحده و فتح یار تحتانی و الف غله مشهور است گرم و خشک
است و نفاخ از جهت تحریک باه نماید و بول و حیض براند و خوابها شوریده نماید و بلیچ
لوبیا سرخ جنین مرده را از شیمه برون آرد و چون با روغن گاو بخورند ماسکه را قوت دهد
لون بفتح لام و سکون واو و نون و مشهور بضم لام و سکون واو است بفارسی نمک بعربی
ملح گویند و اقسام بسیاراست قسمی است ازان که از چشمه آکه در فصل تابستان بقوت آفتاب جیم فارسی گذاشته
مرتب سازند و طریق ترتیب او چنانست که دو پشاره خار باز گونه سوخته خاکسترش در آوند کرده
آب بسیار بر و کنند و بدست بسیار بشورانند و شب ها کنند بامداد ازان آب صاف چکانده
بجوشانند تا منعقد و متجمد شود و قسم دیگر سونچر لون است بضم سین مهمله و واو مجهول و خفا نون و فتح
جیم فارسی و سکون راء مهمله و الف و لام الف و ضم لام و سکون
واو مجهول و نون و پدلون بفتح باء فارسی و سکون دال مهمله و ضم لام و سکون واو مجهول و نون
نیز گویند گرم و اشتها آرد و قابض شکم و کاسر نفخ که بسبب درد مثانه باشد و دافع خلط و گرانی و
گرفتگی سینه و دافع فساد باد و بلغم و باد اسفل براند و ترکیب ساختن او چنانست که گیرند دو سیر آهله

خشک یک سیر اشخار سائیده با نیم من نمک سنگ تحق کرده بهم آمیخته و سبو کنند و آن سبو
بگل حکمت مطین سیاز ند و بر دیگدان گذارند چنانچه دهنش برون ازان دیگدان باشد آتش کنند
و هر بار بسیخ آهنی سبو بجنبانیده باشند تا همه گداخته یکی شود سر د کرده و به تنکار و جواکهار و طلق و
کبریت و نمک شیرین دود و مطبخ یکجا بسوده با آش شیر تسقیه دهد عمل خوبی و دیگر کچلون است بفتح کاف
و سکون جیم فارسی و ضم لام و سکون واو و نون نمک شیشه است که آنرا سجقو بیا گویند و زبد الفواد و
ملح الزجاج نیز نامند و آن کف انگبنیه است و خواصش در کاچلون مذکور شد و دیگر او دهد لون است
بفتح همزه و سکون واو و دال مهمله و کسر باء موحده و خفاء و سکون دال مهمله ثانی مشهور به انگالون
به الف خفاء نون کاف فارسی الف قسمی است از نمک کهاری که می پزند بطبع سبک و فزاینده
خون نشاء و هر جا که طلا کنند زود نفوذ کند و باد براند و دیگر سمندر لون است بفتح سین مهمله و ضم میم
سکون نون ضم دال مهمله مشدد و سکون واو مهمله یعنی ملح محیط الطعم شیرین و تلخ و معتدل در گرمی و سردی
و تری و خشکی و هاضم و دافع فساد باد و مصلح صفرا و بلغم انگیزد و دیگر سیندره لون است
بکسر سین مهمله و یاء تحتانی مجهول و خفاء نون و فتح دال مهمله و با بطعم شیرین سرد و تر در دوم خشک و
هاضم و مقوی دل بصر و دافع فساد بلغم و صفرا مشهور بلاهوری و دیگر گندهلون است بفتح کاف
فارسی و خفاء نون و سکون دال هندی و مشهور به ساانبهر لون گرم و سبک و دافع فساد باد و
بلغم و مسهل و مدر بول **فصل الهاء الهوز لهسن** بفتح لام و سکون هاء ضم سین مهمله و سکون
نون گرم تر در گران ملین مسهی و هاضم در جبر کسر کار مومیائی کند و موی بر ویاند و دراز کند
و خرد افزاید و صفرا و خون زیاده کند و دافع فساد بلغم و باد است و نافع تنگی نفس و سرفه
و باد گوله و تشنج و عرق النسا و بواسیر پر سیو و جذام و قاتل کرم شکم و مقعد و اشتها را رفته
باز آرد و از جمله رسایین است و معجون او در امراض باردمثل فالج و لقوه تجربه رسیده قسمی از

اورا لهسن لهسن پوته تهیا گویند ولعربی اورا موسیر نامند در تقویت معده و لطافت بهتر از
قسم اول است واچار از و نهایت لذیذ لهسوڑ بالفتح لام و خفاء ها و ضم سین مهمله و سکون
واو و را مهمله والف بعربی سفستان گویند برگش سائیده بخمیر پخته ضماد کنند در ده روز
صحت نماید لهسنیه بفتح لام و خفاء ها و ضم سین مهمله و سکون نون و فتح یاء تحتانی و سکون ها اسم
دیدوری بعربی عین الهر گویند فصل الیاء التحتانی لیمو بکسر لام و سکون یاء تحتانی و ضم میم
و سکون واو معروف است و نیبو مشهور در حرف نون بیاید باب المیم فصل الالف
مال کنگنی بفتح میم و الف و لام و فتح کاف و خفاء نون و سکون کاف فارسی و کسر نون
و سکون یاء تحتانی دانه ایست مثل عنب الثعلب واز و اندکی کوچک خیاره دار از بالای پوست
سبز و از اندرون اندکی سرخ واز درون دانه تخمها باریک طولانی می برآیند سرخی مایل
و تیز و گرم و ملین و گوارنده و دافع باد و بلغم و تنگی نفس و سرفه و افزاینده قوت مدرکه و حافظه
و تجربه کاران هندوستان بچندین روش استعمال میکنند نخست از روز اول یکدانه بخورند
در روز دویم دو و سوم سه همچنین تا چهل روز هر روز یکدانه می افزایند تا انقراض سی روز چهلم چهل
دانه رسد بعد ازان دیگر تدریج یکیک دانه کم کنند تا روز چهلم یکدانه انجامد و برخی از یکدانه تا
هشت روز یکدانه یکدانه می افزایند تا روز هشتم هشت دانه برسد بعد ازان هر روز
هشت هشت مداومت نماید و در روزگار استعمال اوازترشی و خمیر آوترب و کنجد و لیمو
خردل و جزو آن پرهیز واجب دانند و از جماع نیز اجتناب نمایند روشنی دل افزاید و حفظ
صحت نماید و نیروزیاده شود هرده نوع سستی دفع کند و اگر روغن مال کنگنی در کف کاله
روشنی چشم افزاید و هنگامی که شب چهارشنبه واقع شود ازان شب روغن این تخم
بوقت خواب در چشم استعمال نماید از چشم غیر نهان شود و او همه را بیند و اگر آخر چهارشنبه ماه صفر

روغن کشند و از انجا دوم بخورد و بر اعضا خود نیز بمالد و تا بست دیگر روز از جماع پرهیز و شفا یابد
مجرب است و اگر و انهای او را در روغن گاو خالص بریان سازند و هر روز ازان یکقدست بخورد
انقدر قوت در جماع شود که در قیاس نیاید و اگر در شیر گاو سیاه جوشانده جغرات تسکه بستانند و از
هفت درم تا هشت درم ازین سکه با شیر برنج بخورد موی سیاه سازد و مو سفید دیگر نروید
و اگر شب شنبه در روغن گاو بریان ساخته تا چهل و یکروز بخورد از انچه منع کرده اند پرهیز کند عنین مرد
گردد و اگر در کنیر شیر با شغال ترکرده سه روز متواتر زن بخورد شهوتش بسته شود چنانچه مردی دیگر
بر و قادر نمیتواند شد و اگر در غره ماه که روز یکشنبه واقع شود در روغن کشیده ازان روغن دو ده بستانند
و در چشم کشند گویند مال مفون هویدا گردد و اگر در چربی غوک کرده روغن کشند و بر قضیب طلا کنند باه
افزاید و امساک نماید و عنین مرد گردد و اگر چهل روز در کنیر زن تر کنند پس روغن کشند و بر سر و بدن بمالد
تا بست و یکروز بر نگ اصلی باز آید مجرب است و اگر مردی را بسته باشند در ده سیر شیر گاو یک سیر
مال کنگنی بجوشانند چنانچه تمام شیر در خورد و هر روز هفت دانه بار روغن گاو تا بست و یکروز بخورد
جماع نکند انشاء الله تعالی مفتوح شود مجرب است ۰ روغن مال کنگنی در عضو باد گرفته تشنج پاید
بر آتش تگمید کند متواتر در اندک روز صحت یابد بیان در توصیف دوا رند کور بسیار نوشته اند ما اختصار نموده ایقدر نوشته و بالجمله دوا رند کور گرم در اول ثالث در یافت میشود و در ادویه ضماد و طلا
ضعف باه استعمال نموده و بر امراض باردة مثل فالج و لقوه نیز مفید است اکثر مردم بکار میبرند
مادهوی بفتح میم و الف و فتح دال مهمله و خفا، ها و کسر او و سکون یا، تحتانی گل بنه لیست سرد و
سبک و دافع فساد اخلاط ثلثه **ماش رونی** بفتح میم و الف و نون خفی و سکون سین مهمله و ضم
زا، مهمله و واو مجهول و کسر ها و نون و سکون یا، تحتانی مسهل است و دافع فساد باد و صفرا و
بلغم و مبهی است **ماکهه** بفتح میم و الف و فتح کاف و ها، هندی اسم آردست که ماش گویند بطعم

وهنگام هضم شیرین وگرم وگران وبهی دافع فساد باد وحافظ صحت ومقوی اعضاء ومولد منی
وشیر وپیه وفزاینده صفرا وبلغم ومادہ را از بول جدا سازد ودافع بواسیر والقوه ودرد پهلو وسنگ کلیه
وباد گوله ومعوج سرد وخشک باشد راقم گوید بهمت تولید باد مینماید ومولد منی سرد وباشد
هم هست ونفع او بقولنج وباد گوله خلاف قیاس است بلکه امر بالعکس ادراک میگردد مانند طلفتح
میم والف وخفاء نون ودال مهمله هندی یعنی آبی که در وبرنج پخته گردد وبرنج در وی درست نمانده
باشد سرد است وقابض ومشتهی وباصلاح واعتدال آرنده باد وبلغم وصفرا ونرم سازنده گرهای
اعضاء ودافع تپ صفراوی وملطف مسکن اعیاء مائین بفتح میم والف وهمزه وسکون یاء تحتانی
ونون ترش فرح بخش وسرد وسبک وجالب اسهال ودافع فساد صفرا وخون وبلغم وامراض مکلح
بعربی گرنارج گویند ماچهک بفتح میم والف وکسر جیم فارسی مشدد وخفاء وسکون کاف
اسم علمی است که برنگ نیل باشد ودیگر اقسام در جایها خود مذکور شد شیرین
وسرد وخشک وسبک ومصلح فربهی ومقوی بصارت وفزاینده خرد ودافع پیر وشهد نو
ترست ولذیذ ومشهد کهنه خشک وشهد گرم کرده زیان کند وشهد آفتاب زده وآتش دیده
درهوائی گرم ودر دیار گرم سیر نشاید استعمال کرد ماجوپهل بفتح میم والف وضم جیم وسکون واو
وفتح بار فارسی وخفاء ها وسکون لام بعربی عنص گویند مائین پهل نیز گویند بفتح میم والف
وکسر همزه وسکون یاء تحتانی وفتح بار فارسی وخفاء ها وسکون لام تیز وگرم بود باد را دفع کند
وموی را سیاه ومجعد سازد ودفع زنان تنگ نماید مان کند بفتح میم والف ونون وفتح کاف
وسکون نون ودال مهمله خواص آن در استعمال کندگرشت مارجاری بفتح میم والف
وراء مهمله وفتح جیم والف وکسر راء مهمله وسکون یاء تحتانی اسم ساکه است یعنی مستی گرمانوک بفتح
میم والف وفتح نون وواو وسکون کاف در بالوک در بحث باء موحده گذشت

بنی تا خیر عیشت و خیر و تا بیمن
را باید کرد ملک آباد ان دارد نرود زر عیشت
وعمارت کنند و درخت بنشانند و در خراج
دادن و خزانه سر کار بادشاه شتابند
تاخیر نسازند و حق عیشت بر ملک است
که بر ایشان داد و عدل کند و خراج
از ایشان بستاند و نهاد و گرفتن خراج
سختی و درشتی ننماید و سرکشان را بر عیشت تادیب
واگر عیشت را برای کار آبادانی
حاجت آید بادشاه ایشان را از خزانه

مقرر کند و وقت عیشت مهمور سازند

ایشان را بر عیشت و ظلم

پاده در عیشت بر ملک است که

و دشمن تا بادشاه را دفع کند

جنگ نماید و بهر نوع که باشد

بادشاه را مطیع باد و دشمن او

ماش بفتح میم و الف و سکون شین معجمه اسم ماکهه است **مانک** بفتح میم و الف و کسر نون و
سکون کاف اسم یاقوت است شیرین و رسایین بود بادو صفرا زایل سازد **ماٹ** بفتح میم
و الف و سکون ٹا رفوقانی هندی اسم ساگ است مبرز امنبا پخته میخورند و چون پوست بیخ
ماٹ را دور کرده بمغز و برابر قدر صد توله بهم توله شیر گاو و صد توله عسل قسم اعلی با آتش ملایم پزند
تا بقوام آید و ظرفی نگاهدارند صبح و شام مرضعه که شیر او خشک شده باشد روغن کنجد بر بدن بمالد
و به آب گرم گرم بدن شسته فی الفور قدری ازان دارو بخورد و خویشتن را گرم نگاهدارد چون
دو هفته چنین کند شیر بی نهایت زیاده شود و مجرب نوشته اند **ماکهپرنی** بفتح میم و الف و سکون
کاف و خفاء با و فتح با فارسی و سکون راء مهمله و کسر نون و سکون یاء تحتانی چون برگهای
این روئیدگی به برگ ماش مشابهت دارد لهذا باین اسم نامیده شد ماکهه در هندی ماش را گویند
و پرن برگ سرد و خشک و شیرین بود و مزه تیز دارد و منی و کف را احداث کند و تب و غلبه تلخه
و خشکی دماغ را برباید و خون و بستگی غلیظ را نافع بود **ماکهونی** بفتح میم و الف و فتح کاف و خفاء اول
و سکون واو و کسر نون و سکون یاء تحتانی نیز گویند **مانشی** بفتح میم و الف و سکون نون
و کسر سین مهمله و یاء تحتانی اسم چنبر است **فصل التاء الفوقانی** **متسیگر** بفتح میم
و تاء فوقانی و کسر سین مهمله و یاء تحتانی و فتح کاف فارسی و راء مهمله و کسر یاء موحده و هاء هندی
یعنی بیضه ماهی بطبع تر است و گران و مبهی و مقوی اعضا است و منی است و بلغم و پیه را فزاید و پیدا
کننده گرانی طبع و دافع پریموه **فصل التاء الفوقانی هندی** **متر** بفتح میم و تاء فوقانی
هندی و سکون راء مهمله بفارسی کرسنه گویند گرم و گران و بلغم و افزاینده باد و صفرا و خون
و بول و شیر و بهم رساننده سوزش درون و دافع آماس اعضا و فساد بلغم و مضعف نور چشم و کاهنده
منی و مبهی است ازین که از اطلاق گویند و قسم دیگر خورد تر از هر دو قسم است هر دو بطعم شیرین و سرد و سبک و قابض

مسکن ودافع فساد بلغم وصفرا وچون گاو مثمر بخور دلبسیار فربه شود **فصل الجیم المجتبیٰ** بفتح میم وکسر جیم وسکون یاء تحتانی وفتح تاء فوقانی هندی وهاء هندیجی است سرخ ومعمل صباغان لطیم شیرین وتلخ ودرخت وگرم وگران ومصفی اوراز گاو برقوزنده رنگ رود وافع فساد زهر وبلغم وخون وآماس اعضاء ورد وخلیه پهلو ودرد فرج زنان وجذام وثبور وجوشیدگی باد وماسیل وپرسیو وحابس اسهال خونی وبرگ سبزش لطیم شیرین وتر ومشهی طعام ودافع فساد صفرا **صفر** العربی فوه گویند ودرهندی درخت آل نیز گویند وتحقیق او در الف گذشت **مچ** کند بضم میم وسکون جیم فارسی وفتح کاف وسکون نون ودال مهملا اسم درخت کوچک است تیز وتلخ بود بلغم وسرفه وانواع پیسی ها وجرب وتشنگی را دفع نماید در کوهستان بسیار بود **فصل الجیم الفارسی** **مچهچهے** بفتح میم وکسر جیم فارسی وخفاء هاء وياء مجهول وکسر جیم فارسی ثانی وخفاء هاء ثانی وسکون یاء تحتانی سرد است وقابض شکم ودافع جذام وفساد صفرا وخون وگرم شکم **مچهلے** بفتح میم وسکون جیم فارسی وخفاء هاء وکسر لام وسکون یاء تحتانی گرم وتر وگران است مشهی ومقوی اعضاء پدید آرنده بلغم وصفرا وسودمند مفت دهات ودافع فساد باد وماهی دریا بسیار را مسهل ومقوی وماهی چاه مشهی وافزاینده بلغم است ومدر بول وپیدا کننده امراض شکم وجذام ونفخ شکم وماهی تالاب سرد وگران وتر است ومشهی ومقوی اعضاء ومدر بول وماهی آب های عمیق حکم ماهی تالاب دارد وماهی آبهای عمق لطیم شیرین وتر ومقوی اعضاء ودافع فساد باد وماهی دریا شور اندکی صفرا انگیز وگران است وماهی بسیار قابض است ومضعف نور چشم وماهی آب صاف قوی تر است از دیگر اقسام بهتر آنست که در اوایل سرماهای چاه بخورد **مچهر** بفتح میم وجیم فارسی مشدد وخفاء هاء وسکون راء مهمله اسم پشه است **مچهکا** بفتح میم وسکون جیم فارسی وفتح کاف والف اسم ماهین است **فصل الدال المهملة مد** هو لکا بفتح میم و

ضم دال مهمله وخفاء ها وسکون واو وکسر لام وکاف والف درخواص قریب بمکندست

مدن پهل بفتح میم ودال مهمله وسکون نون وفتح باء فارسی وخفاء ها وسکون لام اسم

مدن پهل مدن بفتح میم ودال مهمله وسکون نون اسم موم است **مده** بفتح میم ودال مهمله

مضموم وهاء هندی اسم عسل است **مدهوال** بفتح میم ودال مهمله وخفاء ها وسکون واو

ومد همزه ولام اسم رومس است **مدک پرنی** بضم میم وسکون دال مهمله وکاف فارسی

مفتوح وفتح باء فارسی وسکون راء مهمله وکسر نون وسکون یاء تحتانی طبعت وی سرد بود

سرفه وباد وخون وحرارت صفرا وتب را دفع کند ومنی وباصره را نفع بخشد ومدک پرنی و

ماکهپرنی درخواص یکانند ومدک زبان هندی مونگ را گویند وبرگ را پرن وچون برگ

این گیاه شبیه ببرگ مونگ است لهذا باین اسم مسمی گشته **مدهر** بفتح میم وسکون دال

مهمله وخفاء ها وفتح راء مهمله والف اسم کاکولی است بمعنی شیرین **مدهیشتی** بفتح میم وسکون

دال مهمله وخفاء ها وفتح یاء تحتانی وسکون شین معجمه وکسر تاء فوقانی هندی وسکون یاء تحتانی

یعنی شیرین خوب زیرا که مده بمعنی شیرین است وشیشتی بزبان سنسکرت خوب را گویند اسم ملبتی

است که بعربی اصل السوس گویند **مده شروا** بفتح میم وضم دال مهمله وسکون ها وفتح شین معجمه و

سکون راء مهمله وفتح واو والف نیز اسم اصل السوس است **مده کرکتی** بفتح میم ودال

مهمله وسکون ها وفتح کاف وسکون راء مهمله وفتح کاف ثانی وکسر تاء فوقانی هندی وسکون

یاء تحتانی قسمی ترنج است که شیرین بود سرد وثقیل وخون وتلخه نیقراید **فصل الراء المهملة**

مرسری بضم میم وسکون راء مهمله وفتح ها وکسر راء مهمله ثانی وسکون یاء تحتانی شیرین وتلخ

وگران وسهل ودافع فساد صفرا وخون وبلغم وباد وتشنگی وامراض دل وجرب وجذام وتپ

مرابضم میم وراء مهمله والف بزرگ است از طرف لاهور می آید مشابه ببرگ خاسر است و

ضمیمه

مدن پهل بفتح میم ودال مهمله وسکون نون وفتح باء فارسی وخفاء ها وسکون لام اسم

مین پهل است **مدن** بفتح میم ودال مهمله وسکون نون اسم موم است **مده** بفتح میم ودال مهمله

مضموم وهاء هندی اسم عسل است **مدهوال** بفتح میم ودال مهمله وخفاء ها وسکون واو

ومد همزه ولام اسم رومس است **مدک پرنی** بضم میم وسکون دال مهمله وکاف فارسی

مفتوح وفتح باء فارسی وسکون راء مهمله وکسر نون وسکون یاء تحتانی طبعت وی سرد بود

سرفه وباد وخون وحرارت صفرا دفع کند ومنی وباصره را نفع بخشد ومدک پرنی و

ماکهپرنی درخواص یکانند ومدک زبان هندی مونگ را گویند وبرگ را پرن وچون برگ

این گیاه شبیه ببرگ مونگ است لهذا باین اسم مسمی گشته **مدهر** بفتح میم وسکون دال

مهمله وخفاء ها وفتح راء مهمله والف اسم کاکولی است بمعنی شیرین **مدهیشتی** بفتح میم وسکون

دال مهمله وخفاء ها وفتح یاء تحتانی وسکون شین معجمه وکسر تاء فوقانی هندی وسکون یاء تحتانی

یعنی شیرین خوب زیرا که مده بمعنی شیرین است وشیشتی بزبان سنسکرت خوب را گویند اسم ملبتی

است که بعربی اصل السوس گویند **مده شروا** بفتح میم وضم دال مهمله وسکون ها وفتح شین معجمه و

سکون راء مهمله وفتح واو والف نیز اسم اصل السوس است **مده کرکتی** بفتح میم ودال

مهمله وسکون ها وفتح کاف وسکون راء مهمله وفتح کاف ثانی وکسر تاء فوقانی هندی وسکون

یاء تحتانی قسمی ترنج است که شیرین بود سرد وثقیل وخون وتلخه نیقراید **فصل الراء المهملة**

مرسری بضم میم وسکون راء مهمله وفتح ها وکسر راء مهمله ثانی وسکون یاء تحتانی شیرین وتلخ

وگران وسهل ودافع فساد صفرا وخون وبلغم وباد وتشنگی وامراض دل وجرب وجذام وتپ

مرابضم میم وراء مهمله والف بزرگ است از طرف لاهور می آید مشابه ببرگ خاسر است و

و دافع آسیب جن و پری و جذام و فساد باد و صفرا و خون و کرم شکم مرگ بکسر میم و را مهمله و سکون
کاف فارسی بفارسی آهو گویند گوشت اقسام آهو شیرین ترش نمکی و تلخ و تیز و زود هضم است یعنی
هر شش طعوم که نزد ایشان مقرر است درین گوشت هست سرد و سبک و مشتهی طعام و نفاخ
و دافع فساد اخلاط ثلثه و خون و مقوی اعضا و دل و دافع تپ و گوشت این را از غذای دوائی
شمرند مرو بالفتح میم و سکون را مهمله و واو و الف و بعوض الف تا رفوقانی نیز نوشته اند و بعضی
گرم و سبک بدرجه سیوم نوشته اند و بعضی معتدل سده جگر بگشاید و باد ها بتحلیل آرد اگر بسر
پخته بر سر نهند علت قرانیطس را سود دارد و اماسی را که از حرارت بود و یا از اثر بلا در باشد چون
او را آمیس کرده طلا کنند تا سه کرت نفع نماید و مقوی دل و اشتها آور و صفرا انگیز و دافع
زهر حیوانات و جذام و فساد بلغم و باد و قاتل کرم شکم بعربی ازان الفار گویند مرشتی بفتح
میم و را مهمله و سکون ها و کسر تا رفوقانی هندی و سکون یا تحتانی اسم بالونه است مرولا
بکسر میم و سکون را مهمله و ضم دال مهمله و لام الف اسم خرمای سلیمانی است مرح بکسر میم و را مهمله
سکون جیم فارسی تیز و تند و گرم و خشک و دافع فساد بلغم و باد و تنگی نفس و خلجه و کرم شکم و صفرا انگیز و
هاضم و محلل مرسا بفتح میم و را مهمله و فتح سین مهمله و الف قسمی از جوهی است مرنال بکسر میم و سکون
را مهمله و نون و الف و لام یعنی ریشهای بیخ کنول و در گلها در بحث کاف گذشت فصل
الیسین المهملة مسی بکسر میم و تشدید سین مهمله و سکون یا تحتانی نهال هندی است دراز
او بقدر درعی شاخهای باریک دارد بر گرش مشابه بسرگ کسوندهی و شاخهای او گره دار چون
گره را بشگافند کرم باریک از درون برآید و آن کرم را بلیل میدهند مست میگردد و گلهای
او خورد برنگ بنفش شابه بگل کاذربان و ازد و کوچک تر بل بسرخی و این را گاک جگنا نیز
گویند و خواص هم همانجا نوشته مسور بفتح میم و ضم سین مهمله و سکون واو و را مهمله بعربی

عدس گویند غلهٔ مشهور است سرد و سبک و قابض شکم و دافع فساد بلغم و صفرا و خون و برافروزندهٔ رنگ بدن و هنگام هضم شیرین مسچکند کاف بفتح میم و سکون سین مهمله و فتح جیم فارسی و کاف و خفاء ها و نون و دال هندی و کاف الف اسم ستاد و شرکاست و در باب سین مهمله و شین معجمه گذشت **فصل الشین المعجمه مش** بفتح میم و کسر شین معجمه اسم مداوا است مجفف بود **فصل الکاف مکند** بفتح میم و ضم کاف و خفاء نون و دال مهمله بطبع سرد و هنگام هضم تلخ و گرم و خشک و سبک و با صلاح آرندهٔ فرهی مفرط و قابض شکم و بادآور قسمی از غله نوشته اند و همچنین مدهو لکاراود درخواص قریب اند **مکهی** بفتح میم و کسر کاف مشدد و خفاء ها و یاء تحتانی اسم ذباب است **مکوی** بفتح میم و ضم کاف و واو مجهول و یاء تحتانی اسم عنب الثعلب است **مکتاسوکت** بضم میم و سکون کاف فارسی و فتح تاء فوقانی و الف و ضم سین مهمله و سکون واو و کاف و تاء فوقانی اسم صدف است که دران مروارید بود و تیز بود بلغم و ضیق النفس و در سینه و شکم و کمی اشتها دفع کند **مکتاپهل** بضم میم و سکون کاف و فتح تاء فوقانی و الف و فتح باء فارسی و خفاء ها و سکون لام اسم مروارید است **مکهاره** بفتح میم و کاف و خفاء ها و الف و فتح راء مهمله و ها و عوض راء مهمله نون نیز مشهور اعنی مکهانه سرد و ثقیل است و غلبه کف و باد و خون را دفع گرداند و منی را زیاده کند و باد بفزاید **فصل الکاف الفارسی مگر** بفتح میم و کاف فارسی و سکون راء مهمله بی تعریب تمساح گویند گوشت چرب است و گران و دافع فساد باد و مولد منی و بلغم انزا **مگهپیپل** بفتح میم و کاف فارسی و ها و کسر باء فارسی و سکون یاء تحتانی و فتح باء فارسی دیگر و سکون لام قسمی از پیپل است و در بحث باء فارسی گذشت **مگه ثیندک** بفتح میم و سکون کاف فارسی و ها و کسر تاء فوقانی هندی و سکون یاء تحتانی و سکون نون و ضم دال مهمله

سلامت گزرد و کلفت
وقت و علمای دین و دولت
صادق بیشی احق غلب
روح است احق از فرصت
حال بود با وجیست
سر شیشه
زشت کرد و دست
از چهار چیز
و کاهلی
شه
دشمن
گردان
نفع
قوت
رسی

وکاف اسم بگه تنیدک است **فصل اللام ملاگیر** بفتح میم ولام الف وکسر
کاف فارسی وسکون یاء تحتانی وراء مهمله درختی است چوب آن مشهور سایده
او سرخی امیزد مردم هندوستان پارچه بان رنگین نمایند وبوی خوش دهد مقوی
دل ودماغ ومعطر عرق بدن در بعضی کتب هندی از اقسام صندل شمرده اند خواص
دیگر در گلبنک مذکور شد **ملکا** بفتح میم وکسر لام مشدد وکاف والف قسمی است از گل
رائی سیل گرم وسبک ومبهی ودافع فساد باد وقلاع وجوشش دهان وبخر وجمیع امراض
دهن **ملوفی** بفتح میم وضم لام وسکون واو وکسر نون وسکون یاء تحتانی اسم دلکنی
انبهوره است ودر اثنای ذکر وی گذشت **ملیم** بضم میم وکسر لام وسکون یاء تحتانی
ومیم وآن بیخ است هندی اعبر گرم وخشک حاد اگر کوفته ویرا در سر اندازند تمام قمل ها
بمیرند واگر در زخم یا دمل بیندازند کرمها که در وا افتاده باشد بمیراند وهمچنین حکم برگ
اوست راقم هم در صداع که بسبب کرم بود در بینی مریض انداخته کرم ها کشته بیرون
آورده **ملهٹی** بضم میم وفتح لام وسکون ها وکسر تاء فوقانی هندی وسکون یاء تحتانی
اسم مشهور مرهٹی است **فصل النون منڈی** بضم میم وسکون نون وکسر دال
مهمله هندی وسکون یاء تحتانی بکنوع برگش مشابه بسیرگ پودینه وگلش گلگون تکمه اساو
خوشبو دوای عظیم النفع است شیرین است با اندک تلخی وهنگام هضم بسیار تلخ وگرم و
خرد افزا او دافع خناز یر وکرم شکم ودمامیل وشور که زود در وبه بهی بیارد نیز دافع درد دفع
زبان وزردی بدن وسوداک وفساد صفرا هنگامی که هنوز بیار نرسیده باشد بیخ وبرگ
سایه خشک کرده با میده گندم در روغن گاو وشکر بخورد جوانی نگاهدارد ومویی سفید نشود
واورا خشک کرده وسائیده متواتر بر سفوف ساز د بسیار تقویت بخشد وتخم منڈی اگر با شکر متواتر

یک کف بخورد بعمر طبعی رسد و از شخصی نقل میکنند که میگفت بسیار پیر و ضعیف شده بودم
و یکسال متواتر این دوا را خوردم از سر نو جوان شدم و دویست و پنج سال که عمر من است و
تجربه کاران هندی می نویسند که درین دارو آبجیات است تا وقتیکه بار نیاورده است
اگر بکهاکرده بسایند و بر روغن و شهد آمیخته بخورند در چهل روز قوت جوانی از سر نو بظهور رسد
و این گیاه از اسرار حکماست و گل موندی نیز اگر چهل روز بخورند همین خاصیت دارد و
بیخ او اگر یکسال متواتر بخورند فواید کثیره بظهور رسد اگر بیخ و برگ خشک کرده سه ماشه با شیر گاو و شکر روز متوالی بخورند
جماع افزاید میگویند که اگر مندی را بدون آب بلغ نماید یکسال از چشم نشود و اگر دوا بلغ نماید دو سال
و همچنین حکم هر دانه راقم هم در ایام خورد سالی موندی را بدون آب بلغ نموده بود تا
مدتها از آزار چشم محفوظ ماند و عم مرحوم عرق مندی را در خفقان و تقویت دل و مراق
استعمال میفرمودند و گاهی نصف گاوزبان و نصف مندی را باهم مخلوط کرده عرق کشیده
برای امراض کوره میدادند گاهی تنها و گاهی همراه ادویه و معاجین قلبیه و اگر چهار مندی
را نیم ماشه با برگ تنبول در سر ما بخورد حرارتی در مزاج پیدا آرد و برای امراض باردہ
و تقویت باه مفید بود طریق چوه اینست بگیرند مندی را و در آب تر کنند بقدری که نم
بردارد بعد ازان بار و غن یاسمن یا دیگر روغن خوشبو مندی را از دست بمالند آنقدر که
بسیار چرب نشود پس بطریق چوه اگر چوه بگیرند و اگر شش ثمانک روغن مندی را تا شش
تا چهل و یکروز بخورد و در نیمت از جماع دور باشد بعد ازان در قوت باه قدرت ایزدی
مشاهده نماید و طریق روغن اینست که مندی با برگ بنج و گل بگیرند و اندکی آب بپاشند
و کوفته بست سیر شاه جهانی شیر و بگیرند و با بنج سیر روغن کنجد بجوشانند تا شیره فانی شود و
تیل باقی ماند و گره ہی مندی را بدین طریق مداومت نمایند که در ماه ساون و بهادون

حوصله هر مرغی را دانسته طعمه در خور آن
بدهد باشد هر کاکه اراده کند که در باب
نفس با کسی مشورت فرماید نظر کند که او چگونه
است و کار نفس خود را گر نفس خود با صلاح
نیاورده است و کسب خیر و خوبی نکرده
بطریق اولی نفس تو را از و خیر و خوبی نخواهد
رسید اگر کسی را بجائی فرستی چگونه رانست
و اگر چگونه راه بانی خود را بروی هر کاکه اندازی
کاری کند اول بتفحص و اتقان دهد

بسم الله الرحمن الرحیم

یاری کردن یزدان بار بری
گفت است بخل فعالی از نخستان
افلاطون است نام است که نوشت
قوش فی پای و بانگ پیر تا در نماد او
نشان است نام طبل کنند تا زاری را
کرفانی تا گرد و روز تا گاهی را کنیم

بارو غن گاو و در چیت و بیباکهه باشهد و در جیشه و اساژه باشکره و اکهه و پهاگن با کانجی و کوار
و کانک با شیر گاو و اگهن پهوس با دوغ و از مجربات دار اشکوهی هست که نیم مثقالی در
ظرف مسین بدسته چوب نیب سحق نمایند همراه آب چندانکه بیاهی آید پس قدری پنبه در
تر کرده نگاه دارد و هنگام درد چشم قدری ازین در آب تر کرده بر چشم دارد تسکین دهد و
شفا بخشد و قسمی از وسمی است به مهامنڈی یعنی مثقالی کلان که گاش و بزرگی با گل کدم
ماند و در افغان موافق به بهوکدم است من بفتح میم و سکون نون انباری مهره مار یعنی
حجر الحیه گویند سنگی است در قفای افعی پیدا شد لیکن در همه افعی نمیباشد چون از گوشت
جدا کنند نرم بود پس از اثر هوا سختی پذیرد و خطوط ابرو باشد بعضی پرنگ مار و بعضی سیاه
امتحانش آنست که او را بر جامه صوف سیاه یا کبود بمالند سفید گرداند و نیز نشانی اصالت
آنست که اگر بر زخم گذارند چسپد و نگذارد تا آنکه تمام اثر زهر نگیرد و گویند هر گاه در شیر گذارند
اثر زهر در شیر بیاید و باز اعاده قوت مهره مار گردد هر که آنرا بخورد یا بر زخم مار گذارد نفع از
زهر مار دهد **مند** بفتح میم و خفای نون و دال مهمله یعنی جغرات خوشبو بسته افزاینده
اخلاط تشه و اطبای هند جغرات را گرم تر نوشته اند و بهترین جغرات جغرات گاو هست و جغرات
قابض شکم بود **منڈ تا** بفتح میم و خفای نون و کسر دال هندی و تای فوقانی و الف یعنی
میده گندم را به آب بسیار تنک کرده بدست شورانند چنانچه مکرر دست بر هم زنند
پس آنرا بقدر کف دست در دیگچه اندازند و روغن زرد داغ شده بقاشق بر ریزند
تا بریان شود پس انگاه در قوام نبات اندازند و بعضی قدری زعفران و الایچی مثل
ان داخل نمایند و بعضی عوض نبات قند سیاه بیامیزند **مسل** بفتح میم و سکون
نون و کسر سین مهمله و فتح آن مشهور و سکون لام تلخ و تیز و گران و طبیں داغ زهر و بلغم و

جاہل مگو کہ طاقت و بیژن ندارد و رستم دستان ندارد
راست اگر دست داری که دیگران
سر ترا پوشند سر دیگران را پوش اگر
خوامی که راز تو کس نداند مگو در وقت
ضرورت دیگران را استعمال توان کرد چنانکه
استعمال کنند دوا را در وقت احتیاج
فیما غورس حکیم فرمود من خود بخود
است انکه نخورش مطی را هر گز نمایش
کردی الحاج مگو کاران نگویم
را باندازه و قدران پیر نمایش

خون وتنگی نفس وسرفه وبرافروزنده رنگ ومصلح فربهی مفرط ودافع آسیب جن ودیو وگویند
اسم ریخ سرخ است **منڈوک پرنی** بضم میم وسکون نون وضم دال هندی وسکون
واو وفتح کاف فارسی وسکون را مهمله وکسر نون وسکون یا تحتانی قسمی از وزغ است
منگلونی بضم میم وخفا نون وسکون کاف فارسی اول وفتح کاف فارسی دویم
وسکون واو وکسر نون وسکون یا تحتانی نیز اسم مذکر پرنی است واین اسم هم بسبب مشابهت
برگ مونگ است **منڈارا** بفتح میم وسکون نون وفتح دال مهمله والف وسکون
را مهمله نهال خورد است دو قسم بود هر دو تلخ وتیز وگرم ومسهل بود وبلغم وبزرگی شکم را بسبب
پیه باشد وریشهها خارش اماس برطرف سازد **فصل الواو** **موت** بضم میم وسکون
واو وتا رفوقانی که بفارسی شاش وبکسر گویند شاش گاو وگاومیش واسپ وگوسپند وشتر
وآدمی وفیل شور وتلخ است وخشک وسبک ولین ومقوی دل وشهوی وگوارنده طعام
ودافع آماس اعضا ومجلی مسام ومنافذ وصفرا انگیز ودافع فساد باد وبلغم وباد گوله وبواسیر
استسقا وکرم شکم وجذام وزردی بدن ونفخ شکم وخلط وبی اشتهائی وبهتر شاشها شاش
گاو است وشاش فیل مخصوص بدفع فساد زهر وکرم شکم ومقعد وجذام وباد گوله وشاش گاو
میش دافع آماس اعضا وباد گوله وبواسیر وزردی بدن وپرمیو است وشاش اسپ
لین ودافع فساد بلغم وقوبا وشاش بز دافع تنگی نفس وفساد زهر وبرقان وزردی بدن
وشاش میش دافع خشکی اعضا واماس اعضا وجذام وبواسیر وپرمیو وقبض شکم
وشاش خر دافع سنگ رنی وپرمیو وجذام وخبط وکرم شکم ومقعد وخلط واستسقا وشاش آدم
دافع فساد زهر واگر خوردن شاش آدم مداومت کند از جمله رحمان است وشاش گاو ونیز
وگاو میش باید که ازماده باشد وشاش فیل وشتر وخر وآدمی واسپ از نر باید وگویند هر گاه

کسی است که قول و فعل او
موافق باشد شریفترین مردمان آنست
نکند و عاقل دروغ نگوید و هر چه
شریف هر کار که پیش گیرد
میشود و خشمگین چون پیش گیرد
شود خوش خو خویش پیکانان است
پیکانه خویشان بعضی از مردم باشد
بدی اندیشد و کردارهای
شتاب فرموده نیک و بد کس
بخل و خاموشی شنوای حق

۲۰۰

اشربه مضمضه دریافته شود همانزمان آدم از بول خود قدری بنوشد از ضرر بیضه محفوظ ماند و بعضی اسم کشر این عمل کنند موسنج بضم میم و سکون واو و خفا نون و ضم میم پوست بیرون سر کشنده است که از وریسمان میسازند معتدل در گرمی و سردی دافع جوشیدگی و فساد خون است موشانه بضم میم و سکون واو و خفا نون و فتح شین معجمه و الف و نون و هاء مهمله شیرین و تلخ و گران و گرم و اشتها آورد و دافع بواسیر و فساد باد و مولد منی و از جمله سیاه دستمل که شقاقل است موچرس بضم میم و واو مجهول و فتح جیم فارسی و راء مهمله و سکون سین مهمله صمغ درخت سنبل است همچنین نوشته صاحب برهان شکوهی مشهور آنکه گل سیاری است سرد و گران و قابض شکم و مولد منی و حابس اسهال و دافع مادهٔ خام و فساد صفرا و خون و بلغم و سوزش اعضا موهبک بضم میم و گویند بیا موحده نیز آمده و واو مجهول و خفا و سکون کاف و بجذف دال نیز آمده است تند است و دافع فساد باد و بلغم و قدری صفرا افزاید و بعضی نوشته اند که اسم میوه است موکهن بضم میم و واو مجهول و فتح کاف و خفا و سکون نون اسم درخت است گرم و قابض و دافع فساد باد و بلغم و گرم معده و در دمعده و در مفاصل و استخوان و صفرا و بهی و سمن بدن و دافع فساد صفرا و باد موتنگ بضم میم و سکون واو و خفا نون و کاف و خفا و قسمی دیگر صحرائیست سرد و سبک و خشک و حابس شکم و دافع فساد بلغم و صفرا و اندکی باد آورد و مقوی نور باصره و موافق بیمار است و مضعف معده نوشته اند و نزد راقم هم مضر بودن بمعده متحقق گردیده و از اینجاست که بعضی اشخاص را که معده ضعیف باشد دانه مونگ سلم بدی آید و دیگر اغذیه هضم پذیرفته منفع می شوند و مضعف باه بقدر ماش و نخود باشد گویند موشهبه بضم میم و واو مجهول و فتح تا و بای هندی غلهٔ است مشهور سرد و بعضی معتدل نوشته اند و خشک دارد معده را و دیر هضم و آید و اگر بار و غن گاو دبیا پخته شود

نقد انجمود دهد و چون صاف نماید بطعم شیرین و بادانگیز و قابض شکم و بعضی بلغم نوشته اند و دافع بلغم و برهمزدگی طبیعت و تب لیسکن کرم شکم تولد کند **مور** بضم میم و واو مجهول و راء مهمله گوشتش گرم و مبهی و مقوی اعضاء و دافع امراض گوش و سردی و خشکی بدن و اشتها آورد و خرد افزاید و موی سر و نور چشم و افروزنده رنگ و مصفی آواز گلو و سودمند است خوردن گوشت او در فصل بهار و زمستان و مضر است در تابستان و برشگال و بقاری طاوس گویند **موتها** بضم میم و واو مجهول و فتح تاء فوقانی و خفا رها و الف اسم سعدیست تلخ و زود مخت و سرد و قابض شکم و هاضم و دافع فساد خون و بلغم و صفرا و تشنگی و تب و کرم شکم **موکل** بضم میم و سکون واو و فتح کاف و سکون لام قابض شکم و گران و مقوی اعضاء و دافع صفرا و باد و مشهی طعام و بسیار مبهی **موم** بضم میم و سکون واو و میم ثانی و مدن نیز گویند نرم و چرب است و دافع الم سقط و ضربه و مدمل و ملحم دمامیل و استخوان شکسته درست میکند و دافع فساد باد و خون و جذام بعربی شمع گویند **مولی** بضم میم و سکون واو و کسر لام و سکون یاء تحتانی **مولنگی** نیز گویند باضافه نون و کاف فارسی بعد از لام و **مولنگ** هم گویند عوض یاء تحتانی کاف فارسی گرم و نارسیده او گرم و سبک و مشهی طعام و مصفی آواز گلو و دافع امراض گلو و فساد موت شامه و فساد اخلاط ثلثه و خشک می سبک و دافع اماس اعضاء و بهتر لوا سیر و رنگ گرده بسیار مفید و نمکساب تر یا خشک کرده او اسوخته بطور مخصوص مرتب میسازند مدر و دافع حبس بول و هاضم **موتی** بضم میم و واو مجهول و کسر تاء فوقانی و سکون یاء تحتانی در خاصیت مطابق گانت چندر که در حرف جیم فارسی گذشت **مولنگا** بضم میم و سکون واو و خفا نون و کاف فارسی و الف اسم مرجان است در خاصیت موافق یاقوت سرخ است **مولسری** بضم میم و سکون واو و لام و کسر سین مهمله و راء مهمله و سکون یاء تحتانی و لکل نیز گویند شیرین و مخت و سرد و

بود و فرح آورد و علتها را مفرح کند و گل او خوشبو بود و سرد و شیرین و در مخت قابض باشد و مسهور
بدن و دهن را خوش مزه سازد و ثمر مذکور را قم نیز مقوی دل و مفرح می داند و خاصیتی از تقویت معده
نیست و پوست بیخ او را برای امساک بنی و تلیظ آن و تقویت کمر نیز استعمال کرده موصلی
بضم میم و سکون واو و کسر صاد مهمله و یا سین مهملین و کسر لام و سکون یا تحتانی موصلی کند نیز گویند شیرین
و سرد بود صفرا را و حرارت دور کند و بلغم صالح بفیزاید اگر بار غن کنجد بخورد نزله و زکام را سود دهد
و اگر با نمک سنگ بخورانند اشتها آورد و اگر با آب بنوشند انواع درد شکم را رفع کند ستة نوع
بود سیاه و سفید و سیاه او مشابه به شقاقل لیکن پوست شقاقل سفید و پوست او سیاه و سفید او
باریک و یکنوع مشابهت به ماهی رویان دارد و آنرا موصلی دکهنی گویند و قسم دیگر اندکی سفید
باریک از سیاه است و آنرا دکهنی کند هر سه قسم برای تقویت باه در سفوف و معاجین باستعمال
درآمده و بعضی گرم نوشته اند دافع بواسیر و فساد باده اگر بقدر نیم درم همراه زیره کوفته بخورند دیر قاف
دفع نماید و قدر مذکور بار بخیل بی ریشه مساوی الوزن نافع هیضه و یارک خشخاش مساوی
الوزن اگر بخورند دافع بومی بغل و با اطریفل دافع پرسیو و با فلفل دراز دافع گرندگی سگ دیوانه
و همراه آمله دافع تپ لرزه مونگرا بضم میم و واو و مجهول و خفا نون و مشهور بدون نون و
فتح کاف فارسی و راء مهمله و الف گل است معروف شیرین و سرد و خوشبو بود فرح افزاید
و صفرا دفع نماید و علتها را با صره و دهان و ریشها را نافع بود و موسا هفت قسم است موربا بضم
میم و سکون واو و راء مهمله و با و موحده و الف اسم مرهری است موساکنی بضم میم و سکون
واو و فتح سین مهمله و الف و فتح کاف و کسر نون مشدده و سکون یا تحتانی اسم رونیدگی
است دو قسم نوشته اند قسم اول از زمین برآمده باشد بقدر دو گره کم و زیاده از آن و از هر سر
دو برگ مثل گوش فار یعنی موش و قسم دوم بر زمین افتاده با شکل برگ مهدی و دل آن بیگانون

فرهنگ نویسان ایران آسمان و آنرا کوفته

اول کمیاب ہر دو قسم گرم و تلخ مدر بول دافع صفرا و بلغم **مول** بفتح میم و سکون واو و لام
و را مہملہ عوض لام نیز آمدہ یعنی مور اسم گل آب است و در اثنای ذکر آب مذکور شد
فصل الہای الہوز مہامندی بفتح میم و ہا و الف و ضم میم و سکون نون و کسر
دال مہملہ و سکون یاء تحتانی فتحی کلان از مندی است **مہوا** بفتح میم و سکون ہا و واو
و الف درختی است ابنہ اسا برگ کلان دارد و خوش و چوبش در عمارت بکار رود و در ب
بسیار است و از گل او عرق کشند و میوہ او را کلوندا گویند و قسمی از وست کہ آنرا رس پہل
گویند و مہوہ و عرق او و شراب او بوی بد دارد و گردش سر آرد و خمار بسیار و مہوا دو اول
نکون سفید و در وقت پختگی زرد رنگ شود و مشابہ بہ بنولی لیکن از و دراز تر و کلان مزہ شیرین
دار د و از خشہ او روغن کشند سفید رنگ بر آید و در روغن مزوج نمودہ آمیختہ میفروشند
خواص درخت او نوشتہ اند کہ دفع بلغم و باد نماید و جراحات را باندمال آرد و گلش سرد و
گران مبہی و مولد شیر و منی و بلغم افزاید و دافع فساد صفرا و خون و باد و دق و در فارسی
گل چکان گویند **مہکہی** بفتح میم و سکون ہا و کسر کاف و خفاء ہا و سکون یاء تحتانی بطعم
شیرین و گرم و تر و گران و دافع فساد باد منوم و مولد منی و مقوی و حافظ صحت بغیر جاموش
گویند **مہوکا** بالفتح میم و ضم ہا و سکون واو مجہول و کاف و الف مغنی است کہ او را عقیق و عکہ گویند
صاحب عجائب المخلوقات گوید دماغش با غالیہ آمیختہ دہنی صاحب لقوہ و فالج دہند عطسہ آرد و فایدہ
خوش اگر بر خارہ پیکان و خار کہ در انده باشد طلا کنند بآسانی بر آید و اگر مویش با شکر بکوبند و کی دہند
قیء و دلی کرده در اختیارات آتوشش گرم و خشک نوشتہ است و مقوی حافظہ و سر گین او نافع ریوہ است
مہر شی بضم میم و سکون ہا و فتح راء مہملہ و سکون ہا دوم و کسر تاء فوقانی ہندی و سکون یاء
تحتانی سر دو ران و مقوی اعضا و دافع تشنگی و عدد آن فساد صفرا است بجربی اصل السوس گویند

مهاتیب بفتح میم و ها و الف و کسر نون و سکون یای تحتانی و سکون با موحده و بطا مهملتین و تلخ و سرد و خشک قابض شکم و دافع فساد بلغم و صفرا و خون و قاتل کرم شکم و دافع قی و غثیان و از اعظم ادویه جذام و یبس است مشهور به بکاین است و شیخ در قانون می نویسد که از و درخت سمیت دارد و حکیم علی نوشته است که از و درخت بکاین است و دیگر هم چنین مینویسد و بکاین اکثر باستعمال آمده سمیت ندارد مهندی بکسر میم و خفای ها و نون و کسر دال مهمله و سکون یای تحتانی اسم خناست مهونت بفتح میم و ضم ها و واو مجهول و فتح نون مشدد و سکون تای فوقانی قسمی از کدم است مهاستاوری بفتح میم و ها و الف و فتح سین مهمله و تای فوقانی و الف ثانی و فتح واو و کسر رای مهمله و سکون یای تحتانی قسمی از ستاور است و در شین معجمه گذشت مهامیدا بفتح میم و ها و الف و کسر میم ثانی و یای تحتانی و سکون دال مهمله خواص این موافق خواص میدا است مهابلا بفتح میم و ها و الف و کسر باء موحده و فتح لام و الف اسم کهربا است مهاسیاما بفتح میم و ها و الف و کسر سین مهمله و فتح یای تحتانی و الف اسم نسوت است مهاجال بفتح میم و ها و الف و فتح جیم و الف و لام اسم جرم توری است مهاور بفتح میم و ها و الف و سکون راء مهمله و خواص مثل لاکه است خصوصیش جهت کلف و نقطهای سیاه و مانند ازاهیا کوشاتکی بفتح میم و ها و الف و ضم کاف و سکون واو و فتح شین معجمه و الف و کسر تای فوقانی و کسر کاف و سکون یای تحتانی اسم گیاه توری است و چون این قسم کلان است لهذا به مهاکوشاتکی نامیده شده بهتر است از نسبت دیگر گیاه توری می نامند مهندی آنول بفتح میم و سکون ها و کسر دال مهمله و سکون یای تحتانی و مد همزه و خفای نون و فتح واو و سکون لام قسمی آنول است و در آنول مذکور شد فصل الیاء التحتانی میندها بکسر میم و یای تحتانی مجهول و خفای نون

کسی را که او دشنام میدهد شخصی
افلاطون را دشنام داد او گفت
چون کار تست خرد و بدی پس یکو و یکن
اگر می توانی این سخن خلوص حکیم را یکی
گفت تو جای حکیم گفت دروغ گفته
و اگر راست گفته از تو توان در گذشت
است که بشر اینگونه خوی بطبع انقلاب
پذیرد آنچه خلق مضطرب شده از او بود چنانکه
بود و گفتند در بحال پشیمانی تو در ازای گفت

از دشنام من او را فایده خواهد رسید
در عقبت مرا دشنام داد تو تا اکنون
بلی دو جانب یکی را دشنام داد او
جواب نگفت گفتند چرا تحمل
گردی گفت او را بمن چه

وفتح دال مهمله هندی وخفاء ها والف بفارسی میش گویند گوشت وی بطبع گران تر ومقوی اعضا وفزاینده باد وصفرا ودر عرف اطلاق این اسم بر نر این جنس شایع گردیده وگوشت نر را بهتر از ماده میدانند **میندک** بکسر میم ویاء مجهول وخفاء نون وفتح دال هندی وسکون کاف اسم ضفدع است **میین پهل** بفتح میم وسکون یاء تحتانی ونون وفتح باء فارسی وخفاء ها وسکون لام ودن پهل عوض یاء تحتانی دال مهمله نیز آمده تلخ وگرم ونرم تخت وخشک وسبک ومقوی ودافع فساد بلغم وجذام وامراض اعضا ونفخ شکم وخشکی هفت دهات وباوگوله ودمامیل وشور تبهی بکسر میم ویاء تحتانی مجهول وکسر تاء فوقانی وهاء وسکون یاء تحتانی گرم وخشک ومفرح دل ومشتهی طعام وحابس شکم وقاتل کرم ومقلل منی ودانه آن دافع سرفه وغثیان وفساد باد وبلغم اسم حلبه است **میتهی** بکسر میم ویاء مجهول وخفاء نون وفتح دال مهمله هندی وهاء هندی والف وکسر سین مهمله وسکون یاء تحتانی وخفاء نون وکسر کاف فارسی وسکون یاء تحتانی قسمی از دودیهی است **میورشکها** بفتح میم وضم یاء تحتانی وسکون واو وراء مهمله وکسر شین معجمه وفتح کاف وخفاء ها والف اسم درختی است که بر شاخ او مثل تاج طاوس باشد شیرین بود وترش وسبک وصفرا باد وبلغم وحرارت دفع نماید وحابس اسهال است **میور جنگ** بفتح میم وضم یاء تحتانی وسکون واو وراء مهمله وفتح جیم وخفاء نون وتشدید کاف فارسی وفتح آن وسکون نون اسم ارتوات ومعنی لفظ مذکور ساق طاوس است وچون ساق وی مشابهت بساق طاوس دارد لهذا باین اسم مسمی گشته **میه** بکسر میم ویاء تحتانی وسکون دال ومهمله این هر دو دواسر دو قبیل ومزه شیرین دارند وحواس خمسه وقوای بدنی را استوار گردانند ومنی بسیار آیند وشهوت را فزاینده دهند وزنان را شیر زیاده کنند وکف برانگیزند وغلبه تلخه وغلبه باد وابر بند وصفرا

۳۰۵

فارسی وکسر کاف ثانی و یاء تحتانی و فتح سین مهمله و سکون راء مهمله دانه ایست کوچک از
کباب چینی و زاید ه باریک طویل دارد که تخم اوست و او سرخ رنگ بوی گرم و خشک است
و سبک گرداننده ماده خام و دافع بوی عرق و جذام و جوشیدگی و فساد بلغم و صفراء و زهر اسم
نارمشک است ناگدون بنون و الف و فتح کاف فارسی و دال مهمله و سکون واو و
نون ثانی دافع دمامیل و بثور و فساد زهر عنکبوت و مار است بعربی بلیون نوشته اند
و بفارسی مار چوبه گویند ناگدمنی بفتح نون و الف و سکون کاف فارسی و فتح دال مهمله و
سکون میم و کسر نون و سکون یاء تحتانی چوبی است مشابه بمار لهذا باین اسم مسمی گشته بنحیها
و حلقها مثل مار دارد و چهره بعینه مثل چهره مار تلخ مسمن بدن و مقوی آن و سبک و دافع صفرا
و بلغم و سوزاک و بثور و اتشک و زهر و قابض خصاصی ثمن خود نوشته که ناگدمنی بزبان
سنسکرت اسم ناگدون است و نیز نوشته که ناگ گندها بفتح نون و سکون الف و کاف
فارسی و فتح کاف فارسی ثانی و خفاء نون و فتح دال مهمله و خفاء ها و الف یعنی بوی مار دارد
اسم وی است و بنابر تشبیه برگهای وی بمار بچک بی نیز گویند والله اعلم نادئی بفتح نون
و الف و فتح دال مهمله و کسر همزه و سکون یاء تحتانی اسم جامن دریای است و در جامن مذکور شد
ناگر موتهه بفتح نون و الف و فتح کاف فارسی و سکون راء مهمله اسم موته است ناگ بلا بفتح
نون و الف و سکون کاف فارسی و فتح باء موحده و فتح لام و سکون الف شیرین و ترش و
زمخت بود گرم و دیر هضم باشد خارش دهد و ریشها و علامت های صفرا و دفع نماند
ناگ بفتح نون و الف و سکون کاف فارسی اسم اسرب است درخواص موافق بود بقلعی
باد و بلغم و بواسیر را دفع نماید چون در نقره اندازند نقره را پاک سازد باید که خوب پاک کرده و
کشته بخورند و اگر نه علل پدید آورد ناگ بفتح نون و الف و همزه و بعضی آخر یاء تحتانی نیز اضافه

بجوز ان تشبیه داده است و قوت عقلی را بملک منسوب
پس کیکه شهوت او غالب است خوشک است
و کیکه خشم او مستولی است شتک است و کیکه او
عقل او غالب است فرشته است و هر کار که او
باشد از روی مناسبت او کند بنای اقتا
از برای اکثر چیزها که بخت نسبت میدهند
او بجانه موصوفست بانها حکمت است
که قدرت و عدل و بخشش و کرم و
و فضل و انعام و بخشش و بخشش

نمایند گیاهی است معروف بسیار بوی و بادو بلغم دفع نماید و اشتها آورد و هضم طعام نماید و سبز می
انرا بخته میخورند و سفوف آن نیز مستعمل است **ناکلی** بفتح نون والف و ضم کاف و کسر لام و
سکون یاء تحتانی اسم نونی است صاحب مدن بنوشته که نارا بزبان سنسکرت ناکلی
گویند والله اعلم **ناگیر** بفتح نون والف وسکون لام و کسر کاف فارسی و یاء تحتانی مجهول و را
مهمله اسم نار جیل است **نال** بفتح نون والف وسکون لام ساق گل کول است و در
گلهار در بحث کاف گذشت **فصل الجیم الفارسی نچل** بکسر نون و ضم جیم فارسی و
سکون لام اسم لکچ است **فصل الراء المهملة نربسی** بکسر نون وسکون راء مهمله و کسر
باء موحده و کسر سین مهمله و سکون یاء تحتانی اسم جدوار است تر و سرد بود و باد و بلغم و
علتهای خونی و انواع زهر را دفع نماید و زخم بر و باید **نرچور** بفتح نون و سکون راء مهمله و
فتح کاف و ضم جیم فارسی و سکون واو و راء مهمله در کچور مذکور شد **نرگندی** بکسر نون
و سکون راء مهمله و ضم کاف فارسی و خفا نون و کسر دال مهمله هندی و سکون یاء تحتانی
مانند کنگهی اما سیاه و خورد تر از و وصاحب الفاظ الادویه بنا بر عدم تحقیق سنبها لو نوشته حالانکه
سنبهالو است گرم و خشک و دافع بلغم بود **نرملی** بکسر نون و سکون راء مهمله و فتح میم و کسر لام
و سکون یاء تحتانی سرد و خشک و بعضی گویند معتدل است و اگر او را سائیده در آب تیره
اندازند بعد از ساعتی صاف گردد و طلا کردن او با آب گرد ناف در دسول دفع نماید
و اگر سائیده در چشم کشند بصارت افزاید و اگر سائیده بگزیده مار دهند فایده دهد و اگر
هشت عدد در آب تر کرده صاف نموده باقدری نبات دهند قرحه سوزاک دفع کند راقم
مجربات عم مرحوم این را دیده لیکن قید هشت عدد نبود و اگر چهار دانه و یرا در آب سائیده
در جغرات امیخته در پیاله چینی پارچه بسته در شب گذاشته بخوانند بستگی بول و سوزاک

وسوزش وخون آمدن از بول دفع کند یا یکهفته **فصل السین المهملة** نسوت بکسر
نون وضم سین مهمله وسکون واو وتاء فوقانی اندک تلخ وشیرین وهنگام هضم تلخ وگرم و
مسهل وباد انگیز دو دافع تپ وفساد صفرا وبلغم وآماس اعضا واستسقا نسوت سیاه داخل
سم است دردی ودر اسهال قوی تر ومحدث بیهوشی وسوزش وگرد ش سر وبدکننده اواز
گلو **فصل الکاف** نکه بفتح نون وسکون کاف وهاء هندی دو قسم بود هر دو بطعم شیرین و
گرم وسبک ودافع آسیب جن وپری ونافع فساد بلغم وباد وخون وزهر ومقوی دل
وافزونده زنگ واسم اطفال الطیب است نکهنکنی بفتح نون وسکون کاف وکسر جیم فارسی
وخفاء وها وسکون یاء تحتانی وفتح کاف ثانی وکسر نون وسکون یاء تحتانی ثانی اسم کندش
نوشته اند بر روی زمین افتاده میباشد برگش مثل برگ تره تیزک گلش مثل گل بنفشه برنگ
وغلبه کف وغلبه باد وکرم دفع نماید نکوچک بفتح نون وضم کاف وسکون واو
وفتح جیم وسکون کاف اسم چلغوزه است **فصل الکاف الفارسی** نگندبکسر نون و
فتح کاف فارسی وخفاء نون وسکون دال مهمله نهال او بقدر یک جیب بود وبرگش خرد و
بقدر ربرگ پودنیه سرد وتلخ بود وتشنگی زایل گرداند وتلخه وباد را دفع نماید وضرر سم حیوانی
ونباتی را نافع بود چون او را باب سائیده بخورانند ودوقسم بود یکی را نگندگوند ودوم را نگندبابر
برگ دال نسبت به ثانی اندکی دراز بود دقسم دویم را گل بود مثل گل تلسی **فصل اللام**
نلوا بفتح نون وسکون لام وفتح واو والف سرد است ومقوی باصره ودافع فساد صفرا و
خون وجذام ودشواری بول وسوزش اعضا وفساد بلغم وصفرا وجوشیدگی **نل** بفتح نون
وسکون لام ونلی باضافه یاء تحتانی نیز آمده درآب جای نمناک میروید سرد است وچشم را
فایده دهد وغلبه تلخه دفع کند وخون صافی نماید وفرح را از رطوبات پاک گرداند واورا زنماید

دفتی باچکی ا بصحبت شدم واز وچند
سوال کردم او جواب گفت گفتم آب نمان
قل از چیست گفت ق گفتم از آسمان
نقیل از چیست گفت بهان گفتم از
نگ بخت از چیست گفت دل مشرک
گفتم از هوا کم از چیست گفت از دل حریص
گفتم از دریا تی از کیست گفت دل فاسق
گفتم از ماهیر ا کر در چیست گفت نومیدی
ابراهیم علی نبینا وعلیه السلام روزی گفت
یا کریم العفو جبرئیل علیه السلام گفت

وبعضی گرم نوشته اند **فصل المیم** **منبک** بفتح نون وسکون میم وفتح باء موحده وکاف
اسم لیموست **فصل النون** **نندی** **برجن** بفتح نون اول وخفاء نون ثانی
وکسر دال مهمله وسکون یاء تحتانی وکسر باء موحده وراء مهمله وفتح جیم فارسی وخفاء ها وسکون
نون ثالث **ونندی** **برکه** نیز گویند بعوض جیم فارسی ها ونون کاف ها گرم
وسبک در افعال موافق بدرخت پیپل نوشته اند واز قسمی او شمار کرده اند دافع
فساد بلغم وخون وزهر ودمامیل وشور **نناهلد** بفتح نون اول وتشدید نون ثانی والف
وفتح ها وسکون لام ودال مهمله بمعنی زرد چوبه کوچک اسم ماميران است **فصل الواو**
نواری بکسر نون وفتح واو والف وکسر راء مهمله وسکون یاء تحتانی گل هندی است
مانند چنبیلی لیکن بوی ندارد دو قسم بود یکی آنکه در موسم گرما شگوفه آرد دوم آنکه در فصل برشکال
گل کند وبعوض راء مهمله لام هم آمده است وبعد از نون یاء تحتانی یعنی نیوالی وهر دو تر
است وسرد وبسبب دافع اخلاط ثلثه وخون **نوساکر** بفتح نون وسکون واو وفتح سین مهمله
والف وفتح کاف وسکون راء مهمله اسم نوساد رست بعوض کاف دال مهمله مشهور بسیار تر
وشور مزه وسریع التاثیر ویلین بود قولنج واستسقا وقبض در شکم را نافع است **نولائی** بفتح
نون وسکون واو ولام الف وکسر همزه وسکون یاء تحتانی برگ لیمو را که هنوز تازه باشد
گویند وداخل خوشبو مینامند **نولی** بفتح نون وسکون واو وکسر لام وسکون یاء تحتانی
اسم سال پرنی است **نورتن** بفتح نون وسکون واو وفتح راء مهمله وتاء فوقانی وسکون
نون بزبان دار الخلافه انبهوره است **فصل الیاء التحتانی** **نیوالی** بکسر نون وباء
تحتانی وفتح واو والف وکسر لام وسکون یاء تحتانی اسم نواری است **نیتر بالا** بکسر نون ویاء مجهول وفتح
تا وفوقانی وسکون راء مهمله وباء موحده والف ولام الف سر دو خشک وسبک است اشتهی ها ضم طعام دافع

رکت پت و فساد صفرا و بلغم و سوزش اعضا و مالیخولیا و شور و بعضی گویند نالی هم همین است
لیکن آنچه معلوم شد که نالی از اسماء مشترکه است که بر این هم یعنی نیشتر بالا و دیگر که بعد ازین
می آید بر آنهم اطلاق میکنند و نیشتر بالا کمیاب است عوض او شاخهای نیلوفر را خشک کرده میدهند
نیلاتهوتهه بکسر نون و سکون یاء تحتانی و لام الف و ضم تاء فوقانی و خفاء هاء و سکون واو
و فتح تاء فوقانی و خفاء هاء و الف بفارسی تونیای سبز گویند دو قسم بود هر دو ملین و دافع جرب جذام
و فساد زهر و بلغم و قاطع کرم شکم و مصلح مزه هی مفرط و نافع بعضی امراض چشم **نیلک** بکسر نون و
سکون یاء تحتانی و فتح نون ثانی و کاف گوشت آن لطیم شیرین و سبک و مقوی اعضا و
بهی و دافع فساد اخلاط ثلثه قسمی از باره سنگهاست **نیول** بکسر نون و سکون یاء تحتانی
و فتح واو و سکون لام مطابق بیلی در خاصیت و بعربی ابن عرس است **نیل کنتهه** بکسر نون
و سکون یاء تحتانی و لام و فتح کاف و خفاء نون و فتح تاء فوقانی هندی و هاء هندی گوشش
دافع فساد باد و بلغم و خون است بفارسی سبزک گویند **نیندی** بکسر نون و سکون یاء تحتانی و
فتح نون ثانی و کسر دال مهمله و سکون یاء تحتانی اسم بنگشت است **نیلاسندهک** بکسر نون
و سکون یاء تحتانی و لام الف و کسر سین مهمله و خفاء نون ثانی و ضم دال مهمله و خفاء هاء و سکون
کاف قسمی از بنگشت است هر دو بطعم تلخ قوی محنت و تر و سبک خرد افزا و مقوی هموی سر و چشم
و دافع خلط شکم و آماس اعضا و کرم شکم و جذام و دنبلها و شور و فساد بلغم و اشتهاآور **دنپال** بفتح
نون و سکون یاء تحتانی و باء فارسی و الف و لام قسمی از چرایتاست و بعضی آخر **نپال** بفتح نون
اضافه مینمایند بکسر نون و سکون یاء تحتانی و باء موحده **دنپال** نیز خوانند **نیشو** بکسر نون و
سکون یاء تحتانی و خفاء نون ثانی و ضم باء موحده و سکون واو بفارسی لیمو گویند قسمی نالبتاست
است بقدر مرغ مشابه بود و سبز رنگ و زعفرانی باشد و پوست تنک را کاغذی گویند قسمی همه سال

بارد بهد و قسم شیرین را راج نیبو پهل گویند و خواص لیمو در کتب یونانی تفصیل مرقوم است

نیل بکسر نون و سکون یاء تحتانی و لام در هند کثیر الوجود است و مشهور است اندک تلخ و گرم و ملین و دافع درد سپرز و سرخ باد و فساد بلغم و بارد و استسقا مقوی هوی و لیکن نسیان و سرگشتگی آرد و از ورق او خضاب میکنند و درین ابر سعدل است و بستن خضاب از ورق او بعضے را از جهته نزله نفع میکند و بعضی را ضرر دهد چون استعمال او سبب بیهودت شود در فصل باید افزود خصوصاً در فصل و شهریار **نیلم** بکسر نون و سکون یاء تحتانی و لام و سکون میم و بزبان سنسکرت **نیل من** گویند بکسر نون و سکون یاء تحتانی و لام و فتح میم و سکون نون هر دو اسم یاقوت کبود است شیرین و فرحت است و مطابق بیاقوت سرخ **نیل اسپند** بکسر نون و سکون یاء تحتانی و لام و کسر همزه و سکون سین مهمله و فتح باء فارسی و خفا نون و دال مهمله خواص در اپراجیتا مذکور شد **نیم** بکسر نون و سکون یاء تحتانی و باء موحده درخت عظیم است و معروف در بلاد هند و اهل هند اعتقاد وافر بدو دارند و چهار قسم نوشته اند و در خواص قریب بهم رمخت و تلخ و تیز و سرد بود و بعضی گرم و خشک و بعضی معتدل نوشته اند سریع الهضم دافع صفرا و باد و بلغم بود و جمیع امراض بادی و بلغمی و خونی و صفراوی را نفع بخشد حتی جذام و برص را قسم هام در شهور و جرب نافع یافته و مستعمل بجای باء موحده میم است حکیم علی در شرح قانون نوشته اهل هند علاج قروح عسر الاندمال و نواصیر را بدین میکنند و طریق استعمال متعدد است گاهی استعمال برگ تازه او میکنند و گاهی برگ خشک آن سایند استعمال مینمایند گاهی استعمال عصاره او میکنند گاهی عصاره برگ و شاخ تازه و نرم و گاهی از لحاء ان و گاهی از قشر آن و حکیم مذکور نوشته است که گاهی تحت کرده می آید برگ خشک آن ایضاً مشهود

بانوره غیر مطفاة ولت کرده میشود در عصاره برگ سبز آن اگر یافته شود والا در میان آب
آمیخته درمیان ناصوره قروح خبثیه پرکنند پس سیر دعفونته ولحم فاسد دمیرویا بذ گوشت
صالح راودرانک زمان شفا حاصل می آید باذن الله اما مقدار نوره پس سربع ونصف
آن نبابر حدس صناعی ونیز حکیم حلی گفته که دیده ام من از اثران که فوق است بر
فواید مراهم کبار دتیز راقم برگ سبز اوراگرم ساخته برشور واورام می بندد بعضی را نضج
داده منفجر میسازد وبعضی را تحلیل میدهد وگاهی برگ را سایده گرم ساخته برای فواید
مذکور استعمال کرده می آید در انفجار قوی میگردد ونیز برگ نیم را در آب جوشانیده بخار
آن باورام میدهند تحلیل اورام مینماید وگاهی همراه او برگ سبنها لوراجوشانیده استعمال مینمایند
در تحلیل قوی میگردد وچون ماده بسیار گرم بود عوض سبنها لو برگ عنب الثعلب نمایند واز آب
جوشانیده برگ نیم شبور را شستن سبب تحلیل آن ورفع سمیت مواد است وباعث
عدم مضرت است بخلاف انکه اگر از آب صرف بشویند خصوص از سر دمگر انکه شبور در
غایت حدة وگرمی باشد **نیلوپ** بکسر نون وسکون یاء تحتانی وضم لام وسکون واو وسکون پاء
موحده اسم سانسکرت است **نیل گاو** بکسر نون وسکون یاء تحتانی ولام وفتح کاف
فارسی والف واو گاو صحرائیست شکلش درمیان استر واسپ گوشت وی چرب وگرم
وشیرین بود ومنی بفزاید وکف وتلخه پیدا آرد **نیلین جوت** بفتح نون وسکون یاء تحتانی
ونون وضم جیم وسکون واو وتاء فوقانی اسم فارسی ماميران است **نیل کنٹھی** بکسر نون
وسکون یاء تحتانی ولام وفتح کاف وسکون نون وتاء فوقانی هندی وخفاء ها وسکون
یاء تحتانی اسم نهال خوردهندیست برگ خشن دارد متوسط درخوردی وبزرگی و
پنج نیلی رنگ گل نیلگون نیز دارد ونهال دیگر است که در باغها بود وگل اورا گل نیل کنٹھی

گویند برگ کلان دارد و برو خلها بود مثل آنکه در هندوستان آستین را از پارچه نازک جیل می
چینند **باب الواو فصل الالف و السین** بفتح واو و الف و فتح سین مهمله و سکون
نون اسم بهار و از ابوتی فرید نیز گوید و در با گذشت **والو** بفتح واو و الف و ضم لام
و سکون واو ثانی اسم ریگ است هرگاه بر عصاء سرد شده و باد گرفته گرم ساخته بندند
نفع بخشد **والان** بفتح واو و الف و خفا نون و ضم خا معجمه و خفا واو و را مهمله و سکون
دال مهمله گرم و خشک است طبع را نرم کند و بوی او خواب آورد و روغن می چون
بر ماندگی طلا کنند سود دهد و برگ معده را زیان دارد اسم شبت نوشته اند و والان
بزرگ اسم بادیان است **فصل الجیم و جهر کهار** بفتح واو و تشدید جیم و خفا ها و سکون الف مهمله و فتح کاف
و خفا ها و الف و سکون ر مهمله بعضی اسم نوساگر نوشته اند و از بعضی نسخ مرکبات معلوم میشود که نمک تخم است
شاخهار را از خشک کرده ریزه ریزه نموده سوخته درست مینمایند **فصل النون**
ونگ بفتح واو و خفا نون و سکون کاف فارسی اسم بنگ است که مشهور بقلعی است
فصل الیاء التحتانی ویڈوری بفتح واو و سکون یا تحتانی و ضم دال مهمله
هندی و سکون واو و کسر را مهمله و سکون یا تحتانی و عوض واو اول با موحده نیز آمده یعنی بید
اسم عین الهر است و مشهور به بیسنیه است گرم و ترش بود قولنج دفع نماید و گویند عین الهر است
به ذنب دارد و گویند که براس منلم بر جل و الماس نر هره و پکهراک بشتری و زبرجد بعطارد و مرجان
بمریخ و مروارید بماه و یاقوت به آفتاب **ویروچن** بکسر واو و سکون یا تحتانی و ضم را مهمله
و سکون واو و فتح جیم فارسی و سکون نون و بعوض واو با موحده نیز آمده است یعنی بیروجن
صاحب قاسمی نوشته که اسم سنگریزه است و بعضی گویند اسم بعضی اقسام جواهر است **باب**
الهاء الهوز فصل الالف هارسنگار بفتح ها و الف و سکون را مهمله و کسر سین مهمله

وخفار نون وفتح کاف والف وسکون راء مهمله درختش اکثر بقدر قامت انسان بود تا دو قامت انسان وزیاده ازان دیده اند وبرگش نوکدار وخشن وسبز وشکنده و رگهای بسیار دارد وگلش کوچک سفید رنگ وقمع او سرخ رنگ مالیدن برگ او بر قوبا باعث شفاء ولیکن حدت دارد وسوزش پیدا آرد سرد وسبک دافع باد وبلغم وصفرا وپوست استخوان شکسته کند وبهی بسیار است وهڈ جورا نیز گویند ها تهی بالفتح ها والف وکسر تا، فوقانی وخفار ها وسکون یاء تحتانی گوشتش شیرین هنگام هضم هالون بهار والف وضم لام وسکون واو ونون حب الرشاد است دانه ایست بسیار کوچک از تخم بانگو خورد لیکن از و گنده وسرخ رنگ گویا با غبار آلوده بهی وقوی بدن ودافع فواق وباد وبلغم وانتشار وفساد خون است **فصل الیاء الموحده** هیل بفتح ها ویاء موحده وسکون لام اسم اهیل است **فصل الباء الفارسی** چهوکها بالفتح ها وضم باء فارسی واو خفی وکاف وخفار ها والف اسم هوه بیراست **فصل الجیم** هجل بکسر ها وتشدید جیم وسکون لام اسم لکیچ است وصاحب بدن نبود قسمی از نیب نوشته والله اعلم **فصل الدال** هندی هڈ جورا بفتح ها وسکون دال هندی وضم جیم وسکون واو وراء مهمله والف اسم باسنگها است **فصل الراء المهمله** هرسنگهار بفتح ها وسکون راء مهمله وکسر سین مهمله وخفا ونون وفتح کاف فارسی وخفار ها بالف وراء مهمله اسم هار سنگها است هربر بالضم ها وسکون راء مهمله وضم ها ثانی وراء مهمله دوم والف اسم نهال خورد است گل سفید بسیار کوچک دارد وقسمی است ازین برنه سیر جلا قسم اول سرد است وگران ومدر بول ودافع فساد بلغم وباد وقسم دوم گرم است وسبک ودافع پریمو وشکننده سنگ مثانه ودوالجع وشواری بول وتب هرسن هیل بکسر ها وفتح راء مهمله وضم سین مهمله مشدده وفتح

یا زنکه یار ندارد وطبعش مدارد وفرمان نبرد وانکه زن ندارد وعیش وسرور ندارد وانکه این هر چهار ندارد وفرمان نبرد وقبح عیش نبیند

بازار را بعهده نشیران بگذار

ملکت را بمال بیحد ویاران از تفضیل
نوشیروان نیست یکجا نی خزانه مشو بدو دار
دبیر و وزیر کینه جو پیشه و کار ناآزموده
کرده مشمار بد وطاعت کرده تا کرده
انگار بد وکار ام وزیر فرو ایستگنید
دربار در و پیر مخند بد روزگانی
اگر چه دراز بود یک روزه دانید
کینه ور آسید وست و دیوانه را
پند نپذیرد واز تکرر زنان ایمن
باشید و بر مرگ خویشتن

نگذارید و ناخوانده مهمان
کس نشوید و از خود
بمانند و با خدا و مردان

بارفاری و خفاء ها و سکون لام قسمی کوچک از مهواست **هرنال** بفتح ها و سکون را مهمله و فتح تاء فوقانی و الف و سکون لام تیز و سخت دگرم و تر و دافع فساد زهر و جرب جذام و امراض دمی فساد خون بلغم و صفرا و تپ و دافع سیب دیو و جن و در نسخه جرب طلا اکثر استعمال شده و ان اسم زریخ زرد است **هرنی** بکاف و سکون راء مهمله و کسر باء موحده و سکون یاء تحتانی است زرد رنگ گرم و خشک است مسهل مره صفرا و بلغم و خلط ها غلیظ است و مواد فاسد شیر تبی از وی دانگی یا نیم درم **هریلی** بفتح ها و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی و فتح تاء فوقانی و کسر کاف و سکون یاء تحتانی اسم ملیله است و هر بفتح ها و سکون راء مهمله نیز گویند **هرپاریور** بفتح ها و سکون راء مهمله و فتح باء فارسی و الف و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی و فتح واو و کسر راء مهمله و سکون یاء تحتانی و بجای باء فارسی فا مشهور است یعنی **هرفاریوری هرن** بکسر ها و فتح راء مهمله و سکون نون در حرف میم و با سم مرگ گذشت **هرن کهوری** در زراعت گندم میباشد و در جاهای دیگر هم میروید بگدام ازان گرفته باده دانه فلفل سیاه سائیده صافنموده نوشند برای دفع خبران خدر که بهندی سن بهر گویند بسیار نافعست مجرب محمد منیر خان **فصل السین المهملة** **سکول** بفتح ها و سکون سین مهمله و فتح تاء فوقانی و ضم کاف و واو مجهول و لام یعنی کناریکه میانه باشد در کلانی و خورد **ستالو** بفتح ها و سین مهمله و تاء فوقانی و الف و ضم لام و سکون واو قسمی از پنڈالو است **ستیکها** بفتح ها و سکون سین مهمله و تاء فوقانی و کسر جیم فارسی و خفاء نون و سکون کاف فارسی و خفاء ها و الف و سکون را مهمله اسم خار خشک است **ستک** بفتح ها و سکون سین مهمله و فتح تاء فوقانی و سکون کاف اسم ارندست از انکه برگش مشابه پنجه دست باشد لهذا بدین اسم موسوم شده چه ستک بزبان سنسکرت پنجه دست را گویند **فصل اللام** **هلدیا** بفتح ها و سکون لام و کسر دال مهمله و فتح یاء تحتانی و الف اسم زرد است **هلد** بفتح ها و سکون لام و دال مهمله تیز و تلخ و گرم و خشک و دافع بلغم و صفرا و خون و جوشیدگی و پرموو لماس اعضاء و زردی بدن و دمامیل و تردا قرم ملیح نمودن پارچه ها بسیار کوچک او همراه آب

بادشاه دم قوم است
چشم پوشیدن حلم بهترین اعمال است
روشناس دادن بمردم بهتر ازنجیدن بعلوم
حصول مقصد زنجاندن مردم
خوب مزاج گاهی است
احتیاج صحبت داشتن باوجود کمال
جست و جو کرده بدست آوردن
قابلان باستعداد بار ندادن پیش
خودم دم چال دادن بقدر توفیق
باربابِ استحقاق پیش انسوال

باعث رفع دردضربه و سقطه افتاری زرد چوب گویند و قسمی از وست که از آنرا هلدی گویند و در الف
گذشت و در شهور یای تحتانی بر لفظ هلد اضافه مینمایند یعنی هلدی گویند هلیل بضم هاء و سکون
لام و ضم یاء و سکون لام ثانی نخم آن سیاه و بسیار کوچک مدور و در وسط اندکی گودگی دارد
و هلی یا باریک کوچک و دو نهالش بقدر یک گز و کم و زیاده ازان و برگش خورد و دارد طرف
شاخ باریک طرف دوم کنده و در اکثر شاخ پنجه دشود و ازان برگ سازند و بخورند خار و تیز
بود و قبض و استسقاء و ریش آورد یم و درد گوش دور کند نافع ورم و برص خذام و آب برگ او در
گوش چکانیدن برای دردان نافع و تجربه رسیده است هلد و بفتح هاء و سکون لام و ضم دال مهمله
و سکون واو اسم درخت است که چوب وی در عمارت بکار برند و خواص دارد هلد گذشت

فصل النون

نگوت بکسر هاء و خفای نون و ضم کاف فارسی و واو مجهول و تای فوقانی
هندی درختی است بری گرم و دافع جذام و دامیل و شبور و فساد زهر و آسیب جن و برص
کرم معده و ثمر او بعضی بقدر هلیله کابلی که خورد و باریک باشد و بعضی کلان از هلیله بود و پوستش
چون خشک شود مثل پوست هلیله گردد و در خشش انبوه دارد و بقدر درخت نیک که خورد بود
میباشد و چون ثمر او را حرکت دهند آواز دهد دافع فساد بلغم و باد **نهس پدی** بفتح هاء و خفای
نون و سین مهمله و فتح باء فارسی و کسر دال مهمله و سکون یای تحتانی اسم روئیدگی است بر روی
زمین افتاده میباشد شاخهای باریک برگ کوچک دارد مثل دودی سرد است و گران و دافع
فساد خون و زهر و دامیل و شبور و جوشیدگی و سوزش اعضاء و آسیب جن و فساد زهر **عنکبوت**
و حابس اسهال **نهنگ پتری** بکسر هاء و خفای نون و ضم کاف فارسی و کسر باء فارسی و
فتح تای فوقانی و کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و میم مضموم و واو ساکن و لام مکسور و یای تحتانی
ساکن بحوض لفظ پتری نیز آمده یعنی **نهنگ مولی** و بفتح باء فارسی و خفای هاء و سکون لام اعنی

هنگ بہل ہم آمدہ درخت حلیت است دو نوع میباشد ہر دو تند و تیز و گرم و مقوی
دل و ہاضم طعام و دافع درد دل و مثانہ و قبض شکم و بواسیر و فساد بلغم و باد و گولہ تہس نہس نفیج ہا و خفقان
نون و سین ہملہ گوشتش گرم و تر و گران و مبہی است و او از گلو صاف کند و رنگ رو را فروغ دہد
و مشتہی طعام و مقوی اعضا است و دافع سرخ باد و فساد صفرا فصل الواو و ہو ہیر
بفتح ہا و سکون واو و فتح ہا دوم و کسر باء موحدہ و یاء تحتانی مجہول و سکون راء مہملہ دانہ
ایست بقدر فالسہ رنگ او بعضی ازان زاید و گویند تازہ او سرخ میباشد و ہرگاہ
برسد سیاہ گردد و قسمی از سر و کوہی نوشتہ اند و برگش شبیہ بہ برگ گز بطعم تیز و اندک تلخ و در خلط
و گرم باعتدال و گران و دافع فساد صفرا و باد و استسقا و بواسیر و سکر سنی و گولہ شکم و
کرم شکم و در کند ہرگاہ زن حاملہ کہ بچہ در شکم او مردہ باشد سہ درم بخورد بچہ بیندازد و اگر با
عسل بخورد حیض براند و اگر حاملہ بخورد بچہ بیندازد بلغمی اہل گویند فصل الیاء التحتانی
ہنیگ بکسر ہا و سکون یاء تحتانی و خفا و نون و کاف فارسی تیز و تند است گرم و
و ہاضم طعام و دافع فساد باد و بلغم و خلط و گولہ و استسقا و نفخ و در د شکم و کرم شکم و صفرا اقراد
مقوی باہ و اگر باد و یہ مقویہ معدہ و محللہ بطریق جبوب معاجین استعمال کردہ شود کمال مرتبہ
در تقویت معدہ و کسر ریاح و ہضم و رفع جمیع آن نفع نماید و اگر باد و یہ مہیہ مستعمل شود در
تقویت باہ بعد یل میشود و نسخ آن در علاج الامراض و عجالہ نافعہ مرقوم است ہیرا دو لہی
بکسر ہا و سکون یاء تحتانی و راء مہملہ و الف و ضم دال مہملہ و او مجہول و کسر کاف و خفا و ہا و
سکون یاء تحتانی گویند بفارسی ہم دم خوین است ہیر اکیس بکسر ہا و سکون یاء تحتانی و فتح
راء مہملہ و الف و فتح کاف و سین مہملہ مفتوحہ و سکون یاء تحتانی و سکون سین مہملہ ثانی اسم شیم
جید کسیس است و خواص آن کاف گذشت ہیر اکبر ہا و سکون یاء تحتانی و فتح راء مہملہ و الف

اسم الماس است **ہیموتی** بفتح ہا وسکون یاء تحتانی مجہول وفتح میم وواو وکسر تاء فوقانی وسکون یاء تحتانی اسم ہلیلہ است بمعنی مثل طلا چہ ہیم بالفتح بزبان سنسکرت طلا را گویند ووتی دران زبان صرف تشبیہ است **ہیگل** بکسر ہا ویاء تحتانی مجہول وخفاء نون وضم کاف فارسی وسکون لام اسم شنگرف است **باب الیاء التحتانی فصل الالف یاگک** بفتح یاء تحتانی والف وکسر کاف فارسی مشدد وسکون کاف یعنی لایق یگ یک عبارت ازان است کہ ہنود آتش افروزند وادعیہ کہ در دین ایشان مقرر است میخوانند وروغن وفواکہ خشک مانند آن دران آتش اندازند وازاہوم گویند و جمعی کثیر را از قوم برہمنہ باقسام طعام صدا زنند ویگ بانواع کثیرہ میباشد ودر جمیع آن وجود یاگک ضروریست لہذا بدین اسم موسوم شدہ وبالجملہ اسم پلاس است ودر باب باء موحدہ مفصل مذکور شد **یاوک** بفتح یاء تحتانی والف وفتح واو وسکون کاف اسم کنبہ است ودر باب کاف گذشت **یاس** بفتح یاء تحتانی والف وسین مہملہ اسم جواسا است و خواہش در باب جیم مذکور شد وصاحب مدن بنود ویرا دافع فساد بلغم وسوداس نیز نوشتہ **فصل التاء الفوقانی تیکیتا** بضم یاء تحتانی وسکون تاء فوقانی وکسر کاف وسکون یاء تحتانی ثانی وفتح تاء ہندی والف بطعم تیز وتلخ وسبک وخشک فزاینده شہوتہا طعام وصفرا انگیز ومضعف بصر ومقلل منی ودافع فساد خون وباد وبلغم وبربری نیز اسمی از اسامی مشہورہ وی است **تیچھ** بالفتح یاء تحتانی وفتح تاء فوقانی وجیم فارسی مشدد وخفاء ہا ودال مہملہ والف یعنی راستہ برگ اسم کیلا است ودر باب کاف مذکور شد **تیل** بفتح یاء تحتانی وکسر تاء فوقانی وسکون لام اسم تل است ودر باب تاء فوقانی مذکور شد **فصل الجیم الفارسی چہ دھوپ** بفتح یاء تحتانی وسکون جیم فارسی وخفاء ہا وسکون دال مہملہ

وخفاء ہاء ثانی وسکون واو و باء موحدہ فارسی یعنی بخور بزرگان و از آنکہ چہہ کہ عبارت
از قسمی دیوتہ ہاست بدان وہوپ یعنی بخور کنند بدین اسم موسوم شدہ و بالجملہ وی اسم
زال است و در باب راء مہملہ مذکور شد پچھہ با سا بفتح باء موحدہ والشین المعجمہ
والف ثانی یعنی استراحت گاہ قسم مذکورہ از دیوتہ ہا اسم پیاست و در باب باء موحدہ مذکور
شد فصل الدال الہندی پدل بضم یاء تحتانی و فتح دال ہندی وسکون لام و
یدھی بضم یاء تحتانی وسکون دال ہندی وکسر لام وسکون یاء تحتانی ثانی عبارت از
شاخہا حومیانہ کاواک است کہ خوشہ وی بود سرد است و باد افزا و دافع فساد صفرا و بلغم
و مصلح ذائقہ فصل السین المعجمہ شسکری بفتح یاء تحتانی و شین معجمہ وسکون سین مہملہ
و فتح کاف و کسر راء مہملہ وسکون یاء تحتانی ثانی اسم جنوتی است و در باب جیم مذکور شد پشتی بفتح
یاء تحتانی وسکون شین معجمہ وکسر تاء فوقانی ہندی وسکون یاء تحتانی ثانی و پشتیک
بالحاق کاف بپشتی مع ہ بالحاق میم مفتوح و دال مہملہ ساکن و باء خفی بلسم اول و پشتیک ہک باء صافہ میم مفتوح
و دال مضموم و ہاء خفی و کاف ساکن بلسم ثانی مدہ پشتی است و در جایگاہ خود بوجہی گذشت کہ وجہہ
تسمیہ اش و اضم پشو و پشٹ تپر بفتح یاء تحتانی وسکون شین معجمہ و تاء فوقانی ہندی و ضم باء فارسی وسکون تاء فوقانی
راء مہملہ یعنی فرزند چوب است چہ پشٹ بزبان سنسکرت چوب را گویند و تپر فرزند را و بالجملہ
دانہا مدور است کہ از چوب درخت کلان کوہ نگر کوٹ بطور ثمر گولر بہم رسد و نمود از ان
تسبیح سازند و غرایم دین خود کہ برای تولد فرزند میخوانند بکار برندگان است و مسہن
بدن و محلل و دافع فساد باد و بلغم فصل الکاف الفارسی پکم تپر بضم یاء تحتانی
وسکون کاف فارسی و میم و فتح باء موحدہ فارسی وسکون تاء فوقانی و راء مہملہ یعنی صاحب
برگی کہ گویا دو برگ باہم پیوستہ اند چہ پکم یعنی باہم پیوستن و چیز است و تپر برگ را گویند

بطم ترش وقابض وتبرد کرم ودافع فساد باد وبلغم ورافع امراض گلو چون خناق خناز
ومانند آن وثمرش قابض وگران ودافع فساد باد وبلغم **یکم کنشکا** بضم یا تحتانی و
سکون کاف فارسی ومیم وفتح کاف وسکون نون وتای فوقانی هندی وفتح کاف والف
یعنی دو خار باهم پیوسته قسمی از سیر باغی است بطعم تلخ وسرد وخشک ودافع فساد صفرا
وبلغم ودیگر اقسام سیر چون کرکند وهستکول وخواص انها در باب موحده مفصلا و
در باب کاف وهاء هوز مجملا مذکور شد **یگ بهوشن** بفتح یا تحتانی وسکون کاف
فارسی وضم باء موحده وخفاء هاء وسکون واو وفتح شین معجمه وسکون نون بمعنی زیور یگ
است چون در یگ وجوشش ضرور است بدین اسم موسوم شده وبالجمله اسم ڈابه است و
در باب دال هندی مذکور شد **یگیانگ** بفتح یا تحتانی وکسر کاف فارسی مشدده و
فتح یا تحتانی ثانی وسکون الف وخفاء نون وسکون کاف فارسی بمعنی خبر و یگ
است واز انکه وجود یگ محتاج بدان اضباح کل بحر وبر است بدین اسم موسوم شد و
در باب الف الف مفصل مذکور شد **فصل اللام یکاس** بفتح یا تحتانی و
سکون لام وفتح کاف والف وسین مهمله قسمی است از نیب که بانجل اشتهار دارد برگش دراز
ونهالش منحنی باشد وخواصش در باب موحده بنیت مذکور شد **فصل المیم یمنا جل** بفتح
یا تحتانی وسکون میم وفتح نون والف وفتح جیم وسکون لام یعنی آب دریای جمن چه
یمنا اسم دریای جمن است وجل اب را گویند ودریای جمن نهریست از کلان ترین
انهار هند منبعش کوهی است از کوهستان شمال که همیشه بران برف بارد وپوشیده سفید
پر برف باشد وقومی را منظنون انکه وی کوه برف است وکوه مذکور بزبان سنسکرت
برهما جل وهمالہ اشتهار دارد وهما جل بمعنی کوه برف است وهمالہ بمعنی جای برف هم

بالکبر بان مذکور برف راگویند واچل یعنی عدیم الحرکت کوه راوالله دران زمان عبارت
از مکان است وپوشیده نیست که اسم اول مساعد اول ونام ثانی موید ثانی است وبالجمله
آب نهر مذکور موافق ماتهین ومرضی ومولد قلیلی از صفرا ومنعش حرارة غریزی ومصلح دالیقه
ودافع فساد باد وملغم ومخفی نماند که اب دریای گنگ در افعال مسطوره بمراتب قویتر از اب وی
است چه اطبای هند آب مشتند رودرا که بفتح شین معجمه وتاء فوقانی ودال مهمله مشدده
وضم راء مهمله وسکون واو است درخواص مذکوره بعد آب دریای گنگ نوشته اند وبعد
آن سرجورا که بفتح سین مهمله وسکون راء مهمله وضم جیم وسکون واو است وبعد آن آب دریای
جمن راوشک نیست که در دریای گنگ اکثر خوبیها که درکتب یونانیان در اوصاف
انهار مسطوره است یافته میشود وبودن آبهای مزبوره مولده صفرای قلیله خلاف
قیاس بلکه خلاف واقع بنظر درمی اید مگر انکه بالعرض باشد والله اعلم **فصل الواو ویوگم و**
یوگیا بضم یاء تحتانی وسکون واو مجهول وکسر کاف فارسی وسکون میم ودر لفظ ثانی عوض میم
یاء تحتانی مجهول والف امده رودبرده است هردو مبهی نافع سرفه وچی یعنی نفث الدم که از سفر
بهم رسد ثانی معین برجیل ودیگر خواص ودر باب راء مهمله وباب میم جدا مذکور شد **یوایک**
بفتح یاء تحتانی وواو والف وفتح سین مهمله وسکون کاف اسم جواسا ویاس است ودر انکنه خود
مذکور شد **یوگنتک** بفتح یاء تحتانی وسکون واو وفتح کاف وسکون نون وفتح تاء فوقانی
هندی وسکون کاف ثانی بمعنی خار جوست واز انکه در جوزار بیشتر روید وکسر تش موجب
خرابی وی است گویا حدوتش درحق وی بمنزله خار است بدین اسم موسوم گشته وبالجمله
اسم پت پاپرا است وخواصش درباب موحده فارسی مذکور شد وصاحب بن نبود ویرا
منافع وسواس وفزاینده منی نیز نوشته والله اعلم **یوانی** بفتح یاء تحتانی واو والف وکسر نون وسکون

در چیستن وقت اوراب
تیکورا وقسر مان بردار
مشوشیطان راوکن پیرزن
درغیر وقتش واگر در وقتش
کنی از روی فهمیدگی کن
ونباید سخن گفتن که دران فهمی
نباشد واگر سخنی نافع خواهی
که بگوئی فکر کرده بگو ولایق
نیست که بگریزی کنی در وقت
عتاب واوراز بلند مساز

شادباش عالم بقا
بشارت زنگ
از پیرهای این جهان
دور شو از بخرات
از ویک مشو پیدا

بسم الله الرحمن الرحیم

بعد حمد پس از نعت رسول مقبول

وبعد پس از درود و تحمید میگوید

احقر الخلق فقیر ال [illegible]

من الخاسف غلام محمد بن

حکیم محمد صادق علیخان بن

اشرف الحکماء حکیم محمد شریف نبیرهٔ

که در بین عرصهٔ فیما بین لاٹ صاحب

گورنر جنرل بهادر و مهاراجه رنجیت

راجیشر مهاراجه انگلان کرم

سهنک رسیها در دارالسلطنه

دهلی اتفاق ملاقات افتاد

و در اثنای گفتگو یعنی طبیب لاٹ صاحب

مدوح از من خاکسار احوال

مختصر استفسار کرده بنابر علیه

۲۲۳

یاء تحتانی و یو انکا نون مفتوح و الحاق کاف و الف عوض یاء تحتانی و یو اسا هوا باضافت سین مهمله مفتوحه و الف و ها مجهول و فتح واو و الف اجواین است و در باب الف مذکور شد

یوانی یاء و انی باضافه یاء تحتانی مفتوحه و الف ممدوده و همزه مکسوره و واو مفتوح و الف ساکن و نون مکسوره و یاء تحتانی ساکنه در اسم اول اسم جوهر است که با جواین کمانی اشتها دارد و در خواص مانند اجواین مطلق اما در قتل دیدان معده قوی تر از وی است و در باب جیم مذکور شد **یوانی یونی** بحذف الف ممدوده و همزه مکسوره و الفی که بعد واو ثانی است از لفظ مذکور اجواین خراسانی است پوشیده نماید که یون بفتحتین در زبان سنسکرت اهل اسلام و غیر ایشان را که مخالف عقاید نبود باشند یهود بوند یا نصاری یا سوای انها گویند چون سکان خراسان در هر زبان غیر هنود بود ند اجواین مذکور را باسم مطور موسوم ساختند و بالجمله صاحب مدن نبود و یرا خشک و ناضم و قابض و مسکر نوشته و دیگر خواصی و در کتب یونانی در اثنای ذکر بزر البنج که اسم عربی وی است مذکور است

یوگار بضم یاء تحتانی و سکون واو مجهول و سکون کاف فارسی و فتح تحتانی مهمله و الف و راء مهمله اسم نارنگی است صاحب مدن نبود و یرا الطبع ترش و بسیار گرم و مشتهی طعام و دافع فساد باد نوشته و اختلافی که در اطلاق لفظ نارنگی است در جایگاه خود مذکور شد

یونیشٹ بفتح یاء تحتانی و سکون واو مجهول و کسر نون و سکون یاء تحتانی مجهول و شین معجمه و تاء فوقانی هندی یعنی مرغوب غیر هنود چه یون چنانچه مذکور شد عبارت از غیر هنود است و شٹ بمعنی مرغوب بالجمله لفظ مذکور باشتراک لفظی بر پیاز و لهسن اطلاق یابد و هر دو در جایگاه خود مذکور شد **یواس شرکرا** بفتح یاء تحتانی و واو و الف و سین مهمله مرکب با لفظ شرکرا که در باب شین معجمه مذکور شد قسمی است از شکر که بر جواسیر سهم سد

واز زاده سوا [illegible] حضور و اوران [illegible] نخواهد

خواص و کورت اقوی

و اظهر باشد یعنی مخلق

باخلاق مرد باشد هم فتنی

و آن مر جنس انجا دیا فتنی

ساخته شود و بعضی از آن

و بعربی ترنجبین گویند چه یوانس چنانچه ذکر شد اسم جواسا است و شکر را اسم شکر و مشهور شکر جواسا و خواصش در باب شین معجمه گذشت **یوبقه** یا تحتانی و سکون واو علة البستر مشهور که بفارسی جوگویند بطبع شیرین و در مخت و سرد و خشک و دافع فساد خون و صفرا و بلغم و دمامیل و مشتهی طعام و فربهنده پیه و مسکن عطش و مصفی لون و باد انزاو مرکب و مبلد اعضا قسمی است و دیگر از ان که بسیار گنده باشد و تارهای باریک که برخوشه قسم مشهور باشد درین قسم نباشد و وی لطیف تر از قسم اول است **یونال** باضافه نون مفتوح و الف ساکن و لام اسم بدل و دیدیست و از انکه یوجو اگویند و نال چیزی میانه کاواک را بدین اسم موسوم شد **یواکو** بفتح یا تحتانی و واو و سکون الف و ضم کاف فارسی و سکون واو و انست که جواذش چند آب بجوشانند تا مهر اشود و صاف کرده بکار برند و بالجمله قریب آش جوست اطبا هند و یرا قابض و مسکن عطش و دافع تپ و امراض مقعد نوشته اند **یوی** بضم یا تحتانی و کسر واو و سکون یا تحتانی ثانی اسم آسپ یا پیه است و در خواص مثل زر که در باب کاف فارسی در ذیل ذکر گهورا مفصل مذکور شده **یوتهکا** بضم یا تحتانی و سکون واو و کسر تا فوقانی و خاء هاو فتح کاف و الف اسم جوهری است و در باب جیم مفصل مذکور شد اما انیقدر هست که در انجا افزاینده باد و بلغم مزقوم گردیده و صاحب مدن نبود دافع فساد این هر دو نوشته و الله اعلم که از تصرف ناسخین است یا صاحب مدن نبود فخالف صاحب فهرستی از موده **یوکهه** بضم یا تحتانی و سکون واو و کاف و هاء مجهول انست که بعض غله ها و غیره را در آبی که هفت حصه باشد چندان جوش دهند که مهر اشود و خوب لیده صاف نموده بکار برند و بهترین وی انست که از مونگ ترتیب دهند سرد و خشک و مشتهی طعام و دافع شهور و دمامیل و مجمع ترقوه و سوزش اعضا و تپ و فساد خون و صفرا و بلغم و انکه از دانهای نارو انه سازند

دیگر اضعف میباشد — دنا بین اقوی را اضعف — باین تخ فرق کرده میشود که از زه عضو — که بول جاری میشود آن عضو — اقوی و اصلیست و عضو دیگر اضعف — دارنده اکثر وقات معالجه بقطع عضو اید — نی نماید که مسلط است و نه بر جراحت — بهرام و دیگران میکنند و بعضی مرد و — عضو در قوت و ضعف و اصالت — مساوی میدارد و چنانچه بول از ده — مرد و عضو جاری میشود و از طریق

عضو زنان حیض می آرد — و عضو مردان نمی آرد و بطور — مردان جماع می کند و مثل زنان — مجامعت کرده میشود و میبارد وقت — حمل میتواند و عضو و هر حمل پسر میزاید — خانصاحب تولد و کیفیت حضرت جد امجد — مرحوم و این باب حکایت نقل کرده اند — که قضیبی از جمله قضیبها که در بین علوم قصه — یکی و این صفت آن در زنان — یقضا و دیگر دلایل الحاق آن منکشف نمی شود — و بعکس این عضوی از جمله اعضا که بظاهر مشکل — بود بلند انجنبی بیضه مشکل — بیضه آنست که — بیان میشود و بیاید دانست که — از اول لطیف تا آخر گذشت — سه شنبه هفدهم ماه مرقوم

سبک دافع باد و صفراست و آنکه از سونگ آماده مرت میشود سرد و دافع ثقل معده و فساد باد و بلغم و
صفرا و رافع تشنگی و سوزش اعضا و غشی و وسواس آنکه از گلتهی تیار گردد و دافع باد گوله و بواسیر و باد
و بلغم و سنگ کرده و شانه و ثولی که عبارت از دردی است که از شاخیر دوتا قضیب و مقعد سر
پر تولی که مراد از عکس مذکور است و معده برده که باافراط ضمن شحمی مسبر است و جریان نمی و مشی طعام
و صفیه سینه و آنکه از ترب خشک مهیا شود دافع فساد بلغم و صفرا و تب بلغمی و ضیق النفس سرفه و
خنازیر و آنکه از تخم موجود آرد دافع بیل بحراره و یبوست بطعم ضارب بجموضه و دافع رکت پت و سرفه
فساد صفرا و بلغم و آنکه از موشه منضظهور رسد سبک و قابض و دافع فساد صفرا و تب بلغمی و نفس
حرارت غریزی و مفرح و بالفعل مسکن شهوت طعام و سریع الانحدار و زود هضم و موافق مرضی
دافع سرفه و پیش که عبارت از بطلان قوت شامه است و پوشیده نماند که دوا مذکور گاهی
ساده شود و گاهی مدبر بروغن سیاه مبزر یا بازیر حاره چون فلفل و دارفلفل و ماند آن سازند
سبک مدبر گران است و الله اعلم بحقیقة الحال و هذا آخر ما فتح الله علی اصل المقال فقط

تمت

خاتمه الطبع الحمد لله که درین اوان مسرت توامان کتاب کثیر النفع جامع ادویه مفرده و مرکبه پسندیده عنی تالیف
که گاهی بملاحظه شایقان مطالعه اعتنین نسیه بود بلکه مانند غرایب عجایب در کتب خانه حضرت مولف و بالقوم مقام
محفوظ و مصون می ماند و کتابی که بیشتر چند بار بطبع در آمده آن نسخه چون از نسخه ممدوح نقل نشده
سر سر غلط و از افراط و تفریط مملو است چنانچه عنقریب برماهرین فن از ملاحظه این نسخه روشن و هویدا میگردد
الحق کتابیست که حکیم غلام رضا خان صاحب که مدح شان بر لوح کتاب هست نگارش یافته از کتب جدا مجد برآورده و رساله
خواص الجواهر نقل از نسخه خاص حضرت مولف ممدوح و پنج رساله دیگر عموما و قابله مرحوم خود مطبع خویش الطبع نموده
و سعی تمام و کوشش مالا کلام بمقابله چند صحیح فرموده اگرچه جای کتاب اغلاق هیچ نبود مگر بنا بر آنکه طبیب راحت جان بطرف اخلاق زیاده

لہذا زبدۃ الاخلاق شامل کردہ شد فقط بتاریخ پانزدہم شعبان المعظم سنہ ۱۲۸۰ ہجری

باختتام رسید

قطعہ تاریخ طبعزاد سخن سنج بیمثل خواجہ غلام حسین صاحب صابیدل تخلص

حکیم حاذق کامل طریقت — زبانش میدہد اعجاز عیسے
کدامی آنکہ یعنے کامل الفن — زہی محمود خانصاحب شفیقے
خوشا در مطبع خود طبع کردند — کتابی خاندانی وقدیمے
پئی تاریخ او چون فکر کردم — بدستم مصرعی امد سنیئے
مریضان جہانرا داد بیدل — نوید از طبع تالیف شریفے

قطعہ تاریخ من نتائج طبع معنی پرور سخن گستر مرزا قمر الفعلی بیخان بیدل ۱۲۸۰

طبع گردید این کتاب شریف — انتقاعی بخاص وعام رساند
انقدر سعی شد بہ تصحیحش — حرف مشکوک ہیچ جائی نماند
سال طبعش زروی طبع سلیم — صحت امیز نسخہ باید خواند

قطعہ تاریخ ریختہ کلک مرزا یوسف علیخان عزیز المخاطب بسراج الشعرا سلطان الذاکرین

خان ذی رتبہ جناب محمود — جن کی قوت سی قوی تن ہین ضعیف
مرتضی خان ہین برادر انکے — دونو بہائی کی طبیعت ہی لطیف
ایک بقراط ہی اور ایک سقراط — یہہ کچھ اچھی نہین انکی تعریف
وہ بھی ہوتی اگر اس عہد مین تو — اون سی بھی انکی نہوتے توصیف
ہین طبیب اور حکیم کامل — پھر طبیب ایسی کہ اہل تصنیف

کسی نسخہ مین کچھ غلطی ہو تو اسکی اصلاح فرماوین
اگر تاریخ اور شعر مین کچھ تحریف ہو تو اسکی وجہ یہ ہے کہ ہر
صفحہ صفحہ مین کہاں تک ہر کہ ہین نقطے خال رخ خوبان ظریف
فکرت سال ہوی جب تو عزیز بولا الحق ہی یہ تالیف شریف

قطعہ تاریخ در گرمضمون تحریص بر اتمام الصلوٰۃ

جب اکمل المطابع محمود مین یہ نسخہ شریف بطرز نکو چھپا
محمود خان پڑھو دوبا کمل دین

بقراط سقراط کی یہ کتاب
شفا بخشے جسکو خدا چاہے
کاتب کو کاتب قدرت نہ کہے
اس روسی کی ایک یہی ہے طباعت
اور ہی دوم نشاط کہ صحت ہی جا بجا

صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۴	۱۶	گوناگونان	گوناگون
۸	۳	شاخ	شاخش
۹	۱۱	دگرگون	دگرگون
۱۰	۳	بجہتہ	بجہتہ
۱۱	۵	مینمایند	نمایند
ایضاً	۷	نمودہ	نمودہ
۱۲	۱۷	بنہ	پنبہ
۱۳	۱	دمامیل	دمامیل
ایضاً	۳	پکنہ نکشتر	پکنہ نکشتر
۱۵	۹	مصلح اونارنج وبیدلیموں	مصلح اونارنج وبیدلیموں
۲۱	۱۰	اوسیر	اسیر
ایضاً	۱۷	مجیل	مجیل
۲۲	۳	مثانہ	مثانہ باشد
ایضاً	۹	سر	غبیر
۲۳	۲	علتہائی سینہ وبلغم وسینہ	علتہائی سینہ وبلغم وسینہ
ایضاً	۱۱	الٹا	الٹا
ایضاً	۱۵	ہندیست	ہندیست
۲۴	۲	چاگیری	چاگیر ہے
۲۵	۱	کنار دار	کنار دراز
۲۶	۹	انگبودہ	انگبودہ
۲۸	۱	اندر بارلی	اندر بارلے
۴۴	۵	خواجتہا	خواہتہا
۴۶	۱	غسل	غل
ایضاً	۲	غسل	غل
۴۶	۳	ماستواتر	ماہ متواتر
ایضاً	۱۵	کسہ	شیرو
ایضاً	۱۸	بہا پنکے	بہا پنکے
۴۷	۱	ودمہ	ودمہ
ایضاً	۱۲	شکون	سکون
ایضاً	ایضاً	زردی	بردوے
ایضاً	۱۳	یاسک	باریک
۲	۲	انگشت	انگشت

صفحہ	سطر	غلط	صحیح
ایضاً	۳	متعدل	معتدل
ایضاً	۴	گلشن	گلشن
ایضاً	۵	فوق	فواق
ایضاً	۱۳	دمامل وشپورونف	دمامیل وشپور وفساد
ایضاً	۱۹	دما	وہا
۵۱	۱۱	اوشاخ	اوساخ
۵۵	۳	ترکے	تمیرکے
۶۳	۸	نر	تر
ایضاً	۱۹	شیرین دوسرد	شیرین وسرد
۶۵	۱۸	رنگ رورا	رنگ رورا
۷۸	۲	دربرا خرماہ	دراخر ہر ماہ
۸۷	۱۹	چارپنے	چاروسنے
۸۹	۱۱	پچپچہ	چپچپہ
ایضاً	۱۲	چچپاتہ	چپچپاتہ
۹۱	۶	سکوراو	سکون راو
۹۲	۱۱	چنپاچنپک	چنپاچنپک
۱۰۰	۳	والف وکسر	والف ونون وکسر
۱۰۱	۱۳	قابض و	قابض
۱۰۲	۱۴	مہملہ وسکون	مہملہ وسکون
۱۱۶	۳	۱۱ بندی	الہندیے
الصاً	۱۱	سنگے نفس	وسنگے نفس
۱۲۶	۱۵	ستوا	سوا
ایضاً	۱۶	بیفا	بیفا
۱۳۰	۹	توت	پوست
ایضاً	۱۸	توان	توانا
۱۳۴	۱۰	تابستانی	ثانے
ایضاً	۱۰	سنبگیا	سنگیا
ایضاً	۱۲	سنبگ	سنگ
ایضاً	۱۹	اعضرء	اعضاء
۱۳۸	۱	داو	وزاو
ایضاً	۲	وقم باو	وضم باو
۱۳۹	۱۴	الغین معجمہ	الغین المعجمہ

صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۴۲	۲۲	معمور	مقصور
۴۳	۲	بمقدار عین	بمقدار چین
۴۶	۲۲	خیانیدہ	خیسانیدہ
۸۶	۵	بارد	بارد
۱۱	۸	مواد	مواد
۹۰	۲۶	وی	بوی
ایضاً	۳۴	وفتلا	دانہا
۹۲	۸	انفحا	اشیا
۱۱	۱۵	سیل	دانہا
۹۳	۲۱	اقاسے	اشیا
۱۱۰	۵	قرآسے	اشیا
۱۱۱	۱۵		

صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۱۱۲	۱۱	مسنا	مسنا
۱۱۵	۱۱	بازیاست	بازیاست
۱۱۶	۱۰	غلط	غلط
۱۲۱	۲۲	استعمال	استعمال
۱۲۲	۱۱	بجاسے	بجاسے
۱۲۴	۲۴	معنی	معنی
۱۲۶	۱۰	سیکند	سیکند
۱۲۷	۱۹	سیاہ	سیاہ
۱۲۹	۱۰	حرارت وتری	حرارت وتری
۱۳۱	۲۱	اعراض	اعراض
۱۳۲	۱۰	بخوردن	بخوردن
۱۳۴	۱۰	آطبیب	آطبیب
۱۳۵	۱۲	فصل	فصل
۱۳۶	۲۶	تاسید	تاسید

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۱۴۰	۷	با	با
〃	۱۷	راہ مہملہ	ڑا ہ مہملہ ہندی
۱۴۶	۱۱	کھٹوبرے	کٹھوبر
〃	〃	کاف و تا	کاف وضم تا
۱۵۶	۱۶	گگراستے	گگڑاستے
〃	〃	را مہملہ	ڑا مہملہ ہندسے
۱۵۸	۱۹	فتح با و کسر	فتح با و الف و کسر
۱۶۲	۷	نبیل	کنبیل
〃	۸	کنبیل	کنبیلہ
۱۶۳	۱۸	رنگ رو	رنگ رو
۱۶۴	۱	کوتہ	کوتر
۱۶۶	۱۳	خرد زبان و نافع طلاع	خرقہ زبان نافع طلاع
۱۶۹	۲	رنارہل	درنارہل
〃	〃	ہ کور	ندکور
〃	〃	کہل	کہل
〃	۱۲	بخلاف	بخذف
〃	۱۳	کنبسے	کنبسے
۱۷۲	۱۵	گاگرے	گاگیرے
۱۷۷	۳	گاہ	گاد
۱۸۲	۱۱	مہے	مہے
〃	۱۴	فروزہ	فیروزہ
〃	۱۷	مسقط جنین	و مسقط جنین
۱۸۴	۷	پودہ	نودہ

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۱۸۵	۳۰	دہا	دہ دیگر
〃	۱۵	ترکیب	کتب
۱۸۸	۱۴	روزیکدانہ نگرانہ	بروز یک یکدانہ
۱۸۹	۱۰	نیر گاو دیگیر	شیر گاو دیگیر
〃	۱۲	شیخ	مشیخ
〃	۱۴	طلاو	طلاے
۱۹۱	۶	گرم گرم	گرم
۱۹۲	۸	تیسی	تیسی
۱۹۷	۶	مواتر	متواتر
۱۹۸	۱۰	برزخم	برزخم
۱۹۹	۱۸	رحاین	رسایین
۲۰۲	۹	کند	گندہ
۲۰۳	۳	مہامندی	مہامندی
۲۰۴	۴	ازود رخت	ازاد درخت
〃	〃	ازود رخت	ازاد درخت
〃	۱۲	الف اسم	الف فتح سیم و بعضا اسم
۲۰۵	۲	ایرن	ایرن
۲۰۷	۱۹	تاے	ناے
۲۰۹	۱	یا یکہفتہ	تا یکہفتہ
۲۱۴	۴	اعصاے	اعضاے
۲۱۶	۳	بہرسے	بہرسے
〃	〃	〃	〃
〃	〃	〃	〃

بعون عنایت ایزد کارساز نسخہ متبرکہ موسوم بہ تالیف شریفی مع غلطنامہ
بحسن انتظام و صحت مالا کلام باہتمام میر فخر الدین در اکمل المطابع واقع
محلہ بلیماران بمکان حکیم محمد شریف خان مرحوم و مغفور غالبہ سیاہی کاکل طبع گردید
و واضح باد کہ این کتاب مع رسایل حواشی بموجب قانون نہم سنہ ۱۸۴۳ء مزین و موقع
برجستہ لیست دیگر صاحبان اہل مطبع زنہار اینگ انطباع نفرمایند فقط

۲۲۸

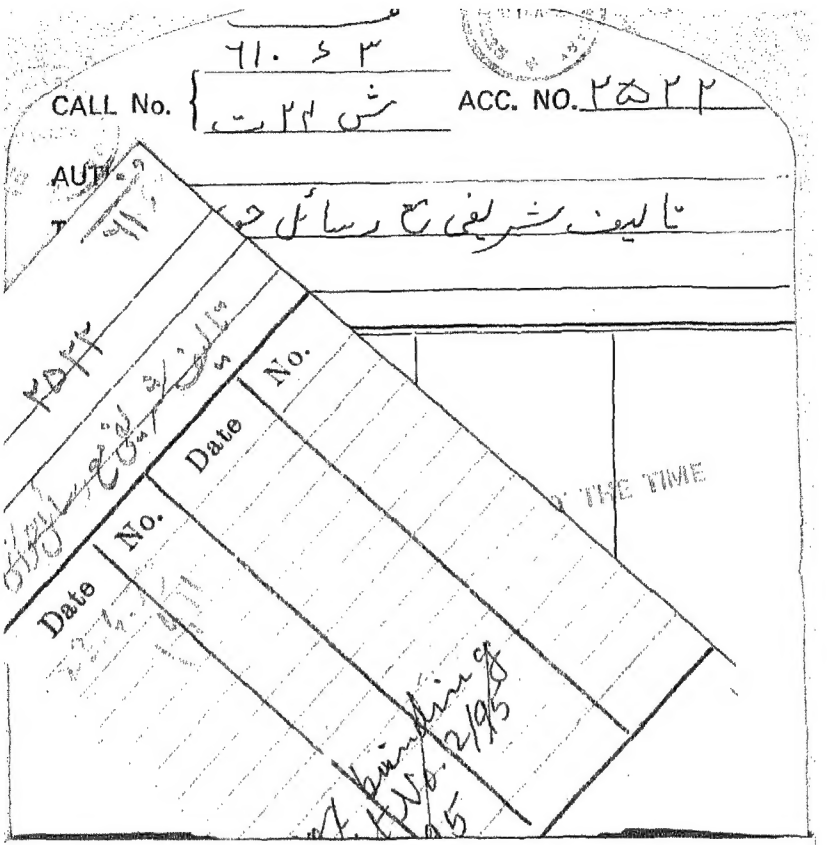

MAULANA AZAD LIBRARY
ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES :- PERSTAND SECTION

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of **Re. 1-00** per volume per day shall be charged for text-book and **10 Paise** per volume per day for general books kept over-due.